

ဝေဝေအောင်

အနီရောင်ချစ်သူများ

BURMESE CLASSIC

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမဖြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမဖြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားတိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။
- နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
  - အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
  - နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
  - ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများတို့လည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ပီတိခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို မခံတီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၃၂၁၀၆၀၃

မူက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၂၀၁၁၀၀၇

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ

အုပ်ရေ ၅၀၀ ၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

အနန္တောအနန္တငါးပါးအပါအဝင် မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သူ
မေမေနှင့်မေမေအား ရုပ်နံ့နာမ်တည်မြဲသန္တေ သန်ရှင်းစွာရှာဖွေရအပ်
သောငွေဖြင့် ထောက်ပံ့ကူညီ ကျွေးမွေးပြုစုနိုင်သည့် သမီးကောင်း
ရတနာဖြစ်ရပါလိမ့်။ မှုန့်၊ ငမာ၊ ပြာ၊ မှေး ဦးမော့ များ

ဤဝတ္ထု အမည်၊ ဇာတ်လမ်းနှင့် ဝတ္ထုတွင်းပါ ဇာတ်ကောင်များ
သည် စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးယဉ်မှုသာဖြစ်ပါသည်။

မည်သူ့ကိုမျှ မရည်ရွယ်ပါ။

တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ခွင့်လွှတ်ပါ။

ဝေဝေအောင်

‘နီနီရဲ’ ရဲ့ ကားလေးက ကန်တော်ကြီးပန်းခြံအတွင်းကို
ချိုးကျွေ့ဝင်လိုက်ကာ ကရဝိတ်နန်းတော်ရဲ့ ဝင်ပေါက်ဝအကျော်
တလေးမှာကားကိုညင်သာစွာရပ်လိုက်မိသည်။ ဟိုးရှေ့မှာရပ်နေ
တာ ပြာလွင်’ ပဲထင်ပါရဲ့။

ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာဆင်းရင်း ဘာတွေပြောရမလဲဆို
တာ ခေါင်းထဲစဉ်းစားနေမိသည်။ သူ့ဘာပြောရင် ဘာပြန်ပြော
လိုက်မယ်ဆိုတာ ရုံးခန်းမှာကတည်းက စဉ်းစားနေမိတာခေါင်း

ပင်ကိုက်လာသည်အထိပါ။

ကိုကတောင် 'နီရဲ' ကိုကြည့်ပြီး ဘာဖြစ်နေတာလဲဆိုပြီး မေးလာလို့ ခေါင်းခါပြရသည်။ ကိုပုံစံကိုကြည့်ရတာ 'နီရဲ' ပြောတာကိုသိပ်ပြီးကျေနပ်ပုံမရှိပါ။ ရုံးကနေစောပြီးပြန်မယ်ဆိုတော့လည်း ဘယ်သူနဲ့ချိန်းထဲစားတာလဲဆိုပြီး စစ်ဆေးနေပါသေးသည်။

အရင်တုန်းကတော့ ကို မေးသမျှကို မကွယ်မဝက်ဖြေခဲ့ပေမယ့် 'ပြာလွင်' နဲ့ကိစ္စကိုကျတော့ ဖွင့်ပြောမပြချင်ပါ။ 'နီရဲ' စိတ်ထဲမှာ 'ပြာလွင်' ကိုခေါင်းထဲကထုတ်ထားခဲ့တာ ကြာနေခဲ့ပြီပဲမဟုတ်လား။

မေမေဆုံသွားပြီးအခုအချိန်ထိဆိုရင် ခုနစ်နှစ်လောက်တောင်ရှိရောပေါ့။ ဒီကြားထဲ သုံးလေးခေါက်လောက်သာဆိုလို့ကံရလျှက် မတွေ့ဖြစ်ကြတော့ပါ။ ဆုံတွေ့တဲ့အခါတွေတိုင်းကလည်း တကယ့်ကိုမထင်မှတ်ဘဲတွေ့ဆုံရခြင်းပါ။ 'ပြာလွင်' က မရမကစွတ်လိုက်ခေါ်ပေမယ့် 'နီရဲ' ကတော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့ မျက်စောင်းထိုးရှောင်ထွက်ပစ်တတ်မိသည်။

ကိုယ်တွေ့ကိုမချစ်လို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နောက်ကိုကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့တဲ့ 'ပြာလွင်' လိုညီမမျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

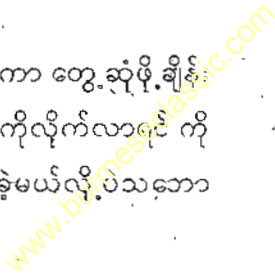
ကို 'နီရဲ' စိတ်နာပါသည်။ အဆိုးဆုံးကုမေအသည်းအသန်ဖြစ်ပြီး ဆေးရုံတက်နေတဲ့အချိန်မှာ အားကြီးရာမဲ့နေတဲ့ 'နီရဲ' က ညီမဖြစ်သူကိုအဖော်ရအောင် သွားခေါ်ခဲ့ပေမယ့် ရောက်မလာခဲ့ပါ။ မေမေဆိုးတော့ရောက်လာပေမယ့် 'နီရဲ' က 'ပြာလွင်' ကို အိမ်ရိပ်တောင်အနင်းမခံခဲ့ချေ။

သူ့ကိုကော သူ့ယောက်ျားကိုပါ ခါးပြေးယူကာထိုးထစ်ဖို့အထိ ဒေါသတွေထွက်နေခဲ့တာဆိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ဇုန်နှာငယ်ငယ်နဲ့ ပြန်သွားခဲ့ကြရလေသည်။ အဲ့ဒီအချိန်တည်းက 'နီရဲ' ကိုယ့်ဘဝကိုယ် တစ်ယောက်တည်းကောင်းနေခဲ့ရတာဖြစ်ပါသည်။

ငယ်ငယ်တည်းကတွဲလာခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နဲ့အတူ အိမ်တစ်အိမ်တည်းမှာ အတူစုနေရင်း 'နီရဲ' ရဲ့အထီးကျန်မှုတွေကို ဖြေဖျောက်ခဲ့ရလေသည်။ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်နေတဲ့အခုအဝကို 'နီရဲ' ကျေနပ်နေပါသည်။ 'ပြာလွင်' ကိုလည်းမေ့ကာနေသည်။

မေ့နေကာမှ ရုတ်တရက်ဖုန်းဆက်ကာ တွေ့ဆုံဖို့ချိန်းလာတဲ့ 'ပြာလွင်' ကိုမုန်းနေမိသည်။ ရုံးခန်းကိုလိုက်လာရင် ကိုတစ်စုနေဦးမှာမို့ သူချိန်းတဲ့နေရာကိုလာခဲ့မယ်လို့ ပဲသဘော

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တူလိုက်မိသည်။ သက်ပြင်းရှည်ကိုချလိုက်ရင်း ခမ်းမြန်မြန်ဖြင့်
လှမ်းတွေဖြင့် 'ပြာလွင်' ရပ်နေတဲ့နေရာဆီလာခဲ့လိုက်ပါသည်။

'ပြာလွင်'က 'နီရဲ' အား တောင်းပန်သလိုမျက်နှာလေး
ဖြင့် ငေးကာကြည့်နေသည်။

"ကံ ဘာပြောမှာလဲ... တကယ်ဆို နင်ငါ့ကိုဘာမှချိန်
ပြီးတွေ့နေစရာအကြောင်းကိုမရှိဘူး... နင်နဲ့ငါနဲ့အဆက်အသွယ်
ပြတ်နေတာထက် ကြာနေပြီ... နောက်ငါ့ရုံးခန်းကိုဘယ်တော့မှ
ဖုန်းမဆက်ပါနဲ့။"

"မမရဲ့ဟန်နဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကိုမှမသိတဲ့ဟာ... ပေးထားပါ
လား။"

"အို မပေးပါဘူး... ဘာလို့မေးရမှာလဲ... အလုပ်ဖုန်းနံ
ပါတ်တောင်မှ ကြော်ငြာတာမှာပါနေလို့ ပြောင်းမရတာ... ပြောင်း
လို့ရရင် အကုန်လုံးပြောင်းပစ်လိုက်ချင်တယ်"

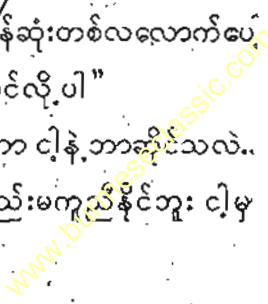
"ပြာလွင်' အရေးကြီးတဲ့ခရီးတစ်ခုသွားစရာရှိနေလို့
ပြည်တွင်းဆိုရင်လည်း မမကိုအကူအညီမတောင်းပါဘူး... နိုင်ငံ
ခြားခရီးဖြစ်နေတော့ မမ အကူအညီမယူလို့ မရတော့ဘူး"

"နင့်ဖါသာဒုက္ခရောက်တာ ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူးလေ... ကိုယ့်
ဘဝကိုယ်ကျောင်းပဲ... နင်လုပ်ချင်တာလုပ်သွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်

ငါ့ကိုအစ်မတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်စရာမလိုတော့ဘူး... နင့်ကို
လည်း ငါ့ညီမတစ်ယောက်အဖြစ်မသတ်မှတ်ဘူး... အေးတစ်ခု
တော့ရှိတယ်... ငါနေနေတဲ့မြို့နဲ့ တိုက်ကိုရောင်းရင်တော့ နင်ရ
သင့်ရထိုက်တဲ့ရပိုင်ခွင့်တော့ပေးမယ်... မရောင်းသရွှ်တော့ မပေး
နိုင်ဘူး... လာလည်းမပတ်သက်နဲ့... အမွေလိုချင်လို့ ဆိုပြီးမြို့နဲ့
တိုက်ကိုရောင်းဖို့လည်းမစဉ်းစားနဲ့ ငါ့သဘောငါ့စိတ်ကြိုက်ပဲ
နင့်ကိုမေမေကလည်း အမွေပြတ်စွန့် လွှတ်ထားပြီးသားဆိုတော့
ငါတစ်ယောက်တည်းပိုင်တယ်... မကောင်းတတ်လို့ ငါ့ဘက်က
ပေးလာမယ့်အချိန်ကိုပဲ နင်စောင့်မေ"

"အမွေလိုချင်လို့ အကူအညီတောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး
အမွေလည်း 'ပြာလွင်' မမက်မောပါဘူး... 'ပြာလွင်' ယောက်ျား
အခုစင်္ကာပူမှာကားတိုက်မိလို့ အသည်းအသန်ဖြစ်နေတယ်...
'ပြာလွင်' လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်... လိုက်သွားဖို့ အတွက်နောက်ဆံ
တင်းစရာကိစ္စလေးတစ်ခုရှိနေလို့ မမကို အကူအညီတောင်းတာ
ပါ... သိပ်လည်းမကြာနိုင်ပါဘူး အလွန်ဆုံးတစ်လလောက်ပေ
မမအတွက်လည်း အပန်းကြီးမယ်ထင်လို့ပါ"

"နင့်ယောက်ျားကိစ္စ နှိပ်လုပ်တာ ငါနဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ..
ရှုပ်မနေနဲ့ 'ပြာလွင်' ရယ်... ဘာမှလည်းမကူညီနိုင်ဘူး ငါ့မှ

အခက်အခဲရှိနေရင်လည်း နင့်ကိုအကူအညီမတောင်းဘူး... သေမယ်ဆိုရင်တောင် အသေပဲခံလိုက်မယ်သိလား... အခုလာတွေ့တာကလည်း နင့်ကိုအပြတ်ပြောချင်လို့ လာခဲ့တာ... နောက်ငါနဲ့ ဘယ်တော့မှမပတ်သက်ပါနဲ့ တော့ နင့်ဘဝနင်ဆက်လျှောက်ပါ... 'နီနီရဲ' ဆိုတဲ့ငါ့ကိုမေ့ထားလိုက်"

ပြောချင်တာကိုပြောပြီး 'နီရဲ' လှည့်ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။

"မမ မမ နေဦးလေ... 'ပြာလွင်' ပြောပါရစေ"

"မပြောနဲ့ တော့... အေး ငါ့နောက်ကိုဆက်လိုက်လာရင် ဒီမှာတွေ့လား..."

'နီရဲ' သည် စကားကြောရှည်ချင်နေသော 'ပြာလွင်' အား ခါးတစ်ဖက်ထောက်ကာ ကျန်လက်တစ်ဖက်က လက်ဝါးထောင်ပြလိုက်ပါသည်။ ပါးမကွဲချင်ရင် သူ့ ရှေ့ဆက်တိုးလာခဲ့လေ။

ရှေ့လှမ်းတုံ့သွားသော 'ပြာလွင်' ကိုကြည့်ပြီးရယ်လည်း ရယ်ချင်မိသည်။ မျက်နှာကြောကိုလည်း မလျှော့ရဲပေ။ ကားပြန်ထွက်လာသည်အထိ 'ပြာလွင်' များအနောက်ကနေပါလာလှေ့မလားဆိုပြီး နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် ခဏခဏကြည့်နေမိသည်။

အင်း 'ပြာလွင်' တစ်ယောက်ဘာတွေ့များ အကူအညီတောင်းမလို့ပါလဲ။ သူ အဆင်ပြေနေတာကို 'နီရဲ' သိနေရသည်။ သူတို့လင်မယားက နာမည်ကြီးတံဆိပ်အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို တစ်ဦးတည်းကိုယ်စားလှယ်ယူကာ ဖရိုဖိုးရှင်းပွဲတွေခဏခဏလုပ်နေတာမို့ ကြော်ငြာတွေမှာ ခဏခဏမြင်ဖူးနေသည်။

လူချင်းမတွေ့ပေမယ့် ကြော်ငြာတွေကတစ်ဆင့် တွေ့နေရတော့ ဘာလုပ်တယ်ဘာကိုင်တယ်၊ တယ်လို့တွေ့အဆင်ပြေနေတယ်ဆိုတာတွေကို 'နီရဲ' သိနေရလေသည်။ 'ရဲစို' နဲ့ 'ပတ္တမြား' ကလည်း သူတို့သိသမျှကို ကြိုရင်ကြိုသလိုပြောပြနေကြမို့လို့ပါ။

စိတ်ထဲမှာဘယ်လောက်ပဲနာနာ ညီအစ်မဆိုတော့လည်း သွေးကစကားပြောသည်လားမပြောတတ်၊ သူတို့အဆင်ပြေနေသည်ဆိုတော့လည်း ရင်ထဲမှာတိတ်တိတ်ကလေးဝမ်းသာနေခဲ့မိပါသည်။

'ပြာလွင်' အကူအညီတောင်းတဲ့ကိစ္စဆိုတာ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စတော့လည်းမဟုတ်နိုင်။ ဘာလဲ သူ့ယောက်ျားကိုပြုစုဖို့ သွားတဲ့နေရာမှာ 'နီရဲ' က အဖော်အဖြစ်လိုက်ပေးဖို့ အလွှက်ခေါ်မလို့လား။

www.burmeseclassic.com

ဝေးပါသေးသည်။ ကိုယ်တောင်မှအပူမရှာချင်သေးလို့ တစ်ကိုယ်တည်းအပျိုကြီးလုပ်နေကာမှ မဆိုင်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ပြုစုရမယ်ဆိုရင် သေပစ်လိုက်တော့မည်။

အချိန်ကစောနေသေးပေမယ့် ရုံးကိုလည်းမပြန်ချင်တာကြောင့် အိမ်ပြန်ဖို့ ပဲဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။ ဖုန်းမြည်လာတာကြောင့် နံပါတ်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ကိုဆိကဖုန်းဖြစ်နေသည်။ အဲ့ဒီ 'ခန့်ချော' ဆိုတဲ့ကိုယ်တော်ကလည်း နေရာတကာသိပ်ကိုပါချင်သည်။

'နီရဲ' နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စမှန်သမျှတိုင်းကို သူမသိရမရှိလေအောင် စပ်စပ်စုစု စုံစမ်းမေးမြန်းနိုင်ပါလွန်းသည်။ ခုလဲဘာတွေမေးဦးမလဲမသိ။

"ကို လား... ဘာပြောမလို့လဲ... 'နီရဲ' ကားမောင်းနေတယ်ကွာ"

"ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ"

"အိမ်ကို"

"ပြောတော့ဖြင့် ချိန်းထားတာရှိလို့ သွားတာဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ ချိန်းထားတာကပြီးသွားပြီ... အခုအိမ်ကိုပြန်တော့မလို့..."

"တော်တော်ရင်မောသွားလို့ ရုံးခန်းကိုတောင်ပြန်မလာနိုင်တော့ဘူးလား"

"ဟုတ်တယ်... ရင်မောယုံတင်မကဘူး ရင်ခုန်သံတွေပါ မြန်နေလို့ ပြန်ရတာ... ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနဲ့ ကုတင်ပေါ်မှာလှဲပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေမှပဲ အမောပြေတော့မှာ"

"တစ်ခါတည်းအသက်ရှူရပ်သွားအောင် နှာခေါင်းလေးပါပိတ်ထားလိုက်ပါလား..."

"ကို နော်... ရန်မဖြစ်ချင်ဘူး... ဘာပြောမလို့လဲ ပြောစရာမရှိရင် ဖုန်းချတော့မယ်... ညကျမှပြန်ဆက်လိုက်တော့"

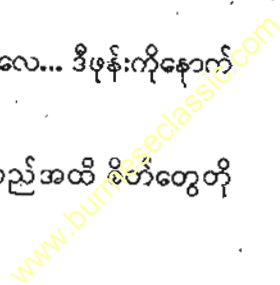
"အောင်မာ မဆက်ပါဘူး... ဘာလို့ ဆက်ရမှာလဲ အားအားရားရား"

"ဒါဆိုအခုဖုန်းဆက်တာ အားရားနေလို့ပေါ့ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်... ပျင်းလွန်းလို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတာနဲ့ တွေ့တဲ့ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို ကောက်နှိပ်လိုက်တာ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအထင်ကြီးမနေနဲ့"

"နှိပ်ချင်ရင်ရေခဲတိုက်ကိုနှိပ်လိုက်လေ... ဒီဖုန်းကိုနောက်ဘယ်တော့မှမဆက်နဲ့"

"နီရဲ' သည် မျက်နှာတွေနီမြန်းသည်အထိ စိတ်တွေတို

ပြီး ဖုန်းရဲ့ပါဝါခလုတ်ကိုပါ ပိတ်ချပစ်လိုက်ပါသည်။ ဘယ်လိုလူလဲ။

ကိုယ့်ချစ်သူတစ်ယောက်လုံးကိုတောင် နည်းနည်းကလေးမှအလျှော့မပေးဘဲ သူ့ပဲအမြဲတမ်းအနိုင်လိုချင်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲကျေနပ်နေရင်တော့ 'နီရဲ' ကို စကားချိုချိုတွေပြောနေလိုက်တာ နားတောင်ပွင့်ထွက်မတတ်ပါ။

အခုလိုသူသိချင်တာ မသိလိုက်ရဘူးဆိုရင်ဖြင့် လူကိုအလေးနဲ့ ကောက်ထုတာထက်တောင်နာတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်ဖို့ ဝန်မလေးတတ်သူပါ။

'နီရဲ' မှာလည်းသူ့ကိုချစ်လွန်းလို့သာ ခဏခဏရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်စိတ်ပြေလိုက်နဲ့ နေနေရပေမယ့် စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်းဆိုတစ်ခါတစ်ခါ ဆောင့်ဆွဲဆောင့်လုပ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး နှစ်ရက်သုံးရက်ထက်လည်း ပိုပြီးစိတ်မကောက်နိုင်ကြပါ။ သူ့ဘက်ကစခေါ်တာများပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း 'နီရဲ' ဘက်က မနေနိုင်စွာစခေါ်မိလိုက်တဲ့အကြိမ်တွေကလည်း မနည်းမနောပါ။

သုံးနှစ်သုံးမိုးသံယောဇဉ်တွေရှည်ကြာပြီးမှ အဖြေပေးခဲ့တဲ့လူဆိုတော့လည်း ရင်ထဲကအချစ်တွေက မနည်းမနောအံ့ဖွဲ့ဖြစ်

တည်နေပါပြီ။

ချစ်တာကချစ်တာ၊ ရန်ဖြစ်တာက ရန်ဖြစ်တာပါပဲ။

'နီရဲ' ဆီကိုဖုန်းဆက်တာအားရားလို့ ဆက်တယ်ဆိုတဲ့လူမှတ်လောက်အောင် ပညာပြစိတ်ကောက်လိုက်ပါဦးမည်။ ရုံးကိုနှစ်ရက်လောက်မသွားဘဲ ပေတေနေပြီး အိမ်တွင်းအောင်းကာ အဆက်အသွယ်ဖြတ်ထားလိုက်ရင်ဖြင့် ဒင်း သေလုမျောပါးနဲ့ ပျော့ရွေ့လာမယ်ဆိုတာကို 'နီရဲ' က ကြိုသိနေတော့သည်။

“ရဲ”... အပြင်မှာ ယူ အစီအစဉ်ကလေးရောက်နေတယ်... မအားသေးဘူးပြောတာလည်းမရဘူး... စကားပြောပြီးမှပြန်မယ် တဲ့... တို့ပဲ ကြည့်လုပ်လိုက်ရမလား”

“ရဲ”ကိုအလှပြင်ပေးတဲ့ ‘မာမိလုံး’ က ခပ်တိုးတိုးကလေး လာပြောတာကြောင့် သက်ပြင်းကိုချပြီးခေါင်းကိုအမြန်ခါပြ လိုက်ရသည်။ ‘မာမိလုံး’ နဲ့ လွတ်ပေးလိုက်လို့ တော့မဖြစ်ပါ။ နဂို တည်းက ညတုတုပြာတာတာလုပ် ဘာဘဲတဲ့ ‘မာမိလုံး’ ကို သူ

အမြင်ကတ်ရတဲ့ကြားထဲ ‘ရဲ’ ဘက်က မျက်နှာလွဲခဲ့ပစ်လိုက်လုပ် ရင်ဖြင့် ပြဿနာကပိုကြီးထွားသွားနိုင်ပါသည်။

“လာခဲ့မယ်လို့ ပြောထားလိုက်... ဒီတစ်ခန်းပြီးတာနဲ့ ထွက်လာခဲ့လိုက်မယ်လေ”

ရိုက်ပေးရမယ့်အခန်းကလည်း သိပ်ပြီးမရှည်တာကြောင့် ‘ရဲ’ ကတိပေးလိုက်မိသည်။ လာမယ်ဆိုရင်လည်း ဖုန်းလေးဘာ လေးကြိုဆက်ထားပါတော့လား။ ခုတော့ မပြောမဆိုနဲ့ ရောက် လာတော့ လူတွေအများကြီးရှေ့မှာ ‘ရဲ’ သိက္ခာကျရတော့မည်။ ပြီးတော့ ဆရာလည်းရှိနေပါသည်။

‘ဒါရိုက်တာဆရာစိုး’ က ‘ရဲ’ ရဲ့ လက်ဦးဆရာဆိုတော့ အာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာကိုတော့လေးစားရိုသေမှုနဲ့ ‘ရဲ’ ကကြောက်ရ ခါသေးသည်။ ဆရာက အောင်မြင်မှုရနေတဲ့ ‘ရဲ’ ကိုအချစ်ရေး အိစ္ဆာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နာမည်ထွက်မှာစိုးရိမ်တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဆရာက သူ့သားနဲ့ ‘ရဲ’ ကိုသင်္ဘောတူနေ ပါရိုသေးတော့ ‘ရဲ’ ချစ်သူရတဲ့အပေါ်မှာ အတော်ကလေးဘဝင် ကျနိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေသည်။

ဒါကြောင့် ‘ရဲ’ ရဲ့ ရိုက်ကွင်းတွေကို သူ့အားဘယ်အဘာမှ ထာခဲ့ဖို့ မချိန်းခဲ့ပါ။ ထူးထူးခြားခြားရောက်လာတယ်ဆိုတော့

တစ်ခုခုတော့ဆန်းနေပါပြီ။

“မင်းသမီးရေ... မျက်လုံးအကြည့်ကသေနေတယ်... စိတ်တွေဘယ်ရောက်နေသလဲ... ခုနက ‘မာမီလုံး’ ဘာလား... သွားသလဲမသိဘူး... ပြီးခါနီးကျမှ အမွေလာလုပ်သွားပြီထင်တယ်”

“ဆောရီး ဆရာ... ရပြီ ရပြီ ပြန်လုပ်မယ်နော်”

ပြန်လွင့်နေတဲ့အတွေးကို ပြန်စုစည်းပြီး သရုပ်ဆောင်ဖက်အပိုင်းကိုစိတ်ထည့်လိုက်ရသည်။ ‘မာမီလုံး’ ကိုလည်းစိတ်မချပါ။ သူ့ကိုမြင်တိုင်း ဘယ်တော့မဆို ဝါးစားချင်လိုက်တာဆိုပြီး သည်းသည်းလှုပ်ပြနေတာကြောင့် စိတ်မချဖြစ်တာလည်းဝါသည်။

“ရဲ’ က ဘာပြောချင်လို့လဲဗွဲ... ပြောစရာရှိရင်ဖုန်းဆက်လိုက်ပါလားတဲ့... အေးလေ ဒီအထိများလိုက်လာရတယ်လို့... ဇွတ် သိပ်ကိုပိုနေတယ်... ကဲ ပြော ပြော ဘာပြောမှာလဲတို့... မဲသွားပြောပေးမယ်”

‘မာမီလုံး’ ရဲ့အသံက ပြာတာတာနဲ့ရှည်နေသည်။ သူ့ကိုဘာမှမပြောခိုင်းလိုက်ပါဘဲ ရသလောက် အချိန်လေးမှာ ဝင်ထည့်နေတာဖြစ်သည်။

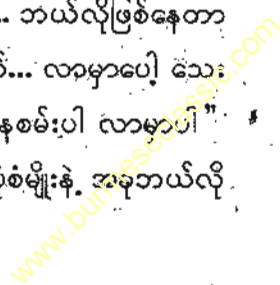
‘သန့်ရှင်း’ ကတော့ မျက်နှာမည်းကြီးမှာ မလိုက်မဖက်ရောင်စုံကာလာတွေခြယ်သကာထားတဲ့ ‘မာမီလုံး’ ရဲ့ရယ်ချင်စရာမျက်ခွက်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ရှုံ့မနေရသည်။ လေသံကလည်းအက်ကွဲကွဲနဲ့ ချွတ်တဲကြီးဆိုတော့ မုန်းနေမိပါသည်။

“ရတယ် ကိုယ်တိုင်မဲပြောချင်တယ်... လာမှာလားမလာဘူးလား... တကယ်မလာဘူးဆိုရင် အိမ်ထဲအထိလိုက်ဝင်သွားလိုက်မယ်... စိတ်ကသိပ်ရှည်တာမဟုတ်ဘူး”

‘သန့်ရှင်း’ က တကယ်ပဲ အိမ်ထဲအထိလိုက်ဝင်သွားဖို့ ချွတ်လိုက်မိသည်။ ကိုယ့်မှာကလည်း အချိန်သိပ်ရှိတာမဟုတ်ပြောစရာရှိတာပြောပြီး ပြန်သွားရမှာ။ ဖုန်းဆက်ကြည့်သေးသော်လည်း ဖုန်းလိုင်းကဆက်သွယ်မှုစနစ်ယာပြင်ပဆိုပြီး တစ်ချိန်လုံး ပြောနေတာကြောင့် ရိုက်ကွင်းအထိကို ရောက်လာရခြင်းဖြစ်တော့သည်။

“အံမယ်လေး ဘုရား ဘုရား... ဒီလောက်ကြမ်းတမ်းနေရင်တော့ တို့မင်းသမီးဘဝမတွေးရဲစရာပဲ... ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ကိုကိုရယ်... တို့ပြောထားပေးပါတယ်... လာမှာပေါ့ သေးသေးကလေးပဲကျန်တော့တယ်... စောင့်နေစမ်းပါ လာမှာပါ”

“ခုနကပြောတော့ မလာတော့ဘူးပုံစံမျိုးနဲ့ အခုဘယ်လို

ဖြစ်ပြီးရောက်လာမှာလဲ... ခင်ဗျားစကားကို ဘာလောင်းဘာလဲ မလုပ်နဲ့ နော်... ကြားထဲမှာမှနဲ့ ကြိုးလိမ်တွေလာလုပ်မနေနဲ့။”

“မှနဲ့ ကြိုးလိမ်ဆိုရင် ယူ ကိုဝါးခိုင်းလိုက်မှာပေါ့... နေစမ်းပါ... လာမယ် လာမယ် ဟော ပြောရင်းဆိုရင်းထွက်လာပြီ တွေ့လား ဟင်း။”

ဖင်ကလေးကိုလိမ်ကျစ်ကာ ခပ်နွဲ့နွဲ့ ကလေးမြှေးသွားတဲ့ ‘မာမိလုံး’ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ‘သန့်ရှင်း’ ခေါင်းကို ခါနေလိုက်မိသည်။ ‘ရဲရဲရဲ’ ဆိုတဲ့ နိုင်ငံကျော်မင်းသမီးကိုချစ်နေမိတော့လည်း ‘ရဲ’ နဲ့ အနီးကပ်ပတ်သက်နေရတဲ့ ဒီလိုပုံစံမျိုးတွေကို သူ ကြိုက်မိတ်ပြီးသည်ခံနေရလေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ရိုက်ကွင်းအထိတောင် လိုက်လာရတာလဲ ထူးထူးခြားခြားဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကိုယ်ခရီးထွက်ရမယ်ဆိုတာ လာပြောတာ... ဖုန်းဆက်သေးစာယ်... လိုင်းလုံးဝမဝင်ဘူး။”

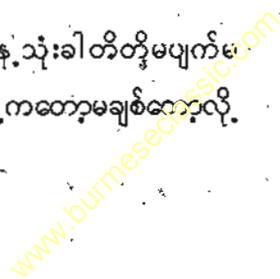
“ဟင် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးမပြောမဆိုနဲ့ ခရီးကထထွက်ရတာ တုန်း... မနက်ကဖုန်းဆက်တုန်းကတောင် ဘာမှမပြောဘူး ခုမှ ပြုန်းစားကြီး... မောင်နော်... ကဲမယ်တော့မကြန့် ‘ရဲ’ အကြောင်း သိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဘာကဲရမှာလဲ... ဒယ်ဒီမသွားနိုင်လို့ မောင်ကသွားရမှာ... တစ်ပတ်လောက်ကြာမယ် စာရင်းကိစ္စကုန်ကြွေးကိစ္စတွေ သွားရှင်းရမှာ... ညနေလေယာဉ်နဲ့ ပဲသွားဖြစ်မှာ အချိန်မီရောက်အောင်လာပြောပြတာ... တော်ကြာမပြောမဆိုဘဲ ထွက်သွားတယ်ဆိုပြီး စိတ်ကောက်နေမှာစိုးလို့။”

“မပြောဘဲထွက်သွားလို့ ကတော့ ကောက်မှာပဲ... ခုလည်း သိပ်ယုံလှတယ်လို့ တော့မဟုတ်ဘူး... မောင့်မှာကအိစိတွေက များမှများ... ဒါပဲနော် တစ်ခုခုများသတင်းကြားလို့ ကတော့ ‘ရဲ’ တို့က ဆရာသားနဲ့ ချက်ခြင်းကောက်ပြီး လက်ထပ်ပစ်လိုက်မှာ နည်းနည်းကလေးမှ အကြောခံမှာတော့မဟုတ်ဘူး။”

“တွေ့လား... စကားတွေထဲမှာကိုက ဇာတိပြနေပြီ... အလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားမယ့်လူကို စိတ်မမြောင့်အောင် လာလုပ်နေတယ်... လုပ်ကြည့်လိုက်လေ... တစ်ခုခုများသတင်းကြားလို့ ကတော့ ကိုယ်ကလည်း ငြိမ်နေမှာတော့မဟုတ်ဘူး... လူသတ်ပွဲပဲ ကျင်းပပစ်လိုက်မယ် အောင်းမေ့ထား။”

“ရဲ’ ဆီကိုထုံးစံအတိုင်း တစ်နေ့ သုံးခါတို့တို့မပျက်မကွက်ဖုန်းဆက်ရမယ်နော်... ပျက်ကွက်လို့ ကတော့မချစ်တော့လို့ ပဲ”

“ဆက်မှာပါ... ဒီကြားထဲလည်း ရှုတင်မရှိရင်ဘယ်ကိုမှ လျှောက်သွားမနေနဲ့... စတိတ်ရှိပြီးတွေလည်းမသွားနဲ့ ကြားလား”

“အင်းပါ”

“ဒါဆို မောင်သွားမယ်”

“အင်း”

မောင်ကပြန်ကားနီးတိုင် နှုတ်ဆက်နေကြဖြစ်တဲ့ ‘ရဲ’ ရဲ နဖူးကလေးကိုရွတ်ကနဲနမ်းသွားတော့ ‘မာမိလုံး’ က ပြုံးပြုံးကြီး နဲ့ ရင်ပတ်ကိုဖိနေလေသည်။

“အဲမယ်လေးဟယ်... တို့... ကိုလည်း ဒီလိုမျိုးလေးနှုတ် ဆက်သွားလိုက်ရင် ဘယ်လောက်များတောင်လို့ကိမလဲ... ရင် တွေခုန်ပြီး ညဘက်အိပ်မက်တွေမက်လိုက်မယ့်ဖြစ်ခြင်း... ‘ရဲ’ ရဲ... ‘ရဲ’ ရဲ မောင်ကိုပြောပေးပါလား... တို့ ကိုလည်းအဲဒီလိုမျိုး လေး တစ်ခါလောက်လုပ်ပေးပါလားလို့”

“‘မာမိလုံး’ နော်... တခြားလူတွေကိုထိချင်ရင်ထိ မောင် ကိုတော့ နည်းနည်းကလေးတောင် စိတ်မကူးနဲ့... ‘မာမိလုံး’ ရဲ ခေါင်းကဆံပင်တွေကို ပြောင်အောင်ရိတ်ပစ်လိုက်မှာသိလား”

နဂိုတည်းကထိပုံပြောင်ချင်နေသော ‘မာမိလုံး’ တစ် ယောက် သူ့ ခေါင်းကဆံပင်လေးတစ်ချောင်းလောက်များကျွတ်

ရင် သေတော့မတတ် ပြီးပြန်နေတတ်သည်။ ကတုံးများတုံးပစ် မယ်လို့ ပြောလိုက်ရင် မျက်လုံးကိုပြုံးထွက်နေ၏။

“မနက်ဖြန်ပဲ ဆီဒိုးနားမှာစတိတ်ရှိပြီးတစ်ဝှဲရှိတယ်မဟုတ် ဘာ... လူလည်းစုံတယ် ကောင်းမှား... ‘ရဲ’ က မသွားဘူးဆိုတော့ ဆို တော့ဒုက္ခပဲ... ကဲမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ စိတ်တောင်ညစ် ပါတယ်”

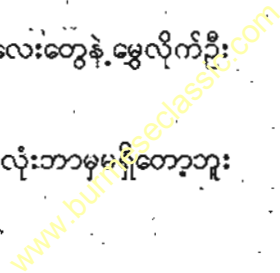
“ညစ်မနေနဲ့... သွားမှာ သွားမှာ... သူ့ ရှေ့တော့ဒီလိုပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရတာပေါ့... ကွယ်ရာမှာလုပ်ချင်တာလုပ်တော့ သူ ဘာတတ်နိုင်တာကျလို့... ‘ရဲ’ စိတ်ကူးကိုဘယ်သူကမှဖျက် လို့ မရပါဘူး... အမိနဲ့ တွေပေးတာကိုလည်း မကြိုက်ဘူး... အဲဒီ ဝှက်ကို ‘နီရဲ’ ကော ‘ပတ္တမြား’ ပါလိုက်မှာ ချိန်းထားပြီးနေပြီ မာမိ လိုက်ချင်ရင် ရှုတင်ကအပြန် အိမ်မှာပဲအဝတ်အစားလဲပြီးလိုက် နဲ့လိုက်တော့”

“တကယ်”

“တကယ်ပေါ့”

“အိုး ပျော်လိုက်တာ... ဘဲအသစ်လေးတွေနဲ့ မွှေလိုက်ဦး မှပဲ...”

“ကဲ ကဲ ပြန်မယ်... ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးဘာမှမရှိတော့ဘူး”

ဟိုဘက်ရိုက်ကွင်းကလည်း မင်းသားမအားလို့ ခဏရပ်ထားတယ်
ကောင်းလိုက်တာ... ညှစ်ပိုင်းပျင်းရင် ချိန်းပိုင်းလေးသွားလိုက်ဦး
မယ် ဂဏန်းမပေါင်းရတာအတော်ကြာနေပြီ”

“အေးနော် ဟိုတစ်ခါလိုကုန်လာလို့ကတော့ တို့ကမျက်
နှာအသေခံပြီး မပေါင်ပေးနိုင်တော့ဘူး... ကြည့်လဲလုပ်ဦး”

‘မာမိလုံး’ စကားကို ပိုင်ပါတယ်ဆိုပြီး ‘ရဲ’ ကမျက်
တစ်ဖက်ကိုတောင် မှိတ်ပြလိုက်ပါသေးသည်။ တစ်ခါတလေ
စိတ်ပြေလက်ပျောက် အပျော်ကစားတာများ ဘာဖြစ်တာမှတ်
လို့နော်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ မီးထိုးမှန်ထိုးနဲ့ ဇာတ်ညွှန်းတွေကို
ကျက်ပြီး အိုင်တင်တွေညောင်းချိအောင်လုပ်နေရတဲ့ဘဝကနေ
လွတ်မြောက်ချင်တာလည်းပါလို့ပါ။

အပြင်ကိုလည်း သူများတကာတွေလို လွတ်လွတ်လပ်
လပ်သွားလာလို့ မရတဲ့အခါကျတော့ စိတ်ထွက်ပေါက်အနေနဲ့
ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ကိစ္စလေးတွေနဲ့ အချိန်ကုန်စေရပါသည်။

မောင် ရှိနေတဲ့အချိန်ဆိုရင် ရိုက်ကွင်းကနေအိမ်တန်းပြန်
ပြီးရင် မောင်နဲ့ဖုန်းပြော၊ တစ်ခါတလေ မုန့်လေးဘာလေးအပြင်
ထွက်စား ဒီလောက်နဲ့ ပဲကျေနပ်ရပေမယ့် မောင်မရှိတဲ့အချိန်တွေ
အလုပ်မအားတဲ့အချိန်တွေဆိုရင်တော့ ‘ရဲ’ က ကိုယ်စိတ်ပျော်တဲ့

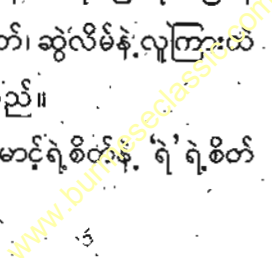
အလုပ်တွေကို ခိုးခိုးလုပ်နေကြပါ။

အပူမရှာချင်လို့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ရပ်
တည်နေတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်မို့ စိတ်ကျဉ်းကြပ်တဲ့ကိစ္စမျိုးတွေ
ဆိုရင် သိပ်ပြီးထိန်းချုပ်ချင်တဲ့စိတ်က ဓရှိလှချေ။ ‘သန့်ရှင်း’ ဆိုတဲ့
မောင့်ကိုတောင်မှ ငယ်သံယောဇဉ်နဲ့ ပေါင်းပြီး တွယ်တာရလွန်း
လို့ ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် လက်သင့်ခံခဲ့တာပါ။

လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ ပိုအဆေးကြီးမှာလိုသေး
သည်။ ချစ်သူဘဝမှာတောင်မှ ဟိုဟာလုပ်ရင်မကြိုက်၊ ဒီဟာ
လုပ်ရင်မကြိုက်နဲ့ဆိုတော့ လက်ထပ်ပြီးအတူများနေလို့ကတော့
‘ရဲ’ လှုပ်လို့တောင်ရမယ်မထင်။ ‘ရဲ’ က လွတ်လပ်ပျော်ပါးရတာ
ကို နှစ်သက်သည်။ သီချင်းတွေကိုလည်းချစ်သည်။

စတိတ်ရှိုးတွေဆိုရင် ‘ရဲ’ မကြည့်ဖြစ်တဲ့ပွဲဆိုတာမရှိသ
လောက်ရှားသည်။ မောင်ရှိနေရင်တော့ ‘ရဲ’ ကိုစိတ်မချတူးဆိုကာ
အပိုတွေလုပ်ပြီးလိုက်လိုက်လာတတ်သည်။ ပြီးတော့ ဆိုနေတဲ့
အဆိုတော်တွေကိုမှအားမနာ ရှေ့ဆုံးတန်းကထိုင်ပြီး ငိုက်ပြနေ
တတ်တာကြောင့် ‘ရဲ’ မှာ မောင့်ကိုဆွဲဆိတ်၊ ဆွဲလိမ့်နဲ့လူကြားထဲ
မှာ အတော်ကလေးသရုပ်ပျက်ရလေသည်။

သီချင်းတွေကိုဝါသနာမပါတဲ့မောင့်ရဲ့စိတ်နဲ့ ‘ရဲ’ ရဲ့စိတ်

ခါတ်နဲ့ ကတော့ တကယ့်ကိုတခြားစီဖြစ်လို့ နေသည်။ မောင်က လူရွပ်ရွပ်မှာမနေလိုပေမယ့် မောင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ 'ရဲ' ကကျတော့ လူပေါင်းဆုံနဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်စွာ အလုပ်အတူတွဲလုပ်နေရတယ်ဆို တော့ တကယ့်ကို ပြဒါးတစ်လမ်းသံတစ်လမ်းဖြစ်နေတော့၏။

မောင့်ကိုခဏခဏ ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့်လည်း နှစ်ယောက်စလုံး မပြတ်နိုင်ခဲ့ကြတာမို့ ကတောက်ကဆလေးတွေနဲ့ ချစ်သူသက်တမ်းက ကြာလာခဲ့ရသည်။ 'ရဲ' ရဲ့ အလိုကိုလိုက် တတ်သော မောင့်ရဲ့ စိတ်ကိုဖြတ်နိုးထားကြောင့်လည်း ချစ်သူတွေ အဖြစ်ရောက်ခဲ့ရတာပါ။

ပြီးတော့ 'ရဲ' ချစ်ခင်တွယ်တာရသောသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရဲ့ သဘောတူမှုကြောင့်လည်း မောင့်ကိုလက်ခံဖြစ်ခဲ့တာ ဖြစ်မည်။ မောင့်ပြီးရင် 'ရဲ' ရဲ့ ဘဝမှာ တွယ်တာစရာဆိုလို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် 'နီနီရဲ' နဲ့ 'ပတ္တမြား' သာရှိသည်။

အိမ်ကြီးတစ်လုံးမှာ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်စုစည်းပြီး စိတ်တူကိုယ်တူနေနေရတဲ့ဘဝက အရမ်းကိုပျော်ရွှင်ဖို့ ကောင်းပါသည်။

တစ်ယောက်က ဘာလုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်ကလည်း သဘောတူညီစွာနဲ့ လိုက်လုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။

ဒီလိုချစ်စရာကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရှိနေလို့လည်း အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ကိစ္စက တွန့်ဆုတ်နေရတာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

'နီရဲ' လည်း အတူတူပါပဲ။ 'ပတ္တမြား' ကကျတော့တစ်သက်လုံးအပျိုကြီးပဲလုပ်မယ်လို့ ကြွေးကြော်ထားတဲ့သူဆိုတော့ သူ့အတွက်က အပူဆိုတာမရှိသလောက်ပင်။

'ရဲ' ဒီနေ့ အိမ်ကိုစောစောပြန်ရောက်မယ်ဆိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုပါ ခပ်စောစောပြန်လာဖို့ ချိန်းမှဖြစ်ပါတော့မည်။

“ရှင်ကိုပြောထားတယ်နော်... ကျွန်မနောက်ကိုမလိုက်နဲ့...
လို့ပြောနေတာ မရဘူးလဲ... လူကိုဘာမှတ်နေလဲ... အနားကပ်
တာနဲ့အူပွင့်သွားမယ်မှတ်ထား... ဒီမှာတွေ့လား”

‘ပတ္တမြား’ သည် ပခုံးမှာလွယ်ထားသောလည်သာပိုက်
ဆံအိတ်ထဲကနေ ခေါက်ခါးလေးကိုလျှင်လျှင်မြန်မြန်ထုတ်ပြီး
တကယ်ထိုးတော့မလို ချိန်ရွယ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ပြောမယ့်သာ
ပြောနေတာ ‘ပတ္တမြား’ မှာကြောက်လန့်ပြီး ဒူးတွေပင်တုန်ရီနေ
ရပါပြီ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ‘ပတ္တမြား’ နောက်ကို ဒီလူလိုက်လိုက်
နေတာ တစ်လကျော်ကျော်လောက်ရှိနေပါပြီ။ သူဘယ်သူဆိုတာ
ကိုလည်း သိနေသည်။ သူ့အခြေအနေ၊ သူ့အဆင့်အတန်းနဲ့များ
မိန်းမတစ်ယောက်နောက်ကို ဂလေဆန်ဆန်လိုက်ချောင်းနေတာ
အံ့ဩဖွယ်တောင်ကောင်းနေရသည်။

စီးပွားရေးတစ်ခုတည်းကိုသာ အားထားခင်တွယ်နေတဲ့
‘ပတ္တမြား’ လိုမိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်
ကိုယ့်နောက်ကနေ လိုက်ပြီးကြောင်နေတာကို စိတ်ထဲမှာခံ
ပြင်းဒေါသထွက်နေရသည်။

သူတို့အားနေပေမယ့် ‘ပတ္တမြား’ မအား။ သူတို့လွတ်
လပ်နေပေမယ့် ‘ပတ္တမြား’ မလွတ်လပ်။ အပူအပင်ကင်းကင်းနဲ့
ငွေရရှိတစ်ခုတည်းကိုသာ ရှေ့တန်းတင်နေတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်
မို့ ကိုယ့်အပေါ်ကိုစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရှိ
နေတာကိုသိပြီး စိတ်ပျက်လွန်းလှသည်။

တခြားယောက်ျားမျိုးတွေဆို ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့မောက်မာရင့်
သီးရိုင်းစိုင်းသောစကားတွေကိုကြားပြီး လန့်ပြေးကုန်ကြတာကြီး
ပါပဲ။ ဒီလူကမှ ပြောလည်းပြောပြော၊ ဆိုလည်းဆိုဆို၊ ဖြစ်နေပါ
ပြီ။ နားဝင်မခံသာတဲ့စကားလုံးတွေကိုများ ပန်းနဲ့ပစ်ပေါက်လေ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

သလားဆိုပြီး မှတ်ယူနေလားမပြောတတ်။

သူ့အမေကို ပစ္စည်းသွားရောင်းမိတာ တကယ့်ကိုအမှားကြီးဖြစ်တော့သည်နဲ့ တူသည်။ တစ်ခါလားဆိုမိပါတယ် နောက်နေ့ကစလို 'ပတ္တမြား' သွားဆိုနောက်ကိုလိုက်နေခဲ့တာ မိုးလင်းကနေမိုးချုပ်အထိဆိုတော့ ဘယ်သူကစိတ်မတိုဘဲရှိမလဲ။

မလိုက်ပါနဲ့ ဆိုပြီး အော်အော်လွှတ်နေတာလည်း ရေတွက်လို့ ပင်မရနိုင်တော့ပါ။ ဒီနေ့တော့ ပါးစပ်ကမပြောဘဲခါးနဲ့ထိုးမယ့်အခင်းဆိုတော့ ဒီလူပြေးလေမလားမသိ။ ရုပ်ကတော့ ခုထက်ထိကို ခပ်ပြုံးပြုံးလုပ်နေသေးသည်။

လမ်းထိပ်ရောက်မှ ဆီကုန်ပြီးစက်ရပ်သွားသော ကားကိုလည်း ခေါ်သဖြစ်မိသည်။ ကားသာမပျက်လျှင် ဒီလူအနားနားထိကပ်လို့ ရမယ်မထင်။ ခုတော့ သူ့အတွက်အခွင့်အရေးဖန်တီးပေးလိုက်သလိုဖြစ်နေရတော့သည်ပေါ့။

“ကျွန်မနောက်တစ်ခွန်း ထပ်မပြောတော့ဘူးနော်... ရှင်မိုက်ဗပွင့်စေချင်ရင် ရှင်ခြေလှမ်းကိုရပ်တန်းကရပ်လိုက်တော့... ပြောနေရတာလေကုန်တယ် တကယ်ပဲလက်တွေ့လုပ်စစ်လိုက်မယ်မှတ်ထား”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုဘာလုပ်သေးလို့လဲဗျာ... အေး

အေးဆေးဆေးဆေး ကျွန်တော့်ဖါသာနေနေတာပါ... ”

“ရှင်ကသာအေးဆေးနေပေမယ့် ကျွန်မဘက်ကတော့ ပူလောင်နေတယ်လေ”

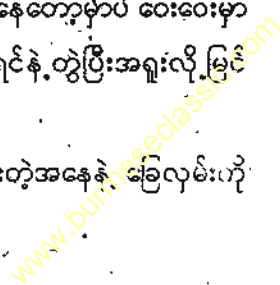
“ပူလောင်နေတယ်ဆိုရင်လည်း ရေခဲရေအေးအေးလေး တစ်ခွက်လောက်သောက်လိုက်ပေါ့ဗျာ”

“မရွံ့နဲ့နော်... ရှင်အနောက်ကနေ တကောက်ကောက်လိုက်နေလို့ ပူလောင်နေရတယ်လို့ ပြောတာ... မလိုက်လာနဲ့တော့ အဓိပ္ပာယ်လည်းမရှိဘူး... အရေးလည်းမပါဘူး...”

“ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်... ကိုယ့်စိတ်ဝင်စားတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်နောက်ကို လိုက်နေရတာဟာ ရင်ထဲမှာ တကယ့်ကိုကြည်နူးစရာပဲ... ရင်တွေလည်းခုန်နေတယ် တကယ်ပြောတာပါ ကျွန်တော့်ဘဝမှာလေ ဒီတစ်ခါလောက်ရင် ခုန်နှုန်းတွေမြန်နေတာ ဒီတစ်ခါပဲရှိသေးတယ်”

“ဟယ် လမ်းမကြီးမှာလည်းပေါ်ရဲသေးတာပဲ... ဘေးလူတွေကြားသွားရင် ရှင်ကိုရူးတယ်လို့ ထင်နေတော့မှာပဲ ဝေးဝေးမှာနေစမ်းပါရှင်... တော်ကြာ ကျွန်မကိုပါ ရှင်နဲ့ တွဲပြီးအရူးလို့ မြင်နေယဲ့မယ်”

‘ပတ္တမြား’ သည် ကိုယ်လွှတ်ရုန်းတဲ့အနေနဲ့ ခြေလှမ်းမဲ့

ခပ်သွက်သွက်မြန်မြန်ပြန်လှမ်းမိပြန်သည်။ ကားလေးနဲ့ လာနေ
တုန်းကတော့ လမ်းသွယ်ထဲကနေ လျှောက်နဲ့လမ်းမကြီးပေါ်ကို
ရောက်လာခဲ့ပေမယ့် လမ်းလျှောက်ရတဲ့အခါကျတော့မှ အတော်
ထေးမှန်းသိပါတော့သည်။

ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်စီးထားတာကြောင့်လည်း ခြေလှမ်းက
ထင်သလောက်မသွက်လက်ချေ။ ပခုံးမှာလွယ်ထားသောပိုက်ဆံ
အိတ်ကိုလည်း အသေအချာဂရုစိုက်နဲ့ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်နေ
ရပါသေးသည်။ လူရှင်းတဲ့အချိန်မှာ ဒီလူကိုယ့်ပစ္စည်းတွေကိုလှ
ယူမသွားဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား။

ကိုယ်ဘာဆိုတာကိုလည်း သူ့သိနေပြီဆိုမှတော့ လျှပ်
တစ်ပြက်လုပ်သွားရင်တော့ ဘာမှတတ်နိုင်တော့မယ်မထင်။ သူ
အခြေအနေအဆင့်အတန်းနဲ့တော့ ဒါမျိုးမလုပ်လောက်ပါဘူး
လို့ စိတ်ထဲမှာဖြေသိမ့်တွေးနေမိပေမယ့် တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်နေ
တာဆိုတော့ ကြောက်တာကတော့ကြောက်တာပင်။

“ဒီမှာဗျာ”

အနားကနေ ကပ်ခေါ်လိုက်သံကြောင့် ‘ပတ္တမြား’ လန့်
ထိတ်သွားရသည်။

“ရှင်နော် ကျွန်မပစ္စည်းတွေကိုလုဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ကျွန်မ

အော်ပစ်လိုက်မယ်မှတ်ထား... လူရှင်းနေပေမယ့် ခြံထဲကလူတွေ
ကတော့ အော်သံကြားရင်ထွက်ကြည့်မှာပဲ... သွား သွား”

ပစ္စည်းစောနဲ့ ပါးစပ်ကထွက်ချင်ရာတွေ ထွက်ကုန်ရပြီ
ဖြစ်သည်။

“ဒုက္ခပဲ ကျွန်တော့်အခြေအနေက ပစ္စည်းလုရမယ့်အခြေ
အနေမျိုးနို့လို့လား... ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုစိတ်ဝင်စားလို့လိုက်
ဗျာဟပါလို့ ပြောထားပြီးပြီဗျာ... ကျန်တာတွေတွေးမနေစမ်း
ပါနဲ့...”

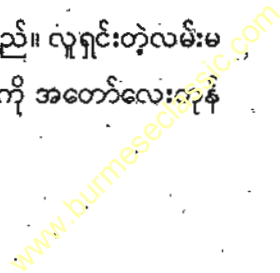
“အို လူကောင်းဆိုပြီးတော့ ဘယ်သူကမှပါးစပ်ကကြေး
ကြောနေတာမဟုတ်ဘူး... လွယ်ရင်သူကြွယ်တောင်ခိုးသေးတာပဲ
ရှင်ကကော့ဘာမို့လို့လဲ”

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားရင်ထဲကအချစ်တွေကို ခိုးချင်လို့
လိုက်နေတာပါ”

“ကြည့်စမ်း ပြောလေပိုဆိုးလေပါလား”

‘ပတ္တမြား’ က လက်ထဲမှာကိုင်ထားသောခေါက်ဓါးလေး

နဲ့ အနောက်ဘက်ကို လှည့်ရမ်းပစ်လိုက်သည်။ လူရှင်းတဲ့လမ်းမ
မှာ သူနဲ့နှစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေရတဲ့ဘဝကို အတော်လေးတုန်
လှုပ်နေမိပါသည်။

ခြေလှမ်းကိုအပြေးလှမ်းလိုက်စဉ် ရှေ့တည့်တည့်မှာပြေးပြီးကြည့်နေတဲ့ ခွေးသုံးကောင်လောက်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။ ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေမို့ သူတို့ မျက်စိနှောက်နေလောက်ပြီလားမသိ။

ကားနဲ့ သွားစဉ်က အရေးမပြုပေမယ့် လမ်းလျှောက်စဉ်မှာတော့သတိထားရပါမည်။ အသက်ကြီးမှခွေးကိုကံခံရလို့ ဗိုက်မှာလည်း ဆေးတွေဗလဗမထိုးချင်ပါ။ မာန်ဖီချင်နေသောခွေးသံတွေ တဂီးဂီးကိုကြားပြီးလန့် ထိတ်သွားရသည်။

“ရပ်နေလိုက်... သူတို့ ကိုသွားကြည့်မနေနဲ့... ကြောက်တဲ့ပုံပြရင်ပိုပြီး မာန်ဖီနေလိမ့်မယ်...”

“ကျွန်မကိုပြောပြီးရှင်လည်း ရပ်နေလိုက်လေ... ရှင်က ဘာကိစ္စ ကျွန်မနားကိုတိုးလာရတာလဲ... ရှင်တိုးလာရင် ကျွန်မပြေးမှာပဲ”

“ကျွန်တော်တိုးတာက ဘာမှမဖြစ်ဘူး... ခင်ဗျားပြေးမှ ခွေးကလိုက်ဆွဲမှာ”

“ခွဲ ခွဲ ရှင်”

သူအနားတိုးလာတာကိုလန့်တာကြောင့် ‘ပတ္တမြား’ ကခြေလှမ်းကိုအပြေးလှမ်းလိုက်မိသည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ဂီးကနဲဆိုကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပြီး လှမ်းဟောင်လိုက်တဲ့ ခွေးသုံးကောင်ရဲ့ အသံက ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားရတော့သည်။

ခွေးကဟောင်လေ လူကပိုကြောက်လေနဲ့ ‘ပတ္တမြား’ မှာမျက်ရည်တွေပင်ဝဲတက်လာခဲ့ရသည်။ ခွေးတွေတလည်းကိုက်ချင်လို့ အနားကိုတဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးကပ်ကာလာသည်။

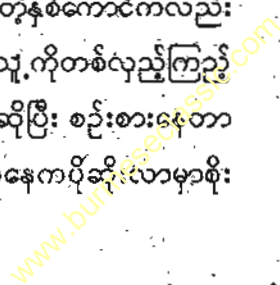
“လုပ်လေ ရှင်ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ... တို့မှာကိုက်တော့မယ်”

ငိုသံကြီးနဲ့ အော်ပြောလိုက်မိသည်။ သူက အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်ကိုဝှေ့ကြည့်ကာ သစ်ကိုင်းချောက်တစ်ခုကိုအပြေးလှမ်းကောက်လိုက်လေသည်။ ဗြဲနဲ့ကနဲလှုပ်ရှားလိုက်သော သူတို့ခွေးတွေကပိုစိတ်ဝင်စားသွားရကာ တစ်ကောင်ကအပြေးထွက်ထွားလေသည်။

“ကိုက်တော့မယ် အား အား”

‘ပတ္တမြား’ ကအအော် သူက ခွေးကိုသစ်ကိုင်းချောက်နဲ့ ဗြဲနဲ့ကနဲပိတ်ရိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။ ကျွန်တို့နှစ်ကောင်ကလည်း သူ့ကိုတစ်လှည့် ‘ပတ္တမြား’ ကိုတစ်လှည့် သူ့ကိုတစ်လှည့်ကြည့်ကာ ဘယ်သူ့ကိုကိုက်ရရင်ကောင်းမလဲဆိုပြီး စဉ်းစားနေတာလားမပြောတတ်။ ကြည့်နေရင် အခြေအနေကပိုဆိုးလာမှာစိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တာကြောင့် ခြေထောက်မှာစွပ်ထားတဲ့ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကိုအသားကလေး ချွတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

ပြီးတာနဲ့ ခွေးနှစ်ကောင်ရဲ့အခြေအနေကိုကြည့်ကာ လျှင်မြန်လှသောအရှိန်ဖြင့် 'ပတ္တမြား' က စွတ်ပြေးပါတော့သည်။ မပြေးလို့လည်းမဖြစ်။ ဒုက္ခတစ်ခုအမြန်လွတ်မြောက်ဖို့ ကအဓိကပဲမဟုတ်လား။

အနောက်နေဟောင်သံပေးပြီး လိုက်လာတာကိုသိနေပေမယ့်လည်း လှည့်မကြည့်ဖြစ်ပါ။ လွတ်အောင်ပြေးဖို့ကိုသာစိတ်စောနေမိသည်။ စိတ်ထဲကလည်း တွေးနေသည်။ ပြေးထား ပြေးထားမှလွတ်မည်။ ကျောင်းတုန်းက လက်ရွေးစဉ်အပြေးချပီယံဘွဲ့ရခဲ့တာအလကားမှ မဟုတ်ပဲ။

ဆံပင်တွေလည်းပွထ၊ လူလည်းပုံပျက်ပန်းပျက်ဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်စရာမလိုဘဲသိနေပါသည်။ သေရှေးရှင်ရေးဆိုတော့လည်းအရှက်ဆိုတာ ဘေးကိုရောက်နေသည်။ ခုလိုပုံစံမျိုးကိုများ ခုနလူတွေ့ရင် ကြိုက်နိုင်ပါဦးမလား။ သူလည်းခွေးကိုက်ခံနေရပြီနဲ့တူသည်။

ပွမ် ကနဲကားဟွန်းသံကျယ်ကျယ်ကို အနောက်ကနေကပ်ပြီးကြားလိုက်မှပဲ အပြေးခြေလှမ်းကိုရပ်ကာ လှည့်ကြည့်ဖြစ်

သွားရသည်။ အမောရှိန်ကြောင့် ပါးစပ်ကဟစ်ဟစ်နဲ့ ပွင့်ကာနေသည်။

“ဟင်...”

ရပ်လိုက်တဲ့ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလာတဲ့ 'နီရဲ' ကိုအတွေ့စိတ်ထဲမှာတအားကိုမျှော်သွားရတော့သည်။ ပြုန်းကန်ကားလမ်းမပေါ်မှာပဲ ပစ်ထိုင်ချလိုက်ကာ တဟီးဟီးနဲ့ နေအောင်အော်ငိုပစ်လိုက်မိပါသည်။

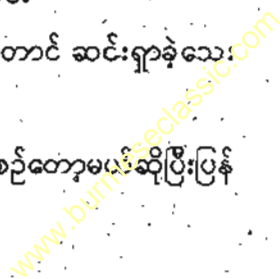
တင်းဏားတဲ့စိတ်ခါတ်တွေလည်း ခုမှပြေလျော့သွားရတာ လူကလုပ်ပင်မလုပ်ချင်ဘောအောင် မောပန်းနေမိပါသည်။

“ဟယ် 'ပတ္တမြား'... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟယ်... မငိုနဲ့ မငိုနဲ့ ထ ထ အိမ်ပြန်မယ်မဟုတ်လား... ဖိနပ်ကော် ကြည့်ပါဦး တစ်ကိုယ်လုံးလည်းချွေးတွေသံတွေနဲ့ ဖြစ်ပျက်နေလိုက်တာ”

“ခွေးတွေလိုက်ကိုက်လို့ ပြေးလိုက်ရတာ အီး ဟီး ဟီး ခြေထောက်တွေတောင် ကွဲထွက်ကုန်ပြီလားမသိဘူး... စကတ်ထမိန်လည်းကွဲသွားပြီ အဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ကားကိုလမ်းထိပ်မှာတွေ့လို့ တောင် ဆင်းရှာခဲ့သေးတယ်... ကားပျက်သွားလို့လား”

“မသိဘူး အိမ်ပြန်ပြီးမှတစ်ခုခုစဉ်တော့မယ်ဆိုပြီးပြန်

လာတာ ခုလိုဖြစ်တာပဲ... ဟိုကောင်ရော သူ့ကြောင့်ဖြစ်ရတာ
ဒင်းထိုက်ပြီး ကပ်ပူနေလို့ ခုလိုတွေဖြစ်ရတာ ဒင်းကိုသတ်ချင်
တယ်”

“ဘယ်ကောင်လဲ... ဘယ်သူမှမရှိပါဘူးဟယ် ထ ထ
အိမ်ရောက်မှပြောတော့ လမ်းမကြီးမှာထိုင်မနေနဲ့”

‘ပတ္တမြား’ ပုံစံက တကယ့်ကိုရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်တာ
နေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးတွေသံတွေနဲ့ ညစ်ပတ်ပေရေ
ကာ ဝတ်ထားသည်စကတ်ထမိန်ကလည်း ရှေ့ချုပ်ရိုးပြုတ်ပြီးကွ
ထွက်နေပါသည်။ ခွေးလိုက်တယ်ဆိုပြီး ဘယ်လောက်ထောင်များ
ကိုယ်လွတ်ရန်းပြေးနေလိုက်သလဲမသိပါ။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို သနားလည်းသနား၊ ရယ်လည်း
ရယ်ချင်နေရတာကြောင့် ‘နီရဲ’ မျက်နှာကအိလည်လည်ဖြစ်လို့
နေရလေသည်။ သူ့ဒုက္ခရောက်နေတာကိုကြည့်ပြီး ‘နီရဲ’ ဘက်က
ရယ်ချလိုက်ရင် ပိုပြီးရှက်ကာဒေါသဖြစ်သွားနိုင်တာကြောင့် ရယ်
ချင်နေတဲ့စိတ်ကို မနည်းအောင့်ကာတင်းထားနေရသည်။

“သေချင်းဆိုးခွေးတွေ... လူကိုလိုက်တာများ အသည်း
အသန်...ငါ့မှာပြေးလိုက်ရတာ နောက်ကိုတောင်ပြန်လှည့်ကြည့်
ရဲဘူး... အိမ်နားရောက်ကာနီးမှ ကူညီမယ့်သူကလည်းပေါ်လာ

တော့တယ်”

“ဖိနပ်ကော... ဘယ်မှာချွတ်ထားခဲ့သလဲ... ပြန်ရှာဦးမှာ
ထား”

“တော်ပြီ မရှာတော့ဘူး... ပစ်ခဲ့လိုက်ပြီ တွေ့တဲ့လူယူ
သွားပါစေတော့”

‘ပတ္တမြား’ သည် ကားမထွက်မီ နောက်ကြောင်းကိုစိတ်
အေးသလို လည်ပြန်ကာကြည့်မိလိုက်ပါသေးသည်။ ဟိုလူ့ကို
ခွေးတွေများ ခိုင်းကိုက်လိုက်ကြပြီလား မသိပါ။

နီရဲ'တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် အခန်းထဲမှာဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ရယ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

“နင်အဖြစ်ကလည်း ရှားပါတယ်ဟယ်... ယောက်ျားတို့ ယောက်ျားရှေ့မှာမှ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ရတယ်လို့... နင်ဖိနပ် ချွတ်ပြီး ဝရန်းသုန်းကားပြေးတာကို ဒီလူမြင်သွားပြီနဲ့ တူတယ် နင်ကိုကြည့်ပြီး သူတော့ရယ်မှာပဲ ဟား ဟား ဟား ရှက်ဖို့ ကောင်း လိုက်တာ”

“အံ့မယ်လေး ရယ်ချင်မှရယ်နိုင်မှာပါ... သူ့ကိုခွေးတစ်

ကောင်က အရင်ဝင်ကိုက်တာ... တွေ့တဲ့သစ်ကိုင်းခြောက်ကြီးနဲ့ ရိုက်ထုတ်နေတာ ပိုပြီးရယ်ဖို့ တောင်ကောင်းသေးတယ်... ခွေး တစ်ကောင်လောက်ကိုများ ယောက်ျားဖြစ်ပြီးကြောက်နေရသေး တယ် ကန်ထည့်လိုက်ပါလား ဘာဖြစ်မှာမှတ်လို့”

“ဪ ခါကတော့ ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ်မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အသားအနားခံပြီး ဘယ်သူကကန်ဖို့ စဉ်းစားရဲမှာလဲ မတော် ကန်တဲ့ခြေထောက်ကို ခွေးကဆွဲထားလိုက်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ နင်တောင်မှ အသကုန်ပြေးတာပဲမဟုတ်လား”

“အေး ပြေးတာပေါ့... ခုမှပြန်စဉ်းစားကြည့်ရင် ရှက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာဟယ်... လမ်းမမှာစကတ်အပြိုကြီးနဲ့ ငါလွှား ကနဲလွှားကနဲပြေးနေတာကို အသိထဲကတစ်ယောက်ယောက်များ မြင်ရင် ငါ့ကိုရူးသွားပြီလားလို့ ထင်မှာပဲနော်... ဗစ္စည်းတွေက လည်းပါတော့ စလင်းဘက်ကိုပြုတ်မထွက်အောင် ပွေ့ထားရ သေးတာ... တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလိုမျိုးအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံမယ် လို့ တစ်ခါမှကို မတွေးဖူးဘူး... နေဦး ခွေးလေးခွေးလွင့်တွေကို အမဲရိုးပစ်ကျွေးဦးမယ်... ရုပ်ကွက်သန့် သန့် မှာ ဒီလိုမျိုးခွေးသူ တောင်းစားတွေရှိနေတာ ကောင်းသလား... ငါတော့ ဒီခွေးတွေ ကို ကျေကိုမကျေနပ်ဘူး”

www.burmeseclassic.com

'ပတ္တမြား' က အံ့ကိုကြိတ်ပြီး တကယ်ကြံစည်တော့မယ့် အတိုင်း ပြောနေလေသည်။

"နင်ကလည်းတုံးပါတယ်... ကားပျက်တယ်ဆိုရင်လည်း လမ်းလျှောက်ပြီး ပြန်လာစရာလား... လမ်းထိပ်နဲ့ ငါတို့ခြံနဲ့ ဒီလောက်ဝေးတဲ့ဟာ... ကားတစ်စီးစီးငှားလာလို့ကံရင် ပြီးနေတဲ့ဟာ... ဘာမှမဟုတ်ဘူး... နင်ဟိုလူကို ပဲတွေ့စွတ်ပေးနေတာ မဟုတ်လား"

'နီရဲ' က 'ပတ္တမြား' ကို စာမင်ကလိလိုက်တာဖြစ်ပါသည်။ ဘာပဲပြောပြော 'နီရဲ' ကော 'ရဲရဲစို' ပါ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်နေတဲ့ 'ပတ္တမြား' အား ချစ်တဲ့သူတစ်ယောက် တွေ့စေချင်နေတာအမှန်ပါ။ ကိုယ်တွေကလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတဲ့ အပျိုစင်ဆင်ကိုမက်မောတွယ်တာပေမယ့် အသက်ကြီးလာတဲ့ အခါ အဖော်သဟဲဆိုတာမျိုးမရှိမှာကြောက်ပြီး အပျိုကြီးလှစို့တော့ စိတ်ကူးမထားကြပါ။

ရသလောက်တော့ အချိန်ဆွဲပြီးနေနေဦးမှာပါ။ အသက်သုံးဆယ်လောက်ကျမှပဲ လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားပါသည်။ 'နီရဲ' တွေးသလို 'ရဲစို' ဘက်ကလည်း ဒီလိုမျိုးပဲတွေးထားမှာပါပဲ။

'ပတ္တမြား' ကိုလည်း 'နီရဲ' တို့လိုအတွေးမျိုးစိတ်ကူးမျိုး

ရှိစေချင်ပါသည်။ သုံးငယ်ချင်းသုံးယောက်မှာ နှစ်ယောက်ကအိမ်ထောင်ပြုသွားပြီး သူတစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်စွာနေနေခဲ့ရမယ့်ဘဝမျိုးနဲ့လည်း မကြုံတွေ့စေချင်ပါ။

ဒါကြောင့်လည်း 'ပတ္တမြား' အတွက် သင့်တော်မယ့် ယောက်ျားတွေတွေ့တိုင်း 'နီရဲ' တို့နှစ်ယောက်က ဆက်စပ်လျော်ပေးနေကြပါ။ 'ပတ္တမြား' ကတော့ ခေါင်းကိုပြုတ်ထွက်မတတ်ခါနေဆဲ။

"နင်တို့လည်းတော်တော် အလုပ်အားနေကြစာယ့်နဲ့ ဇာတယ်... ကိုယ့်ဖါသားကိုယ်နန်းပြီး ချစ်သူတွေထားတာငါမပြောပါဘူး ထားပါ... ဘာလို့ငါ့ကို နင်တို့စာရင်းထဲဆွဲထည့်ချင်နေရတာလဲ... ငါပြောထားပြီးသားပဲ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ပူချပြုအုတာတွေကို ငါ မခံစားနိုင်ဘူးလို့... သည်းလည်းမခံနိုင်ဘူး... နင်တို့ယောက်ျားယူသွားပြီး ငါ့ကိုတစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့မှာစိုးရိမ်နေတယ်မဟုတ်လား... မပူနဲ့ ငါနေတတ်တယ် မနေတတ်ဘူးဆိုရင်လည်း စစ်ကိုင်းချောင်သွားပြီး သီလရှင်ဝတ်နေလိုက်မယ် ရှင်းပြီလား"

"ပြောတော့သာလွယ်တာနော် နင်တကယ်ကောကတုံးတုံးပြီး သီလရှင်ဝတ်ရဲလို့လား"

“အို မယုရင်နင်တို့ အချက်ချင်း ယောက်ျားယူကြည့် လိုက်ပါလား... နင်တို့ယူပြီးတာနဲ့ ငါတစ်ယောက်တည်းနေလို့ အဆင်မပြေတာနဲ့ တကယ်သီလရှင်ဝတ်ပစ်လိုက်မှာ... ကျောင်း တစ်ကျောင်းပါ ဆောက်ပြီး လှူပစ်လိုက်ဦးမယ်မှတ်ထား”

စကားကိုအဆုံးပိတ်ပိတ်ပြောပစ်တတ်တာကြောင့် ‘နီရဲ’ နဲ့ ‘ရဲစို’ ခေါင်းကိုသာခါနေရတော့သည်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ လည်း ‘နီရဲ’ ကိုယ်တိုင် ‘ပတ္တမြား’ လိုပဲ တစ်သက်လုံးအပျိုကြီးလုပ် ရင်ကော်င်းမလား စဉ်းစားကြည့်လိုက်သေးသည်။ အဖော်ရှိနေ ရင် ဘဝကအထီးကျန်ဆန်ဆန်ဖြစ်မှာတော့မဟုတ်။

ရင်ထဲမှာခံစားပြီးချစ်နေရသော ‘ခန့်ချော’ ဆိုတဲ့လူရှိ နေလို့သာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုရဲရဲမချဖြစ်တာသာရှိသည်။ ‘ခန့်ချော’ နဲ့ပြတ်လို့ကတော့ တကယ်ပဲ ‘နီရဲ’ သည်လည်းအပျိုကြီးဖြစ်မှာ သေချာနေပါသည်။

“နင်နဲ့အဲဒီလူနဲ့ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတွေ့တာလဲ နင့်နောက် ကိုလိုက်နေတာ တစ်လှူကျော်လောက်ရှိနေပြီဆို... ငါတို့ကိုချစ် ပဲပြောတော့တယ် တစ်ယောက်တည်းကြိုက်ပြီးရင်ခန့်အူမျိုးနေ တယ်မဟုတ်လား”

‘ရဲစို’ က မျက်စောင်းကိုလှလှထိုးရင်း ပြောသည်။ မင်း

သမီးဆိုတော့လည်း ဘယ်လိုအိုင်တင်မျိုးပဲလုပ်နေနေ အမြဲတမ်း ကြည့်ကောင်းလှပလို နေသည်။

“နင်တို့ကိုပြောရင် ပိုပြီးစိတ်ဝင်တစားနဲ့ လိုက်ကြည့် ဧယ်တာတွေလုပ်မှာစိုးလို့ တမင်မပြောဘဲနေတာ... ဘယ်လိုတွေ့ ရမှာလဲဟယ်... ပစ္စည်းသွားပြရင်းနဲ့ တွေ့တာပေါ့... သူ့အမေက လည်းသေးသေးကလေးပဲဝယ်တာပါ... ရတဲ့အမြတ်နဲ့သူလိုက်ပြီး နောင်ယှက်တာနဲ့ မကုန်မပါဘူး... စောစောတည်းကသာသိရင် သူတို့အိမ်ပစ္စည်းသွားမပြပါဘူး”

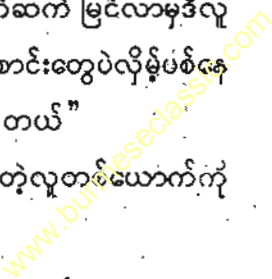
“ချောလား”

“အင်း မဆိုးပါဘူး”

“နင့်နောက်ကိုနေ့တိုင်းလိုက်နေတာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်... ငါသတိထားမိလိုက်တိုင်း ငါ့နဲ့မလှမ်းမ တမ်းမှာ သူ့အမြဲတမ်းရှိနေတယ်... အလုပ်မရှိရမှန်းနဲ့တူပါတယ် စထဲမတော့ ငါ့ဘက်ကမတော်တဆ ကြုံတယ်ထင်ပြီးရယ်ပြုပြီး ပြောလုပ်မိတာပေါ့... နောက်နေ့စဉ်ရက်ဆက် မြင်လာမှဒီလူ တမင်အင်ထုနေတာပဲဆိုတာသိပြီး မျက်စောင်းတွေပဲလိုမို့မစ်နေ တာ... ဒီနေ့တော့ ခါးပါထုတ်ပြီးပြလိုက်တယ်”

“ဒီလောက်ခွဲကြီးကြီးနဲ့ လိုက်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ကို

ငါတို့မြင်ဖူးချင်လိုက်တာ... နင်ပြုစမ်း... သူ့ကိုဘယ်မှာတွေ့ရမလဲ...”

“လာပြီ လာပြီ... နင်တို့အကြောင်းသိလို့ မပြောပြဘဲ နေတာ... ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ သူ့ကိုတွေ့ချင်ရင် သူ့အိမ်ကိုသွားကြည့်မှပဲရလိမ့်မယ်... နေကြစမ်းပါဟာ အေးအေးဆေးဆေးနေပါရစေ”

‘ပတ္တမြား’ ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲတားနေနေ၊ ‘နီရဲ’ တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အဓမ္မအယာကိုကြည့်တာနဲ့ တင် တားမရတော့ သူ့ဆိုတာ သိနေရပါပြီ။

‘နီရဲ’ ဆိုတဲ့မိန်းမကလည်း ကုမ္ပဏီမှာသာလုပ်နေပေမယ့် အလုပ်ခွင်စည်းကမ်းတွေဘာတွေကိုလည်း နားလည်ရကောင်း မှန်းသိတဲ့သူမဟုတ်။ သူ့ချစ်သူက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဖြစ်နေတော့ အလုပ်ခွင်ကို သွားချင်တဲ့အချိန်မှသွား၊ ပြန်ချင်တဲ့အချိန်အပြန်နဲ့ စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ထင်တိုင်းကျနေလေသည်။

‘နီရဲ’ ကိုချစ်နိုင်လွန်းသော ‘ခန့်ချော’ ကိုလည်းအံ့သြပါရဲ့။ ရန်လည်းအမြဲတမ်းဖြစ်၊ ပြန်ပြီးတော့လည်းချစ်နဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဘဝက ပျင်းတော့မပျင်းရပါ။

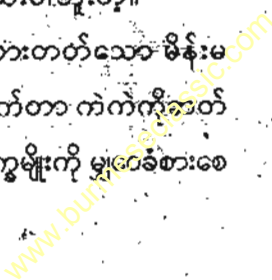
မင်းသမီး ‘ရဲရဲစို’ ကလည်း ‘နီရဲ’ လိုပဲ စိတ်ထဲရှိတာထ

လုပ်တတ်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံကျော်မင်းသမီးသာဖြစ်နေပေမယ့် သူ့ချစ်သူဘယ်သူဆိုတာကို သိမှာကြောက်တာကလွဲပြီး ကျန်တဲ့အပိုင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်းသိပ်ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။

လူတွေအရမ်းရှုပ်ထွေးသော အနော်ရထာလမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ခြေထောက်ညောင်းအောင် လျှောက်သွားချင်သွားနေသောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို၊ လမ်းဘေးနားက တုတ်ထိုးဆိုင်တွေကိုလည်း မလွတ်တမ်းအားလေးတတ်သောသူဖြစ်သည်။

သူ့ချစ်သူဘယ်သူဆိုတာကို လူတွေသိမှာကြောက်တယ်ဆိုတာကလည်း ဒီလူနဲ့သူနဲ့ တကယ်မလှူဖြစ်တဲ့အခါကျရင် တွဲဖိတဲ့အတွက် သူ့သိက္ခာကျမှာစိုးပြီး အသိမခံခြင်းပါ။ လူများများစားစားနဲ့လည်း ‘ရဲစို’ က မတွဲခဲ့ပါ။ ‘သန့်ရှင်း’ ဆိုတဲ့ယောက်ျားကိုတောင် မကောင်းတတ်လို့ သံယောဇဉ်လေးတွယ်တာမိသလို ဖြစ်သွားလို့ ချစ်သူတော်လိုက်တာတဲ့။ လက်ထပ်ဖူးဖို့ဆိုတာ အိပ်မက်ပင်ယောင်လို့ တောင် မမက်ဖူးသေးပါဘူးတဲ့။

အဲ့ဒီလိုတွေ သံယောဇဉ်သိပ်မထားတတ်သော မိန်းမမျိုးတွေက ‘ပတ္တမြား’ ကိုချစ်သူရစေချင်လိုက်တာ ကဲကဲကိုဘတ်နေသည်။ သူတို့တွေလို ဆူပူရန်ဖြစ်ရတဲ့ဒုက္ခမျိုးကို မျှဝေခံစားစေ

ချင်လို့ ဆိုတာ သိနေပါသည်။

အင်း လွယ်တော့မလွယ်ပါဘူး။

‘မိုးထင်’ လို့ ခေါ်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး ချစ်နိုင်မချစ်နိုင်ဆိုတာ ‘ပတ္တမြား’ ဘက်ကသေချာစဉ်းစားကြည့်ရဦးမည်။

“နင်တို့ ကိုကြိုပြောထားမယ်နော်... ငါမသိဘဲ နင်တို့ သူ့ကိုသွားပြီး မပတ်သက်ရဘူး... နင်တို့ ကိုကြောက်ပါတယ်... မြင်ဖူးချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ငါကြိုတဲ့အခါပြထားမယ်... ဒါကလည်းနင်တို့ ရဲ့ဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်းတာနော်... ငါ့ဘက်ကဒီလူ့အပေါ် ဘာခံစားမှုမှမရှိသေးဘူး”

‘နီရဲ’ က အသံထွက်အောင် အော်ရယ်လိုက်သည်။

“နင်ကဘာကိုကြောက်နေတာလဲ... ငါနဲ့ ‘ရဲစို’ ကဘာလုပ်မယ်လို့ ပြောသေးလို့လဲ... တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဘာမှတောင်မတိုင်ပင်ရသေးဘူး”

“အေးလေ... နင့်လူ့အကြောင်းစုံစမ်းစပ်စုဖို့ဆိုတာ ငါတို့မှာလည်းအချိန်ရှိမှဖြစ်မှာလေ... သုံးလလောက်ဆက်တိုက် ငါတစ်ရက်မှမအားဘူး... ဂျာတင်တွေနဲ့ ပြည့်နေတာ နင်ပူမနေနဲ့”

“အဲမယ်လေး အဲ့ဒီလိုပြောရင်ပိုပြီးတော့တောင် လန့်ပါ

သေးတယ်နော်... မအားဘူးဆိုတဲ့ မမက အရင်ဆုံးပြေးပြီးစပ်စုတာမသိတာကျနေတာပဲ”

တကယ်ပါပဲ။ မအားဘူးပြောတဲ့သူက လစ်ရင်လစ်သံလို

တောင်ကနေခိုးခိုးပြီး သူလုပ်ချင်ရာတွေကို စိတ်ပါတိုင်းလုပ်နေကြဖြစ်သည်။

“အေး နင်သိနေရင် ငါတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့ပြောလဲ”

“ကြိုတဲ့တစ်နေပေါ့ဟာ... ဒီလူ့ဖွဲ့မလျှော့သေးတာသေချာရင် ငါသွားတဲ့နောက်ကိုလိုက်ဦးမှာပဲလေ... သူလိုက်လာတာနင်တို့ ဆီငါဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ်”

“ကတိနော်”

“အေးပါ”

ရုံးကိုလာတဲ့ 'နီရဲ' ရဲ့ မျက်နှာက ခပ်စောင်းတင်းလေးဖြစ် ကာနေသည်။ ကိုယ့်စားပွဲမှာကိုယ်ထိုင်ရင်း လုပ်စရာရှိတာတွေကို လုပ်နေပေမယ့် မျက်လုံးကတော့ လစ်ရင်လစ်သလို 'ခန့်ချော' ရှိတဲ့စားပွဲကိုရောက်ကာနေသည်။

'ခန့်ချော' မျက်နှာထားကလည်း တင်းနေတာပါပဲ။ ယောက်ျားတန်မဲ့ စိတ်ကောက်တတ်နေတာကို 'နီရဲ' က အသေအမြင်ကတ်သည်။ သူ မခေါ်ဘဲနေရင်ပိုပြီးတော့တောင် စိတ်ရှုပ်သက်သာသေးသည်ဟုမှတ်ယူကာ ကိုယ့်အလုပ်ကိုပဲကိုယ်

အောင် လုပ်နေလိုက်ပါသည်။

“နီရဲ... 'ကိုခန့်' က ဒီဖိုင်လေးလာရှင်းပေးပါတဲ့...

ရုံးကားမလည်ဘူးဖြစ်နေတယ်တဲ့လေ”

ရုံးမန်နေဂျာ 'အန်တီသက်' က ဖိုင်ကိုကိုင်ပြီးလာပြနေ တကြောင့် 'နီရဲ' မျက်မှောင်ကုပ်သွားရသည်။ အလကား ရှင်း ရင်းစရာဘာမှမလိုတဲ့ဖိုင်ကို မရှင်းဘူးဆိုပြီးရှင်းပြခိုင်းနေတယ် တည်းက သူ ရူးနေလို့ပဲနေမှာ။

“ရှင်းပြစရာမှမရှိဘဲ 'အန်တီဝင်း' ရယ်... အလကားလူ လိုက်ရစ်နေတာ... မလာဘူးပဲပြောလိုက်ပါ”

“ဟယ် အဲဒီလိုတော့မလုပ်နဲ့လေ... 'ကိုခန့်' ကို ဘာဆို တသေချာလေး သွားမေးကြည့်လိုက်ပါ... 'နီရဲ' ကိုလွှတ်လိုက် ပြောနေတော့ သွားလိုက်ပါ 'နီရဲ' ရယ်”

'အန်တီသက်' မျက်နှာက စိတ်ရှုပ်သွားပုံရသည်။ 'နီရဲ' ကသာ ကိုယ်ပိုင်သောချစ်သူတစ်ယောက်မို့ ပြောချင်တာပြော ချင်တာလုပ်လို့ရပေမယ့် 'အန်တီသက်' တို့လိုဝန်ထမ်းက တာ့ သူတို့ဆရာစကားကို နားထောင်မှဖြစ်ပါမည်။ 'ခန့်ချော' အသည်းတုံး 'နီရဲ' ကိုလည်း ကလန်ကဆန်သိပ်ပြီးလုပ်လို့ရ တာကြောင့် ဘယ်လိုပြောရင်ကောင်းမလဲ ထပ်စဉ်းစားနေပုံရ

www.burmeseclassic.com

သည်။ 'နီရဲ' ကတော့ ခပ်တည်တည်ပါပဲ။ ဖိုင်ကိုစားပွဲဘေးမှာ ချထားလေသည်။

“အန်တီသက်’ ကိုပဲလှော်ကြားထဲကဆား မလုပ်ပါနဲ့ ကွယ်... 'နီရဲ' သွားလိုက်ပါနော်”

'နီရဲ' သည် လူကြီးတစ်ယောက်ပြောတာကို မလေးမစား လုပ်ရာကျမှာစိုးပြီး သက်ပြင်းကိုချကာ ခေါင်းကိုညှိတ်ပြလိုက် ပါသည်။ ဟင်း သူ့ကိုယ်သူ့ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုပြီး အာဏာနဲ့ ခေါ် ခိုင်းတာ။ မုန်းလိုက်တာနော်။

“သွားပါ့မယ် 'အန်တီသက်' ရဲ့... စာရိုက်စရာလေးပြတံ တာနဲ့ သွားလိုက်မယ်”

'နီရဲ' က ရင်ထဲမှာဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတစ်ချို့ကို ခစ်မြန်မြန် ဝှက်ကွန်ပြူတာမှာရိုက်ထည့်ကာ ပရင့်လုပ်ပြီး သူ့ ရှိတဲ့စားပွဲဆီထဲ ခွဲလိုက်ပါသည်။ သူ ရှင်းပြခိုင်းတဲ့စာရင်းဖိုင်ရဲ့ အပေါ်ဆုံးမှာ 'နီရဲ' ရိုက်ထားတဲ့စာရွက်ကို တင်ထားခဲ့သည်။

“ဘာလုပ်ဖို့ ခေါ်တာလဲ”

“ဟ စာရင်းရှင်းစရာရှိလို့ ခေါ်တာပေါ့... မင်းလေသံထဲ မာလှချည်လား”

“မာမာပဲ... ရှင် ရှင်းချင်တဲ့စာရင်း ဒီမှာအဆင်သင့်လုပ်

ထားတယ် ကြည့်”

'နီရဲ' လှမ်းပေးသောဖိုင်ကို သူ့က မဲ့တဲ့တဲ့မျက်နှာနဲ့ ဖွင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဒီမှာ ရှင်ရဲ့ အချိုးအချိတ်၊ အပြုအမူမျက်နှာပေးတွေကို ကျေနပ်လို့ ဒီနေ့ပဲရှင်အလုပ်ကနေထွက်မယ်... မကျေနပ်ရင် ထဲသေလိုက် ဒါပဲ...

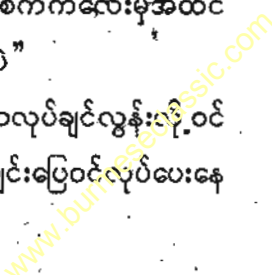
မည်းပုပ်သွားသော သူ့ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး 'နီရဲ' ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် ခပ်ပြုံးပြုံးသာစိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ လူကို အကျောနဲ့ ခေါ်တုန်းကတော့ 'လိုမျက်နှာထားမျိုးလား။

“တောက် မင်းတော်တော်မိုက်ရိုင်းပါလား... လုပ်ချင်တာ လည်းလုပ်သေးတယ်... ငါ့ကိုလည်းပြန်ပြီး မထေမဲ့မြင်ထပ်လုပ် တယ်... မင်းလုပ်ပုံတွေကောင်းလား ပြောစမ်း”

“ကောင်းတယ်”

“အေး ကောင်းတယ်ဆိုရင် ငါ့အလုပ်ကနေထွက်တော့ မင်းလိုဖောက်ပြန်ချင်တဲ့မိန်းမမျိုးကို တစ်စက်ကလေးမှအထင် ခကြီးတော့ဘူး... မမြင်ရရင်ကောင်းလေပဲ”

“ဘယ်သူကမှလည်း ရှင်အလုပ်မှာလုပ်ချင်လွန်းလို့ ဝင် လုပ်နေတာမှမဟုတ်ဘဲ... ရှင်ခေါ်လို့ အပျင်းပြေဝင်လုပ်ပေးနေ

တာဝဲရှိတယ်... ရှင်ပြောသလိုပဲ အလုပ်ကထွက်ပြီး အခုမှလွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ဖောက်ပြန်ပါတော့မယ်”

“ထင်ဝါတယ် မနေ့ကမင်းလစ်ပြီးထွက်သွားတာ မင်းအကောင်တစ်ကောင်နဲ့ချိန်းတယ်ဆိုတာ သိပြီးသားပဲ”

“ရှင်ထင်တာမှားနေတယ်... အကောင်မဟုတ်ဘူး နီနီရဲ့တရားဝင်ယောကျ်ားရှင်းရဲ့လား... သူ နိုင်ငံခြားကနေပြန်လာလို့ သူနဲ့ကျွန်မပြန်ပေါင်းတော့မယ်... ရှင့်ကိုတော့ တာဝဲတာဝဲ

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အနိုင်မခံဘဲ အလျော့မလျော့စတမ်းပြောနေတာ မောတောင်မောလာရပါသည်။ လူတွေရှိသေးတာကြောင့်လည်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ်အားရပါးရလည်ပြောဆိုလို့ ရတာမဟုတ်။

လေသံကလေးထွက်ယုံမျှသာ တိုက်ခိုက်နေကြတာဖြစ်သည်။ ‘နီရဲ့’ လို ယောက်ျားတွေနဲ့ကင်းတင်းရှင်းရှင်းနေတဲ့မိန်းမမျိုးကိုများ ဖောက်ပြန်တယ်ဆိုတဲ့စကားသုံးတာ တော်တော်ပါသည်။

နာလွန်းလို့ ရွဲ့ပြီး ဖောက်ပြန်ယုံတင်မဟုတ် ယောက်ျားပါရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ အေးရောပေါ့။ ဒင်းလိုယောက်ျားမျိုးနဲ့ မြန်မြန်ပြတ်တာပဲကောင်းသည်။ လူကိုနေရာတကာလိုက်

ပြီး ချုပ်ချယ်ကြီးကိုင်နေတာ ဘယ်သူကတာရှည်သည်းခံနိုင်ပါ့မလဲ။

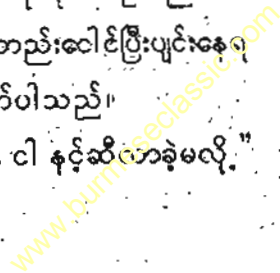
ပြောတော့သာချစ်တယ်ချစ်တယ်နဲ့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံအချိုးအမျိုးက တစ်စက်ကလေးမှအချိုးကိုမပြေ။ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ကိုယ့်အပူနဲ့ ကိုယ်တော့ ရှိသေးတာပေါ့။ နေရာတကာသူ့ကိုရှင်းပြောပြနေရမှာလား။ ညီမအရင်းခေါက်ခေါက်နဲ့ မတွေ့ချင်ပါဘဲတွေ့နေရတာကို သူသိအောင်ပြောပြရမှာလား။ ခက်လိုက်တာ။

ဒီလိုနားလည်မှုမရှိဘဲ ချစ်သူမျိုးနဲ့ စောစောတည်းက လမ်းခွဲလိုက်တာက ပိုပြီးရင်မောသက်သာရမည်။ ဝမ်းနည်းချင်သလိုဖြစ်နေတဲ့ ရင်ထဲကခံစားချက်ကို မြို့သိပ်ချရင်း ‘နီရဲ့’ က စလင်းဘက်ကိုယူကာ ရုံးခန်းထဲကနေထွက်ချလာခဲ့လိုက်သည်။

နေဦးပေါ့။ ဒီတစ်ခါလာချော့လို့ ဣတော့ ခပ်ကြာကြာကလေးကို ပညာပေးပြီး နှိပ်စက်ထားလိုက်ဦးမည်။ အကြောမာတဲ့လူကို ပိုလီယိုလိုဖြစ်သွားအောင် လုပ်ကိုလုပ်ပစ်ဦးမည်။

အိမ်ပြန်ရင်လည်း တစ်ယောက်တည်းငေါင်ပြီးပျင်းနေရမယ့်အတူတူ ‘ပတ္တမြား’ ဆီဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

“နင်ဘယ်ကိုရောက်နေသလဲ... ငါ နင့်ဆီလာခဲ့မလို့”

“ပစ္စည်းသွားကြည့်မလို့... နင်ကရုံးချိန်မှာရုံးမတက်ဘဲ ဘာအလေလိုက်မလို့လဲ... ဘာလဲ နင့်လူမရှိလို့လား”

“ရှိပါ... သူနဲ့စိတ်ဆိုးပြီး ရုံးကနေတောင်ပြန်လာပြီ ပျင်တာနဲ့အိမ်မပြန်ချင်လို့ နင့်ဆီကိုဖုန်းဆက်လိုက်တာ... ဟိုလူကောတွေ့သေးလား”

“မတွေ့တော့ဘူးထင်တာ အနောက်ကနေပါလာတုန်းနဲ့ နင်ငါ့ဆီလာခဲ့မလား... ရန်ကင်းစင်တာက စီးတီးမတ်မှာစော့နေမယ်လေ”

“လာခဲ့မယ်... ‘ရဲစို’ ကိုပါချိန်းလိုက်မယ်”

“နီရဲ” က အဖော်ရအောင် ‘ရဲစို’ ကိုပါဖုန်းဆက်ချိန်းလိုက်ပါသည်။ သုဝဏ္ဏဘက်မှာရှိနေတယ်ဆိုသဖြင့် ‘နီရဲ’ တစ်ခါတည်း ဝင်ခေါ်ရအောင်မောင်းလာခဲ့လိုက်ပါသည်။

“နီရဲ” ရဲ့ကားခြံထဲမောင်းမဝင်ခင် ‘ရဲစို’ က ခြံပေါက်ကိုအရင်ပြေးလာလေသည်။

“ငါအချိန်တော့သိပ်မရဘူးနော်... ခဏလေးဆိုပြီးခွင့်တောင်းလာခဲ့တာ... ဒီနေ့လည်းစတိတ်ရိုးရှိတယ်ဆိုပြီး ရှူတင်ကို စောစောသိမ်းခိုင်းထားတာဟ”

“အေးပါ ကြည့်ပြီးတာနဲ့ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်... ညကျရင်

တော့ နင့်ကားနဲ့ပဲသုံးယောက်ပေါင်းပြီးသွားလိုက်မယ် နှင်စောစောပြန်ခဲ့ဖို့မမေ့နဲ့ဦး”

“နင့်လူကကော”

“သူ့များထားလိုက်စမ်းပါ... ကြည့်လို့ကိုမရဘူး ငါဘာလုပ်လုပ်သံသယနဲ့ပဲလိုက်ကြည့်ပြီး ထင်ရာပြောနေတယ် မုန်းလွန်းလို့ အလုပ်ကနေပါ ထွက်စာတင်ခဲ့လိုက်တယ်”

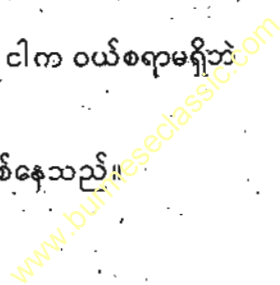
‘ရဲစို’ က ခေါင်းကိုညိတ်ပြီး ပြုံးနေလေသည်။ ‘နီရဲ’ ကော ‘ရဲစို’ ပါ ချစ်သူတွေထားပြီး ချစ်တာကနည်းနည်း ရန်ဖြစ်နေတာကများများမို့ ချစ်သူချင်းအဆင်ပြေချိန်ဆိုတာ ရှားပါးလှလေသည်။ ရန်ဖြစ်ပြီးတော့လည်း ပြန်ပြီးချစ်နေကြတာထုံးစံပဲမို့ ရန်ဖြစ်တာလောက်ကို စာဖွဲ့ပြီးပြောမနေတော့ပါ။

ရန်ကင်းစင်တာစီးတီးမတ်ထဲကိုရောက်တော့ ‘ရဲစို’ ကို လူတွေကဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ မင်းသမီးတစ်ယောက်ဆိုတော့လည်း သာမန်လူတွေလိုမလွတ်လပ်တာ သနားဖို့တော့ကောင်းပါသည်။

“ဟိတ် နင်တို့ဘာစားဦးမလဲ... ငါက ဝယ်စရာမရှိဘဲ

တွေ့ရလွယ်အောင် ဒီကိုချိန်းလိုက်တာ”

‘ပစ္စမြား’ မျက်နှာက ပြုံးစိစိဖြစ်နေသည်။

“အစားကအရေးမကြီးဘူး နင့်လူကိုကြည့်ချင်လို့ သက်သတ်လိုက်လားတာ... ငါကအချိန်သိပ်မရဘူး ဘယ်မှာလဲ”

‘ပတ္တမြား’ က နောက်ဘက်သို့ ဆတ်ကန်ကြည့်ကာ ရှာဖွေလိုက်ပါသည်။ ‘မိုးထင်’ ဆိုတဲ့လူမျက်လုံးက ‘ပတ္တမြား’ ဆီမှာ ရှိမနေဘဲ ‘ရဲစို’ ဆီမှာစိုက်ပြီးပြူးနေတာကြောင့် ဒေါသဖြစ်သွားရပါသည်။ ချောမောလှပသောမင်းသမီး ‘ရဲရဲစို’ ကို မျက်လုံးကျွတ်ထွက်မတတ်ဘူးနေတာပါလား။

‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက်လုံးရှိနေတာတောင်မှ ဟန်မလုပ်နိုင်တဲ့ယောက်ျားမျိုး ကွယ်ရာမှာဆိုပိုပြီးဆိုးနေတော့မှာပေါ့။

“ကြည့်စမ်း မျက်လုံးကြီးပြုတ်ကျမတတ် ‘ရဲစို’ ကိုငမ်းနေလိုက်တာ ငါ့လှည့်ကြည့်တာတောင်မမြင်တော့ဘူး... ဒါလား ငါ့ကိုစိတ်ဝင်စားတာ အရွှေကောင်ကြီး... ပြန်ကြမယ်လား”

‘ပတ္တမြား’ လှည့်ကြည့်လိုက်သောလူကို ‘နီရဲ’ တို့ ဇနီး မြင်တွေ့လိုက်ပါသည်။ ‘နီရဲ’ က သာမန်ဖြစ်ပေမယ့် ‘ရဲစို’ မျက်နှာကတော့ အံ့ဩမှုတွေဖြစ်ထွန်းနေလေသည်။

‘မိုးထင်’ တင်မက ‘ရဲစို’ ကပါ အံ့ဩသလိုပြန်စိုက်ကြည့်နေတာကိုမြင်တဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ရင်ထဲမှာတော့ တဆစ်ဆစ်နဲ့ ကိုနာသွားရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ပုံစံကိုကြည့်တာနဲ့ ဇာတ်

လမ်းရှိခွဲဖူးတယ်ဆိုတာ သေချာသလောက်ရှိနေပါပြီ။

“သွားမယ်လေဟာ ဘာကြည့်နေတာလဲ... နင်တို့မြင်ပြီ မဟုတ်လား... ငါကတော့ လုံးဝကိုစိတ်မဝင်စားဘူးနော်”

‘ပတ္တမြား’ အသံကရက်ပြီး တုန်ချင်သလိုဖြစ်နေသည်။ “နေဦး ငါသွားခေါ်လိုက်ဦးမယ်... ‘ကိုမိုးထင်’ မဟုတ်လား”

“နင်နဲ့သိလိုလား”

“အင်း...”

‘နီရဲ’ ကတော့ ဘာမှမသိသူပီပီ အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ ‘ရဲစို’ နဲ့အတူ ‘ကိုမိုးထင်’ ကပါလာလေသည်။

“‘ပတ္တမြား’ ရယ် နင့်ကိုလိုက်တဲ့လူကဘယ်သူများလဲ လို့ ငါ့နှယ်ဖြစ်ရမယ်... စောစောစီးစီးတည်းက သိလိုက်ပါတော့လား... ‘ကိုမိုးထင်’ မှန်းသိရင် လိုက်တောင်မကြည့်တော့ပါဘူး”

“နင်ကဘာသိလိုလဲ”

“ဪ သိတာပေါ့... ငါ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲပဲဟာ... ငါပြောပြောနေတဲ့ ကျောက်ကုန်းကအဒေါ်အိမ်ဆိုတာ ‘ကိုမိုးထင်’ တို့အိမ်ပေါ့... အဆက်အသွယ်ပြတ်တာတောင်ကြာနေပါပြီ”

“မှဖြစ်နိုင်ပါဘူး... သူတို့နေတာ မြို့ထဲမှာပဲဥစ္စာ”
‘မိုးထင်’ က ဝင်ဖြေရှင်းလိုက်ပါသည်။

“ဟုတ်တယ်... ကျောက်ကုန်းကအိမ်ကို နှစ်ချုပ်နဲ့နိုင်ငံ
ခြားသွားတွေကိုငှားစားပြီး မြို့ထဲမှာကွန်ဒိုတိုက်ခန်းဝယ်ပြီး
ပြောင်းနေလိုက်တာလေ... ‘ရဲစို’ နဲ့ဆိုမတွေ့တာ နှစ်နဲ့တောင်
ချိနေပြီ... ‘ရဲစို’ တို့က ဘယ်တော့မှဆိုသံယောဇဉ်ကင်းကင်းနဲ့
ဆွေမျိုးကိုသိပ်ပြတ်နိုင်တာ... ကိုယ့်ဆွေမျိုး အိမ်ပြောင်းသွားပြီး
ဘယ်နေရာမှာနေနေတယ်ဆိုတာတောင် သိမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“အလုပ်တွေရှုပ်နေတာနဲ့ မရောက်တာပါ ‘ကိုမိုးထင်’
ရယ်... ‘ရဲစို’ တို့ကကျောထောက်နောက်ခံမကောင်းတော့ ကိုယ့်
အားကိုယ်ကိုးပြီးကြီးစားရတယ်လေ...”

‘ရဲစို’ ရဲ့ငွေပြောသောစကားကြောင့် ‘မိုးထင်’ ရဲ့မျက်နှာ
ပျက်သွားရသည်။ ‘ရဲစို’ ရဲ့အဖေနဲ့အမေဆုံးတုန်းက အားကိုးရာ
မဲ့ပြီး ရှားရှားပါးပါးဆွေမျိုးတော်နေတဲ့ ‘မိုးထင်’ တို့အိမ်ကိုရောက်
လာခဲ့ပါသေးသည်။ မေမေကတူမချောလေးကို ခေါ်ထားချင်ပေ
မယ့် ဖေဖေက သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများသော ‘ရဲစို’ ကို
နည်းနည်းကလေးမှကို ကြည့်မရခဲ့ပါ။

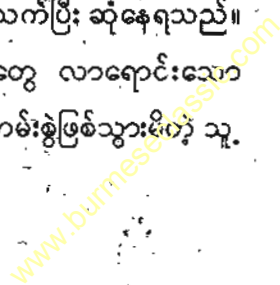
မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်တည်း အိမ်ကြီးတစ်အိမ်မှာ

နေရမယ်ဆိုတော့လည်း မသင့်တော်ပြန်တာကြောင့် မေမေမှာ
ရင်အတော်ကလေးပူလောင်ခဲ့ရသည်။ အိမ်မှာလာနေရင် ဖေဖေ
ရဲ့စည်းကမ်းတွေကိုလိုက်နာနိုင်ရမယ်လို့ ပြောလိုက်တည်းက
အိမ်ကိုရောက်မလာတော့ အခုအချိန်ထိတိုင်အောင်ပါပဲ။

‘မိုးထင်’ သဘောလိုက်နေတဲ့တောက်လျှောက်မှာလည်း
‘ရဲစို’ ရဲ့သတင်းတွေကို မေမေဆီကတစ်ဆင့် ကြားနေခဲ့ရသည်။
ဇင်းသမီးဖြစ်နေပြီ၊ မေမေကိုလမ်းမှာတွေ့ရင်တောင် မသိသလို
လုပ်သွားတတ်တဲ့အကြောင်းတွေကိုကြားပြီး အလုပ်နားလို့အိမ်
ပြန်ရောက်တာတောင် ‘မိုးထင်’ ဘက်က သွားတွေဖို့မစဉ်းစား
ခဲ့ပါ။

သူ့ဘဝသူ့လျှောက်နိုင်တယ်ဆိုတော့လည်း ပြီးနေတာ
ပဲပေါ့။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း ဆွေမျိုးတော်နေတယ်ဆိုတဲ့
အသိဖြင့် အဆက်အသွယ်လုပ်ချင်မိပါသေးသည်။ သူမင်းသမီး
ဖြစ်မှ လာပတ်သက်တယ်ဆိုပြီး အပြောမခံချင်တာကြောင့် ခပ်
ကင်းကင်းနေနေကာမှ ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆိုနေရသည်။

အိမ်မှာ ကျောက်မျက်ပစ္စည်းတွေ လာရောင်းသော
‘ပတ္တမြား’ ကိုတစ်ခါတွေဖူးတာနဲ့ တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်သွားမိတဲ့ သူ
ရဲ့အမှားပေလားတော့မသိ။

'ရဲစို' နဲ့ ပတ်သက်ရမှာစိုးတာနဲ့ 'ပတ္တမြား' ကိုသူမမှေ့လိုက်နိုင်ပါ။ တမ်းတမ်းစွဲချစ်သွားတယ်ဆိုတဲ့အချစ်ဖြင့် သူ့ရင်ထဲမှာ 'ပတ္တမြား' လေးတစ်လုံး စိမ့်ဝင်နေခဲ့ပါပြီ။

'ရဲစို' ဘက်ကတောင် အေးအေးဆေးဆေးဆက်ဆံနေနိုင်သေးရင် သူ့ဘက်ကကော ဘာမဆက်ဆံနိုင်စရာရှိသလဲ။ ကြားခံအောင်သွယ်ပေးမယ့်သူတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်လို့ပဲ မှတ်ယူလိုက်တော့မှာပေါ့။

"'ရဲစို' တို့အားလား... တစ်ခုခုကျွေးမယ်လေ မတွေ့ရတာလည်းကြာနေပြီဆိုတော့ ဘာတွေလုပ်နေသလဲဆိုတာသိချင်သေးတယ်"

"ဟား ဟား ဟား 'ကိုမိုးထင်' ကတော့ရွှီးတော့မယ်... တကယ်စိတ်ဝင်စားတာက 'ရဲစို' အကြောင်းဟုတ်မယ်မစင်ပါဘူးနော်... 'ပတ္တမြား' အကြောင်းသိချင်တာမဟုတ်လား... 'ရဲစို' တို့ကလည်း 'ပတ္တမြား' နောက်ကိုယောက်ျားတစ်ယောက်သဲသဲမဲမဲလိုက်နေတယ်ဆိုလို့ ဘယ်လိုလူများလဲဆိုပြီးလိုက်ကြည့်တာ ခုတော့သိရပြီ... တကယ်ကျွေးချင်တယ်ဆိုရင် အိမ်ကိုလာခဲ့လိုက်လိပ်စာပေးလိုက်မယ်... 'ရဲစို' တို့ကသူငယ်ချင်းသုံးယောက်ပေါင်းပြီးစုနေကြတာ... စားစရာတွေများများဝယ်ပြီး အိမ်ကိုလာခဲ့လေ

အပြင်မှာက စကားပြောလို သိပ်မကောင်းဘူး လာမယ်မဟုတ်လား"

"ဟဲ့ ..."

'ပတ္တမြား' ရဲ့ တားဆီးတဲ့စကားကိုဖြင့် 'ရဲစို' တို့ကမမူပါ။ 'ကိုမိုးထင်' ကလည်း ပြာပြာသလဲပြောရှာသည်။

"လာမယ်လေ... ဘယ်အချိန်တွေအိမ်မှာရှိတာလဲ..."

"ဖုန်းအရင်ဆက်ပြီးချိန်းလိုက်... စစချင်းတော့ 'ရဲစို' ရှိနေမှပဲ 'ကိုမိုးထင်' အိမ်ကိုလာလို့ ကောင်းမှာ နောက်တော့လည်း အဆင်ပြေရင်ပြေသလိုပေါ့လေ"

"နီရဲ" လက်ကိုအတင်းဆွဲပြီး ခြေဆောင့်ကာထွက်သွား

တဲ့ 'ပတ္တမြား' နောက်ကျော့ကို မျက်စပစ်ပြရင်း 'ရဲစို' က သူ့ဖုန်းနံပါတ်ကိုပြောပြလိုက်ပါသည်။

“အံ့မယ်လေး မုန်းလိုက်တာ မုန်းလိုက်တာ ရှင့်အသံကို ဘယ်တော့မှမကြားချင်တော့ဘူးဆိုတာမှတ်ထားလိုက်... ‘နီရဲ’ တို့ကပြတ်တယ်ဆိုရင်လုံးဝကိုလှည့်မကြည့်စတမ်းပြတ်တာ... ရှင့်ကိုလည်းအပြတ်ပြောထားပြီးနေပြီပဲ... နောက်အရှက်မရှိဖုန်းတွေ ခဏခဏမဆက်ပါနဲ့.”

‘နီရဲ’ ရဲ့အသံက ဧည့်ခန်းအတွင်းမှာ လှိုင်းထနေသည်။ ‘ရဲစို’ နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ က ‘နီရဲ’ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး တစ္ဆီးတစ္ဆီးရယ်နေကြပါသည်။ အခုပဲစတိတ်ရှိုးသွားမလို အိမ်ကထွက်ခါနီးဖုန်းကဝင်

လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ‘ရဲစို’ ကလည်း ကိုယ်ပိုင်ဟံန်းဒ်ဖုန်းကိုပိတ်ကာ အိမ်မှာထားခဲ့မလိုပါ။ ပျော်ရမယ့်အချိန်မှာ ဘယ်သူ့ဖုန်းကိုလက်ခံပြီး စကားမပြောချင်ပါ။ ‘ပတ္တမြား’ ကတော့ သူ့စီးပွားအဖွဲ့ခွင်လေးပျက်မှာစိုးပြီး ဖုန်းယူလာပါမည်။

‘နီရဲ’ ရဲ့ဖုန်းကလည်းပိတ်ထားပြီးသားပါ။ သွားခါနီးကျအိမ်ကဖုန်းကမြည်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။

“အို ခုမှဒါတွေလာပြောနေလို့လည်းဘာထူးတော့မှာလဲ ဝင်သိထားဖို့က လူတိုင်းလူတိုင်းမှာအတ္တဆိုတာရှိကြတာချည်းပဲ ဝင်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ မျက်နှာလိုက်ကြည့်ပြီး ဘယ်သူကမှ မလျှော့ပေးမနေနိုင်ဘူး... ကျွန်မကမိန်းမ... ပိုပြီးတော့တောင် ချောခံအလျှော့ခံချင်သေးတယ်”

“အေး အလျှော့ခံချင်ရင်တော့ငါ့ဆီကိုလာခဲ့ လက်သီးကပ်လုံးပေးပြီးလျှော့လိုက်မယ်... သူကပဲမှားသေးတယ် သူကပဲကပ်ပြန်စီးလူပါးဝနေတယ်... ရုံးကိုဝင်ချင်တိုင်းဝင်ထွက်ချင်တိုင်းထွက်လုပ်လို့ရမယ်များမှတ်နေလား”

“မှတ်လို့ပဲ ရှင့်ရုံးကိုမလာတော့တာပေါ့... တော်ပြီတော်ပြီ ကျွန်မဖုန်းချတော့မယ်... ရှင်နဲ့ဖုန်းပြောတာအရေးမပါဘူး ချိန်းထားတဲ့လူကအရေးပါတယ် သွားတော့မယ် ဒါပဲ”

“နီရဲ” က စကားကို အနိုင်ပိုင်းပြောပြီး ဖုန်းခွက်ကို ပစ်ချလိုက်ပါသည်။

“သွားမယ်ဟေ့... ဒီလိုအနိုင်ပိုင်းလိုက်ရတာ အတော်အရသာရှိတာပဲ... ဒင်းက ငါ့ကိုများ လက်သီးနဲ့ ထိုးချင်တယ်တဲ့ သေချင်လို့ ပြန်ခေါ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း စကားကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပြောပါလား... စကိုင်လိုက်တည်းက ငါ့ကို အလုပ်မလှလို့ လာအော်နေတယ်လေ... ဘေးလူတွေ အမြင်မှာ သူ့ကိုယ်သူပါ ဝါရှိတယ်ဆိုပြီး ကြောပြတာ...”

အိမ်တံခါးပိတ်နေစဉ်မှာပဲ ဖုန်းသံမြည်လာတာကို ထပ်ကြားလိုက်ရသည်။

“သွားကိုင်မနေနဲ့ တော့ ‘နီရဲ’ ရေး... နင့်လူဖုန်းထပ်ဆက်တာပဲ နေလိမ့်မယ်... မြန်မြန်လာဟာ ‘မာမီလုံး’ ကိုလည်း ဝင်ခေါ်ရဦးမှာ တော်ကြာနောက်ကျ နေလိမ့်မယ်”

သုံးယောက်သား ပျော်ရွှင်မြူးတူးစွာဖြင့် ‘မာမီလုံး’ ကို ဝင်ခေါ်ကာ စတိတ်ရှိုးရိုတဲ့ ဟော်တယ်ဝင်းထဲသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ “နီရဲ” တို့ ဓာလင်မှတ်မှာပါတဲ့ ခွဲတွေမှာ နေရာယူလိုက်ကြပေမယ့် ‘မာမီလုံး’ ကတော့ သူ့ဘော်ဒါတွေရိုတဲ့ အနောက်ဘက်ကို ထွက်သွားဖို့ ပြင်သည်။

ကြောင်နှစ်ကောင် စာအုပ်တိုက်

အနီရောင်အချစ်များ

“တို့အနောက်ကို သွားတော့မယ် ‘ရဲ’ ရေး... ဒီမှာက ကဲရင်လူသိပ်မြင်တယ် အနောက်က ကျတော့ ရော့လိုက်လို့ ရတယ်... သွားတော့မယ်ဟေ့ အပြန်ကျရင်လည်း ဆစောင့်နဲ့ တော့ အသစ်ကလေးတွေကိုပဲ ပြန်လိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်တော့မယ်”

“ကြွကြွ... မနက်ဖြန်ခပ်စောစော အိမ်ကိုလာခဲ့ဖို့လည်း မမေ့နဲ့ ဦးနော်... ရှုတင်က စောစောစရာ... ‘ရဲ’ ကိုလာနှိုးပေးမှဖြစ်မှာ”

“အေးပါဟယ် မပူနဲ့.”
စတိတ်ရှိုးပွဲက ဆယ်နှစ်နာရီလောက်မှပြီးတာမို့ အိမ်တိုပြန်ရောက်တော့ ဆယ်နှစ်နာရီထိုးနေပါပြီ။ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယောက်ျားတွေ အကြောင်းကို တောင်းပြောရင်း အရှိန်မထိန်းနိုင်တာနဲ့ ဘဲ သုံးယောက်လုံး အိပ်ဖြစ်တဲ့ အချိန်က ညနှစ်နာရီထိုးသွားတော့သည်။

ပုံမှန်ဆိုရင် ‘ပတ္တမြား’ က မနက်စောစော အိပ်ယာမှထ အတိတ်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့တော့ အိပ်လို့ ကောင်းကောင်းနဲ့ အိပ်နေလိုက်ကြတာ နေမြင့်တဲ့ အထိအိပ်ယာက မနီးသေးချေ။

“အင်း အဟင့် အဟင့် ဝါး ဝါး ဝါး”

ကြောင်နှစ်ကောင် စာအုပ်တိုက်

ကလေးငိုသံလေးက ခပ်တိုးတိုးလေးထွက်နေရတာနေ့
အကျယ်ကြီးဖြစ်လာတာကြောင့် 'နီရဲ' တို့သုံးယောက်သားမျက်
လုံးတွေပွင့်လာရသည်။ ဘယ်အိမ်ကကလေးငိုနေတာလည်းဆို
ပြီး စဉ်းစားနေမိကြသည်။ 'နီရဲ' က အခန်းထဲကနေထွက်ကာ
'ပတ္တမြား' အခန်းဆီကိုလာကြည့်လိုက်သည်။

'ပတ္တမြား' ရဲ့အခန်းတံခါးကလည်းပွင့်လာကာ မေးလေး
ဆတ်ပြီးဘာလဲဆိုတဲ့ပုံစံမျိုးဖြင့် မေးနေတာကြောင့် 'ရဲစို' အခန်း
ဘက်ဆက်လျှောက်လာတော့...

"ဟဲ့ ဘယ်ကကလေးငိုနေတာလဲ... ကြားနေတာတော့
ကြာပြီ... တစ်ခြံနဲ့တစ်ခြံဒီလောက်လည်းမနီးပါဘူး... ငါတို့ပုတ်
ဝန်းကျင်ကပဲကြားနေရတာ..."

ဟု 'ရဲစို' က အသိပေးသလိုပြောလာသည်။

"အေး ကလေးငိုသံကြားလို့ ငါတို့လည်းအခုပဲအိပ်ယာ
ကနေထလာကြတာ... အောက်ထပ်ကထင်တယ် ဘယ်သူများ
ရောက်နေသလဲမသိပါဘူး... ဪ 'မာမီလုံး' လားမသိဘူး...
ဒင်းကခပ်ရွရွရယ်... ဘယ်သူ့ကလေးကိုခေါ်လာပြီး အထိန်းလုပ်
နေသလဲမှမသိဘူး"

'မာမီလုံး' လို့ထင်ကာ အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာမိကြ

သည်။ ကလေးငိုသံကပိုပြီး ပီပီပြင်ပြင်ကြားလာရတာကြောင့်
အိမ်တံခါးသော့ကိုပြေးယူပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

"ဟယ်..."

"ဟောတော့"

"ဟင်..."

သုံးယောက်လုံးနှုတ်ဖျားကထွက်လာတဲ့ အံ့ဩတကြီး
လေသံတွေက ပြိုင်တူဖြစ်ကုန်သည်။ အောက်ခြေကြော့ပြားခင်း
ကြမ်းပြင်မှာ ဘဲဥပုံကြိမ်ခြင်းတောင်းဝိုင်းဝိုင်းကြီးထဲ ထည့်ခံ
ထားရတဲ့ ချစ်စရာကလေးလေးတစ်ယောက်က အာခေါင်ကိုဖြစ်
ပြီးအော်ငိုနေပါသည်။

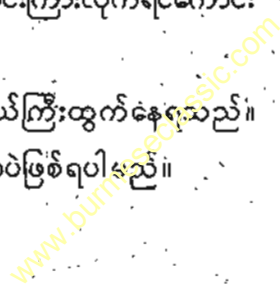
"ဒုက္ခပဲ... ဘယ်သူ့ကလေးလေးလည်းမသိပါဘူး အိမ်
ရှေ့မှာဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်နေရတာလဲ..."

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... ငါတို့ကိုအရှုပ်လာလုပ်သွားတာ
ကလေးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုလာပစ်သွားလို့ရမလား..."

"ဟုတ်တယ် ရဲစခန်းကိုအကြောင်းကြားလိုက်ရင်ကောင်း
မယ်နဲ့ တူတယ်နော်"

ကလေးငိုသံကလည်း အံ့ကျယ်ကြီးထွက်နေရသည်။
အထဲထဲမှာ မနေချင်လို့ အော်ငိုနေတာပဲဖြစ်ရပါသည်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“အိမ်ထဲအရင်ခေါ်လိုက်မယ်ဟယ်... ပြီးမှလုပ်သင့်တာ ဆက်လုပ်ကြမယ်... ကလေးငိုနေတာသနားပါတယ်... မျက်နှာ တွေတောင်နီရဲတွတ်နေပြီ”

‘ပတ္တမြား’ က အရင်ကြိမ်ခြင်းတောင်းကြီးကိုမကာ အိမ် ထဲသွင်းလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့သူကပဲ ကလေးကိုကောက်ချိပစ် လိုက်သည်။ သုံးလသားလောက်အရွယ်ရှိမည့် ကလေးလေးက ၀၀တုတ်တုတ်နဲ့ တကယ့်ကိုချစ်စရာကောင်းလွန်းပါသည်။

“အိုး တိတ် တိတ် မငိုနဲ့နော်... ကျွတ် ကျွတ် တိတ် အေး အေး မငိုနဲ့တော့နော်”

ကလေးလေးကို ဟိုဒီရေယမ်းက အငိုတိတ်အောင်သူ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ လှည့်ပတ်နေလေသည်။

“ဟယ် ဒီမှာစာလေးတစ်စောင်တော့ ဖတ်ကြည့်မယ်” “ရဲစို” က သူ့အရင်မြင်တွေ့သည် စာလေးတစ်စောင်ကို ဖွင့်ဖတ်ကြည့်ရင်း အသံထွက်အောင်ရွတ်ပြနေသည်။

“ကလေးက မိကောင်းဖခင်သားသမီးပါ... လက်ထဲမှာ ထားလို့ မဖြစ်တော့တဲ့အခြေအနေမို့ စိတ်ချရသောဤအိမ်ကြီး မှာ ခဏလာအပ်ထားရခြင်းဖြစ်ပါတယ်... ကိစ္စတွေအားလုံးရှင်း ပြီးတာနဲ့ ကလေးကိုပြန်လာခေါ်ပါမယ်... ရဲစခန်းကိုတော့မပို့

လိုက်ပါနဲ့နော်... ကလေးအတွက် ဒုက္ခပေးမယ့်သူတွေကရှိနေလို့ ပါ... စေတနာကိုရှေ့တန်းတင်ပြီး ကလေးလေးကိုစောင့်ရှောက် ပေးပါလို့ အနူးအညွတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်တဲ့... ဘာလဲ ရှုပ် နေတာပဲ ဒီကလေးမှာဘာအန္တရာယ်တွေများ ရှိနေသလဲမသိဘူး နော်... ငယ်ငယ်လေးနဲ့ သနားပါတယ်ဟယ်”

“သနားတာကအရေးမကြီးဘူး သူ့ပြဿနာတွေပါ ငါ ကိုဆီအမှုလာပတ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... ရဲစခန်းကိုအကြောင်း ပြောလိုက်တာပဲ ကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်”

“နီရဲ” ကတော့ သူများအပူတွေကို မယူချင်ပါ။ ကလေး လေးကိုမြင်လိုက်တာနဲ့ ချစ်မိပေမယ့် နောက်ဖြစ်လာမယ့်မမြင် သော ပြဿနာတွေကိုမရှင်းချင်ပါ။ ဘယ်လိုဇာတ်ရှုပ်တစ်ခု အိမ်ပေါ်ရောက်လာရတာလဲမသိပါ။

“ချက်ခြင်းကြီးတော့ ရဲစခန်းမပို့ပါနဲ့ဦးဟယ်ခဏစောင့် ကြည့်လိုက်ပါဦး... ကလေးပို့တဲ့လူကလည်း ဒါကိုမစဉ်းစားမိမှာ တုတ်ပါဘူး... သူ့ခမြာအခက်တွေ့နေလွန်းလို့ မိန်းမတွေကြီး ချနေတဲ့ငါတို့ အိမ်ကိုပို့လိုက်တာပဲနေမှာ...”

‘ပတ္တမြား’ လက်ထဲမှာအနည်းငယ်ငြိမ်သက်သွားသော ကလေးလေးဆီကနေ ငိုသံပြန်ထွက်လာပြန်သည်။

“ငိုနေပြန်ပြီတော့ တစ်ခုခုဖြစ်နေလို့ များလားမှမသိတဘူး... ကိုပတ်ထားတဲ့အနီးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရအောင်... ပုရွက်စိတ်တွေဘာတွေများ ကိုက်ခံထိနေလားမသိဘူး”

“အေး အေး ဟုတ်တယ်... ‘နီရဲ’ ရော နင်ခဏပွေ့ချီပြန်ဆိုဖာပေါ်ချကြည့်လိုက်... ငါလက်အံသေချင်သလိုဖြစ်လာလို့”

“နီရဲ” က ကလေးကိုညင်သာယယစွာဖြင့် လက်ပြောင်ယူပြီး ဆိုဖာပေါ်ခပ်ဖြည်းဖြည်းချလိုက်ပါသည်။ တဆက်တည်းဆိုသလို ကလေးရဲ့အနီးကိုလည်း ဖြည့်ချကာပုရွက်စိတ်များတွေလိုတွေငြား လျှောက်ရှာကြည့်နေမိသည်။

“ဟယ် ဘာတွေလဲ...”

“နီရဲ” လက်မှာစိုစိစိပျော့ဖတ်ဖတ်အရာတွေကပ်ပါလာတာမို့ အနီးကပ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အီးတွေတော့... ကလေးကအီးတွေပါထားတာ အံမလေး ရွံလိုက်တာ အီးတွေငါ့လက်ကိုပေကုန်ပြီ လုပ်ပါဦး ‘ရဲရဲ’... နင်ကဘယ်ကိုပြေးမလို့လဲ”

“ဟင့်အင်း ငါလည်းမလုပ်တတ်ဘူး... ကလေးဖင်ကဆေးပေးရအောင် တစ်ရှူးသွားယူလိုက်မယ်... ဆိုဖာတွေပေကုလိမ့်မယ် နင်နောက်ဖေးကိုမလာခဲ့လိုက်”

“နီရဲ” သည်အီးပေတဲ့လက်ကို အနီးဖြင့်အရင်သုတ်လိုက်ကာ ကလေးလေးကို ပွေ့ချီလိုက်ရပါသည်။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလိုအလုပ်မျိုးမလုပ်ဖူးတာကြောင့်လည်း ‘နီရဲ’ ရဲ့မျက်နှာကရဲ့ မဲ့က စိတ်ပျက်ပြီးမျက်ရည်ပါဝဲနေရသည်။

တစ်ကိုယ်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်လို့ အပူမရှာဘဲနေနေကာမှ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံတွေ့နေရတဲ့အတွက်စိတ်ထဲမှာခံစားနေရသည်။ ‘ရဲရဲ’ ကလည်း သူပဲလုပ်ပေးတော့မလို့လို့နဲ့ တကယ်တမ်းလည်း ကျရော ပြေးလိုက်တာ။

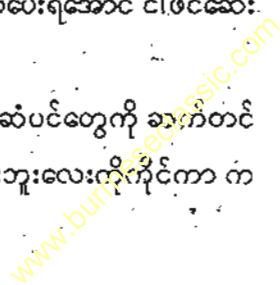
“မြန်မြန်ခေါ်လာခဲ့လေ... ငါလုပ်ပေးမယ်”

ကလေးလေးကို ထမင်းစားပွဲပေါ်မှာပဲ တင်ထားလိုက်ကာ ‘နီရဲ’ ကနောက်ဖေးရေးချိုးခန်းဆီသို့ ပြေးလာခဲ့လိုက်သည်။ ‘ရဲရဲ’ သူ့ဖါသာသူ ကြည့်လုပ်ပေးလိမ့်မည်။ ကိုယ့်လက်ကလွတ်ဖြတ်ဆိုသလိုပဲ ‘နီရဲ’ ကတော့ ရှောင်နေလိုက်ပါမည်။

“ပတ္တမြား’ ရေး... ငါ့ကိုအခန်းထဲကမျက်နှာသုတ်ပုဝါ

တစ်ထည်ယူပေးပါ... ကလေးကိုပြန်ပတ်ပေးရအောင် ငါဖင်ဆေးပေးမယ်”

‘ရဲရဲ’ က သူ့အမြဲတမ်းခေါင်းကဆံပင်တွေကို ဆက်တင်လိပ်ရင်ဖြန်းနေကြဖြစ်တဲ့ ရေပန်းစပရေးဘူးလေးကိုကိုင်ကာ က

လေးရဲ့ ဖင်ကို တရှူးရှူးနဲ့ နေအောင် ဖြန်းနေသည်။

“နင့်ဘူးကို ဆေးပြီး ရဲ့လား... တော်ကြာဆေးတွေ ပါရင် ကစားဖင်လောင်သွားဦးမယ်နော်”

“ဒါက ရေပုလင်းသပ်သပ်ပါ... ကဲပါ ငါယူခိုင်းတာ မြန် မြန် သွားယူစမ်းပါ... ကလေးအဆေးမိသွားမှာ စိုးရတယ်”

ကလေးဖင်ကြားထဲကိုတော့ မနှိုက်ရဲတာကြောင့် ရေတွေ ပဲ တရှူးရှူးနဲ့ နေအောင် ဖြန်းထည့်ပစ်လိုက်သည်။ အေးလို့လား မသိ။ ကလေးက အာခေါင်ခြစ်ကာ အော်ငိုလေသည်။

“ကလေးဖင်ဆေးတာများ ရေနွေးလေးဘာလေးနဲ့ ဆေး တာမဟုတ်ဖူးဟယ်... ရေအေးကြီးနဲ့ များလုပ်ရတယ်လို့ ဖျားနာ နေရင် ဒုက္ခပဲ”

“အံ့မယ်လေး ဒီလောက်လုပ်ပေးတာလောက်ကို ကျေးဇူးတင်ပါနော်... ဘယ်သူ့မှ ကလေးကိစ္စလုပ်တတ်တဲ့သူ မရှိဘူး အပျိုတွေဟဲ့ အပျိုတွေ”

“နီရဲ” က ‘ပတ္တမြား’ ယူလာပေးတဲ့ မျက်နှာသုတ်ပုဝါလေး နဲ့ ကလေးကို ပတ်ကာ အိမ်အပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့လိုက်ပါ သူညီ။

“ပတ္တမြား” က တော့လုပ်တော့မယ်... ငါ့ပုဝါအသစ်ကို

မှယူလာတယ်... ဒီနေ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းမှာ သုံးဖို့ ဒါရိုက်တာက ပေး

လိုက်တာ... ဟော တဲလ်တီးသံကြားတယ်... ‘မာမီလုံး’ လာပြီ ထင်တယ်... ကလေးကို အပေါ်ထပ်မှာပဲ ပိပိရိုရိုထိန်းထားလိုက်

တော့... ဘယ်သူ့မှ မသိစေချင်ဘူး... တော်ကြာ ‘ရဲရဲစို’ တိတ်တိတ် စုန်းယောက်ျားရထားပြီး ကလေးတစ်ယောက် ရှိနေတယ်ဖြစ်နေ

မယ်... ‘မာမီလုံး’ တို့က လူရင်းသာဆိုတယ် ဒါမျိုးသတင်းဆိုသူ တထိပ်ဆုံးက ဖြန့်ချင်နေတာ... မြန်မြန်ပဲ သွားတော့မယ်”

“အေး အေး”

‘ပတ္တမြား’ က ‘နီရဲ’ ကို ကူဖို့ အတွက် အပေါ်ထပ်သို့ ခပ် မြန်မြန် လေးပြေးတက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။

ကလေးတစ်ယောက် လက်ထဲရောက်လာပြီဆိုမှတော့ ဒီကလေးရဲ့လိုအပ်ပတ်သက်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးရမှာက တာဝန်တစ်ခုလိုဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

‘ရဲရဲစို’ကတော့ လူအများကြီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး လုပ်ကိုင်နေရတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကြောင့် နောက်ဆံတင်းစာကိစ္စရှိနေပေမယ့်လည်း စိတ်ကိုဖြတ်ပြီးထွက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ရှုမဝကနေ စောစောပြန်လာမယ်လို့ တော့ အော်သွားသေးသည်။

“ကလေးအတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ငါသွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်... တော်သေးတာပေါ့ ဟိုတစ်ယောက်နဲ့ ကျွိုင်တစ်

ထားတုန်း ဒီဘက်မှာဒီလိုမျိုးဖြစ်နေလို့... ရုံးကိစ္စသာရှိရင်ကြည့်နိုင်မှာကိုမဟုတ်ဘူး”

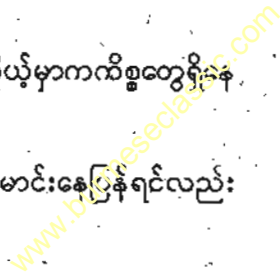
“နင်ဈေးဝယ်ပြီးတာနဲ့ ပြန်လာမှာမဟုတ်လား... ငါကဝယ်လက်တစ်ယောက်နဲ့ နေ့ခင်းပိုင်းလောက် ချိန်းထားသေးတယ်... သိပ်တော့ကြာမယ်မထင်ပါဘူး... ကိစ္စပြီးတာနဲ့ငါပြန်လာမှာပါ”

“ရတယ်လေ... ငါအခုပဲသွားလိုက်မယ်... ကလေးကိုသေချာကြည့်ထားလိုက်နော်... အပြင်လူစိမ်းအိမ်ကိုလာရင်လည်းဖွင့်မပေးနဲ့... တော်ကြာ ကလေးကိုဒုက္ခပေးတဲ့သူတွေ ဖြစ်နေမှာစိုးရတယ်”

‘နီရဲ’က ပိုက်ဆံအိတ်ကိုကောက်လွယ် ကားသော့ကိုယူတာ ခပ်မြန်မြန်ပဲထွက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ ဇမ်းသွယ်ထဲကနေ ကားကိုချို့ကျွေ့လိုက်တာနဲ့ ‘နီရဲ’ရဲ့ကားနောက်ကနေ ‘ခန့်ချော’ရဲ့ကားက ချက်ချင်းလိုပါလာပါတော့သည်။ ဘယ်အချိန်တည်းထဲများ စောင့်စားနေသလဲမသိပါ။

“တောက် ရှုပ်လိုက်တာကွာ... ကိုယ့်မှာကကိစ္စတွေရှိနေသေးတယ်... ရန်မဖြစ်ပါရစေနဲ့”

‘နီရဲ’က ကားကိုရှောင်ကွင်းပြီးမောင်းနေပြန်ရင်လည်း

လိုရာခရီးကိုကြန့်ကြာနေမှာစိုးတာကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ဦးတည်ရာ ဖြစ်တဲ့ ရန်ကင်းစင်တာကိုပဲ မောင်းလာခဲ့လိုက်ပါသည်။

ကားပါကင်မှာကားကိုထိုးရပ်ပြီး ကားပေါ်ကဆင်းလိုက် တာနဲ့ ဝုန်းကနဲ့ဆို 'ခန့်ချော' အနားကိုရောက်လာခဲ့လေသည်။ လက်ကိုလည်းဖရမ်းဗတာ ဆွဲထားလိုက်သေး၏။

“လွှတ်နော် နေရင်းထိုင်ရင်း ပြဿနာလာရှာမနေနဲ့... ရန်မဖြစ်ချင်လို့ ရုံးကိုတောင်မလာတာ... ခပ်အေးအေးနေရင် ကောင်းမယ်”

ဟု 'နီရဲ' က ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်ပြီး အံ့ကြိတ်ပြီးပြော လိုက်သည်။ ဒင်းကိုလူတွေကြားထဲမှာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်သိပ် လုပ်လို့ မဖြစ်ချေ။ ရှက်တတ်တဲ့အမျိုးအစားထဲမှာ 'ခန့်ချော' မပါ ဝင်တာကိုသိနေတာကြောင့် တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်ပဲပြောမှဖြစ်ပါ မည်။ 'ခန့်ချော' ဆိုတဲ့လူဟာ 'နီရဲ' လိုပဲ နေရာတကာသိပ်ကို အရွံ့တိုက်တတ်သောသူ့ဖာဖာထဲယောက်ဖြစ်သည်။

“အေးအေးနေလို့ ရမလားကွ... မင်းလုပ်ပုံတွေဟုတ်မှ မဟုတ်တာ... နေရင်းထိုင်ရင်းဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့... မင်းငါ့ကို ဖြတ်လို့ ရမယ်လို့ ထင်နေလား... ဒီမှာတစ်ယောက်ဟိုမှာတစ် ယောက်ပုံစံအချိုးမျိုးတော့လာမချိုးနဲ့ တစ်ခါတည်းအသေကို

သတ်ပစ်လိုက်မယ်မှတ်ထား”

“ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်... ခုချိန်မှာဘာစကားမှပြန် မပြောချင်ဘူး... ရှင်ခပ်ဝေးဝေးမှာနေရင်ကောင်းမယ်... က ပြန် လိုက်ပါရှင်... နောက်မှဖုန်းဆက်ပြီး ဆွေးနွေးကြမယ်”

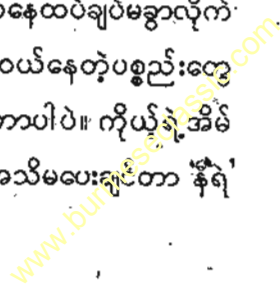
“နီရဲ” က ခြေလှမ်းကိုစလှမ်းလိုက်သည်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ဖုန်းကမြည်လာသည်။

“ဟယ်လို...”

“နီရဲ” ရေး... နီ. မုန့်. ဘူးမေဦးမယ်နော်... ကလေးကဆာ နေပုံရတယ်... နီ. ဗူးလှလှလေးလည်းထည့်ဝယ်ခဲ့နော်... ကလေး အသုံးအဆောင်မှန်သမျှ ဝယ်ခဲ့ဟာ... ‘ရဲစို’ လည်းအခုပဲဖုန်းဆက် တာယ်... ကျသင့်ငွေကိုငါတို့ သုံးယောက်မျှခံကြမယ်တဲ့ ကပ်စေး ချည်းမနေနဲ့ဦး”

“အေးပါ ငါဝယ်ခဲ့မယ်”

ဖုန်းခလုတ်ကိုပိတ်ပြီး သူ့လက်ကနေလွှတ်အောင်ခြေ လှမ်းကိုမြန်မြန်လှမ်းလိုက်ပေမယ့် ဘေးကနေထပ်ချပ်မခွာလိုက် ခါလာလေသည်။ သူလိုက်လာလို့ ‘နီရဲ’ ဝယ်နေတဲ့ပစ္စည်းတွေ ကိုကြည့်ပြီး မေးမြန်းစပ်စုရင်တော့ နေတာပါပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့အိမ် ပြန်ပြန်ပျက်နေတဲ့ကိစ္စအားလုံးကို သူ့အားအသိမပေးရင်တာ ‘နီရဲ’

မမှားပါ။ ချစ်သူတစ်ယောက်ကအိမ်ဦးနတ်လိုတော့ နေရာမရနိုင်တာ အသေအချာပါ။

“မင်းပုံစံကတစ်ခုခုအတွက် စိတ်လောကြီးနေသလိုပဲ... ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ‘နီရဲ’ ရာ... ပြဿနာဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ကိုပြောစမ်းပါ... ကိုယ်ဖြေရှင်းပေးပါရစေ”

သက်ပြင်းကိုဟင်းကနဲနေအောင်ချလိုက်ရင်း ‘နီရဲ’ က စိတ်တိုစွာပြန်ပြောလိုက်မိသည်။

“ရှင်ကျွန်မနောက်ကနေလိုက်နေတာကိုက ပြဿနာဖြစ်နေတာကို ရှင်မသိဘူးလား... မလိုက်လာပါနဲ့... လူတိုင်းလူတိုင်းမှာကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတွေဆိုတာ ရှိစမြဲပဲ... ချစ်သူဖြစ်နေယုံနဲ့တော့ ကျွန်မရဲ့ကိစ္စတိုင်းကို ရှင်ပါလို့ရမယ်ထင်ပါနဲ့... ရှင်ဇွတ်ရှေ့တိုးရင် ကျွန်မနဲ့ပိုဝေးသွားယုံပဲရှိလိမ့်မယ်နော်... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ကျွန်မရင်ထဲမှာရှင်ရှိနေသေးတယ်... ရှင်ကိုချစ်နေသေးတယ်... အဲ့ဒီစိတ်လေးတွေပျောက်သွားအောင် ရှင်လိုက်လုပ်မနေပါနဲ့။”

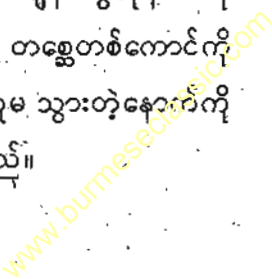
‘နီရဲ’ အား ‘ခန့်ချော’ က ဒေါသဖြစ်စွာဖြင့် မျက်လုံးကြီးပြူးကာစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ဒီမိန်းမဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ။ ခါတိုင်းတုန်းကလည်း စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ဆိုတာမျိုးတွေ ရှိနေခဲ့

တာပဲမဟုတ်လား။ အခုတစ်ခေါက်ကျမှ ချက်ခြင်းမပြေပျောက်နိုင်ဘဲ ရန်လိုမှုတွေပြင်းထန်နေတာ ဘာအကြောင်းကများစေတာမူတွေ၊ တွန်းအားပေးမှုတွေရှိနေလို့ပါလဲ။

‘နီရဲ’ ကိုသိပ်ချစ်လွန်းအားကြီးလွန်းလို့ကုမ္ပဏီမှာတောင် အပျင်းလည်းပြေ၊ သူ့အနားမှာလည်းနေရစေဆိုတဲ့စိတ်ကူးနဲ့ ထုပ်ချင်တာလုပ်ပေးလုပ်ထားခဲ့တဲ့သူပါ။ ‘ခန့်ချော’ ဘက်ကသိပ်ချစ်တတ်သလို သိပ်ပြီးတော့လည်းသဝန်တွေတိုတတ်တာကိုသူသိနေရဲ့နဲ့များ ဖုန်းထဲကနေ တခြားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ချိန်းပြီးသွားနေသလိုလိုမျိုးတွေ ပြောနေတာဟာ ‘ခန့်ချော’ ရဲ့အချစ်ကို သက်သက်စော်ကားနေတာနဲ့ မတူပေဘူးလား။

ချစ်လွန်းလို့မိဘတွေကိုလည်း အသိပေးကာ လက်ထပ်မယ့်ရက်ကိုတိုက်တွန်းခိုင်းပေမယ့် အကြောင်းပြချက်ရေရေရာရာမရှိဘဲ နောက်ဆုတ်နေတာကို အသည်းယားနေတာကြာလှပါကောလား။

‘နီရဲ’ အခုဖြစ်နေတဲ့ပုံစံက အရင်အချိန်တွေတုန်းကလိုမဟုတ်ဘဲ ‘ခန့်ချော’ ကိုတွေ့လိုက်တာနဲ့ တစ္ဆေတစ်ကောင်ကိုတွေ့နေရသလိုမျိုးမို့ ပိုပြီးစိတ်တိုကာ သူမ သွားတဲ့နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်နေမိတာဖြစ်သည်။

အခုလည်းကြည့်ပါဦး။ ဆားကနေအတူပါလာတဲ့သူကို အားမနာနိုင်ဘဲ သူတစ်ယောက်တည်းဈေးဝယ်ထွက်နေသလိုမျိုး လိုချင်တာတွေ တွန်းလှည်းထဲထည့်ကာ ရှေ့ကနေကော့ကော့ မော့မော့သွားနေတာ အနောက်ကဆောင်ကန်ပစ်လိုက်ချင်စရာ ပါ။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နဲ့အတူ ပေါင်းပြီးနေနေတဲ့ 'နီရဲ' လိုမိန်းမက ဘာအကြောင်းနဲ့ ကလေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်းတွေကို တစ်ပုံတစ်ပင်ဝယ်နေရတာလဲ။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးဖို့ဆိုရင်လည်း ဒီလောက်ကြီးဝယ်နေစရာမလိုပါ။ အခု သူမ ဝယ်နေတာက တွန်းလှည်းတစ်လုံးပြည့်မောက်လျှံမတတ်ကိုဖြစ်နေ၏။

မိခင်တစ်ယောက်က ကိုယ့်ကလေးအတွက်လိုလေသေးမရှိဈေးထွက်ဝယ်သလိုကိုဖြစ်နေပါသည်။ 'နီရဲ' လုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး အတော်ကြီးကိုအချဉ်ပေါက်လာရသည်။

တွန်းလှည်းရှေ့ကနေပိတ်ရပ်ကာ 'နီရဲ' နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

“မင်းကလေးပစ္စည်းတွေ ဒီလောက်အများကြီးဝယ်နေတာ ဘာအတွက်လဲ... လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးဖို့လို့ မပြောနဲ့... ငါမယုံဘူး မင်းနဲ့ပတ်သက်နေလို့ စေတနာပိုစွာနဲ့ ဝယ်နေတာပဲ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“နှစ်ရမယ်”

‘နီရဲ’ ကမျက်လုံးကိုတမင်မှေးကျဉ်းပြီး လူမှန်းအောင် ကြည့်လာသည်။ မိန်းမဖြစ်ပြီး အဲ့ဒီလိုခံတန်တန်မျက်နှာပေးတွေကို သူကအမြင်ကတ်တာ။

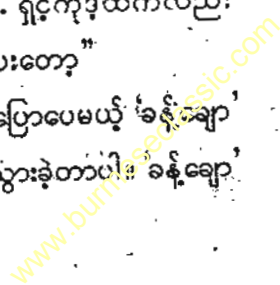
“ရှင်ကြိုက်သလိုထင်နိုင်တယ်... လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေးဖို့လည်းမဟုတ်ဘူး... အပွင့်လင်းဆုံးပြောရရင် ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်တဲ့ကလေးအတွက် ရှင်းပြီလား”

“ဘာလဲ ‘ရဲရဲစို’ ရဲ့ကလေးလား ဒါမှမဟုတ် ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ကလေးလား... လူတွေအမြင်မှာတော့ စတယ်လ်နဲ့နေပြီးဟိုးအရင်ဗုဒ္ဓဇာတ်ရုပ်ပုံတွေကို အခုမှပြန်ပြီးတာဝန်ယူနေရတာလား ပြောပြစမ်းပါ”

“ဘယ်သူ့ကလေးဆိုတာတော့ ကျွန်မလည်းမပြောနိုင်ဘူး... အပွင့်လင်းဆုံးပြောရရင် တစ်အိမ်တည်းမှာအတူတူတွဲနေနေတဲ့ ‘နီနီရဲ’ ‘ရဲရဲစို’ ‘ပတ္တမြား’ ဒီမိန်းမသုံးယောက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ကလေးဖြစ်နေတာတော့သေချာတယ်... ရှင့်ကိုဒီထက်လည်း ပိုမပြောပြနိုင်တော့ဘူး သွားမယ် ဖယ်ပေးတော့”

ဖယ်ပေးတော့လို့ပါးစပ်ကသာပြောပေမယ့် ‘ခန့်ချော’ အား တွန်းလှည်းနဲ့ဆောင်ပြီး တွန်းထုတ်သွားခဲ့တာပါ။ ‘ခန့်ချော’

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကတော့ 'နီရဲ' ပြောသွားတဲ့စကားမှာ ရှော့ခံရနေရပြီဖြစ်သည်။

မိန်းမသုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ကလေးဆိုတာအသေအချာကိုပြောသွားခဲ့တာပါလား။ 'ရဲရဲစို' နဲ့ 'ပတ္တမြား' ရဲ့ကလေးမဟုတ်ခဲ့ရင် ကလေးက 'နီရဲ' ရဲ့ကလေးဖြစ်မနေပေဘူးလား။

ဒါဆိုရင် 'နီရဲ' ဟာ အပျိုစစ်စစ်တစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ မိန်းမလည်တစ်ယောက်ဖြစ်နေလေသလား။ သူ့ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ အချစ်စစ်စစ်တွေကို ဘယ်လိုများဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရမလဲ။

'နီရဲ' 'နီရဲ'...။ သူမမှာ ရှင်းလို့ မရနိုင်သေးတဲ့ဇာတ်ထုပ်တွေရှိနေလို့ များ သူ့နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စကို ရှောင်လွှဲနေလေသလား။ တွေးလိုက်ယုံနဲ့ သူ့အသည်းတွေအေးစက်သွားရကာ ရင်ထဲမှာ ကျည်စက်နဲ့ အတို ခံရသလို ထွန် ထွန် လူးချင်သွားရလေသည်။

သူ့အချစ်တွေကို 'နီရဲ' မစော်ကားလိုက်ပါနဲ့။ ရီဝေသော အကြည့်တွေနဲ့ ငေးငေးကြီးကြည့်နေခဲ့တဲ့ 'ခန့်ချော' ကိုကြည့်ပြီး 'နီရဲ' ရင်ထဲဆွေးသွားခဲ့ရသည်။ ဒီလောက်အထိပြောလိုက်ဖို့လည်း 'နီရဲ' မရည်ရွယ်ထားခဲ့ပါ။ ဇွတ်တရွတ်နိုင်လှသောသူ့လုပ်

ရပ်ကြောင့်သာ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ သူခံပြင်းသွားအောင် ပြောထည့်လိုက်တာပါ။

ဟင်း...။ ရင်ထဲကအမောကိုဖြေချရင်း အိမ်ကိုရောက်အောင်သာအမြန်ပြန်ချလာခဲ့လိုက်ပါသည်။ စာကယ်ချစ်တဲ့ဆိုရင် 'နီရဲ' မှာဘယ်လိုပြစ်ချက်တွေပဲရှိနေပါစေ သူ့အနစ်နာခံပြီး ချစ်ပြနိုင်ရမှာမဟုတ်လား။

'နီရဲ' ကတော့ ခွင့်လွှတ်စိတ်မွေးပြီး ချစ်လာမယ့် သူ့ရဲ့ အချစ်ကိုပဲ မျှော်လင့်နေမိပါတော့သည်။

တံခါးဘဲလ်မြည်သံ တီးတောင်ဆိုတဲ့အသံကိုကြားလိုက်ရတာကြောင့် သုံးယောက်စလုံးတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပြိုင်တူကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ခြံစောင့် 'ဦးလေးထွေး' ကတော့ လူရင်းမဟုတ်ရင်တံခါးကိုဖွင့်ပေးမှာမဟုတ်ပါ။ 'ရဲစို' နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဒါရိုက်တာတွေပဲလား၊ ထုတ်လုပ်သူ၊ ပြီးတော့ 'ပတ္တမြား' ရဲ့ ကုန်သည်တွေ 'နီရဲ' နဲ့ ပတ်သက်လို့ ကတော့ လာစရာဆိုလို့ 'ခန့်ချော' တစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

'ခန့်ချော' နဲ့ ကလည်း ရန်ဖြစ်ထားတာမို့ အိမ်ကိုလာစရာအကြောင်းကိစ္စကသိပ်မရှိ။ 'နီရဲ' က ပွေ့ချီထားတဲ့ကလေးထိုပိုက်ကာ အိမ်ထဲပြေးဝင်တော့မလိုလုပ်နေရင်း...

"နင်တို့နှစ်ယောက်စည့်သည်ပဲနေလိမ့်မယ်... တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ဦး... ကလေးမငိုအောင် ငါအိမ်ပေါ်တက်ပြီးထိန်းထားလိုက်မယ်... ဒုက္ခပဲ အေးအေးဆေးဆေး ညပိုင်းလေးတောင်မနေရဘူး တကယ်"

'ပတ္တမြား' က ချောင်းကြည့်ပေါက်လေးကနေ အပြင်ဘက်ကိုကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ပန်းစည်းတစ်စည်းကိုင်ကာ ပြုံးချိုချိုမျက်နှာနဲ့ ရပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကိုအတွေ့ စိတ်ညစ်သွားရလေသည်။

'ရဲစို' ဆီကိုအပြေးပြန်လာလိုက်ကာ ခပ်တိုးတိုးပြောပြလိုက်မိသည်။

"နင့်အစ်ကိုလေ... မိုးထင်' ဆိုတဲ့လူ... တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်တစ်ခါမှဖြင့်မလာဖူးဘဲ အခုမှဘာလာကြောင်နေသလဲမသိပါဘူး... သွား သွား ဖွင့်ပေးလိုက်"

"စိတ်ညစ်လိုက်တာဟာ... လာတဲ့အကြောင်းက နင့်နဲ့ ပတ်သက်ချင်လို့ပဲဖြစ်မှာ"

ဆောင့်အောင့်ထသွားသော 'ရဲစို' ကိုကြည့်ပြီး 'ပတ္တမြား' က ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်ကာ လက်ထဲမှာရှိသောပစ္စည်းတွေကိုပြန် စစ်သလိုလုပ်နေလိုက်ပါသည်။ ဆိုဖာမှာငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး ကြို ဆိုနေရမယ့်ပုံစံမျိုးတော့လည်း အဖြစ်မခံချင်။

“ဘယ်သူများလည်းလို့ ကြည့်စမ်း... ထူးထူးခြားခြား ဧည့်သည်ဖြစ်နေပါလား”

“အံ့ဩသွားလား”

“အံ့ဩတာပေါ့... ခြံဝကိုဘယ်လိုပြောပြီးဝင်လာသလဲ”

“ရဲစို' ရဲ့အစ်ကိုဆိုပြီး ခပ်ကည်တည်ပြောလိုက်တာပေါ့ စစ်ဆေးနေတာမပြီးတော့ဘူး... 'ပတ္တမြား' ကော့ရှီလား”

“ရှိပါ... လာ”

ဧည့်ခန်းထဲမှာ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ကြည့်နေသော 'ပတ္တမြား' ကို 'မိုးထင်' တွေ့လိုက်ရသည်။ ဧည့် သည်ဆိုလို့ တစ်ချက်ကလေးမော့ကြည့်လာသည်။ 'မိုးထင်' ကို တွေ့တော့ ချက်ခြင်းခေါင်းကို ပြန်ငုံ့သွားသည်။

“ 'ပတ္တမြား' အတွက် လက်ဆောင်ပါ”

'မိုးထင်' လှမ်းပေးသောပန်းစည်းကို လှမ်းမယူဘဲအကဲ ခတ်သော မျက်လုံးတွေနဲ့ကြည့်နေလေသည်။ ယူရင်လည်းယူ

လိုက်ပါတော့လား။ ပေးတဲ့သူက ပန်းစည်းကြီးကိုငံထားလျှက်နဲ့ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေရလေသည်။

“ပန်းစည်းက 'ရဲစို' အတွက်ယူလာတာမဟုတ်ဘူးလား ကျွန်မနဲ့ဘာဆိုင်လို့ ပေးရတာလဲ”

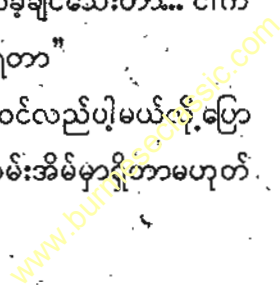
“စယူလာတည်းက 'ပတ္တမြား' ကိုပေးမလို့ဆိုပြီးယူလာ ခဲ့တာပါ... 'ရဲစို' က မင်းသမီးဆိုတော့ ဒါမျိုးတွေခဏခဏရနေ မှာ... သူ့ကိုလည်းပေးစရာအကြောင်းမရှိဘူးလေ”

စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်းပြောလိုက်တော့ 'ရဲစို' ရဲ့မျက်နှာက မဲ့သွားလေသည်။

“အံ့မယ်လေး 'ရဲစို' ကလည်း 'ကိုမိုး' ဆီက ဘာမှမမျှော် လင့်ပါဘူးနော်... နီလာတာတောင်မှ 'ရဲစို' နာမည်ကိုမကောင်း တတ်လို့ ခုတုံးလုပ်ပြီးလာတယ်ဆိုတာသိပြီးသားပါ”

“အဲ့ဒီလိုတော့လည်းမပြောပါနဲ့ဟာ... ကိုယ့်ညီမနဲ့အေး အေးဆေးဆေး စကားမပြောရတာလည်းကြာနေတော့ လာတာ လည်းပါပါတယ်... မေမေတောင်မှ လိုက်ခဲ့ချင်သေးတာ... ငါက နောက်မှလိုက်ဆိုပြီးပြောထားလို့ နေခဲ့ရတာ”

“အန်တီဆီကို 'ရဲစို' လမ်းကြိုရင်ဝင်လည်ပါ့မယ်လို့ပြော လိုက်ပါ 'ကိုမိုး' ရယ်... 'ရဲစို' က အမြဲတမ်းအိမ်မှာရှိတာမဟုတ်

ဘူးလေ... ဒီနေ့တောင်မှ မင်းသားမလာလို့ အိမ်ကိုစောစောပြန်
ရောက်တာ... ကံ ခဏထိုင်ဦး အအေးသွားယူပေးမယ်”

‘ပတ္တမြား’ က ‘ရဲစို’ ကို မျက်စောင်းထိုးသလိုလှမ်းကြည့်
လာသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် ထိုင်နေရာကနေ ‘ပတ္တမြား’ ထထွက်သွား
လိုက်ချင်သည်။ ကလေးအော်သံလိုလို ငိုသံလိုလိုကိုလည်းကြား
လိုက်ရလို့ပါ။

“ပတ္တမြား’ ဆီက ဘာပစ္စည်းလည်းမသိဘူး မေမေက
ကြည့်ချင်လို့တဲ့... အဲဒါ ‘ပတ္တမြား’ အိမ်ကိုလာခဲ့ပါဦးလား”

‘မိုးထင်’ စကားမရှိစကားရှာကာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။ ‘ပတ္တမြား’ အိမ်ကိုတကယ်ရောက်လာခဲ့ရင်လည်း မေမေ
အတွက် ‘မိုးထင်’ က ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ ကိုယ့်စိုက်ပြီး လိုချင်တာကို
ဝယ်ပေးလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားမိသည်။

“လမ်းကြိုရင်တော့ ကျွန်မဝင်ခဲ့ပါ့မယ်... သေချာအောင်
အန်တီဆီအရင်ဖုန်းဆက်ပြီး ဘာပစ္စည်းကြည့်ချင်တာလည်းဆို
တာအရင်မေးကြည့်ထားလိုက်ပါ့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့... ဒါနဲ့ ခုသုံးလေးရက်အတွင်း ‘ပတ္တမြား’
အပြင်ထွက်တာသိပ်မတွေ့ဘူးနော်... နေ့များမကောင်းလို့လား”
တစ်နေ့တစ်နေ့ ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ နောက်ကိုရဲ့ဒိုးလိုက်နေ

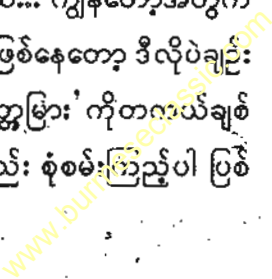
သော ‘မိုးထင်’ အဖို့ ‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက် အပြင်ထွက်မထွက်
ဆိုတာကို သိနေရပါသည်။ မနေနိုင်တဲ့အဆုံးမှ မျက်နှာပြောင်
ပြောင်နဲ့ အိမ်အထိလိုက်ချလာခဲ့လိုက်တာပါ။

“နေကောင်းပါတယ်... တမင်အပြင်မထွက်ချင်လို့ အိမ်
မှာပဲနေနေလိုက်တာ... နံနက်ဦး ရှင်က ကျွန်မနောက်ကိုလိုက်ပြီး
တမင်သက်သက်နှောင့်ယှက်နေတာပေါ့လေ... အိမ်အပြင်မထွက်
တော့လည်း အိမ်ထဲအထိလိုက်ပြီး ဒုက္ခပေးတာပေါ့”

“ဒီလိုမထင်ပါနဲ့... ကျွန်တော်က ‘ပတ္တမြား’ ကိုတစ်နေ့
မတွေ့ရရင်မနေနိုင်အောင်ဖြစ်နေလို့ အိမ်အထိလိုက်လာခဲ့ရတာ
ပါ... ‘ရဲစို’ ကိုလည်းမျက်နှာပူပါတယ်... အမျိုးသားတော်တယ်
ကျွန်တော်တို့ ဘက်က တစ်ခါမှဆက်သွယ်ဖူးခဲ့တာမှမဟုတ်ဘဲ
အခုလည်း ‘ပတ္တမြား’ ဆီလာချင်တာတစ်ခုတည်းနဲ့ သူ့နာမည်
နဲ့ လုပ်စားလာတာ”

“ရှင်မှာမိန်းမဒီလောက် ရှားနေသလား”

“မိန်းမတွေကတော့ ပေါ့ပါတယ်... ကျွန်တော့်အတွက်
ကတော့ ‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတော့ ဒီလိုပဲချဉ်း
ကပ်မှပဲရတော့မှာလေ... ကျွန်တော် ‘ပတ္တမြား’ ကိုတကယ်ချစ်
မိတာပါ... ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုလည်း စုံစမ်းကြည့်ပါ ပြစ်

ချက်တစ်ခုခုတွေ့ခဲ့ရင်လည်း ကျွန်တော်ပြင်ပါ့မယ်”

“တွေ့တာဖြင့်တစ်ခါနှစ်ခါလားမသိဘူး ရှင်ကချစ်တယ်ဆိုတာတော့ လွန်လွန်းပါတယ်... ရှင်ဒီလိုပဲလူတစ်ယောက်ကိုအခုတွေ့ပြီးတာနဲ့ ချစ်တယ်လို့ လိုက်ပြောတော့တာပဲလား”

“ ‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက်တည်းကိုပါ ”

“ဒုက္ခပဲ... နောက်ဒီလိုမျိုးအကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာပြီး အိမ်ကိုမလာပါနဲ့... ကျွန်မသွင်ချင်းတွေရှေ့မှာ ကျွန်မရှက်တယ်... သိက္ခာလည်းကျတယ်”

“ဒါဆို ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမလဲ ”

“မဆက်သွယ်နဲ့... ကျွန်မအချစ်ရေးကိစ္စတွေကိုခေါင်းထဲလုံးဝမထည့်ထားဘူး”

“ဒီလိုတော့ယတိပြတ်မပြောပါနဲ့... လူဆိုတာအချစ်ရှိမှ ဘဝလေးကလှပနေမှာ... ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ဘဝလှပနေဖို့ အတွက် အချစ်တစ်ခုရှိထားဖို့ တော့လိုတယ်”

“ရှင် တော်တော်ပေါ့ရဲ့တာပဲနော်”

“မိုးထင်’ ရှက်ပေမယ့် ဒီလိုမျိုးမှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမပြောရင် သူ့ရင်ထဲကအကြောင်းတွေကို ‘ပတ္တမြား’ ကဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ။ သူမဟုတ်တဲ့တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်ကို

‘ပတ္တမြား’ ရင်ခုန်မိသွားမှာ အရမ်းစိုးရိမ်နေမိသည်။

‘ရဲစို’ က အအေးဖန်ခွက်နဲ့ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ ‘ကိုမိုး’ ထမင်းကောစားသွားမလား... တစ်ခါတလေ လာလည်တဲ့ဧည့်သည်ကို ထမင်းကျွေးလိုက်ချင်လို့ပါ ”

“မိုးထင်’ ခေါင်းညှိတ်ဖို့ ပြင်ဆင် ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့အသံက အရင်ထွက်လာခဲ့သည်။

“ ‘ရဲစို’ ရယ် ထမင်းဟင်းဖြင့်ဘာမှရှိတာလည်းမတုတ်ပဲနဲ့ ဧည့်သည်ကိုအပိုလုပ်ပြီးခေါ်နေတယ်... ငါတို့တောင်ခေါက်ဆွဲပြုတ်ပဲသောက်ဖို့ ပြောနေကြတာမဟုတ်လား ”

မကျွေးချင်လို့ တမင်ပြောလိုက်တယ်ဆိုတာသိပါသည်။

‘မိုးထင်’ ပြုံးလိုက်ရင်း...

“ဟင်းမရှိရင် ကျွန်တော်အပြင်မှာလိုက်ကျွေးမယ်လေ... ဒါမှမဟုတ် ဝယ်လာပေးရမလား ပြော ”

“အို ရပါတယ်... ကျွန်မတို့ ဒီလိုပဲဖြစ်သလိုစားနေကြပါ...”

‘ပတ္တမြား’ ရဲ့နားထဲဝါးကနဲ အော်ငိုလိုက်တဲ့ကလေးရဲ့ အသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ စောစောတုန်းကကြားလှန်းက ဒီလောက်ထိမကျယ်လောင်သေးပါ။ အခု တစ်ခုခုဖြစ်လို့ အကျယ်

ကြီးကိုအောင်လိုက်တာဖြစ်မည်။

“ဟဲ့ ခဏနေဦးနော်... ငါ အပေါ်ထပ်ကိုသွားလိုက်ဦးမယ်”

ဗြန်းကနဲ ‘ရဲစို’ တစ်ယောက် ‘ပတ္တမြား’ ကိုထားပြီးထွက်ပြေးသွားလေသည်။ ‘ပတ္တမြား’ လည်း အပြေးလိုက်သွားချင်တာပါပဲ။ ‘မိုးထင်’ ဆိုတဲ့လူကမပြန်ဘဲ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အခြေအနေတွေကိုစပ်စုသလို အပေါ်ထပ်ကိုမော့ကြည့်နေသည်။

“ကလေးငိုသံကြားလိုက်တယ်... အိမ်မှာကလေးရှိနေလို့လား”

“အို မရှိပါဘူး... စလောင်းကမဟုတ်ရင် အခွေကဖြစ်မှာပေါ့... ရှင်ကလည်းသိပ်ပြီးစပ်စုတာပဲ”

ပြောနေရင်းတန်းလန်းမှာပဲ ဝါးကနဲဝါးကနဲငိုယိုသံကြီးက ထပ်ပြီးထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ချစ်စရာကောင်းလွန်းလှသောကလေးလေးတစ်ယောက်မို့ ဘာများဖြစ်လဲဆိုပြီး အပြေးကိုကြည့်ချင်နေမိတော့သည်။

“ဟာ ဒါစလောင်းကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး အပြင်မှာငိုနေတဲ့အတိုင်းပဲ... ဘယ်သူ့ကလေးလဲ”

“မသိဘူးရှင်... ကဲ ကဲ ရှင်လည်းပြန်တော့ ကျွန်မမှာကိစ္စ

လေးတွေရှိသေးတယ်... အန်တီကိုလည်းပြောလိုက်... ကျွန်မဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ်လို့နော် ကဲ ထ ထ”

‘မိုးထင်’ အား ဆွဲထူတော့မယ့်အတိုင်း ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ပုံစံကလေးတော့ကြောင့် စိတ်ထဲဝေဝေဝေဝေ နဲ့ ပြန်ဖို့အတွက်ထလိုက်ရသည်။

ကလေးငိုသံကြားတာနဲ့ အသည်းအသန်ပြေးထွက်သွားသော ‘ရဲစို’ ရဲ့ပုံစံကိုလည်း ပြန်မြင်ယောင်လာမိသည်။ ပြောတော့ဖြင့် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်တည်းစုနေတယ်ဆိုပြီး ဒီကလေးက ဘယ်ကနေဘယ်လိုရောက်လာရတာလဲ။

သုံးယောက်စလုံး အပျိုတွေဆိုတာကိုလည်း ‘မိုးထင်’ သိထားပါသေးသည်။

“ရှင် ရပ်မနေနဲ့ တော့လေ အပြင်ကိုထွက်လိုက်တော့... ကျွန်မ တံခါးပိတ်တော့မယ်”

‘မိုးထင်’ အား တံခါးရွက်နဲ့ တွန်းထုတ်ကာ တံခါးအား ခပ်ပြင်းပြင်းပိတ်သွားတာကြောင့် စိတ်ထဲတအားကို သိချင်စိတ်တွေများသွားရတော့သည်။

ဒီအိမ်မှာနေတဲ့မိန်းမသုံးယောက်မှာ ဇာတ်ရွုပ်ဘစ်ချခုတော့ဖြစ်နေတာ သေချာနေပါပြီ။ တွေ့ရတဲ့နှစ်ယောက်ကပြုး

ပြာနေတာ ဘယ်လိုမှပင်ဟန်မလုပ်နိုင်တော့ပါ။

‘ရဲရဲ’ များ တစ်ယောက်ယောက်နှင့်အိမ်ထောင်တွေဘာ
တွေ လူမသိအောင် တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြုထားလေသလားမသိ
ပါ။

‘ပတ္တမြား’ ကတော့ တကယ့်ကိုရိုးသားအေးဆေးသော
အပျိုစင်စစ် မိန်းမတစ်ယောက်ပဲဖြစ်မှာပါ။ ‘နီနီရဲ’ ဆိုတဲ့မိန်းမ
တစ်ယောက်လည်းကျန်နေသေးတာပဲ။ အို သူတို့ဖါသားသူတို့
ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ကြပါစေ ‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက်ပဲကင်းကင်းရှင်း
ရှင်းဖြစ်ရင် သူ ကျေနပ်ပါပြီ။

‘နီရဲ’ တစ်ယောက် အလှသာပြင်နေပေမယ့် မျက်နှာထား
ကတော့ ရှုံ့မဲ့နေရသည်။ ‘ခန့်ချော’ ကြောင့်ပေါ့။ သူနဲ့ရန်ဖြစ်
တဲ့ကိစ္စကို ဘာမှမဆိုင်တဲ့သူ မိဘတွေပါသိအောင် ပြောပြတဲ့
အတွက် လူကြီးတွေကစိတ်ပူပြီး ‘နီရဲ’နဲ့တွေ့ဖို့ဖုန်းဆက်ချိန်းပါ
တော့သည်။

လူကြီးတွေကိုတော့ ‘နီရဲ’ ဘက်က မရိုင်းစိုင်းချင်ပါ။

အမြဲတမ်း ‘နီရဲ’ အပေါ်ကို မိဘတွေလိုသဘောထားပြီး
အစစအရာရာကူညီဆုံးမပေးတဲ့ အန်ကယ်နဲ့ အန်တီကို ‘နီရဲ’ က

ချစ်သလို၊လေးလည်းလေးစားပါသည်။ မိဘတွေမရှိတော့တဲ့ အတွက်လည်း ကိုယ့်မိဘနေရာမှာသဘောထားပြီး သူတို့ပြောစကားကိုနားထောင်လေ့ရှိပါသည်။ 'ခန့်ချော' နဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ကောက်ကောက်ရန်ဖြစ်ဖြစ် အန်ကယ်နဲ့ အန်တီခေါ်တယ်ဆိုရင်တော့ 'နီရဲ' က သွားတွေ့စမြဲဖြစ်သည်။

"နီရဲ... သိပ်မကြာဘူးမဟုတ်လား... 'ပတ္တမြား' က ညနေမိုးချုပ်လောက်မှပြန်ရောက်မယ်ပြောသွားတယ်... ငါလည်း နေ့ခင်းပိုင်းပြန်ဝင်ပေးစရာရှိသေးတယ်... 'အကောက်' လေးကိုလည်း ဦးလေးထွေး' လက်ထဲတစ်ယောက်တည်း စိတ်ချလက်ချ မထားခဲ့ချင်ပါဘူး"

"အေးပါဟယ် ငါ သိပ်မကြာပါဘူး... ငါပြန်ရောက်လာတာကိုစောင့်ပြီးမှ နင်သွားပေါ့... ကလေးကိုတော့ ဦးလေးထွေး' လက်ထဲမထည့်ခဲ့ပါနဲ့"

ဖြုန်းစားကြီးအိမ်ပေါ်ရောက်လာသော ကလေးလေးထစ် ယောက်ကို 'နီရဲ' တို့တစ်တွေ သံယောဇဉ်ဖြစ်နေမိကြပါပြီ။ ခုဆိုရင် 'အကောက်' ကလေးအိမ်ပေါ်ရောက်လာတာ တစ်လပင် ကျော်လှလှဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီတစ်လအတွင်းမှာ ကလေးရဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှတိုင်းကို 'နီရဲ' တို့ သုံးယောက်ပေါင်းပြီးပဲ ဖြေရှင်းခဲ့ကြ

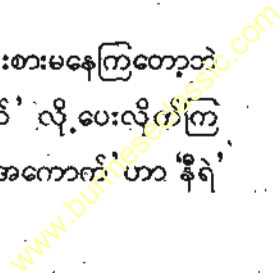
သည်။ ကလေးကလည်း ဝဝတုတ်တုတ်နဲ့ ချစ်စရာကောင်းလွန်းတာမို့ ခဏကလေးအတွင်းမှာကို ခိုင်မြဲသောသံယောဇဉ်တွေဖြင့် ချစ်လို့ ကိုမဝနိုင်ကြတော့ပါ။

ကလေးရဲ့ တာဝန်ကို သုံးယောက်ပေါင်းပြီး မျှယူကြသည်။ 'နီရဲ' အလုပ်သွားရတဲ့ရက်ဆိုရင် 'ပတ္တမြား' နဲ့ 'ရဲစို' က တစ်လှည့်စီထိန်းပေးကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မအားကြဘူးဆိုလျှင်လည်း 'နီရဲ' က အလုပ်ကိုခွင့်ယူလိုက်ကာ ကလေးကိုထိန်းပေးလိုက်ပါသည်။ ကလေးထိန်းရလို့ ဘယ်သူ့အဖယ်သူ့မှစိတ်ချက်ခြင်းမရှိကြပါ။

အားတဲ့အချိန်တိုင်း ကလေးနားမှာ ကပ်နေမိကြသည်။ အရင်လို သုံးယောက်ပေါင်းပြီး အပြင်လည်ပတ်တာမျိုးတွေကောင် သိပ်မရှိလှတော့ပါ။

ကလေးရဲ့ ပိုင်ရှင် ပေါ်လာမှာကိုတောင် သုံးယောက်လုံး ကြောက်နေမိကြတဲ့အထိ ကလေးလေးအပေါ် သံယောဇဉ်တွေပိုနေမိကြတာဖြစ်သည်။

နာမည်ပေးတော့လည်း သေချာစဉ်းစားမနေကြတော့ဘဲ ချစ်စနိုးနဲ့ ကောက်ရလို့ဆိုပြီး 'အကောက်' လို့ ပေးလိုက်ကြသည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးယောက်ျားသားလေး 'အကောက်' ဟာ 'နီရဲ'

တို့ဆီကအချစ်တွေကို တစ်စတစ်စသိမ်းပိုက်နေတော့တာဖြစ်
သည်။

“နင့်ဘဲ ‘မောင်သန့်ရှင်း’ ကော နင့်ကိုချက်ကင်လိုက်
တုန်းပဲလား... သူ့ကြည့်ရတာ ခရီးကပြန်လာပြီးတည်းကအ
လိုကိုမဟုတ်တော့ဘူး... နေရာတကာ စီစာကြောင်လာသလို

“ဟုတ်တယ်... အခုတစ်လော အကြောင်းမရှိအကြောင်း
ရှာရှုတင်ကိုလိုက်လိုက်လာတာ သိပ်မုန်းတာပဲ...သူ့အဲဒီလိုလို
ပြီးပါဝါပြလွန်းလို့ မသိသင့်တဲ့လူတွေတောင် သူ့နဲ့ငါနဲ့စာ
လမ်းကိုအလိုလိုသိကုန်ကြပြီ...သိတယ်မလား ပြောချင်တဲ့လူ
က ဒါမျိုးဆိုပိုပြီးတော့တောင်ပြောချင်နေကြတာ ဘယ်ကပဲအ
တာမျိုးလားလား ကြားနေရတယ်နော် ဟုတ်လားဆိုပြီးမေးကြတာ
အရမ်းစိတ်တိုတာပဲ... မေးတဲ့လူတွေကတော့ မေးမှာပဲ အနေအ
ထိုင်မဆင်ခြင်တဲ့သူ့ကိုပဲပိုအမြင်ကတ်တယ်”

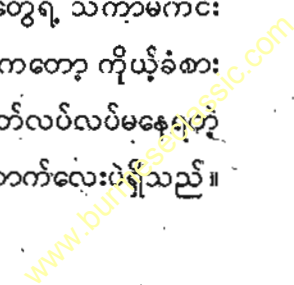
‘ရဲစို’ တကယ့်ကို စိတ်ညစ်နေရသည်။ အရင်တည်းက
‘ရဲစို’ အပေါ်ကိုသဝန်တိုတတ်လွန်းသော ‘သန့်ရှင်း’ ဟာ ခုဆိုရ
တာဖြစ်မှန်းမသိဘဲနဲ့ ကိုပိုထိန်းချုပ်လာတတ်ခဲ့ပါသည်။ ‘မာမီလုံး’
ရဲ့မြှောက်ပင့်သွေးထိုးသော စကားတွေကိုလည်း ယုံစားမိလို့
လည်းဖြစ်မည်။

‘ရဲစို’ ရဲ့အနားမှာအမြဲတမ်းကပ်နေရသော ‘မာမီလုံး’ ကို
တာဝန်မှ ‘အကောက်’ နဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းအရာလေးတစ်
ကိုတောင် ဖွင့်မပြောပြဘဲ ခပ်ကျိတ်ကျိတ်လုပ်နေတာကို ‘မာမီ
’ က တင်းနေပုံရသည်။ တစ်ခုခုပဲဆိုတာသာသိလျှက် ဘာ
တာကို ‘ရဲစို’ ဘက်ကဖွင့်မပြောတဲ့အခါ အပိုင်နိုင်ဆုံးလို့ထင်
တဲ့ ‘သန့်ရှင်း’ ကို ဝင်ပင့်ပေးလိုက်တာပဲနေမှာ။

ဒါကြောင့် အခုတစ်လော ‘သန့်ရှင်း’ နဲ့ ‘မာမီလုံး’ သိပ်
တည့်နေသည်။ တစ်သက်လုံးကြည့်လို့မရဖြစ်လာတဲ့သူက
ခုတော့ တစ်ခုခုဆို ‘မာမီလုံး’ ကိုမေးလေးဆတ်ကာ စမ်းစုမေး
နန်းကြည့်နေပုံက ‘ရဲစို’ အတွက်တော့ ရယ်စရာပါ။

သိချင်လေပိုမပြောပြချင်လေပါ။ လူတစ်ယောက်ပါးစပ်
နေ ဖွဲ့ထသွားမယ့်ကိစ္စလေးတစ်ခုက ‘အကောက်’ လေးကိုလာ
ထိန်းကိုင်မှာကိုစိုးရိမ်မိပါသည်။

ကလေးကိစ္စကိုမြို့ထားမိတဲ့အတွက် ‘ရဲစို’ တင်မက ‘နီရဲ’
တာ ‘ပတ္တမြား’ ပါ သူတို့ပတ်သက်နေသူတွေရဲ့ သင်္ကာမကင်း
စိတ်တွေကို ခံစားနေရပါသည်။ ‘ရဲစို’ တို့ကတော့ ကိုယ့်ခံစား
ကိုနဲ့ကိုယ်မို့ ခပ်အေးအေးပါပဲ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မနေရတဲ့
အတွက် စိတ်ထဲကသိကအောင်ဖြစ်တာလောက်လေးပဲရှိသည်။

“မာမီလုံး” ကိုသတိထားနော်... အပေါ်ထပ်ကိုအခုမှ သိပ်တက်ချင်နေပုံရတယ်... သူ့ကိုဘယ်တုန်းကမှ ပေးမတက်ဖူးဘဲနဲ့ များ အခုမှတစ်ခုခုဆိုအပေါ်ထပ်ကိုတက်ချင်နေတာအလုပ်ကိုမဟုတ်ဘူး... ခင်တာကခင်တာပဲ သိပ်စပ်စုလွန်းအားကြီးတာတော့မကောင်းဘူး”

“ငါလည်းပြောထားပါတယ်... သူ ဒီလောက်စပ်စုနေတဲ့အကြောင်းကလည်း သူ့ကိုခိုင်းထားတဲ့လူရှိလို့ပဲနေမှာ အခုမှသူနဲ့ ‘မာမီလုံး’ နဲ့ သိပ်ကိုတည့်နေတယ်လေ...”

“ကဲ သွားတော့မယ်... မသွားရင် ‘ခန့်ချော’ တို့ကပိုရစ်မှာ... သူ့ကိုလည်းကြောက်ရသေးတယ်... သားလေးရေ သွားပြီနော် တာတာ”

“အကောက်” လေးက ရယ်ပြကာ လိုက်ချင်သလိုမျိုး သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ရှေ့သို့ ကော့ထိုးပြနေသည်။

“ကလေးကိုအပြင်ခေါ်သွားချင်လိုက်တာဟယ်... ခြင်္သေ့လူတိုင်း သိပ်ကိုချစ်ကြမှာပဲ”

“အေး ငါတောင်မှ ရှူတင်ကိုခိုးခေါ်သွားရင်ကောင်းစလားစဉ်းစားနေသေးတာ... လူတွေများလွန်းလို့ စိတ်ကိုလျှော့ထားလိုက်ရတာ”

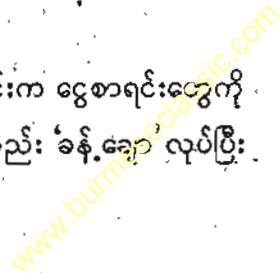
“မခေါ်ပါနဲ့ ‘ရဲစို’ ရယ်... အခုရက်ပိုင်းအတွင်း အိမ်ကိုညညဖုန်းခေါ်ပြီး စကားမပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နေတာ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ...”

“နီရဲ” ကတော့ အရာအားလုံးကို ထောင့်စေ့အောင်တွတ်ချက်နေမိတာဖြစ်သည်။ ကလေးကိုလည်း ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်လက်ထဲပဲပြန်ပေးချင်ပါသည်။ မဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်ယောက်ယောက်က လိမ်ပြီးလာခေါ်သွားမှာကို စိုးရိမ်နေမိသည်။

“သွားပြီနော်... ငါသိပ်မကြာဘူး... ကလေးကိုဘယ်ကိုမှမခေါ်သွားနဲ့နော် ‘ရဲစို’”

“ရဲစို” က နှာခေါင်းကိုသာ ရှုံ့ပြသည်။ စိတ်မချတချနဲ့ ပဲမြို့ထဲဘက်ကိုကားမောင်းလာခဲ့လိုက်ပါသည်။ ‘ခန့်ချော’ တို့က ကိုယ်ပိုင်ခုနစ်ထပ်တိုက်ကြီးကို စုပါမားကက်ကြီးဖွင့်ထားတာဖြစ်ပါသည်။ နေရာကလည်းမြို့ထဲပိုင်း အချက်အချာကျသောနေရာမှာရှိ ရောင်းအားကကောင်းလှသည်။ ကိုယ်ပိုင်စုပါမားကက်အပြင် အခြားနိုင်ငံခြားကနေတင်သွင်းသော စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းတွေလည်း ရှိသေးသည်။

“နီရဲ” အလုပ်လုပ်ပေးရတဲ့အပိုင်းက ငွေစာရင်းတွေကို ပြန်တွက်ပေးရတာသာရှိသည်။ ဒါကလည်း ‘ခန့်ချော’ လုပ်ပြီး

သားကို ပြန်စစ်ဆေးပေးယုံလေးပါပဲ။

အလုပ်တိုက်ကို လေးရက်ဆက်တိုက်မသွားဘဲ ပျက်ကွက်လိုက်သော 'နီရဲ' အဖို့ စိတ်ထဲဘာမှဖြစ်မနေပေမယ့် 'ခန့်ချော' တို့ကသေလောက်အောင် စိတ်တွေပူပြီး သူ့မိဘတွေကို တိုင်တဲ့အဆင့်ထိဖြစ်လာတဲ့အတွက် 'နီရဲ' ရောက်လာခြင်းပါပဲ။ အလုပ်မလာရတာကလည်း 'အကောက်' လေးကိုထိန်းနေတာရယ်၊ 'နီရဲ' ကိုယ်တိုင်လည်း ပျင်းနေလို့ မသွားတာပဲရှိပါသည် ကျန်တဲ့ကိစ္စဘာဆိုဘာမှ မရှိပါ။

လူနေသောအပေါ်ဆုံးတပ်သို့ ဓါတ်လှေကားနဲ့တက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ 'နီရဲ' ရောက်နေတယ်ဆိုတာကို ခြောက်ထပ်မှာရှိသော 'ခန့်ချော' ရဲ့ရုံးခန်းသို့ ဝင်ပြောမနေတော့ပါ။ သူ့နဲ့တွေ့ရင် စကားတွေများနေရပါမည်။

မနက်ဈေးသွားတည်းကကြိုပြီးဝယ်ထားသော ဘုရားပန်းစည်းကြီးကို အန်တီလက်ထံ အရင်ထည့်လိုက်ပါသည်။

"အို ပန်းတွေကလှလိုက်တာကွယ်... အတော်ပဲအန်တီလည်း ဘုရားပန်းလဲချင်နေတာ... ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ သမီးရယ်... သမီးအန်ကယ်လည်းရှိတယ် ခဏကလေးနေဦးနော်"

ဒီအိမ်တစ်အိမ်လုံးကို 'နီရဲ' အနေနဲ့ရဲရဲတင်းတင်းဝင်

ထွက်ပတ်သက်ခွင့်ရနေခဲ့ပါသည်။ အလုပ်လာတဲ့အခါမှာလည်း ထမင်းစားချိန်ဆို အိမ်အပေါ်ထပ်တက်ပြီး ဝင်စားနေကြပါ။

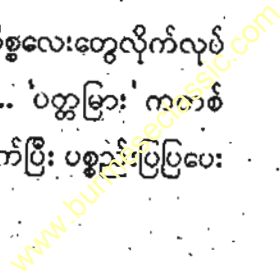
"သမီးအောက်ထပ်ကိုဝင်ခဲ့လား... သမီးမလာတော့ ဝန်ထမ်းတွေလည်း ခေါင်းတွေကိုက်နေကြပြီနဲ့ တူပါတယ် နေရင်း ထိုင်ရင်း လှည့်ပတ်ရမ်းနေတာပေါ့ကွယ်"

"မဝင်ခဲ့ဖူး အန်တီ... သူ့ပါလာရင် ရန်ဖြစ်မှာစိုးတာနဲ့ မခေါ်ခဲ့တာပါ"

ဦးခန့်ဝင်း' က အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။

"သမီးသုံးလေးရက်မလာတာနဲ့ သားကပူညီပူညီလုပ်နေတာ... ဘာများဖြစ်လဲဆိုပြီးဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်တာ... ဘာလို့အလုပ်မဆင်းတာလဲ သမီး... ပြဿနာတွေဘာတွေများရှိနေသလား အန်ကယ်ကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောလို့ရတယ်နော်... ဘာဆို အန်ကယ်တို့ဘက်က အဆင်ပြေအောင် ကူညီပေးပါမယ်ကွယ်"

"မရှိပါဘူး... အူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ကိစ္စလေးတွေလိုက်လုပ်ပေးနေတာနဲ့ အလုပ်ကိုမလာဖြစ်တာပါ... 'ပတ္တမြား' ကတစ်လောက်တည်းဆိုတော့လေ သူ့နဲ့လိုက်လိုက်ပြီး ပစ္စည်းပြုပေး"

နေတာနဲ့ အလုပ်ကိုပျက်သွားတာ... ဒီမှာကလည်း သမီးမရှိလို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတော့လေ သူငယ်ချင်းကိုပဲဝင်ကူပေးနေလိုက်တာ... 'ရဲစို' ကလည်း ဇာတ်လမ်းတွေရိုက်ရတာများတော့ သူနဲ့ လိုက်ဖက်မယ့်အဝတ်အစားတွေကို သမီးကပဲလိုက်ဝယ်ပေးနေရတယ်”

“အေး အေး ဟုတ်သားပဲ... သားက သမီးနဲ့ပဲရန်ဖြစ်ထားသလိုလိုတွေပြောနေတော့ ဘာများစိတ်ဆိုးနေသလဲဆိုပြီး မေးကြည့်တာပါကွယ်... ဒီမှာကလည်း သမီးမရှိလို့ မဖြစ်ဘူးလို့ ကိုဖြစ်နေတာ... သားတင်မဟုတ်ဘူး သမီးအန်တီလည်း အတူတူပဲ... ထမင်းစားချိန်ဆို ပါးစပ်ကတဖွဖွပြောနေတာ”

“ဟုတ်တယ်... အန်တီမှာက တစ်နေ့တစ်နေ့ပျင်းနေရတာ... သမီးနဲ့ကျမှပဲ စကားများများပြောဖြစ်တာဆိုတော့ ဇာတ်ရင်စိတ်ကိုပူနေကော... အန်တီ မေးပါဦးမယ် သားနဲ့ ကက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စကိုဘယ်တော့လောက် မှန်းထားသလဲ”

“ဟို သေချာတော့မတိုင်ပင်ရသေးပါဘူး အန်တီရယ်... စိတ်ထဲမှာတော့ အစီအစဉ်တွေဆွဲနေတာပဲ”

“ခပ်မြန်မြန်ပဲ အန်တီကဖြစ်စေချင်နေတာ... ဒါမှသမီးနဲ့ ပိုပြီး နီးနီးကပ်ကပ်နေလို့ ရမှာလေ... သားကလည်းဖြစ်စေချင်

နေပြီ... သူပြောတဲ့စကားတိုင်းမှာ သမီးကိုစိတ်မချတာတွေကြီးပဲ ပြောပြောနေတော့ သမီးများချစ်သူထပ်တွေ နေပြီလားလို့ စိတ်ထဲမှာထင်သွားတာပဲ”

“မဟုတ်တာ အန်တီရယ်... 'နီရဲ' စိတ်ကမာပါတယ်... သူနဲ့ တောင်မှ သံယောဇဉ်တွယ်လွန်းလို့သာ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ရတာ နင်မို့ဆို တစ်သက်လုံးအပျိုကြီးပဲလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးတယ်”

“အပျိုကြီးတော့မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ကွယ်... အန်တီတို့ မြေးချိုချင်သေးလို့ပါ... မနက်ဖြန် အလုပ်ပြန်လာမှာမဟုတ်လား”

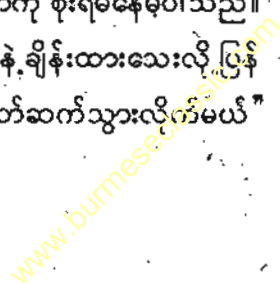
“လာပါ့မယ်...”

“ကဲ သားကိုဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်မယ် သမီးထမင်းစားပြီး မှပြန်ရမယ်နော်”

“နီရဲ” ခေါင်းကိုမြန်မြန်ပဲ ခါလိုက်မိပါသည်။ ရောတ်တာအိပ်မကြာသေးဘူးဆိုတာသိနေပေမယ့်လည်း ဘယ်လိုမှဆက်ပြီး နေဖို့ စိတ်ထဲမပါတော့ပါ။ ရုတ်တရက် 'ရဲစို' တစ်ယောက်ကလေးကိုထားခဲ့ပြီး အပြင်ထွက်သွားမှာကို စိုးရိမ်နေမိပါသည်။

“မစားတော့ပါဘူး... 'ရဲစို' တို့နဲ့ ချိန်းထားသေးလို့ ပြန်တော့မယ် အန်တီ... သူ့ကိုတော့ ဝင်နှုတ်ဆက်သွားလိုက်မယ်”

“အေး အေး”

‘နီရဲ’က အောက်ထပ်ကိုဝင်မလိုလိုနဲ့ ကားရှိရာဆီကိုပဲ ဘန်းလာခဲ့လိုက်သည်။ ကားပေါ်ရောက်ပြီးမှ သူ့ဆီကိုဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

‘ဟယ်လို’ လို့ ထူးတဲ့ သူ့ရဲ့အသံက အတော်ကလေးကို ချိုသာနေရသည်။ ‘နီရဲ’ လာတော့မယ်ဆိုပြီး ပျော်သွားတာပဲဖြစ်မှာပါ။

“ပြန်တော့မလို့ နှုတ်ဆက်တာ”

“ဘာ...”

“ဟုတ်တယ် ပြန်တော့မယ်ဆိုတာပြောတာ တော်ကြာ ဘာမှမပြောဘဲပြန်သွားတယ်ဆိုပြီး လူကြီးတွေကိုထောင်မှာစိုးလို့ အသိပေးတာ”

“ပြန်ရအောင် မင်းကဖေဖေတို့ ဆီရောက်ပြီးလို့လား”

“အခုပဲတွေ့ပြီးဆင်းလာတာလေ မယုံရင်သွားမေးကြည့်လို့ရတယ်... မနက်ဖြန်မှပဲလာခဲ့တော့မယ်”

“ခဏနေဦးလေ... ကိုယ် အောက်ဆင်းခဲ့မယ်”

“မဆင်းနဲ့တော့... ကားတောင်ထွက်တော့မယ်... အဲဒီလို

တွေ့ရည်နေမှာစိုးလို့ ကားပေါ်ရောက်မှဖုန်းဆက်လိုက်တာ”

“ဟာကွာ ‘နီရဲ’ ရာ... မင်းဘယ်လိုတွေ့ဖြစ်နေတာလဲ...”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အရမ်းကိုပြောင်းလဲလွန်းတယ်... ဘာတွေလုပ်နေမှန်းလည်းမသိဘူး... အလုပ်ကိုလည်းမပျက်စဖူးပျက်နေတာ ရက်တွေအကြာကြီးပဲ... မင်းဘာတွေလုပ်နေသလဲ ပြောစမ်းပါ”

“ဘာမှမှမလုပ်တာ ဘာကိုပြောပြရမှာလဲ... အပ်ကြောင်းတွေလည်းထပ်နေပြီ... ‘နီရဲ’ ကိုယ့်စမ်းပါ... ဒါပဲပြောနိုင်တယ်... ထပ်မေးရင် စိတ်တိုရယုံပဲရှိမယ်... အဲဒီအခါကျမဟုတ်တဲ့စကားတွေထွက်ကုန်မယ်... နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဆင်းရဲရမယ့်ရန်ဖြစ်ရမယ့်စွပ်စွဲမှုတွေကို ရပ်တန်းကရပ်စမ်းပါ”

“မင်းခဏနေဦး ငါအခုအောက်ကိုဆင်းလာခဲ့မယ်”

“မလာနဲ့”

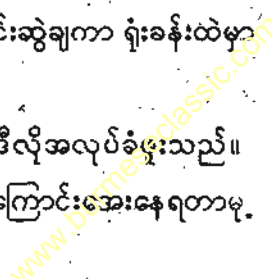
“နေဦးဆို”

“မနေတော့ဘူး ကဲ အခုပဲကားစက်ကိုနှိုးလိုက်ပြီ”

‘နီရဲ’ ကကားစက်ကိုတကယ်ပဲ နှိုးလိုက်ကာ ကားအရှင်းကိုစောင့်ပြီး ထွက်ဖို့ပြင်နေလိုက်သည်။ သူ့အကြောင်းမသိတာလိုက်လို့။ ခဏဆိုပြီးကားပေါ်ကအတင်းဆွဲချကာ ရုံးခန်းထဲမှာ ပိတ်ထားလိုက်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ‘နီရဲ’ အဲဒီလိုအလုပ်ခံဖူးသည်။ ခါတိုင်းတုန်းကတော့ နောက်ကြောင်းအေးနေရတာမို့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် အခု 'အကောက်' လေးရှိနေသေးသည်။ ဒါ
ကြောင့်သာပဲ သူဆင်းပြေးလာတဲ့အချိန်မရောက်ခင် ကားကိုခပ်
မြန်မြန်ပဲမောင်းထွက်လာခဲ့မိပါသည်။

“ငါတို့ သုံးယောက် 'အကောက်' လေးကိုခေါ်ပြီး ခရီး
တစ်ခုခုထွက်ရင်ကောင်းမယ်နဲ့ တူတယ်... ဒီမှာနေရတာမလွတ်
လက်ဘူး... သုံးလေးရက်ပေါ့ဟာ ဘယ်လိုလဲ”

ဒီအကြံအစည်ကို 'ပတ္တမြား' က စတင်ပြီးပေးလာတာ
ဖြစ်သည်။ 'ပတ္တမြား' အနေနဲ့ အပြင်ထွက်ရင်လည်းအနောက်
ကတောက်လျှောက်လိုက်နေသလို၊ အိမ်တွင်းအောင်းနေပြန်ရင်
လည်း အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာကာ ရောက်လာတာပဲသော
တို့မိုးထင်' ရဲ့ရန်ကိုရှောင်ချင်သောကြောင့် ခရီးထွက်ဖို့ ကိစ္စကို

အဆိုပြုခြင်းဖြစ်လေသည်။ သူ့နဲ့ ခပ်ဝေးဝေးမှာ ခဏတဖြုတ် လောက်ကလေးပဲ ရှောင်နေရရင် ကျေနပ်လှပါပြီ။

ဘယ်လိုပဲအော်လွှတ်လွှတ်၊ ငေါက်လွှတ်လွှတ် စိတ်မဆိုး နိုင်တဲ့သူ့ ရဲ့ သည်းခံမှုကိုလည်း လက်ဖျားခါချင်လာရသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်အပေါ်ကိုအလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ယုယမှုတွေကိုသာယာချင်နေမိတာအမှားတော့မဖြစ်နိုင်ပါ။

‘ပတ္တမြား’ အနေနဲ့လည်းမထမပိုင်းတော့ တကယ့်ကို စိတ်ရှုပ်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရသလိုဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ကြာလာတဲ့အခါမှာ စိတ်ရှုပ်မှုကနေ သာယာမှုဆိုတဲ့အပိုင်းကို ဘယ်လိုကူးပြောင်းသွားသလဲဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်ပင်မမှန်းဆနိုင်လိုက်ပါ။

သူ့ရဲ့ အပြုံး၊ သူ့ရဲ့ စကား၊ သူ့ရဲ့ ဟန်ပန်တွေကို ရှင်ထဲမှာ တိတ်တခိုးနဲ့ စွဲမြဲနေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ ခပ်မြန်မြန်ငြိတွယ်သွားသော ရင်ထဲကသံယောဇဉ်ကို ဖြတ်တောက်ချင်တာကြောင့်လည်း ခရီးဝေးတစ်ခုကို သွားဖို့ ကြံစည်မိတာပါ။

“ငါလည်း သွားချင်တယ်... ဒါပေမဲ့ အခုချိန်ထဲ သွားလိုက်ရင် အခြေအနေတွေပိုဆိုးကုန်မှာကြောက်ရတယ်... လူကြီးတွေ စိတ်ထဲမှာပါ တစ်မျိုးမြင်သွားရင်မကောင်းတော့ဘူး... အချိန်နည်း

လည်းလောက်ယူလိုက်ရင် ကောင်းမယ်နဲ့ တူတယ်။”

‘နီရဲ’ က ‘အကောက်’ လေးကိုရင်ခွင်ထဲမှာထည့်ကာနို့တိုက်ရင်း ပြန်ပြောတာဖြစ်သည်။ မသိတဲ့လူဆိုရင် ‘နီရဲ’ အား အကယ့်ကလေးအမေတစ်ယောက်လို ထင်လိုက်မှာမလွဲပေ။

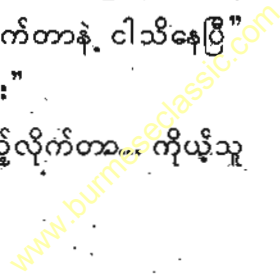
“ဟုတ်တယ်... ငါလည်းရက်တွေညှိရဦးမယ်လေ... သူ့မယ်ချင်းသုံးယောက် ခရီးအတူတူမထွက်ရတာလည်း ကြာနေပြီဆိုတော့ သွားချင်တယ်ဟာ... သွားရင်လည်းတစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက်ကို သွားချင်တာ... နေဦး ငါ အချိန်တွေခွဲကြည့်ဦးမယ်လို့တွတ်တဲ့ရက်များများရှိတာနဲ့ ကောက်ထဲသွားလိုက်မယ်... အခုရက်ခြင်းကြီးတော့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။”

“အေးလေ နင်တို့နှစ်ယောက်အဆင်ပြေတဲ့အချိန်ကျမှ သွားပါတော့မယ်... ငါဘက်ကတော့ အေးဆေးပဲ။”

“ပတ္တမြား’ ရယ်... နင်ဘာဖြစ်လို့ ခရီးဝေးသွားချင်တယ်ဆိုတာ ငါသိနေပါတယ်နော်... ဟင်း ဟင်း ‘ကိုမိုး’ ကိုနင်ရှောင်ရင်လို့ မဟုတ်လား... နင်တို့နှစ်ယောက်အဆင်ပြေနေတယ်ဆိုတာ ‘ကိုမိုး’ စကားတွေကိုနားထောင်လိုက်တာနဲ့ ငါသိနေပြီ။”

“သူကနင့်ဆီ ဖုန်းဆက်လို့လား။”

“မဆက်ပါဘူး ငါကဆက်ကြည့်လိုက်တာ... ကိုယ့်သူ

လယ်ချင်းရှင်ထဲကခံစားချက်ကိုသိနေတော့ တစ်ဖက်ကိုတမင်အ
အောက်ပြီး မေးကြည့်လိုက်တာလေ... သူကအတည်ဖြစ်နေတာ
မဆိုပါဘူး အန်တီကလည်း သဘောတူတယ်ဆိုတော့ နင့်ရဲ့
ရေးကတော့ ချောမွေ့နေတာပဲ”

‘ရဲစို’ တကယ်ကို ‘ကိုမိုး’ အားဖုန်းဆက်ပြီး အခြေအ
တွေကို အစ်အောက်မေးကြည့်ပြီးပါပြီ။ မေးလည်းမေးရင်း
ငယ်ချင်းအတွက်လည်း ကာကွယ်တာပါပါသည်။ ကိုယ်ချစ်
သောသူငယ်ချင်းဖြစ်သူအား အပျော်ကြိုသလိုမျိုးဖြစ်မှာစိုးရိမ်
ပါသည်။

‘ရဲစို’ နဲ့လည်းအမျိုးတော်နေတဲ့အခါကျတော့ တစ်ခု
ဆို မျက်နှာကောင်းပဲရချင်သည်။ ‘ကိုမိုး’ ဘက်ကတကယ်ကိုတ
တလန်းဖြစ်နေကာ ‘ပတ္တမြား’ ဘက်ကခေါင်းတစ်ချက်ညွှတ်
နဲ့ ချက်ခြင်းကိုလက်ထပ်ယူဖို့အထိ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုတော့လည်း
‘ရဲစို’ ဝမ်းသာသွားခဲ့ရသည်။

“သူများကိစ္စကိုဝင်ပြီးစပ်စုနေတာ အရေးမကြီးဘူး...
မောင်တော်တစ်ယောက်ကော မပေါ်လာတာအတော်ကြာနေ
လား... တစ်ပတ်ကျော်လောက်တောင်ရှိနေပုံပဲ... ဘာလဲ ရန်
ထားလို့လား”

‘ရဲစို’ မျက်နှာတင်းသွားရသည်။ မေ့ထားပါတယ်ဆိုမှ
အစဖော်ပေးတဲ့သူရှိတော့လည်း တမ်းတမိရသည်ပေါ့လေ။မောင်
နဲ့ မတွေ့တာ၊ ဖုန်းမပြောတာ ဒီနေ့ပါနဲ့ဆို ကိုးရက်တိတိရှိသွား
ခဲ့ပါပြီ။ အရင်တုန်းကစိတ်ကောက်ရင် အလွန်ဆုံးနှစ်ရက်ထက်
မောင်ဘက်ကပိုမနေနိုင်ပါ။

အခုကိုးရက်ကြီးများတောင်ဆိုတော့ မောင်တကယ်ပဲ
‘ရဲစို’ ကိုမေ့ထားနိုင်တယ်ပေါ့လေ။ ယောက်ျားလေးဘက်ကစပြီး
အဆက်အသွယ်မလုပ်တဲ့အခါ မိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ ‘ရဲစို’ ဘက်က
မျှော်ရယူပဲရှိပါသည်။ စိတ်ထဲဝမ်းနည်းနေပေမယ့်လည်း မာနနဲ့
မေ့နိုင်သလိုဟန်ဆောင်ထားမိသည်။

“မသိပါဘူး ဘာကိုစိတ်ဆိုးတာလည်းငါလည်းမစဉ်းစား
တတ်ဘူး... ငါ့ဆိုညာကဖုန်းတစ်ခါဆက်တာ နောက်ဆုံးပဲ...
အဲဒီတုန်းက ‘အကောက်’ လေးကငိုနေလို့ငါကဖုန်းပြောရင်းချော
လိုက်တာကို သူဘာထင်တယ်မသိပါဘူး တယ်သူကလေးလည်း
မသိတော့ ငါကဘာမှမပြောလိုက်ဘူး... ဒီလောက်ငြိမ်နေရအောင်
သူမသိတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မွေးထားတဲ့ကလေးမို့လို့
လားဆိုပြီးပြောလို့ငါကလည်း ဟုတ်တယ်ဆိုပြီးပြောလိုက်တယ်
ဒါကိုပဲသူကပြန်ကောက်သွားတာလားတော့မသိဘူး... ရှင်းပြလို့

မရတဲ့အရာကို ငါကမရှင်းပြချင်ဘူး... သူ့ငါ့ကိုယ့်ရင်ပြဿနာဆိုတာ ရှိစရာကိုမလိုဘူးလေ... တစ်ခုခုဆိုငါလုပ်နေတဲ့အလုပ်ကိုထိခိုက်ပြီးအပြစ်ပြောတတ်တာ သိပ်မုန်းတယ်”

‘ရဲစို’ အသံကတုန်ခါပြီး မျက်ရည်ပါဝဲချင်နေရသည်။

“အေးလေ ဒီလောက်ဖြစ်ဖို့ အထိတော့မကောင်းပါဘူး”

‘အကောက်’ လေးရှိနေတာကိုဖွင့်ပြောပြလိုက်ရင်လည်း ဒင်းတို့ကလက်ခဲကြည့်ဖြူမယ်ထင်လို့လား... ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ဆိုပြီး ရဲစခန်းပဲပိုခိုင်းမှာ... စာနာမှာမဟုတ်ဘူး... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်သူ့မိဘတွေပြန်လာခေါ်တဲ့အထိ ငါကတော့ခေါ်ထားဖို့စိတ်ကူးထားတယ်... ‘အကောက်’ လေးကိုကြည့်ရတာမျိုးကောင်းရိုးကောင်းထဲကပဲဖြစ်မှာပါ... နောက်ဆုံး ပြန်လာမခေါ်ဘူးဆိုရင်လည်းရတယ်... တစ်သက်လုံးမွေးစားလိုက်ဖို့အထိ ငါကတော့ဆုံးဖြတ်ပြီးနေပြီ”

“ဟုတ်တယ်... ‘နီရဲ’ ပြောသလိုပဲငါလည်းဒီလိုပဲဆုံးဖြတ်ထားတယ်... အပြစ်မရှိတဲ့ကလေးတစ်ယောက်ကိုတော့ ပြဿနာမဖြစ်စေချင်ဘူး... တစ်သက်လုံးစောင့်ရှောက်သွားမယ်... ဒါကိုမကျေနပ်လို့ သံသယခင်ပြီး ဘယ်ယောက်ျားကမှမချစ်ချင်ရင်လည်းရတယ်... မလွမ်းဘူး”

“ငါလည်းအတူတူပဲ... အဲ့ဒါကြောင့် စောင့်ဆိုကိုတောင် အဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲနေနေတာ ကြည့်ပါလား”

“အဆက်အသွယ်တော့မလုပ်ဘူး မျှော်တော့မျှော်နေတယ်မဟုတ်လား”

“အေး ဟုတ်တယ်”

ဦးယောက်လုံး ပြိုင်တူရယ်လိုက်ကြတာကြောင့်ကလေးကလန်ပြီး အော်ငိုလေသည်။ ဒီနေ့ကလေးနဲ့ပတ်သက်လို့ညဂျူတီကို ‘ပတ္တမြား’ က စောင့်ပေးရမှာဖြစ်သည်။

မနက်စောစော 'အကောက်' လေးကိုပွေ့ချီကာ လေညှင်း
ခံရအောင်ဆိုပြီး သုံးယောက်သား ကန်တော်ကြီးဘက်ကအနီး
ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ရေပြင်ကိုဖြတ်တိုက်လာသော လေသား
အေးက လူကိုလန်းဆန်းစေပါသည်။

“သားလေးရေ ကြည့်စမ်း... ဘုရားကြီးကိုလက်အုပ်ချီ
လိုက်ပါဦး... ဦးတော်”

‘ရဲစို’ က ‘အကောက်’ လေးကိုပွေ့ကာ လှမ်းမြင်နေရ
သည့်ရွှေတိဂုံဘုရားအား ဦးတိုက်ကန်တော့ခိုင်းနေသည်။ မနက်

စောစောလမ်းလျှောက် ကျန်းမာရေးလုပ်ကြံသည့်လူတွေက ‘ရဲစို’
ပွေ့ထားသည့် ‘အကောက်’ လေးကိုကြည့်ကာ သဘောတွေကျ
နေကြသည်။ ကလေးလေးက ပြောင်တင်းဝလုံးကာ မြင်တဲ့သူ
တိုင်း မချီချင်ဘဲမနေနိုင်အောင် ဆွဲဆောင်နေပုံရသည်။

တစ်ခါတလေမြင်ရတဲ့လူတွေတောင် ဒီလောက်ဖြစ်နေ
တာ အတူတူပွဲပြီးကလေးရဲ့ကိစ္စတွေကို လုပ်ပေးနေရတဲ့ ‘ရဲစို’
ကို အဖို့ကတော့ ‘အကောက်’ လေးကိုချစ်နေမိတာ ပြောဖွယ်ရာ
မရှိတော့ချေ။ ကလေးကမျက်နှာလည်းချိုသည်။ ဂျီတာအိတာ
တွေလည်း ဆီမိမလုပ်တတ်သေး သဘောကောင်းကလေးလေး
ဖြစ်ပါသည်။

ပတ်စန်းကျင်ကလည်း အေးချမ်းသာယာနေလို့ စိတ်ချမ်း
သာနေတုန်းရှိသေးသည် ‘နီရဲ’ ရဲ့အသံက အလန်တကြားပေါ်
ထွက်လာပါသည်။

“ဟယ် ဟယ်” ဟိုမှာ ‘သန့်ရှင်း’ လာနေပြီ... မျက်နှာကြီး
လည်းကြောက်စရာကြီး... ကလေးကိုတစ်ခုခုလုပ်ရင်တော့
ကွပ်ပါ... သွားကြမယ် သွားကြမယ်”

‘နီရဲ’ ပြောသလိုပဲ မောင်ရဲ့ကားကစပ်ဝေးဝေးတစ်နေရာ
မှာရပ်ကာ ‘ရဲစို’ တို့ရဲ့ရှာကို မောင်ကလျှောက်လာနေပါသည်။

ပြေးလို့ ကောလွတ်မှာတဲ့လား။ 'နီရဲ' က ကလေးကိုလက်ပြောင်
ယူရင်း ပြေးဖို့ပြင်သည်။

“သုံးယောက်လုံးပြေးလို့တော့ လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး... ငါ
ရင်ဆိုင်လိုက်မယ်... နင် ကလေးကိုဆွဲပြီးထွက်သွားလိုက်တော့
'ပတ္တမြား' လိုက်သွားရင်လိုက်သွားလိုက်”

“ဟင့်အင်း မလိုက်ဘူး... နင်အဖော်ရအောင်နေခဲ့ဖူး
မယ်”

'ရဲစို' က မင်းသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကြောင့် ပတ်
ဝန်းကျင်မှာ လူနည်းနည်းစည်ကားနေပါသည်။ တစ်ခုခုဆိုထိန်း
သိမ်းလို့ ရအောင်လို့ 'ပတ္တမြား' က တမင်နေခဲ့ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
ရည်းစားနှစ်ယောက် လူမမြင်ကွယ်ရာမှာပြောခြင်းတာပြောတာ
အကြောင်းမဟုတ်ပေမယ့် လူတွေရှေ့မှာတော့ ဆင်ခြင်ရပါမည်။
တစ်ခုခုဆို နာမည်ကျော်ကြားတဲ့ 'ရဲစို' ပဲ ပိုထိခိုက်ရမှာမဟုတ်
လား။

“ခုနကကလေးဘယ်ရောက်သွားသလဲ...”

မောင့်အသံက တင်းမာပြတ်သားလွန်းနေသည်။ 'ရဲစို'
လက်မှာကလေးချီထားတာမြင်တာနဲ့ပဲ ပြဿနာကိုဖန်တီးရဇော
လား။

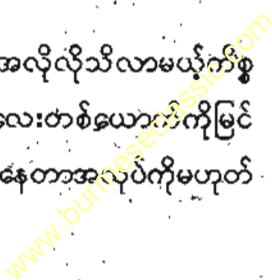
“မောင့်ကိုမြင်လို့ တစ်နေရာကိုပို့လိုက်ပြီ... ဘာလုပ်
မလို့လဲ”

“အဲ့ဒီကလေးကဘယ်သူ့ကလေးမို့ မင်းကဒီလောက်
တောင်ကာကွယ်နေရတာလဲ မပွင့်လင်းနိုင်ရတာလဲ... မသိဘူးဆို
တာ အဖြေတစ်ခုမဟုတ်ဘူးနော်”

“အဖြေမပေးချင်မှန်းသိရုံနဲ့ မောင်ဘာလို့ ထပ်ကာထပ်
ကာမေးနေသလဲ... မောင့်လေသံတွေကိုလည်းပြင်သင့်တယ်...
မောင်တစ်ခုသိထားဖို့က မောင်နဲ့ 'ရဲစို' နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့အဆင့်
ချစ်သူတွေအဆင့်ပဲရှိပါသေးတယ်... နေရာတကာလိုက်ပြီးတား
ဆီးနေဖို့ အခွင့်အရေးမရှိသေးဘူး... ချစ်နေလို့ မောင်ပြောသမျှ
ကိုသည်းခံနေတာပဲရှိတယ်... ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပြီး ကိုယ့်
အမင်းကိုယ်ရှာစားနေရတဲ့လူအချင်းချင်း အော်လားဟောက်လား
စားမလုပ်ပါနဲ့။”

“မင်းကို မေးထားတဲ့မေးခွန်းကိုကော မဖြေတော့ဘူး
လား”

“မဖြေချင်ဘူး... အချိန်တန်ရင်အလိုလိုသိလာမယ့်ကိစ္စ
တစ်ခုကိုပုံကြီးချဲ့ပြီးမဖြေနိုင်ဘူး... ကလေးတစ်ယောက်ကိုမြင်
တာနဲ့ လူကိုလိုက်ပြီး မယုံသလိုအပြစ်ရှာနေတာအလုပ်ကိုမဟုတ်

၁၂၂

ဘူး”

“မင်းဘက်ကလည်း ကလေးကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးဖုံးကွယ်ချင်နေတာ သဘာဝကျဘူးဆိုတာလည်း ထည့်ပြောဦးလေ”

“တော်ပြီ မောင်နဲ့ ဘာမှဆက်မပြောချင်တော့ဘူး... ဒီကလေးကို ‘ရဲစို’ ချစ်တယ်... မောင် ‘ရဲစို’ ကိုချစ်တာသေချာရင် ဒီကလေးကိစ္စကိုလည်းပြေလည်အောင် စဉ်းစားပါ... မစဉ်းစားနိုင်ဘူးဆိုရင်လည်းရတယ် မောင်ကြိုက်သလိုဆုံးဖြတ်ပါ... ‘ရဲစို’ ကတော့ ရှင်းပြစရာဘာမှမရှိဘူး”

‘ပတ္တမြား’ လက်ကိုလှမ်းဆွဲကာ ‘ရဲစို’ က အရင်ထွက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ လူတွေပိုပြီးအံ့ဖွဲ့ကြည့်လာခဲ့ရင် ပိုပြီးဆိုးကုန်တော့မှာမို့ စကားကိုမြန်မြန်ပဲ ဖြတ်ပစ်လိုက်တာဖြစ်သည်။

‘သန့်ရှင်း’ ကတော့ ကျောခိုင်းကာထွက်သွားသော ‘ရဲစို’ ကိုကြည့်ပြီး တောက်ခေါက်လိုက်မိပါသည်။ နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ ဘာပတ်သက်မှုမှမရှိဘဲ ကလေးတစ်ယောက်ရောက်လာကာထိန်းသိမ်းနေတာ အံ့ဩဖို့ ကောင်းမနေပေဘူးလား။

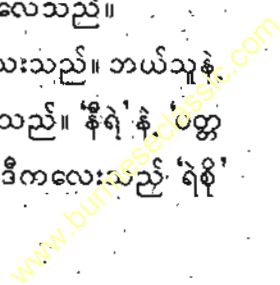
ညကြီးမိုးချုပ်ဖုန်းဆက်တုန်းကလည်း ကလေးကုချောနေတာ တော်တော်နဲ့ မပြီး။ ဘယ်သူ့ ကလေးလည်းဆိုပြီးမေး

တော့လည်း မဖြေတာကြောင့် စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ‘ရဲစို’ ကလေးလားဆိုပြီးအော်ထည့်လိုက်တော့ ဟုတ်တယ်ဆိုပြီးဖုန်းကိုချသွားခဲ့လေသည်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း သူ့မနဲ့ အဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲ သတင်းတွေကို ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်နဲ့ စုံစမ်းနေမိခဲ့ပါသည်။

ရှူတင်ချိန်ပြီးတာနဲ့ အရင်လိုလမ်းစတွေမရှာတော့ဘဲ အိမ်ကိုတန်းပြန်တတ်တာ ကလေးကိစ္စရှိနေလို့ ပဲမဟုတ်လား။ ‘မာမီလုံး’ ကိုကပ်ပြီးမေးကြည့်တော့လည်း ‘ရဲစို’ ပုံပြောင်းနေတာ သာသိပြီး ဘာဆိုတာကို သူလည်းမသိပါဘူး။ သူနဲ့ တောင်အရင်လိုတိုင်ပင်တာမျိုးတွေမလုပ်တော့ဘဲ ခပ်ကင်းကင်းနေနေပါသတဲ့။ ‘သန့်ရှင်း’ အကြောင်းကိုလည်း ဘာတစ်လုံးမှပြန်မပြောပြပါဘူးလေ။

အရင်တုန်းကရန်တစ်ခါဖြစ်တိုင်း၊ စိတ်ကောက်တိုင်း ဒိုင်ခံနဲ့အထောင်ပေးရတဲ့သူမှာ ‘မာမီလုံး’ ဖြစ်နေတာကြောင့် ‘မာမီလုံး’ ကလည်း သူ့ကိုအရေးမထားတဲ့အပေါ်မှာ စိတ်ချပြီးဘာဆိုတာကို မရမကစုံစမ်းပေးဖို့ သဘောတူခဲ့လေသည်။

“ကလေးကိစ္စကို ‘သန့်ရှင်း’ ပဲသိသေးသည်။ ဘယ်သူနဲ့ ပတ်သက်သလဲဆိုတာကိုပဲ သိချင်နေမိပါသည်။ ‘နီရဲ’ နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ကိုကြည့်တော့လည်း ‘အေးဆေးပဲမို့’ ဒီကလေးသည် ‘ရဲစို’

နဲ့ ပဲပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ ကျိန်းသေသလောက်ရှိပါသည်။
အခုလည်းစတွေ့လိုက်တုန်းက ကလေးကို 'ရဲစို' ပဲထွေးပွေ့ထား
ခဲ့တာမဟုတ်လား။

လူတကာချစ်ခင်ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ မင်းသမီးကိုချစ်သူ
တော်ထားရတာ 'သန့်ရှင်း' အတွက် အတော်လေးကိုရင်မောရ
သောအလုပ်တစ်ခုပါ။

ကိုယ်ချစ်တဲ့ချစ်သူနဲ့ ပြန်ပြီး အဆင်ပြေနေတဲ့အတွက်
'နီရဲ' ရင်ထဲမှာ အတော်ကလေးကို စိတ်ချမ်းသာနေရပါသည်။

သူ့ဘက်ကလည်း 'အကောက်' လေးနဲ့ ပဲပတ်သက်ပြီးဘာ
တစ်ခွန်းမှမမေးတော့သလို၊ 'နီရဲ' ဘက်ကလည်း ဖြစ်ခဲ့တာတွေ
ကိုမသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး အရင်အချိန်တွေလိုပဲ ပြန်နေခဲ့လိုက်
ပါသည်။

'နီရဲ' ဘက်က တောင်းဆိုမှုတစ်ခုတော့ရှိခဲ့သည်။ ဒါက
တစ်ပတ်မှာ သုံးရက်တိတိအလုပ်ကိုမလာဘူးဆိုတဲ့ တောင်းဆို

ချက်ပါပဲ။ ဘာကြောင့်မလာဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကိုမမေးဘဲ ရတယ်လေလို့အလွယ်တကူလိုက်လျော့စွာကြည့်ဖြူပေးလိုက်တဲ့သူ့ဆန္ဒက ဆန်းတော့ဆန်းကြယ်နေပါသည်။

“နီရဲ” ဘက်ကတော့ ရှင်းပါသည်။ ‘အကောက်’ လေးကိုထိန်းပေးဖို့အတွက် အလှည့်ကျမို့ခွင့်ယူလိုက်ရခြင်းမပါ။ မင်းသမီးဖြစ်တဲ့ ‘ရဲစို’ တောင်မှ သူ့ရဲ့အားလပ်ချိန်တော်တော်များများကိုပေးထားသေးတာ ‘နီရဲ’ ကဘာလို့မပေးနိုင်ရမှာလဲ။ ချစ်ကြတာခြင်းအတူတူ ကလေးရဲ့အန္တိတာကိုပိုပြီးခံရသော ‘ပတ္တမြား’ ကိုလည်းစာနာမိပါသည်။

ကလေးကြောင့် ဝင်ငွေဖြောင့်နေသော ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့အလုပ်ကိုလည်းမထိခိုက်စေချင်ပါ။ ဒါကြောင့်သာပဲ ရရင်ရသာလိုတစ်ယောက်ရဲ့အခက်အခဲကို ကျန်တဲ့လူတွေက လှည့်ပတ်တာဝန်ယူပေးနေကြတာဖြစ်ပါသည်။

တကယ်တမ်းစဉ်းစားကြည့်ရင် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့အရာတစ်ခုကို ‘နီရဲ’ တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ပေါင်းစုယူနေကြတာပါ။ ရင်ထဲမှာ အလိုလိုဖြစ်တည်လာတဲ့ သံယောဉ်းဆိုတဲ့တွဲတစ်စုံကလေးကိုသာ မငဲ့ကွက်ခဲ့ရင် ပြဿနာတွေလည်းရှိလာစရာမရှိသလို၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေလည်း ကြုံတွေ့နေစရာမရှိပါ။

အခုတော့ ‘အကောက်’ လေးကိုချစ်စိတ်နဲ့ အားလုံးဖုံးဖိသိုဝှက်ပြီး နေနေရလေသည်။

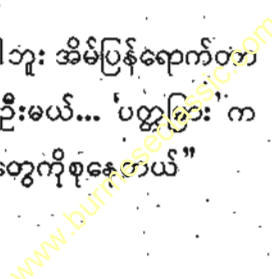
“ဒီနေ့ညဘက်ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ရင်ကောင်းမယ်နဲ့ တူတယ်... ကိုယ်လာခေါ်မယ်... ‘နီရဲ’ စောင့်နေနော်”

အရင်အချိန်တွေတုန်းကတော့ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ကိစ္စကို ‘နီရဲ’ ဘက်ကစပြီး အမြဲပြောနေခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ ကို ကရုပ်ရှင်ကိုဝါသနာမပါပေမယ့် ‘နီရဲ’ ကတော့ ဝါသနာပါတာကြောင့် ဘယ်ကားပဲတင်တင် မလွတ်တမ်းကြည့်ဖြစ်တာများသည်။ တစ်ခါတလေ ကိုနဲ့ကြည့်ပြီးတာတောင်မှ ‘ပတ္တမြား’ တို့သွားတဲ့အခါ ထမိပြီးလိုက်ကြည့်ဖြစ်သေးသည်။

အခုတော့ ညဘက်ဝိုင်းလေးပဲ ကလေးနားမှာနေရတာဆိုတော့ အပြင်ထွက်လို့မဖြစ်ပါ။ ကလေးနားမှာနေပြီး သူငယ်ချင်းသုံးယောက်မျိုးစုံပြောင်နောက်ကာ ဟားတိုက်နေရတဲ့အရသာအာတာနဲ့မှမလဲချင်တော့ပါ။

“ကိုယ်ပြောနေတာ ကြားလား”

“ကြားပါတယ်... မကြည့်ချင်ပါဘူး အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ကိစ္စတွေကိုကူလုပ်ပေးရဦးမယ်... ‘ပတ္တမြား’ ကဆိုင်ဖွင့်ဖို့လုပ်နေတာဆိုတော့ ပစ္စည်းတွေကိုစုနေတယ်”

“အဲဒါနဲ့ဘာဆိုင်သလဲ”

“ဪ ဆိုင်အတွက်လိုအပ်တဲ့ဒီဇိုင်းတို့ဘာတို့ကို ‘နီရဲ’ တို့ကဝိုင်းရွေးပေးရတာပေါ့... ညဆိုတော်တော်မိုးချုပ်မှပဲအိပ်ဖြစ်တော့တာ”

“ဒါဆို မသွားဘူးပေါ့”

“အင်!...”

မျက်စောင်းကြီးထိုးကာ ဘကြည့်ကြည့်နေသော သူ့ကို ပြန်ပြီးရင်ဆိုင်မကြည့်ရဲတာကြောင့် ‘နီရဲ’ က ကိုယ်လုပ်ပေးရမယ့်စာရင်းဖိုင်ကိုကိုင်ကာ စားပွဲရှိရာဆီပြန်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ ဒီလိုမှရှောင်မထွက်ရင် ချိန်းစရာကိစ္စတွေက အမျှင်ပြတ်မှာကို မဟုတ်တော့ပါ။

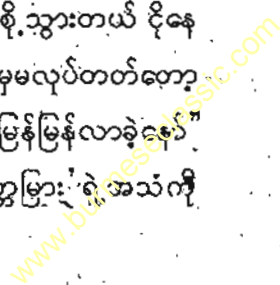
သူ ချိုးနေတဲ့အချိုးကို ‘နီရဲ’ သိပ်သိပါသည်။ အလုပ်က ပြီးတာနဲ့ အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာကာ ‘နီရဲ’ အား သူ့အရာမှာပဲနေစေချင်ပုံရသည်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သူသံသယဖြစ်နေတာကလေးအနားမှာ ပေးမနေစေချင်တာပါပဲ။ ကလေးက ‘နီရဲ’ က တကယ်ပတ်သက်နေတယ်ဆိုရင် ‘နီရဲ’ ပဲ ထိန်းပေးရမယ်ဆိုတာကို သူသိနေတာကြောင့် မျိုးရဲအကြောင်းရှာပြီး စမ်းသပ်နေတာပဲ ဖြစ်ရပါမည်။

စလင်းဘက်အိတ်ထဲက ဖုန်းမြည်သံကြားရတာကြောင့် ဖုန်းကိုဖွင့်ပြီး နံပါတ်ကိုအရင်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ အိမ်ဖုန်းနံပါတ်ဖြစ်နေတာကြောင့် ‘ပတ္တမြား’ ဆက်တယ်ဆိုတာသိလိုက်ရသည်။ သူ့ အပြင်ထွက်စရာကိစ္စများ ရှိနေလေသလား။ ဒီမိန်းမကလည်းအခုတစ်လောမှ ရင်ခုန်စရာတွေသိပ်ကိုများပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ လမ်းစတွေကို ရှာဖွေနေတတ်လေသည်။

‘ကိုမိုးထင်’ ဖုန်းဆက်ပြီးတစ်နေရာရာကိုလာခဲ့ဖို့ ချိန်းလေသလားမသိပါ။ ကလေးကိုပါခေါ်သွားပြီး အပြင်ထွက်မယ်လုပ်နေတာကြောင့် ‘နီရဲ’ နဲ့ ‘ရဲစို’ က တားထားရသည်။ ‘ကိုမိုးထင်’ ရဲ့စိတ်ဓါတ်ကို ‘ပတ္တမြား’ က စမ်းသပ်ချင်နေတာနဲ့ ကလေးဆို သူ့ ကလေးဆိုပြီးပြောမယ်လုပ်နေ၏။ တကယ်ချစ်တာနဲ့နဲ့ နှင်ပျို့ပျို့ဆိုအိုရမယ့် စိတ်ရဘူးဆိုပြီး သူကစမ်းသပ်ချင်နေတာဖြစ်သည်။

“နီရဲ အခုချက်ခြင်းအိမ်ကိုပြန်လာခဲ့စမ်းပါ ‘အကောက်’ လေးကုတင်ပေါ်ကပြုတ်ကျတာ နဖူးမှာသွေးစို့ သွားတယ် ငိုနေလိုက်တာလည်းတက်မတော်ပဲ ငါလည်းဘာမှမလုပ်တတ်တော့ဘူး... ‘ရဲစို’ ဖုန်းကလည်းခေါ်လို့ မရဘူး နင်မြန်မြန်လာခဲ့နော်”

ငိုသံကြီးဖြင့်အော်ပြောနေသော ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ အသံကို

ကြားပြီး 'နီရဲ' ရင်ပတ်ကိုဖိလိုက်မိသည်။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ နုပွင့်တောင်ပေါက်သွားတယ်ဆိုတော့ ပြုတ်ကျတာတော်တော်များများ ပြင်းထန်သွားသလားမသိပါ။ ဦးနှောက်အသိဉာဏ်တွေဘာတွေ ချို့ယွင်းသွားခဲ့ရင် ခက်ရချည်ရဲ့။

“နင်ဆေးခန်းအရင်သွားလိုက်လေ... ဦးလေးထွေး” ကိုခေါ်သွားလိုက်... ငါဆေးခန်းကိုလိုက်လာခဲ့မယ်”

“ဟင့်အင်း ငါ ဒူးတွေတုန်ပြီးကားမောင်းလို ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး... 'အကောက်' လေးကိုငါဖက်ထားတယ်... နင်ထဲမြန်မြန်လာခဲ့ပါ ဆရာဝန်ပါခေါ်ခဲ့ရင်ခေါ်ခဲ့လိုက်”

“ဒုက္ခပဲ... အေး အေး ငါအခုလာခဲ့မယ်” ပိုက်ဆံအိတ်ကိုလွယ်တုန်းရှိသေးသည်။ သူကအေးရောင်ရောက်လာသည်။

“ဘယ်သွားမလို့လဲ ရေးကြီးသုတ်ပြာနဲ့”

“အိမ်ပြန်မလို့”

“ကိုယ်လိုက်ခဲ့မယ်”

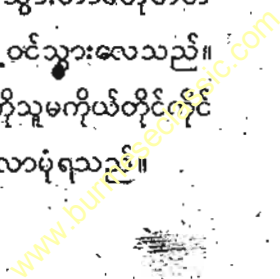
“ဟာ စိတ်ပူရတဲ့ကြားထဲ ကိုကရူပ်နေပြန်ပါပြီ မလိုနဲ့နဲ့ ရတယ် 'နီရဲ' ၏သာသွားတော့မယ်... ရုံးကိုလည်းပြန်လာမှ မပြန်လာမယ်... ပေါင်းလက်စစာရင်းတွေကိုတော့ 'အန်တီဝင်း

တို့ပဲအပ်ခဲ့လိုက်မယ်”

ဝရန်းသုန်းကားထွက်သွားသော 'နီရဲ' ကိုကြည့်ပြီးရင်ထဲ စောင်းကြမ်းလာရတာကြောင့် 'ခန့်ချော' 'နီရဲ' နောက်ကိုလိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ အိမ်ထဲကိုဖြုန်းစားကြီးဝင်ချသွားတော့ ကော့ သူမ ဘာတတ်နိုင်မှာကျလို့။ အိမ်မှာတစ်ခုခုအရေးပေါ်နေတယ်ဆိုတာကို 'နီရဲ' မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တာနဲ့ ခန့်မှန်းလိုရနေသည်။

'နီရဲ' ဆိုတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကိုချစ်လိုက်မိတာ သူ့အတွက်တော့ အစော့်ကိုရင်ထဲအပူမီးဝပ်နေရလေသည်။ တစ်ကိုယ်တည်းနေနေလို့ သံယောဇဉ်ကင်းပြီလားအောင်းမေ့သည် ဆင်မုတ်မထားတဲ့ကိစ္စတွေက ဝင်ရောက်လာသည်။ ချစ်သူချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြောင့်ဖြောင့်ပြောပြလိုက်ရင် ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ။ ဖွင့်မပြောဘူးဆိုတည်းက 'နီရဲ' ဟာ လူကြားလို မကောင်းတဲ့လို့ ဝှက်ချက်တစ်ခုကိုလုပ်ထားတယ်ဆိုတာ သေချာနေရသည်။

'နီရဲ' ရဲ့ ကားက အိမ်ကိုတိုက်ရိုက်သွားတာမဟုတ်ဘဲ အထူးကုဆေးခန်းကြီးတစ်ခုထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်သွားလေသည်။ သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာပဲ ဆေးအိတ်ကလေးကိုသူမကိုယ်တိုင်ကိုင်ပေးကာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို ပင့်ဖိတ်လာမုံရသည်။

'နီရဲ' သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ယောက် ဘာများဖြစ်လို့ လဲမသိပါ။ 'ရဲရဲရဲ' များ နေမကောင်းလို့လား။ သူကမင်းသမီး ဆိုတော့ ဖျားတာနာတာလောက်ကို လူသိမှာစိုးပြီးအပြင်ဆေးခန်း တွေသိပ်မသွားတတ်တာ 'ခန့်ချော' သိသည်။

ဒါဖြင့်ရင်လည်း 'ရဲရဲ' နေမကောင်းလို့ပြန်ဦးမယ်ဆိုပြီး ပြောသွားလည်းဖြစ်တာပဲ။ 'ခန့်ချော' က လူမှုရေးနားမလည်တဲ့ သူမျိုးမှမဟုတ်တာ။ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် 'နီရဲ' နောက်ကိုလိုက် ရမှာ တစ်မျိုးတောင်ဖြစ်လာသည်။ အို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လိုက်လာ ပြီးမှတော့ ပြဿနာတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းလိုက်တာပဲအောင် ပါတယ်လေ။

'ခန့်ချော' သည် ချီတုံချတုံဖြစ်ချင်နေတဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ဓါတ် ကိုပြန်ပြင်လိုက်ရင်း အသင့်ဖွင့်ထားတဲ့ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ကား ကိုချိုးကျွေဝင်လိုက်မိပါသည်။

အိမ်တံခါးကလည်း ဟောင်းလောင်းပွင့်နေတာကြောင့် အတွင်းကအသံတွေကို အတိုင်းသားကြားလိုနေရသည်။ ကလေး ဝိုင်သံကလေးကလည်း ခပ်တိုးတိုးကလေးထွက်နေသည်။

ကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး 'ခန့်ချော' ရဲ့ရင်ထဲမှာနဂိုတည်းက ခံစားချင်သလိုလိုဖြစ်နေတာကြောင့် လူကသိချင်စိတ်တွေ

နဲ့တံခါးနားကိုခပ်မြန်မြန်ပဲ ရောက်သွားရတော့သည်။

အိမ်အတွင်းမှာတော့ 'နီရဲ' က ကလေးလေးတစ်ယောက် ကို တယုတယုပွေ့ချီကာ မျက်ရည်တွေဝိုင်းသောအကြည့်နဲ့ ချော မြူနေတဲ့ပုံကိုမြင်ပြီး ရင်ထဲအေးစက်ထုံကြင်သွားရတော့သည်။

“ကျွတ် ကျွတ် သားလေးရယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ... ကြည့်
စမ်း နဖူးမှာဘုသီးကြီးကိုထသွားတာပဲ... ဆရာမရယ် ကြည့်
ပါဦး ကလေးဘာများဖြစ်သွားပြီလည်းဆိုတာ”

ဆရာဝန်မဆီ အားကိုးတကြီးကြည့်လိုက်စဉ် ‘နီရဲ’
အကြည့်မှာလူတစ်ယောက်ရဲ့ပုံရိပ်ကိုပါ မြင်တွေ့လိုက်ရသလို
ဘယ်သူလဲဆိုပြီးကြည့်မိတော့ အံ့ဩသင့်သွားရသည်။ ‘နီရဲ’ အ
မေးခွန်းပေါင်းမြောက်များစွာနဲ့ အံ့ဩတကြီးစိုက်ကြည့်နေသေး
သူ မျက်နှာက ခံစားချက်တွေပြည့်နေပုံရသည်။

သူ့ကိုမထင်မှတ်ပဲတွေ့လိုက်ရတဲ့အတွက် ‘နီရဲ’ မှာ
လည်း စိတ်ညစ်သွားရသည်။ ‘အကောက်’ လေးအတွက်ပူပင်နေ
ရတာကတစ်မျိုး၊ သူ့ရဲ့ အရေးမပါသော ဂျီတွန်မှုတွေကိုလည်း
နားထောင်ရမှာကတစ်မျိုးမို့ လူကရှူးချင်သွားမိသည်။

သူ့ကိုစွဲကိုနောက်ထားကာ ကလေးကိစ္စကိုအရင်ဦးစား
ပေးမဖြစ်ပါမည်။

“ဘာဖြစ်သွားလဲဟင် ဆရာမ... ခေါင်းတွေ့ဘာတွေများ
တစ်ခုခုဆိုဆိုက သွားမလားမသိဘူး... စိုးရိမ်လို့ပါ ဆရာမရယ်”

“ဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူး... သိပ်လည်းစိုးရိမ်မနေပါ
နဲ့... တစ်ရက်နစ်ရက်လောက်စောင့်ကြည့်လိုက်မယ်လေ ဒီကြား
ထဲတစ်ခုခုအန်တာတို့ ဘာတို့ဖြစ်လာရင် ကျွန်မဆီထပ်လာပြ
လို့ခေါ်ပေါ့”

ဆရာဝန်မက ကလေးအားချော့မြူကာ လိုအပ်တဲ့ဆေး
တွေပေးပြီး ပြန်ဖို့ပြင်ပါသည်။

“မနက်ဖြန်တစ်ရက်တော့ ကလေးကိုခေါ်ပြီး ဆရာမဆီ
ကျွန်မတို့လာပြပါဦးမယ်နော်”

‘ပတ္တမြား’ က စိုးရိမ်သလိုထပ်ပြောပါသည်။

“ရပါတယ် လာခဲ့ပါ... ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

ဆရာဝန်ကိုပြန်ပို့ပေးဖို့အတွက် 'နီရဲ' က ဆေးအိတ်ကို ကိုင်ကာ အပြင်ကုထုတ်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ အိမ်တံခါးဝမှာရပ် ကြည့်နေတဲ့ သူ့ကို...

"ဘာလုပ်နေတာလဲ... မပြန်သေးဘူးလား... 'နီရဲ' က ဆေးခန်းကိုပြန်သွားပို့မလို့"

'ပတ္တမြား' တစ်ယောက်တည်းကျန်နေခဲ့မှာမို့ 'နီရဲ' က အလိုက်သိစွာ ပြန်ဖို့ နှင်လိုက်မိပါသည်။

"သွားပေါ့... ငါ့သဘောနဲ့ငါ"

"ဒါဆိုလည်း နေ"

သူရူးပြီးရုပ်နေရတာပဲ အဖတ်တင်မှာပေါ့။ 'ပတ္တမြား' ကလည်း ကလေးနဲ့ သို့ ကိုညွှန်ခံနိုင်မှာမဟုတ်ပါ။

'ခန့်ချော' ကတော့ 'နီရဲ' ကားထွက်သွားတဲ့အထိစောင့်နေပြီးမှ အိမ်ထဲဝင်ဖို့ပြင်လိုက်သည်။ 'ပတ္တမြား' ကလည်းကလေးကိုပွေ့ချီကာ အိမ်တံခါးကိုပိတ်ဖို့ပြင်လေသည်။

"ကျွန်တော် စကားနည်းနည်းပြောချင်လို့ ရမလားမသိဘူး"

"'နီရဲ' ပြန်လာတာကိုစောင့်ဦးမလို့လား... သူကပြန်လာမယ်လို့ပြောသွားလို့လား"

"အဲ့ဒါတော့မသိဘူး... ကျွန်တော်က မေးချင်တာလေး ရှိလို့ နေခဲ့တာ"

"မေးချင်တာ"

"ဟဲ့တ်တယ်..."

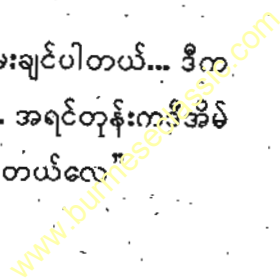
'ပတ္တမြား' ရင်ထဲရှုပ်သွားရသည်။ ဒီလူနယ့်မေးစရာရှိတာ သူ့ရည်းစားသူမေးပါတော့လား။ မျက်နှာထားကလည်း မှန်သိုးသိုးနဲ့ တစ်ခုခုကိုစိတ်တိုနေတယ်ဆိုတာ သိသာပါသည်။

မတ်တပ်ရပ်ကြီးပြောလိုဆိုလို့ မကောင်းတာကြောင့် အိမ်ထဲဝင်ဖို့ခေါ်လိုက်ရပါသည်။ ကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးမေးလို့ ကတော့ သုံးယောက်လုံးတိုင်ပင်ထားတဲ့အတိုင်း ခေါင်းခါရှောင်လွှဲပြီးဖြေရမှာပါပဲ။

"အိမ်ထဲမှာထိုင်ပြီးပြောလေ လာပါ"

'ပတ္တမြား' က 'အကောက်' လေးကို ဘီးပါသောပုခက်လေးထဲ ထည့်သိပ်ထားလိုက်ပါသည်။ ကလေးကငိုထားတဲ့အရှိန်ကြောင့်မောပန်းပြီး အိပ်ချင်နေရသည်။

"ကျွန်တော်ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲမေးချင်ပါတယ်... ဒီကလေးက ဘယ်သူ့ကလေးလည်းမသိဘူး... အရင်တုန်းက ဒီအိမ်မှာကလေးမရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေတယ်လေ"

“နီရဲ’က မပြောပြဘူးလား”

“မပြောပြဘူး... ဒီကလေးကိစ္စကြောင့်ပဲ သူနဲ့ကျွန်တော် နဲ့ခဏခဏရန်ဖြစ်နေရတယ်... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမပြောရဲဘူးဆို တည်းက သူ့မှာဖော်ပြမရတဲ့ပြဿနာရှိနေလို့ပဲပေါ့”

“ကလေးတစ်ယောက်တွေ့တာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ‘ကိုခန့် ချော’က ‘နီရဲ’ ကိုပြဿနာလုပ်နေရတာလဲ”

“သူကအဲဒီကလေးနဲ့ပတ်သက်ရင် လို့ဝှက်လွန်းတယ် သိပ်ကိုသည်းလွန်းတယ် သူစိမ်းကလေးဆိုရင် သူ့ဒီလိုမျိုးဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး... အကြောင်းအရင်းမှန်ကိုပြောပြလိုက်ရင် ကျွန်တော်က ဘာလုပ်မှာမို့လို့လဲ”

“မပြောချင်လို့နေမှာပေါ့ရှင်”

“ကျွန်တော်သိချင်တာကလည်း ဒီကလေးတစ်ယောက်က လေးဆိုတာပဲ သိချင်ပါတယ်... ‘နီရဲ’နဲ့ မပတ်သက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်ကျေနပ်ပြီ”

‘ပတ္တမြား’ သက်ပြင်းကိုချလိုက်မိသည်။ လူသုံးယောက် နေတဲ့အိမ်ကို ကလေးတစ်ယောက်ရောက်လာတာ အဲဒီလူသုံး ယောက်နဲ့ပဲ ပတ်သက်နေသည်မဟုတ်လား။ ‘နီရဲ’ တင်မဟုတ် ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ ‘ရဲစို’ နဲ့လည်းပတ်သက်သည်။ ခွဲခြားပြီးပြောလို့

မရနိုင်ပါ။ သူသိချင်တာကိုမသိရမချင်း ပြန်မယ့်ပုံစံလည်းမမြင်။

“အရှင်းလင်းဆုံးပြောရရင် ကလေးလေးကကျွန်မတို့ သုံးယောက်လုံးနဲ့ပတ်သက်နေတယ်... ဘယ်သူ့ကလေးဆိုတာ ခွဲခြားပြီးပြောလို့မရဘူး...”

“ဟာ သုံးယောက်လုံးဆိုပြီးတော့ မပူးလိုက်နဲ့လေ တစ် ယောက်ယောက်နဲ့တော့ သက်ဆိုင်နေမှာပါ ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြပါဗျာ”

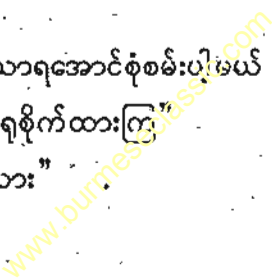
“ရှင်ဆိုပြောပြီးပါကောလား... သုံးယောက်လုံးနဲ့ပတ် သက်တယ်လို့... ‘နီရဲ’ ကိုမေးလည်းဒီလိုပဲဖြေမှာပဲ... ဘယ်သူ့ ကလေးဆိုတာ ကျွန်မတို့ကမခွဲခြားထားဘူး... သူငယ်ချင်းသုံး ယောက်ရှိတာ သုံးယောက်လုံးညီတူမျှတူပဲလို့သတ်မှတ်တယ်... တစ်ယောက်ရဲ့အပူကို ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်ကခေါင်းခံပြီး ဝင်ရှင်း ပေးဖို့လည်းဝန်မလေးကြဘူး... ဒါ အရှင်းဆုံးအဖြေပဲ”

“ဒါဆို ဘယ်သူ့ကလေးဆိုတာတော့ မပြောဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ်”

“ရတယ်လေ... ကျွန်တော့်ဖါသာရအောင်စုံစမ်းပါ့မယ် ခင်ဗျားတို့ဘက်ကသာ လုံခြုံအောင်ဂရုစိုက်ထားကြ”

“ရှင်က ခြိမ်းခြောက်နေတာလား”

“ထင်ချင်သလိုထင်လို့ ရတယ်လေ... အမှန်တရားထူးစွာ
အတွက် ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ရှေ့ဆက်တိုးဖို့ ဝန်မလေးဘူး”

“ဒါကတော့ ရှင့်ဘက်ကအပိုင်းလေ”

‘ပတ္တမြား’ က ထိုင်နေရာကနေမတ်တပ်ထရပ်လိုက်တဲ့
အခါ ‘ခန့်.ချော’ လည်းအလိုက်သိစွာဖြင့် ပြန်ဖို့ပြင်လိုက်ရသည်။
မပြန်ခင်ပုခက်ထဲမှာ အိပ်မောကျနေသော ချစ်စရာကောင်းသည့်
ကလေးလေးကို ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

ကလေးမျက်နှာလေးက ‘နီရဲ’ နဲ့ ဆင်တူနေတာဘာ
ကြောင့်များပါလဲ။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ကလေးကိုတောင်မှ ရင်ထဲ
မှာမချစ်ခင်နိုင်တော့တဲ့အထိအောင် သဝန်တို့မူတွေဖြစ်ထွန်းလို့
လာရသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းကြည့်နေရာကနေ အံ့ားမရတာမို့ အနီး
ကလေးကိုလှမ်းလာခဲ့လိုက်သည်။ ကိုယ်ကတော့အကဲခတ်ယုံစိတ်
ကူးနဲ့ကြည့်ချင်တာဖြစ်ပေမယ့် ‘ပတ္တမြား’ က ဘာထင်သည်မသိ
ပါ။

“ရှင် ဘာလုပ်မလို့လဲ... ကလေးကိုမထိနဲ့နော်... ကျွန်မ
သည်းခံမှာမဟုတ်ဘူး ဖယ် ဖယ်”

ရှေ့ကနေလက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်တန်းကာ ပိတ်ကာထား

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လိုက်တာကြောင့် ရှေ့တိုးနေတဲ့ခြေလှမ်းတောင်လန့်သွားရ
သည်။ ဒီအမျိုးသမီးနယ် အကဲပိုရန်ကော။

“အာလုပ်ရမှာလဲ... ကြည့်ချင်လို့ကြည့်တာ ဒီလောက်
လည်း သည်းမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ ... ခင်ဗျားကလေးမို့ အထိမခံ
အကြည့်မခံဖြစ်နေတာလား”

မပြန်သေးဘဲလေကြောရှည်နေသော ‘ခန့်.ချော’ ကြောင့်
‘ပတ္တမြား’ စိတ်တိုလာရသည်။ ကလေးကိုတစ်ခုခုလုပ်လိုက်မှာ
ကိုလည်း လန့်ပါသည်။ ဒီလူစိတ်ဆိုးပြီး မြန်မြန်ပြန်သွားမှပဲ
အေးတော့မှာမို့...

“ကျွန်မကလေးဆို ရှင်နဲ့ ဒီလောက်ထိအောင်စကားပြော
နေစရာအကြောင်းမရှိဘူး... ရှင် ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိပါတယ်
ထယ်သူနဲ့ တူတယ်ဆိုတာ ဒီလောက်ဆိုရှင်သဘောပေါက်တော့
ကပါ ပြန်ပါတော့ရှင်”

တွန်းမထုတ်ယုံတမ္မယ် ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့အမူအယာစကား
တွေကြောင့် ‘ခန့်.ချော’ လှည့်ပြန်လာခဲ့ရပါသည်။ ရင်ထဲမှာတော့
တကယ့်ကို မရှင်းလင်းပါ။

‘ရှင်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိပါတယ်’ ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်
နဲ့ ပြောလိုက်တဲ့စကားပါလဲ။ ဘာလဲ ‘နီရဲ’ ရဲ့ကလေးပဲဆိုတာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဖွင့်ပြောပြလိုက်တာလား။

'ခန့်ချော' ရင်ထဲမှာပူပင်နှမြောသွားကာ ငိုချင်သလို
လည်းဖြစ်လို့လာခဲ့ရသည်။ 'နီရဲ့' သာ တကယ်ပဲကလေးလေးရဲ့
အမေတစ်ယောက်ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် သူ ရှေ့ဆက်ပြီးဘယ်လိုစဉ်း
စားဆုံးဖြတ်ရမလဲ။ မိဘတွေကိုလည်း သနားမိပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမည်းပြီး ခြင်္သေ့ကိုက်နေပေမယ့်
ဇွဲထွေရာချင်သောစိတ်ခါတ်ကြောင့် ပေတေပြီးရပ်ကာခြံတွင်း
အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေမိပါသည်။ တိုက်ကြီးအတွင်း
မှာ စတ္တမြား တို့ရဲ့အော်ဟစ်ရယ်မောသံ သီချင်းဆိုသံတွေကို
တော့ ကြားလို့နေရသည်။

ဒီမိန်းမ ပြောတုန်းကတော့ နေမကောင်းချင်လို့အပြင်
မထွက်နိုင်လို့ပြောပြီး ခုကျတော့အသံသေးအသံညောင်းနဲ့ သီချင်း
တွေ အော်အော်ဆိုနေတာ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုတောင် အားမနာတော့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘူးလားမသိပါ။ သူတစ်ယောက်တည်းတင်မဟုတ် 'နီနီရဲ' နဲ့ 'ရဲရဲရဲ' ရဲ့အသံကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ဒီလောက်တောင်အော်ဟစ်မြူးတူးနေတာ ဘာကြောင့်များပါလဲ။ ကြည့်ရတာသိချင်းဆိုယုံတင်မကဘဲ ခုန်ပေါက်ပြီးကနေသလားတောင်မသိပါ။

ခြံတွင်းကအခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ရှင်းတယ်ဆိုတာနဲ့ အိမ်အတွင်းပိုင်းကိုချောင်းဖို့အထိ 'မိုးထင်' ကစိတ်ကူးထားသည်။ ခြံစောင့်ဦးလေးကြီးက ပုံမှန်ညဦးပိုင်းလောက်မှာ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တတ်တာမို့ ဦးလေးကြီးလစ်တဲ့အချိန် ခြံထဲဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်ပါသည်။

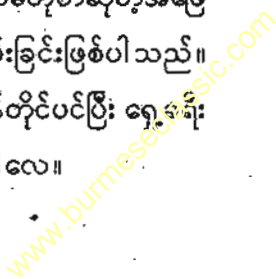
အခုရက်ပိုင်းမှာ 'ပတ္တမြား' ကိုချိန်းလိုက်တိုင်း ကလေးထိန်းနေရတယ်အကြောင်းပြကာ ဘယ်ကိုမှခေါ်လို မရပါ။ အရင်တုန်းကကလေးကိစ္စမရှိပေမယ့် အခုစကားထဲမှာပါ ပြောလာတဲ့အတွက် ကလေးဆိုတာကို 'မိုးထင်' စိတ်ဝင်စားလာခဲ့ရပါသည်။ ဘယ်သူ့ကလေးလည်းဆိုတော့ သူတို့ကလေးတဲ့။ 'မိုးထင်' ကတော့ အနေအေးသော 'ပတ္တမြား' ကိုယုံကြည်ပါသည်။ ညီမဖြစ်သူရဲ့ပတ်သက်နေတဲ့ကလေးများလားဆိုပြီး မနေနိုင်စွာ 'ရဲရဲ' ဆီဖုန်းဆက်မေးကြည့်လိုက်သေးသည်။

"ကိုမိုး' က 'ရဲရဲ' ရဲ့ကလေးထင်နေတာလား... လောက

ကြီးမှာ 'ကိုမိုး' မသိတဲ့အကြောင်းအရာတွေအများကြီးရှိနေသေးတယ်... 'ရဲရဲ' တို့ကအရာရာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ... ထိန်ချန်မထားတတ်ဘူး... 'ရဲရဲ' ကလေးဆိုရင် ဘယ်ကိုပဲသွားသွားခေါ်သွားမှာပေါ့... အခုကလေးက ဘယ်သူ့လက်ထဲမှာအများဆုံးရှိနေတယ်ဆိုတာ 'ကိုမိုး' သိသင့်ပါတယ်... ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေလည်းမပြောချင်တော့ပါဘူး... ကလေးလေးကို 'ရဲရဲ' လည်းအားချစ်စာတယ်... ကလေးကို 'ရဲရဲ' တို့သုံးယောက်ရဲ့ကလေးအဖြစ်စံမှတ်ထားတယ်... ကျန်တာတွေ ဘာမှမပြောချင်တော့ဘူး။"

အဲဒီလိုမရေမရာစကားတွေနဲ့ 'မိုးထင်' ရဲ့စိတ်ကို 'ရဲရဲ' က ကလေးခွဲတာဖြစ်သည်။ 'ပတ္တမြား' ရဲ့ကလေးဆိုရင်လည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောသွားလိုက်ပါလား။ 'မိုးထင်' ကတော့ 'ပတ္တမြား' မှာ ဘယ်လိုနောက်ကြောင်းမျိုးပဲရှိနေခဲ့ပါစေ ခွင့်လွှတ်စိတ်မွေးကာ ချစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကိန်းခန်းကြီးသောဖေဖေနဲ့ မေမေကတော့ သဘောတူနိုင်ပါ့မလားမသိပါ။

'မိုးထင်' ဘက်ကတော့တကယ်ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတဲ့အဖြေစာစ်ခုကိုသာ သိချင်မိတာကြောင့် လာစုံစမ်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တကယ်ဟုတ်နေတော့လည်း မိဘတွေကိုပြန်တိုင်ပင်ပြီး ရှေ့ခိုအတွက်ရင်လေးစွာနဲ့ ညှိနှိုင်းရတော့မှာပေါ့လေ။

မှောင်ရိပ်ခိုကာချောင်းကြည့်နေဆဲ 'မိုးထင်' ရဲ့ ပခုံးကို ခပ်ပြင်းပြင်းလာပုတ်ခြင်းခံရတာကြောင့် လန့်သွားရသည်။

“အံ့မယ်လေးဗျာ”

ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဖြစ်နေတော့ စိတ်ထဲလုံခြုံမှုမရှိတာ လည်းပါသည်။

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတာလဲ... ဘာခိုးမလို့ ချောင်းနေတာ လည်းပြောစမ်းပါ”

“ဟာ ငါ့ရုပ်ကသူခိုးရုပ်ပေါက်အောင် နံ့ချာနေလို့ လာ သေချာလည်းကြည့်ပြောပါ... ကိုယ့်ပိုင်ကားနဲ့ လာတာကွ နဲ့ လည်လား မင်းကကောဘာကောင်လဲ... မှောင်ရိပ်ခိုပြီး ဒီခြံနဲ့ ဘာလို့ ကပ်လာတာလဲ”

ကိုယ့်ခန္ဓာကိုမတ်ကာ ခပ်တင်းတင်းပြန်ပြောလိုက် သည်။ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့ဆန္ဒကို အပြင်လူတစ်ယောက်က သိနိုင်တာကျလို့။

‘သန့်ရှင်း’ အနေနဲ့လည်း မထင်မှတ်ဘဲ ‘ရဲစို’ တို့ခြံမှာ မှာ ကုပ်ချောင်းချောင်းလူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာကြောင့် စိတ်ထဲပူပင်စွာနဲ့ ဟောက်လိုက်မိတာပါ။ သူစိမ်းရှိနေတဲ့အတွက် စိတ်ထဲရှုပ်သွားတာလည်းပါသည်။

ဒီလူပုံစံကတော့ သားသားနားနားပါပဲ။ ကားနဲ့လာပြီး ဘာလာချောင်းနေတာလဲ။ ‘ရဲစို’ ကိုများ လာချောင်းနေတာလား။

“ဒီမှာ ခင်ဗျား မင်းသမီး ‘ရဲရဲစို’ ကိုလာချောင်းကြည့် နေတာမဟုတ်လား”

“အောင်မာ ရာရာစစ... လူတကာကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကို ငါကစိတ်မဝင်စားဘူးကွ... ပြီးတော့ ‘ရဲစို’ က ငါ့ညီမ... ကြည့်ရတာ မင်းငါ့နှမကိုလာချောင်းတာလားပြော စမ်း”

‘သန့်ရှင်း’ လန့်သွားရသည်။ ‘ရဲစို’ ပြောပြဖူးတဲ့ ‘မိုးထင်’ ဆိုတဲ့သူ့အစ်ကိုများလားမသိပါ။ ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ ပုတ်သက်ပြီးသူ့ အစ်ကိုနဲ့ ပြန်ဆုံရပုံကို ‘ရဲစို’ ပြောပြဖူးပါသည်။ ‘သန့်ရှင်း’ တို့ ကတော့ ယောက်မဖြစ်သူကိုမှ ခေါင်းခေါက်မိပါပြီ။

“ဟာ ကန်တော့နော် ကန်တော့ အစ်ကို... ကျွန်တော်က တခြားလူထင်ပြီး ပြောလိုက်မိတာပါ... အစ်ကို့နာမည် ‘ထိုမိုး’ အင်’ လား”

“ဟုတ်တယ်... မင်းကကော...”

“ကျွန်တော် ‘သန့်ရှင်း’ ပါ”

“ဪ... လက်စသတ်တော့ ‘ရဲစို’ ရဲ့ လက်ရှိရဲ့မိသူပေါ့”

“ဟာ လက်ရှိလို တော့မပြောပါနဲ့ ဗျာ... ‘ရဲစို’ မှာချစ်သူ
ဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာပါ... တခြားဘယ်
ယောက်ျားနဲ့မှလည်း သူချစ်သူမဖြစ်ဖူးပါဘူး... အစ်ကိုပြောတဲ့
ပုံက ‘ရဲစို’ က ရည်းစားများသလိုဖြစ်နေပြီ”

“ပြောလို့ ရမလားကွ”

“ရတယ်... ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်”

“ကဲကွာ ဆက်မငြင်းတော့ပါဘူး... မင်းဒီကိုညဘက်
ကြီးဘာလာလုပ်တာလဲ... ‘ရဲစို’ နဲ့ ချိန်းထားလို့လား”

“မချိန်းထားပါဘူး... ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ လာချောင်း
ကြည့်တာ...”

“ဘာကိစ္စလဲ...”

“မိုးထင် ကိုယ်တိုင်လည်းကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ရောက်လာရတာ
ကြောင့် စပ်စုပြီးမေးကြည့်လိုက်တာဖြစ်ပါသည်။”

“ဟို ဟို...”

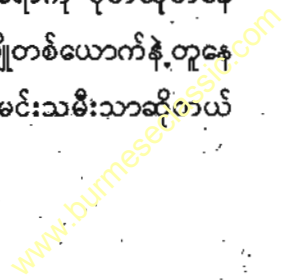
“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောစမ်းပါကွာ... တစ်ခုခုဆိုပါ
ဆုံးမပေးပါမယ်”

“ဟာ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ... ‘ကိုမိုးထင်’ ကိုလည်းမေး
ကြည့်ရမယ်... အခု ‘ရဲစို’ တို့ အိမ်မှာကလေးတစ်ယောက်ရောက်

နေတယ်... အဲ့ဒီကလေးက ဘယ်သူ့ကလေးဆိုတာကိုမေးကြည့်
တာ ပြောမပြဘူးဗျာ... ရေလည်ငြင်းတယ်... တခြားကလေးကို
ခေါ်မွေးစားထားတယ်လို့ ပြောရင်လည်းရပါတယ်... အခုဟာက
မေးလိုက်တိုင်း ဝေလည်လည်နဲ့ သူတို့ သုံးယောက်ရဲ့ ကလေးဆို
ပြီးပဲပြောပြောနေတယ်... ‘ရဲစို’ ရဲ့ ကလေးဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်
တော်ကတော့ လုံးဝကိုမထင်ဘူး... ဖြစ်ချင်းဖြစ်ရင် ‘နီရဲ’ ရဲ့ က
လေးခေါ်မဟုတ်...”

“တော်ပြီ တော်ပြီ မင်းဘာမှထပ်မပြောနဲ့ တော့... ငါ
လည်း ဒီကိစ္စကိုစိတ်မချမ်းမနပ်ရောက်လာတာကွ... ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ ကလေး
လည်းတုံးစမဟုတ်ဘူးကွ... ‘ပတ္တမြား’ ပုံစံကိုကြည့်တာနဲ့ အပျို
တစ်ယောက်ဆိုတာ သိသာတယ်... ‘ပတ္တမြား’ ကိုငါလိုက်တည်း
က သူ့ပုံစံက ယောက်ျားတွေနဲ့ မပတ်သက်ဖူးဘူးဆိုတာ သိပ်ကို
မသေချာတယ်”

‘သန့်ရှင်း’ စိတ်ထဲကနေ ကဲ့ရဲ့လိုက်သည်။ ပွန်း သူ့
မိန်းကလေးကိုထိမှာစိုးလို့ အတင်းကာရောကို ပုတ်ထုတ်နေ
သည်။ ‘ပတ္တမြား’ တစ်ယောက်တည်း အပျိုတစ်ယောက်နဲ့ တူနေ
တာလား။ ‘ရဲစို’ ဆိုရင်လည်း နာမည်ကြီးမင်းသမီးသာဆိုတယ်
ဘယ်သူ့နဲ့ နာမည်များထွက်ဖူးလို့လဲ။

သူ့ သိက္ခာကိုသူ အင်မတန်ထိန်းသိမ်းသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ 'ကိုမိုးထင်' ကိုကြည့်ရတာ 'ပတ္တမြား' တစ်ယောက်ပဲအပြစ်ကလွတ်ပြီး တျန်တဲ့သူတွေဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အပူမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး တွက်ဆထားပုံရလေသည်။

“ကဲပါ အဖြေတစ်ခုခုတော့ရအောင်ရှာရမှာပဲ မင်းလည်း ‘ရဲစို’ ကိုမစွန့်လွှတ်နိုင်သလို ငါလည်း ‘ပတ္တမြား’ ကိုမစွန့်လွှတ် နိုင်ဘူး... လူရှင်းနေပြီကွ... စောစောလေးကတင် အဘိုးကြီးလစ် သွားပြီ... ဝင်ကြမလား”

သော့ခတ်ထားသောခြံတံားကိုကျော်ခဲ့ပြီး ‘မိုးထင်’ တို့ နှစ်ယောက်ခြံထဲရောက်လာကြသည်။ စောစောတုန်းကတော့ တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ စိတ်ထဲမဝဲမရဲဖြစ်မိစေမယ့် အဖော် ပါလာတဲ့အခါကျတော့ သတ္တိတွေကအလိုလိုရှိလာပါသေးတယ်။

‘သန့်ရှင်း’ ကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ခုခုဆိုရင်တော့မှတည့် မယ့်သူရှိနေတယ်ဆိုတဲ့အတွေးဖြင့် ကျေကျေနပ်နပ်သူများဖြစ် ထဲ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာမိသည်။ တစ်ယောက်တည်းဆိုရင် ခြံ မြင်ဘက်လောက်ကပဲ ငေးကြည့်ဖို့ သတ္တိရှိမှာပါ။

မှန်ပြုတင်းတွေရှိသော တိုက်ဘေးဘက်ကို နှစ်ယောက် သားခပ်ကုပ်ကုပ်လျှောက်လာမိကြသည်။ အထဲမှာစာခန်းဆီးဖြူ

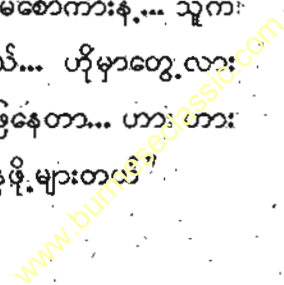
မြူပဲခြားနေတာမို့ အတွင်းကမြင်ကွင်းတွေကိုတော့ ခပ်ဝါးဝါး လေးမြင်တွေ့နေခဲ့ရသည်။

ကြည့်စမ်း... အနေအေးတယ်လို့ထင်ရတဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ဟာ ‘ရဲစို’ ရဲ့ဂါဝန်ရှည်တစ်ထည်ကို ကောက်စွပ်ထားပြီး သီချင်း လည်းအော်ဆို၊ ပုံမကျပမ်းမကျကကွက်တွေနဲ့လည်း ထွန်ထွန် လူးအောင်ကနေလေသည်။

‘မိုးထင်’ ရဲ့မျက်နှာကြီးမှာ အိလည်လည်ဖြစ်ကာပေါက် ဓာရတွေလုပ်နေသော ‘ပတ္တမြား’ ကိုအပြစ်မြင်ချင်နေမိသည်။ သူနဲ့ ‘ပတ္တမြား’အခါတိုင်းတော့ တကယ့်ကိုသိက္ခာတည်ကြည်သော မိန်းမအသွင်ဖမ်းကာ စီးပွားရေးကလွဲပြီးဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စား သလိုဖြစ်မျိုးထုပ်ထားသည်။

“ဟား ဟား ရယ်ရတယ်... ‘ပတ္တမြား’ ကနေတဲ့ပုံကြီးက ရှိမလားလို့ကတား... အသုံးကလည်းကြောင်စီနေသေးတယ်... အဖူးမကြီး ကျနေတာပဲ”

“ဟေ့ကောင် မင်းငါ့ ရည်းစားကိုမစော်ကားနဲ့... သူက ကလေးကိုအပျော်လုပ်ပြနေတာဖြစ်ရမယ်... ဟိုမှာတွေ့လား ‘ရဲစို’ လက်ထဲကကလေးလေးကို ဖျော်ဖြေနေတာ... ဟား ဟား ကြည့်ရတာ ‘ရဲစို’ ပဲ ကလေးအမေဖြစ်နေဖို့ များတယ်”

‘သန့်ရှင်း’ မျက်နှာက ပုပ်ပွသွားရသည်။ သူများပြောလည်းပြောစရာ၊ ‘ရဲစို’ က ကလေးကိုပွေ့ပိုက်ကာ ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ ကိုင်းပြီး ချောမြူနေလေသည်။

“ဟဲ့ ကလေးကိုစမနေနဲ့... နို့ ကိုသေချာတိုက်စမ်းပါ... သားသား ဒီနေ့နို့ သိပ်မစိုဘူး”

သီချင်းဆိုနေရင်းတန်းလန်း ‘ပတ္တမြား’ က အော်ပြောလိုက်တာဖြစ်သည်။ ‘မိုးထင်’ ကော ‘သန့်ရှင်း’ ပါ မျက်လုံးတွေ ပြူးကုန်ရတော့သည်။ တလေးကိုနို့ တိုက်နေတာသည် ‘ရဲစို’ ဆိုတော့ အဖြေကသေချာသလောက် သွားရပါပြီ။ ဒါကြောင့် ‘ရဲစို’ ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က ကိုင်းတိုင်းတိုင်းဖြစ်နေတာကိုး။

ကျောပေးအနေအထားမို့ နို့ ထိုက်နေတယ်ဆိုတာကိုပဲ ပြောလို သိလိုက်ရပါသည်။ ‘သန့်ရှင်း’ ရင်ထဲကျင်ကနဲပင်ဖြစ်သွားရကာ စိတ်ထဲလည်းမွန်းကြပ်သွားရတော့သည်။ ရက်စက်လိုက်တာ။ သူ့နဲ့စတွေ့တည်းက ပြောလာလိုက်တာသည် အခုမှ အချစ်ဆိုတာကို တွေ့ဖူးတာတဲ့လေ။ ဘယ်ယောက်ျားရဲ့ရင်ခွင်ထဲကိုမှလည်း အလုပ်သဘောအရလွဲပြီး မခိုဝင်ဖူးပါတဲ့။

ဒီလိုအပြော၊ ဒီလိုလေသံတွေနဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုများမွေးလာခဲ့သလဲ။ ကျောပေးထိုင်နေတဲ့ ‘ရဲစို’ ကို

သွားပြေးပြီး ဆောင့်ဆောင့်ဆွဲကာမေးကြည့်လိုက်ချင်ပါသည်။

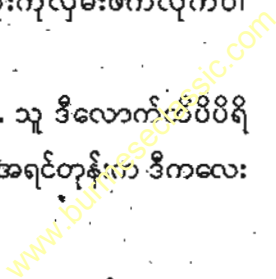
နုလုံးသားတစ်ခုလုံး နာကျင်စုတ်ပြတ်သွားရပေမယ့် လမ်းခွဲဖို့ ကိုတော့ စိတ်ထဲမှာမဝံ့မရဲဖြစ်ကာနေမိသည်။ ဘာလို့ လိမ်ညာတာလည်းဆိုတာတစ်ခုကိုတော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးမေးကြည့်လိုက်ချင်ပါသေးသည်။

ငေးကြည့်နေရင်း မျက်ရည်တွေဝဲတက်လာတဲ့ ‘သန့်ရှင်း’ ကို ‘မိုးထင်’ က စိတ်မကောင်းသလို လှမ်းပြောလိုက်မိသည်။

“ဒီလောက်ကြီးလည်း စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ကွာ... ငါ့ညီမအရင်တုန်းက မိုက်ခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်းပဲဖြစ်မှာပါ... အခုသူ ခြေငြိမ်းနေပါတယ်... မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ထားသလိုတာ ငါ့ကိုပြောပြဖူးပါတယ်... ငါ့ဘက်ကတော့ ပေါင်းရမှာကမင်းတို့ ဆိုတော့ ဘာမှမတိုက်တွန်းချင်ဘူး... မင်း! ဆုံးဖြတ်ပါ... မင်းကြည်ဖြူမှုလည်း အိမ်ထောင်တစ်ခုကသာယာမှာမဟုတ်လား... ကဲ သွားကြရအောင်”

‘မိုးထင်’ က ‘သန့်ရှင်း’ ရဲ့ပခုံးကိုလှမ်းဖက်လိုက်ပါသည်။

“ကျွန်တော်မထင်ထားဘူးများ... သူ ဒီလောက်လိမ်ပီပီရိုရိုနေနိုင်လိမ့်မယ်လို့လည်းမတွေးမိဘူး... အရင်တုန်းက ဒီကလေး

က အယ်ကိုရောက်နေသလဲ... သူ့ မှာအားကိုးလို့ ရမယ့် ဆွေမျိုး မရှိဘူးဆိုတာလည်း ကျွန်တော်သိနေတယ်... သူလည်းပြောပြခဲ့ တယ်... ကလေးကို ဘယ်သူထိန်းသိမ်းပေးထားသလဲ”

“ဟာ ငါတို့နဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်နေလို့ သူ့နဲ့ ဘေးသူ လိုဖြစ်နေတာပါ... တစ်ခုခုဆို ငါ့ညီမခုကွမရွေးအောင်တော့ ငါတို့ ကာဝန်ယူပေးမှာပါ”

“အပိုတွေ... ခင်ဗျားတို့ ကာဝန်ကျေပွန်းလို့ အခု ‘ရဲစို’ ကလေးတစ်ယောက်မွေးလိုက်တာတောင် မသိလိုက်ဘူးမဟုတ် လား... ကျွန်တော် မကျေနပ်ဘူးဗျာ တစ်ခုခုပေါက်ကွဲပစ်လိုက် ချင်တယ်”

“ဟေ့ကောင် စိတ်ကိုလျှော့ကွာ... မင်းတို့ နှစ်ယောက် နောက်မှပဲအေးအေးဆေးဆေး ညှိနှိုင်းကျတော့... အခုတော့ပြန် မှပဲကောင်းတော့မယ်ကွ... ဟိုအဘိုးကြီးလည်း ပြန်လာကားနီးနေ ပြီ”

မိုးထင် 'က 'သန့်ရှင်း' ကိုအတင်းတွဲကာပြန်ဖို့ ခြေလှမ်း စဆဲ အထဲမှ 'ပတ္တမြား' ရဲ့ အသံက ခပ်စူးစူးကြီးထွက်ပေါ်လာပါ သည်။

“မောလာပြီဟယ်... ‘ရဲစို’ နင်ဆိုပြီးလာကပြတော့... နင်

က အသံလည်းကောင်းအကလည်းကောင်းတယ်... ငါတစ်လှည့် ကလေးကိုနို့ တိုက်ပေးမယ် လာ လာ”

မိုးထင် 'နားထဲအုန်းကနဲမိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလားထင် ရှုအောင် လူပါတုန်လှုပ်သွားရလေသည်။ ခြေလှမ်းတွေပင်ယိုင် သွားရတာ အသက်မင်္ဂလီအယ်လိုရူရမှန်းပင် မသိအောင်အခြေ အနေဆိုးဝါးသွားခဲ့ရ၏။

မိုးထင် အား မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသော 'သန့်ရှင်း' ကိုပြန်စိုက်ကြည့်ရင်း ခေါင်းကအနောက်ဘက်သို့ပြန်လည်ထွက်သွားရတော့သည်။ ကော်စောခင်းထားသောကြမ်းပြင်မှာ 'ပတ္တမြား' က ကျောပေးထိုင်ရင်း 'ရဲစို' တို့မြိုင်တွေ့ရခဲ့တဲ့ အတိုင်း ခပ်ကုန်းကုန်းလုပ်နေပြန်သည်။

ဒါ ကလေးကိုနို့တိုက်နေတာပဲပေါ့။ သွားပြီ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ။ ခုနကလည်း 'ရဲစို' ကိုယ်တိုင်နို့ကုန်းတိုက်နေတာကိုသေချာတွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဟော အခု 'ပတ္တမြား' ဖြစ်နေပြန်ပြီ။

သူတို့တွေဘာတွေအယ်လို လုပ်နေကြတာလဲ။ တော်တော်လည်း ဇာတ်ရှုပ်လုပ်နိုင်ကြတဲ့သူတွေပါပဲ။

"ဟာ 'ပတ္တမြား' လည်း အင်ကြီးဖြစ်နေပါလား... ကြည့်စမ်း ကလေးကိုနို့တိုက်နေတယ်... တွေ့လား တွေ့လား 'ကိုမိုးထင်' မြင်ရရဲ့လား"

"မြင်ပါတယ် မင်းဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ မင်းအသံကြီးက အထောက်ကြီးကို အားရဝမ်းသာဖြစ်နေပုံရတယ်... ငါ့ကိုလာမဆွနဲ့"

'မိုးထင်' လက်ကိုလာဆွဲသော 'သန့်ရှင်း' အားဆောင်တွန်းပစ်လိုက်မိသည်။ 'မိုးထင်' ရင်ထဲဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းပင်မသိလိုက်အောင်ပါ။ တကယ့်ကိုနာကျင်ကျိန်းစပ်နေသောဝေဒနာကို ရင်ထဲမှာခံစားနေရသည်။

'သန့်ရှင်း' အံပေါ်ကို ခုနက ဆရာကြီးအသွင်နဲ့ ဩဇာဖွဲ့တွေ့ထားမိတဲ့အတွက် ပိုပြီးအရှက်ရနေမိပါသည်။ 'မိုးထင်' လည်းဘာထူးလိုလဲ။ 'သန့်ရှင်း' လိုပဲ အဘတ်ခံလိုက်ရတာပါ။ အင်း 'ပတ္တမြား' ကပြောတော့လည်းပြောသားပင်။ ဒီကလေးက သူတို့ကလေးဆိုထားတဲ့အတွက် 'ပတ္တမြား' ကိုယ်တိုင်လည်းပတ်သက်နိုင်တာပဲမဟုတ်လား။

ဒါပေမဲ့ မိုးထင် 'ရဲ့ယုံကြည်ချက်က 'ပတ္တမြား' ဟာအပျို စင်စစ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာကိုပဲ တွက်ဆထားသည်။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေရှိလာလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မစဉ်းစားထား ခဲ့ဖူးပါ။

"တောက် ငါအိမ်ထဲဝင်ပြီး ပြောပစ်မယ်ကွာ... ဒီမိန်းမ ငါ့ကိုကျတော့ အိုင်တင်တွေအမျိုးမျိုးနဲ့ လေလုံးတွေထွားပြခဲ့တယ် ယောက်ျားတွေနဲ့ မပတ်သက်ချင်သလိုလို စိတ်မဝင်စားသလိုလို နဲ့ တစ်သက်လုံးပဲ အပျိုကြီးလုပ်မယ့်အချိုးမျိုးတွေနဲ့ လေကျယ်ပြ ခဲ့တာကွ... အခုအပျိုကြီးလုပ်မယ့်လူက အလေးတစ်ယောက်မွေး ထားပြီးနေတာ ငါသိပါတယ်လို့ ပြောတော့ ဒင်း ဘာပြန်ပြောဦး မလဲ "

ဟုတ်တယ်၊ လေလုံးကြီးတဲ့မိန်းမကိုအရှက်ခွဲပစ်ဦးမည်။ တန်ဖိုးထားပြီးချစ်နေရတဲ့ သူ့ကိုတော့ ဂရုမစိုက်ဘဲ ခုတ်ချင်ရာ တွေလုပ်ထားခဲ့တဲ့ နှောင်းပိုင်းကာလတွေကိုကျတော့ ဥပေက္ခာပြု ထားတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်လား။ ရိုးသားပွင့်လင်းတဲ့မိန်းကလေး ဆိုရင် သူ့နဲ့ စပတ်သက်တည်းက ကျွန်မဘာဖြစ်ခဲ့တယ် ဘာတွေ မှားခဲ့တယ်ဆိုတာကို ဖွင့်ပြောပြနိုင်ရမှာပေါ့။

အခုတော့ ပြန်ပြီးကြည့်မလိုလို့ဒီခိုင်းတွေချိုးပြီး လူကို

နှိပ်စက်ထားတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်လား။ တွေးကြည့်လေ ခံပြင်း လေးမို့ 'မိုးထင်' မှာချွေးတွေပင်ပြန်ပြီး မျက်နှာတွေလည်းနီရဲ လာခဲ့ရပါသည်။

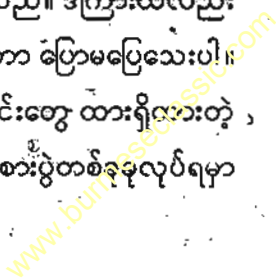
"သွားမယ်ကွာ..."

"ဟာ နေဦးလေ... စွတ်ဆက်သွားလိုက်လို့ ရမလား... သူတို့ အိမ်မှာသူတို့ ဖါသာနေနေတာကို ခင်ဗျားကပြဿနာသွား ရှာရင်ခွင့်ရောက်သွားမှာပေါ့... ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ကခြံတံ ခါးပိတ်ထားတာကို ခိုးဝင်လာတာလေ... သူများအဖြစ်ကိုပြော တာထက် ကိုယ့်အဖြစ်ကပိုကြီးနေမယ်... နောက်နေ့တွေ ပြီးရှင်း လည်းရသားနဲ့..."

"မရတူးကွ... ငါဒေါသတွေ သိပ်ထွက်နေပြီ"

"ပတ္တမြား' နဲ့ ခင်ဗျားနဲ့က ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပြီ လား"

'ရစို' ပြောပြထားတာက 'ကိုမိုးထင်' က 'ပတ္တမြား' ကို လိုက်နေတုန်းဆိုတဲ့အဆင့်သာရှိပါသေးသည်။ ဒီကြားထဲလည်း သူတို့နှစ်ယောက်ပြေလည်သွားတယ်ဆိုတာ ပြောမပြေသေးပါ။ ပြေလည်သွားရင်လည်း သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ထားရှိသေးတဲ့ ကတိအတိုင်း ချစ်သူကိုမိတ်ဆက်ပေးတဲ့ စားပွဲတစ်ခုခုလုပ်ရမှာ

ပင်။ 'ကိုမိုးထင်' စိတ်လောကြီးနေတာပဲ ဖြစ်ရမည်။ 'သန့်ရှင်း' တွေးနေတာ မမှားနိုင်ပေ။

"ချစ်သူတွေဖြစ်ဖြစ်မဖြစ်ဖြစ်ကွာ... ငါ့ဘက်ကတော့သူ့ ကိုလက်ထပ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ထားတာဆိုတော့ ချစ်သူလို့ပဲသတ် မှတ်ထားတယ်... သူ့ရင်ထဲကအချစ်ကိုလည်း မြင်နေရပြီ... ငါ ကြမ်းလိုက်လို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး"

"ဘာမဖြစ်ရမှားလဲ... ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လည်း ဆိုပြီး ပါးချလိုက်ရင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... 'ကိုမိုးထင်' အနေနဲ့ ဘာမှသွားကြမ်းလို့ မရသေးဘူး... ကျွန်တော် 'ရဲစို' ကိုကြမ်းမယ်ဆို ရင်တောင်မှ ချစ်သူတွေချင်းမို့ ပြောလို့ ရတယ်... 'ကိုမိုးထင်' မှာ က ဘာမှရေရာသေချာတဲ့ အဖြေရသေးတာမဟုတ်ဘူး"

"မရလည်း ငါကသောက်ဂရုမစိုက်ဘူးကွ"

"တစ်ခုပဲစဉ်းစား... 'ပတ္တမြား' နဲ့ ဇာတ်လမ်းကိုရှေ့ဆက် တိုးမတိုးဆိုတာကို... 'ကိုမိုးထင်' စိတ်ထဲခွင့်လွှတ်နိုင်တာသေချာ ရင် ဖြစ်ပြီးခဲ့တာတွေကို ဘာမှပြန်ပြောမနေနဲ့ တော့ ပြန်ပြောနေ ရင် 'ပတ္တမြား' ဘက်ကစိတ်ညစ်ရတာပဲ အမတ်တင်မယ်လေ"

"ခုချိန်မှာ ငါ့ဘက်ကဘာမှကို မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးဘူး... ငါ့မိဘသဘောမတူဘူးဆိုတာကိုပဲ သိနေတယ်... တောက် ရေ

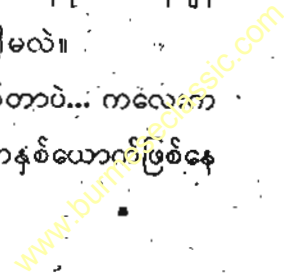
လည်းရက်စက်တယ်ကွာ... မိန်းမတွေများ တကယ်ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်... မာယာတကယ်များတယ်... လူရှေ့ဆိုရင်တော့ ဆိုင်တိုင်နဲ့ ကွယ်ရာလည်းကျရော လုပ်ချင်တာလုပ် အရူးမကြီး တွေ"

'မိုးထင်' သည် ရင်ထဲမောဟိုက်လာရတာကြောင့် နေရာ မှာပင်ထိုင်ချပစ်လိုက်ပါသည်။ သူ ရှေ့ဆက်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆိုတာကိုလည်း စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည်။ သွေးပူနေတုန်းအချိန် မှာတောင် 'ပတ္တမြား' အား မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ မစဉ်းစားနိုင်တာ သွေး အေးတဲ့အချိန်ဆိုပိုဆိုးတော့မှာပေါ့။

အိမ်ကအခြေအနေကြီးလှသော သူ့မိဘတွေကိုလည်း ထည့်တွက်ရသေးသည်။ ကလေးတစ်ယောက်ရှိနေတဲ့ 'ပတ္တမြား' ကို မေမေတို့ကဘယ်လိုမှ ကြည်ဖြူခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်မှာမဟုတ် ချေ။ အခုဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့နေရတဲ့အကြောင်းတွေကိုများ ပြန် ပြောပြမိရင် မေမေတက်သွားနိုင်ပါသည်။

မေမေက အခု 'ပတ္တမြား' ကို သိပ်တန်ဖိုးထားနေချိန် လည်းဖြစ်သည်။ သူ ဘယ်လိုပြောထွက်ပါ့မလဲ။

"ကျွတ် ကျွန်တော်လည်းစိတ်ညစ်တာပဲ... ကလေးက တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပြီး ကလေးမအေကနှစ်ယောက်ဖြစ်နေ

တာ-တော်တော်စဉ်းစားရခက်တာပဲ... ဘယ်လိုကြီးလဲမသိဘူး”

“အေးလေကွာ”

“ရဲရဲနီ’ တစ်ယောက်လည်းကျန်သေးတယ်... သူလည်း

ကလေးအမေဖြစ်နေမလားမသိဘူး”

“မသိဘူး... သူလည်း ကလေးကိုနဲ့ တိုက်နေဦးမယ်”

“စောင့်ကြည့်ရင်ကောင်းမယ်နဲ့ တူတယ်”

“တော်ပြီကွာ... ခေါင်းတွေတအားကိုက်လာပြီး ပြန်တာ ပဲကောင်းတယ်”

နှစ်ယောက်သားလက်ချင်းတွဲကာ အားအင်မရှိသောခြေ လှမ်းတွေဖြင့် ခပ်ယိုင်ယိုင်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ အလာတုန်းက လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ကျော်တက်ခဲ့သော ခြံစည်းရိုးသံတံခါးက အပြန်ကျတော့ မနည်းကျော်တက်နေရသည်။

အားတွေဘယ်ကိုများ ရောက်ကုန်ပြီလည်းမသိပါ။

“ ‘ကိုမိုးထင်’ ကားရော မောင်းနိုင်ရဲ့လား ”

“ရပါတယ်ကွာ... ဒီလောက်ကြီးလည်း မဖြစ်သေးပါဘူး မိန်းမပေါပါတယ်”

“လေပြောကတော့ကြီးပါ့... ရုပ်ကြီးကတော့ငိုတော့မယ့် ရုပ်ကြီးနဲ့များ”

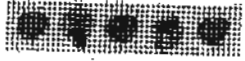
“အေး ငါကငိုတော့မယ်ရုပ်ပဲဖြစ်တာ... မင်းလိုတော့ မျက်ရည်တွေအမြတ်လိုက်ထွက်မကျဘူး နားလည်လား”

‘သန့်ရှင်း’ က သူ့ပခုံးကိုတွန်းကာ လှည့်ထွက်သွား သည်။ ခြေလှမ်းသုံးလေးလှမ်းရောက်မှ နောက်ပြန်လှည့်ကာ...

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်... ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ကလေးကို ‘ရဲစို’ က ချစ်ပြီးတော့ဘာမှမဆိုင်ဘဲ ကြားထဲကနို့ဝင်တိုက်တာလား မသိဘူးနော်”

“ဟာကွာ”

‘မိုးထင်’ သည် စိတ်တိုတိုရှိတာနဲ့ ‘သန့်ရှင်း’ အားတွေ ရာခဲတစ်လုံးနဲ့ ကောက်ထုလိုက်ပါသည်။ အပျိုတစ်ယောက်က နေရင်းတိုင်ရင်း ကလေးချစ်စိတ်အိမ်တည်းနဲ့ ဒီကောင်ပြောသ လိုလုပ်ပါ့မလား၊ ရူးပါ။

'နီရဲ' သည် ရုံးခန်းထဲဝင်လာသောယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို ဖျတ်ကနဲမြင်လိုက်တာနဲ့ စိတ်ထဲထင်ကနဲဖြစ်သွားရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာပြီးတော့ ဒီရုံးခန်းကိုလာစရာမရှိချေ။ ဘယ်တုန်းကမှလည်းလာခဲ့ဖူးတာမဟုတ်။ တစ်ခါပဲ 'နီရဲ' ကိုယ်တိုင် 'ရဲစို' ကိုမိတ်ဆက်ပေးရင်း အတူတူပါလာသော 'သန့်ရှင်း' ကိုပါမိတ်ဆက်ပေးဖူးသည်။

'ကိုမိုးထင်' မပါပေ။ ဒါကလည်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ နှစ်နှစ်တောင်ချီပြီး မတွေ့ဖြစ်ကြတဲ့လူတွေက အခုတကူးတကရောက်

လာတယ်ဆိုတာ 'နီရဲ' တို့ကိစ္စကလွဲပြီး ကျန်တာဘာမှမဖြစ်နိုင်ပေ။ သူတို့မှာလည်း 'အကောက်' လေးကို တော်တော်မလိုမုန်းထားဖြစ်နေတယ်နဲ့ တူပါသည်။

'ခန့်ချော' ကို 'နီရဲ' ဘက်ကအပြတ်ပြောထားပြီးပြီ။ ကလေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရန်ဖြစ်မယ်၊ ပြဿနာရှာမယ်ဆိုရင်တော့ 'နီရဲ' တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ရပ်တန်းကရပ်လိုက်ကြဖို့၊ 'ပတ္တမြား' ကိုလည်း ငြိမ်းခြောက်သလိုမျိုးတွေ ပြောသွားခဲ့တာကိုလည်း 'နီရဲ' ရင်ထဲခံပြင်းရသည်။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဒုလပ်ကိုလာတယ်ဆိုတာတောင် သူ့ကိုကရုမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့ အချိုးမျိုးဖြင့် ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ဘက်ကအခြေအနေကိုလည်း အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ချင်တာလည်းပါသည်။ ကလေးကို တစ်ခုခုလုပ်လိုက်မှာကို စိုးရိမ်နေမိသည်။

သူကအလုပ်စားပွဲမှာထိုင်ကာ ခပ်ငူငူကြီးစဉ်းစားခန်းဝင်နေသည်မှာ အချိန်အတော်ကြီးကိုကြာနေပါပြီ။ ဒါ အကြံဉာဏ်တွေထုတ်နေတယ်ဆိုတာကို 'နီရဲ' က ရိပ်မိနေသည်။ အခုသူနဲ့ အလိုတူအလိုပါတွေဖြစ်နိုင်သော လူနှစ်ယောက်ထပ်ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ 'နီရဲ' တို့ဘက်ကလည်း ပြင်ဆင်စရာရှိတာပြင်

ဆင်မပဲ့ဖြစ်ပါတော့မည်။

တိုက်ပွဲတစ်ခုကိုတိုက်ရသလိုမျိုး 'နီရဲ' ရင်ထဲလှုပ်ရှားကာနေသည်။ အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်ဖို့ အတွက် ဝင်လာတဲ့ သူနှစ်ယောက်ကို ခေါင်းငုံ့ပြီး မမြင်ချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်ပါသည်။

'သန့်ရှင်း' ကတော့ ရှေ့ကနေဦးဆောင်ကာ 'ခန့်ချော' ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲဆီတန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်။ စားပွဲမှာငိုင်ပြီးထိုင်နေတဲ့ 'ခန့်ချော' ရဲ့မျက်နှာကတစ်ခုခုကို စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ကြည့်တော့ဒီလူလည်း 'နီရဲ' တို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ခေါင်းစားနေတာပဲဖြစ်ရပါမည်။

" 'ကိုခန့်ချော' ... "

မော့ကြည့်လာတဲ့အကြည့်မှာ အံ့သြမှုတွေပါဝင်နေလေသည်။ ပြီးတော့ ဝမ်းသာသွားပုံလည်းရသည်။

" 'ကိုသန့်ရှင်း' ဟာ လာဗျာ... ကျွန်တော်လည်းသတိရနေတာ... ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရင်ကောင်းမလဲဆိုပြီး စဉ်းစားနေသေးတယ်... ရောက်လာတာကျေးဇူးတောင်တင်ရမလို့ဖြစ်နေပြီ "

" လာ 'ကိုမိုးထင်' ထိုင်... ဒါ ကျွန်တော်ပြောပြထားတဲ့ 'နီနီရဲ' ရဲ့ချစ်သူ 'ကိုခန့်ချော' လေ "

'မိုးထင်' ရဲ့မျက်လုံးက အခန်းရဲ့ထောင့်တစ်နေရာမှာ ခေါင်းငုံ့ကာထိုင်နေသော 'နီရဲ' ဆီကိုဖျတ်ကနဲ ရောက်သွားရသည်။ ဒီမိန်းမပုံစံကိုကြည့်ရတာ နားကတော့ကားနေသည်။

ထမင်ပဲ 'မိုးထင်' တို့ဝင်လာတာကိုမသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး စပဲစုစုတော့ပဲဖြစ်ရပါမည်။

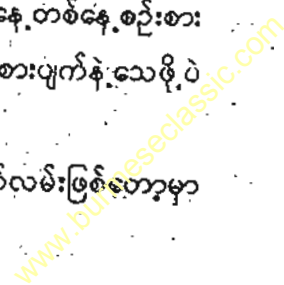
" ကျွန်တော်တို့ လာတာကို 'နီနီရဲ' သိနေပုံရတယ်နော်... ဖြစ်ရဲ့ဇာ... "

" သိမှာပေါ့... ဒီမိန်းမသိပ်လျှင်တာ... အခုလည်းအိုင်တင်လုပ်နေတာ... လစ်တာနဲ့သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီ ဖုန်းဆက်ပြောလိမ့်မယ်... တကယ့်ကိုမာယာများတဲ့ မိန်းမ "

" တုတ်စာလဲ... သူတစ်ယောက်တည်းတင်မဟုတ်ဘူး... ကျန်တော်လည်းအတူတူပါပဲ... သူတို့တွေနှိပ်စက်လို့ ကျွန်တော်ဆိုခေါင်းတွေကိုက်ပြီး ရူးတောင်ရူးချင်လာပြီ "

'မိုးထင်' ရဲ့မျက်နှာက အိပ်ရေးဝဝ မအိပ်ထားသဖြင့် ချောင်နေသည်။ ဘယ်အိပ်နိုင်ပါ့မလဲ။ တစ်နေ့တစ်နေ့ စဉ်းစားခန်းဝင်နေရတာနဲ့ပဲလူလည်း အိပ်ပျက်အစားပျက်နဲ့သေဖို့ပဲပါတော့သည်။

" 'ကိုမိုးထင်' က 'ပတ္တမြား' နဲ့ ဇာတ်လမ်းဖြစ်တော့မှာ "

လေ... ဖြစ်ကာနီးကျမှကလေးကိစ္စက ဝင်ရုပ်နေတယ်... သေချာ ဖွင့်ပြောပြရင် ကိစ္စတစ်ခုကဆွေးနွေးလို့ ရနိုင်တယ်... အခုကဘာ တွေမှန်းကိုမသိဘူး မရေရာမသေချာလုပ်နေတယ်... အသည်း သိပ်ယားဖို့ လည်းကောင်းတယ်ဗျာ”

‘ခန့်ချော’ မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။ ဒီပုံဆိုသူတို့ နှစ် ယောက်သည်လည်း မိမိလိုပဲ ဝေဒနာကိုခံစားနေရသည်ပေါ့။

“နေဟိုဦး ကလေးက ‘နီရဲ’ ကလေးမဟုတ်ဘူးလား”

“သေချာတော့မသိဘူး... အဖြစ်နိုင်ဆုံးကတော့ ‘ရဲစို’ နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ကလေးဖြစ်ဖို့ များငယ်”

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော်ကတော့ ‘နီရဲ’ လို့ ပဲထင်နေတာ သူ့ရဲ့ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အမူအယာတွေက ကလေးနဲ့ပတ်သက်ရင် တကယ့်အမေအရင်းတစ်ယောက်လိုပဲ”

“ခင်ဗျား သူကလေးကိုနို့တိုက်တာမြင်ဖူးလို့လား”

“ဒါတော့ မမြင်ဖူးဘူး”

“ကျွန်တော်တို့က မြင်ဖူးတယ်”

“‘နီရဲ’ ကိုလေး...”

“ဟာ ‘နီရဲ’ မဟုတ်ပါဘူး... ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ ‘ရဲစို’ ဖြစ် ရတာစောင်ရှက်ပါတယ်”

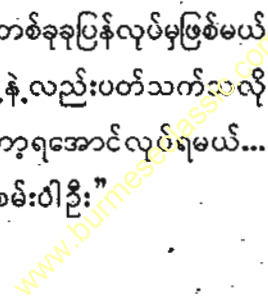
‘မိုးထင်’ အသံတွေက တုန်နေသည်။ ကိုယ့်ချစ်ရတဲ့ချစ် သူကို ဘယ်သူကမှ အိမ်ထောင်ကျဖူးသော မိန်းမတစ်ယောက် အဖြစ် မြင်တွေ့ချင်မှမဟုတ်။

“ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ကိုမိုးထင်’ ရ... ကလေးအမေကတစ် ယောက်တည်းဖြစ်ရမှာလေ... နှစ်ယောက်ဆိုတာကတော့ သဘာ ဝမကျသလိုပဲ... ‘နီရဲ’ လည်းပါတယ်နော်... သုံးယောက်လုံးဖြစ် နှစ်တာဗျာ... ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုမြင်တာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်က ညဘက်တိတ်တိတ်လေး သွားချောင်းကြတာ”

“ဟာဗျာ ကျွန်တော့်ကိုတော့မခေါ်ဘူး”
သုံးယောက်လုံး ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲဆိုပြီး ငြိမ်သက် ကာစဉ်းစားနေမိကြသည်။ အရင်တုန်းကမပတ်သက်ဖူးပေမယ့် အချစ်ရေးကိစ္စနဲ့ကျတော့ စိတ်တူကိုယ်တူဖြစ်ကုန်ရသည်။ ချက် ချင်းလိုလည်းရင်းနှီးကုန်ကြပါသည်။

“ဒီအနီမသုံးယောက်ကိုတော့ တစ်ခုခုပြန်လုပ်မှဖြစ်မယ် သူတို့ကလေးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်တို့နဲ့လည်းပတ်သက်သလို ဖြစ်နေတယ်လေ... အဖြေတစ်ခုခုတော့ရအောင်လုပ်ရမယ်... ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားစမ်းပါဦး”

“အင်း...”

သုံးယောက်သား ငြိမ်သက်နေကြစဉ် အနားကို ‘နီရဲ’ ရောက်လာပါသည်။ ‘နီရဲ’ ကလည်း ငြိမ်ပြီးစပ်စုနေရမယ့်အတူ တူ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ရင်ဆိုင်လိုက်တာကပိုကောင်းမည်ဆိုပြီး ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့သုံးယောက်ပူးနေတာကို အမြင်ကတ်နေတာ လည်းပါသည်။ ဘယ်နှယ့်ယောက်ျားကြီးတွေဟန်နဲ့ မိန်းကလေး တွေကို ဒုက္ခပေးဖို့အတွက် တိုင်ပင်နေကြတာကောင်းတဲ့အလုပ် လား။ ‘အကောက်’ လေးဟာ ‘နီရဲ’ တို့နဲ့ မပတ်သက်ဘူး။ ကိစ္စ တစ်ခုခုနဲ့ ရောက်လာတယ်ဆိုတာကို သူတို့ ဖါသာသူတို့ တွေး ကြည့်လိုက်ကြပါလား။

‘နီရဲ’ တို့ဘက်ကလည်း သူတို့ကကလေးကို ပြီးစလွယ် ဖိုပို ဒီပို လုပ်ခိုင်းမှာစိုးလို့သာ ဖွင့်မပြောမိတာ၊ တကယ်တမ်းအိမ် မှာကလေးတစ်ယောက်ရောက်နေတာ သူတို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ ကလေးကိုမြင်တာနဲ့ ‘နီရဲ’ တို့ကပဲကလေးအမေဖြစ်နိုင်သလိုလို ထင်နေတဲ့အတွေးတွေကို အော့နလုံးနာတာကြောင့် စိတ်တိုတိုနဲ့ ရွံ့ပြောမိတာကို အဟုတ်ထင်နေကြတဲ့လူတွေဦးနှောက်မှကောင်း ကြံသေးရဲ့လားမသိ။

တကယ်ဆို ကိုယ့်ချစ်သူကိုတန်ဖိုးထားတယ်ဆိုရင် သူ တို့တွေစိတ်ထဲမှာ ခုလိုမျိုးအတွေးတွေဝင်နေစရာကိုမလိုပါ။

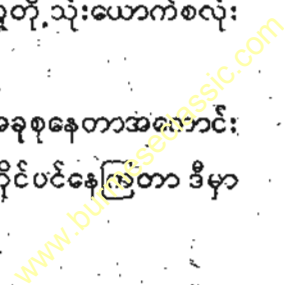
“ရှင်တို့သုံးယောက်ပေါင်းပြီး ဘာမကောင်းကြဖို့စဉ်း စားဆိုင်ပင်နေကြသလဲ ပြောစမ်းပါဦး။”

ရုတ်တရက်ထွက်လာတဲ့ ‘နီရဲ’ အသံကြောင့် သူတို့လန့် သွားပုံရသည်။

“‘နီရဲ’ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ဝင်ပြောနေရတာလဲ... ငါ့ဆီ လာတဲ့ညည်းညာတဲ့ မင်းစော်ကားစရာမလိုဘူး... ကိုယ့်ဖါသာ အေးအေးအေးအေးနေစမ်းပါ... မင်းပဲပြောထားတယ်လေ မင်း ကိစ္စကိုတင်မပါနဲ့ဆို... အေး အခုလည်းငါ့ကိစ္စကို မင်းဝင်ပါစရာ မလိုဘူး။”

‘နီရဲ’ အားပိတ်ဟောက်လိုက်သော သူ့လေသံကြောင့် တွက်ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားရပါသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူတစ်ယောက် ကိုယ့်မှာ သူစိမ်းယောက်ျားတွေရှေ့မှာ အထက်ဆီးနဲ့ ပြောလိုက် တာ အချစ်တဲ့လား။ ‘နီရဲ’ ပြောတာက သူတို့သုံးယောက်စလုံး ကိုရည်ရွယ်ပြီး ပြောလိုက်တာပါ။

“မပါလို့ မရဘူး... ရှင်တို့တွေအခုစုနေတာအကောင်း မဟုတ်ဘူး... ကျွန်မတို့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ တိုင်ပင်နေကြတာ ဒီမှာ

ယောက်ျားကြီးတွေဖြစ်ပြီး ဘာလို့ ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်ကြတာလဲ...
တော်တော်ပဲအားယားနေသလား... ကျွန်မတို့မှာ တစ်နေ့တစ်
နေ့အလုပ်နဲ့လက်နဲ့မပြတ်လို့ အားရတယ်ကိုမရှိဘူး... ရှင်တို့
မို့လို့ အရေးမပါတဲ့ကိစ္စကိုခေါင်းထဲထည့်နေတယ် အံ့ပါရဲ့”

“တာလဲ မအားဘူးဆိုတာ ကလေးထိန်းရလို့ ကလေးကို
ကပြရလို့ နို့တိုက်နေရလို့ မအားဘူးလို့ ပြောနေတာလား...”

‘မိုးထင်’ ရဲ့ပါးစပ်က လွှတ်ကံနဲ့ထွက်လာတဲ့စကားကို
ကြားပြီး ‘နီရဲ’ မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။ ဒီလူ့ဘယ်လိုကြောင့်
အိမ်အတွင်းပိုင်းက အခြေအနေကိုပါ သိနေရတာလဲ။

“ဟင် ရှင် ရှင် အိမ်ကိုသူနိုးလို့ လာချောင်းတယ်ပေါ့လေ
တော်တော်အောက်တန်းကျပါလား... ‘ပတ္တမြား’ နဲ့လည်းတိုင်
ပြောမယ်... စိတ်ချ ရှင့်ကို ‘ပတ္တမြား’ မမုန်းမုန်းအောင်အတို အ
ထောင်လုပ်ပစ်မယ်ဆိုတာမှတ်ထား”

“ဟေ့ ငါတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး... ဒီကောင်လည်း
ပါတယ် နောက်ဆို မင်းချစ်သူ ‘ခန့်ချော’ ပါပါတော့မှာ”

‘မိုးထင်’ သည် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အပြစ်ပုံချခံရ
တာကိုတော့ လက်မခံနိုင်တာကြောင့် အားလုံးကိုဆွဲထည့်ပစ်မိ
ပါသည်။ ဟုတ်တာပဲ သူတို့တွေလည်း အလိုတူအလိုပါတွေဖြစ်

အနီရောင်အချစ်များ

ကြတော့မှာပဲ။

“အဲမယ်လေး ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ တော်ပြီ
ရှင်တို့နဲ့မပတ်သက်တော့တာဘဲကောင်းတယ်... ကလိန်ကကျစ်
တွေ မြွေပွေးတွေ”

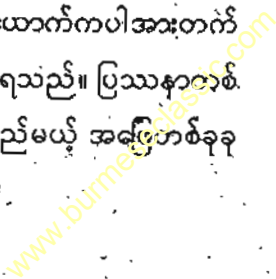
‘နီရဲ’ ထွက်သွားတာကို ရုံးခန်းအတွင်းရှိလူတွေကပါ စပ်
စုသလိုကြည့်နေကြသည်။

“သွားပြီ ကောင်းတယ်... ကျွန်တော်တို့အက်ကလည်း
အခုမှစပြီးစစ်ကြေငြာတော့မယ်... သူတို့ဆီကတိကျတဲ့အဖြေ
တစ်ခုရရှိ အတွက် အဲဒီကလေးကိုမရမကမိုးမယ်ဗျာ... အမေအစစ်
ကတော့ သူ ကလေးကိုကြာရှည်မစွန့် လွှတ်နိုင်ပါဘူး ဘယ်သူ
ကကလေးအမေဆိုတာ ဖွင့်မပြောမချင်း ကလေးကိုပြန်မပေးဘူး
ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားတို့ ကောသဘောတူလား”

“တူတယ်...”

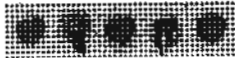
“တူတယ်ဗျာ”

‘ခန့်ချော’ စကားကို ကျန်တိုက်နစ်ယောက်ကပါ အားတက်
သရော ထောက်ခံကြတာမို့ ကျေနပ်သွားရသည်။ ပြဿနာတစ်
ခုဖြစ်နေပြီဆိုမှတော့ ဒီပြဿနာကိုပြေလည်မယ့် အဖြေတစ်ခု
ရအောင်တော့ ရှာဖွေရမှာပဲမဟုတ်လား။

‘နီရဲ’တို့ဘက်ကလည်း ခေတဲ့သူတွေမဟုတ်တော့ နည်း
လမ်းမျိုးစုံနဲ့ ကာကွယ်မှာသေချာပါသည်။ သူတို့ဘက်ကလည်း
လစ်ရင်လစ်သလို ကလေးအားအရယူဖို့ ကြိုးစားရပါမည်။

အရေးကြီးတယ်ဆိုသဖြင့် ‘ရဲစို’ပါ ရှုတင်ကနေဖြန်း
စားကြီးပြန်ချလာခဲ့လိုက်ပါသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ‘နီရဲ’
နဲ့ ‘မတ္တမြား’ တို့ရဲ့မျက်နှာတွေက ယျက်ယွင်းလျှက်ရှိကြသည်။
‘ရဲစို’ စိတ်ထဲမှာဒိန်းကနဲပူပင်သွားရကာ ‘အကောက်’ လေးကိုပြန်
လာခေါ်တဲ့သူတွေရှိနေပြီလားဆိုပြီး တွက်လိုက်မိသည်။

ကလေးကိုလည်း မတွေ့ရပါ။

“ကလေးကော ‘အကောက်’ လေးဘယ်မှာလဲဟင်”

“ရဲစို’ရဲ့အသံကတုန်ရီနေရသည်။

“ကလေးအိပ်နေတယ်... တိုးတိုးသက်သာလည်းလုပ်ပါ
ရဲစို’ ရယ်...”

“နင်တို့ ပဲအရေးကြီးတယ်ဆိုပြီး ပြန်ခေါ်ပြီးတော့”

“အေး အရေးကြီးလို့ ကြီးတယ်ဆိုပြီးခေါ်လိုက်တာလေ
ငါ့ရုံးကို နှင့်လူကော ‘ကိုမိုးထင်’ ကောရောက်လာတယ်... သူတို့
တွေ ပေါင်းပြီး ကလေးကိုဒုက္ခပေးမယ့်ပုံရတယ်... ငါတို့ ဘက်က
လည်းဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကာကွယ်ရင်ကောင်းမလဲဆိုပြီး နင်ကိုတိုင်
ပင်မလို့ ခေါ်လိုက်တာ”

“ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သူတို့ သုံးယောက်ကပေါင်းမိသွားတာ
လဲ... တစ်ခါမှဖြင့်မဆက်သွယ်ဖူးဘဲနဲ့”

“အရင်တုန်းကတော့ဟုတ်မှာပေါ့... အခုက သူတို့ လုပ်
ချင်တာလုပ်ဖို့ အတွက် အင်းအားပြည့်အောင်ပူးပေါင်းတာပဲဖြစ်
လိမ့်မယ်... ပြီးတော့ ငါတို့ ခြံကိုလည်းလုံခြုံရေးပိုချမှဖြစ်လိမ့်
မယ်... ခြံထဲအထိဝင်ပြီး ငါတို့ အိမ်ထဲမှာလာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ
ကအစ သူခိုးလိုချောင်းကြည့်ကြတယ်”

“ဦးလေးထွေး’ မသိဘူးလား”

“ဦးလေးထွေး’ က တစ်ခါတစ်ခါလမ်းထိပ်ထွက်တယ်
တော့ အဲဒီအချိန်ကိုအလစ်စောင့်ပြီး ဝင်တာနေမှာပေါ့... တော်

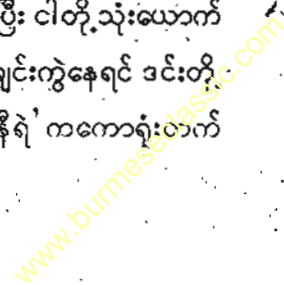
တော်ဆိုးလွန်းတယ်”

‘ပတ္တမြား’ အနေနဲ့လည်းခံပြင်းနေမိသည်။ သူများတွေ
ရဲ့လို့ ဝုတ်ချက်ကို အတင်းကာရောလိုက်ပြီး ဖော်နေတာဟာယဉ်
ကျေးတဲ့အလုပ်လား။ သူတို့ လုပ်ရပ်က ကိုယ့်ချစ်သူတွေရဲ့ဂုဏ်
သိက္ခာကိုမကျကျအောင်တမင်လုပ်ဆောင်နေတာနဲ့ တူနေသည်။

‘ပတ္တမြား’ ဘက်ကလိုက်လျောမှုလေး နည်းနည်းပေး
လိုက်တာနဲ့ မကားမိအောင် နေရာတကာ လိုက်လံပုတ်သက်ချင်
နေရတာ ခင်းကဘာမှလို့ လဲ။ ကိုယ့်သိက္ခာကိုမကိုယ်ပြန်ပြီး
အားမပေးနိုင်စေ သူများခြံထဲအထိကျူးကျူးကျော်ကျော်ဝင်ရောက်
တာဟာ ဤအိမ်ကြီးမှာနေသော မိန်းကလေးတွေကို ဖော်ကား
လိုက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

သူတို့ ထောက်ကြားတွေအချင်းချင်း စည်းလုံးနေရင် တစ်
အိမ်တည်းအတူတူနေတဲ့ ‘ပတ္တမြား’ တို့ သုံးယောက်ကပိုပြီးစည်း
စုံပြီးနိုင်ရပါမည်။ ပိုပြီးတော့လည်း အရွဲ့တိုက်ပြလိုက်ဦးမည်။

“ဒီလိုလုပ်မယ်ဟာ... အခုချိန်ကစပြီး ငါတို့ သုံးယောက်
အမြဲမခွဲဘဲတပူးတွဲတွဲပဲနေတော့မယ်... လူချင်းကွဲနေရင် ဒင်းတို့
ဆိုအခွင့်အရေးပေးသလိုဖြစ်သွားမယ်... ‘နီရဲ’ ကကောရုံးတက်
ဖူးမှာလား”

“မတက်တော့ဘူး... သူ့ငါ့အပေါ် သံသယစိတ်တွေမွေးနေသ၍ သူနဲ့ ငါနီးနီးကပ်ကပ်ကိုမနေတော့ဘူး... ‘ရဲစို’ ရဲ့ရှုတင်ကိုလိုက်မယ်... နင်ကျောက်အရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့နေရာတွေကိုလည်း ဝါလိုက်မယ်... ‘အကောက်’ လေးကိုလည်း ငါတို့ဘယ်ကိုပဲသွားသွားခေါ်သွားမယ်”

“အေး အဲ့ဒါပဲကောင်းတယ်... ငါလည်းရိုက်ကွင်းမှာလာလူကရှိနေတာ စိတ်ကတော့နင်တို့ဆီကိုပဲရောက်ရောက်နေတာ ငါနဲ့ပဲလိုက်ခဲ့ကြတော့... ရိုက်ကွင်းမှာနေစရာအခန်းမရှိရင် ငါ့ကားပေါ်မှာ အဲကွန်းဖွင့်ပြီးနေကြပေါ့... ခင်မို့လည်းရိုက်ကွင်းပျင်းရင်အခွေကြည့်နေလိုက်ကြ”

“ရဲစို’ ရဲ့ကားက ဆယ်ယောက်စီး ကားအလုံးဖြစ်နေတာကြောင့် ကားထဲမှာပစ္စည်းအပြည့်အစုံယူပြီး အိမ်တစ်အိမ်လိုလုပ်နေလိုရသည်။ ထိုင်ခုံတွေကိုလည်းဖြုတ်ထားပြီး ဒန်းလောက်ပစ္စည်းယာချပ်ကိုပါတင်ထားတာကြောင့် ကလေးအတွက်လည်းအဆင်ပြေပါသည်။”

“ကဲ ငါကအခုပြန်ရမှာ... မင်းသားကလည်းစောင့်ပေးနေမှာ နင်တို့လိုက်ကြမှာလား လိုက်မယ်ဆိုရင်တစ်ခါတည်းဆိုလိုက်ခဲ့လိုက်တော့”

“လိုက်မယ်ဟာ...”
အိမ်တံခါးကိုသော့ခတ်ကာ ‘ဦးလေးထွေး’ ကိုသေချာမှာကြားပြီး ‘နီရဲ’ တို့သုံးယောက်ထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ဒီလိုမျိုးသုံးယောက်ပူးနေတော့ကော ဒင်းတို့ဘာလုပ်လို့ ရနိုင်မှာတဲ့လဲ။

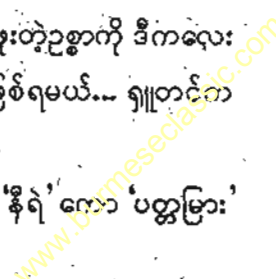
“ရဲစို’ က ဒူ အလုပ်သူလုပ်နေချိန် အားနေတဲ့ ‘မာစီလုံး’ က ‘နီရဲ’ တို့နားလာပြီးစပ်စုနေသည်။ ‘အကောက်’ ကိုလည်းမြင်နေမယ်အတွက် ကွယ်ဝှက်ပြီးတော့လည်းမပြောချင်တော့ပါ။ ‘မာစီလုံး’ သဘာဝဆင့် ‘သန့်ရှင်း’ ဆီစကားပြန်ရောက်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ‘ရဲစို’ က ခပ်တိုးတိုးပြောပြသွားသေးသည်။ ဒါကိုသိပြီး ‘နီရဲ’ နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ က စကားတွေကိုပိုမိုပြောမိကြသည်။

“ဟယ် ကလေးလေးကချစ်စရာလေးနော်... ဘယ်သူနဲ့ တူတာလဲမသိဘူး... ဘယ်သူ ကလေးကိုခေါ်လာတာလဲ”

“ဘယ်သူ ကလေးလို့ထင်လဲ”

“မသိဘူးလေ... တို့ကအခုမှမြင်ဖူးတဲ့ဥစ္စာကို ဒီကလေးလေးကို ‘ရဲစို’ က အသည်းစွဲဖြစ်နေတာဖြစ်ရမယ်... ရှုတင်က နေတောင်လစ်လစ်ပြီး ပြန်ပြန်ပြေးတာ”

“ဟုတ်တယ် ‘ရဲစို’ တင်မကဘူး ‘နီရဲ’ ကော ပတ္တမြား’

ကာ သိပ်ချစ်ကြတာ..."

"ဘယ်သူ့ကလေးလဲ... ဘယ်သူ့နဲ့အမျိုးတော်တာလဲ"

"တို့ကလေးလေး... တို့သုံးယောက်ရဲ့ကလေး ဒီကလေး

အမေကတို့သုံးယောက်ပဲ... နို့တိုက်တာကအစတို့တွေပဲ"

'မာမီလုံး' ရဲ့မျက်လုံးပြူးထွက်သွားသည်မှာ ရယ်စရာကောင်းလွန်းလှသည်။ မျက်နှာအပျက်ပျက်နဲ့ ခဏဆိုပြီးထွက်သွားခဲ့သည်။ သူ့ဟဲန်းဒ်ဖုန်းနဲ့ 'သန့်ရှင်း' ဆီကိုအကြောင်းကြားပေးနေသလားမသိနိုင်ပါ။

'နီရဲ' တို့တွေထင်တာမှန်ပါသည်။ သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာပဲ သူတို့သုံးယောက်ရှုတင်ခြံဆီ 'သန့်ရှင်း' ရဲ့ကားနဲ့ရောက်လာကြသည်။ စတစ်ကာရပ်ပုံတွေကပ်ထားသောမှန်ကြောင့်ကားအတွင်းကိုသူတို့ မမြင်ကြရပေ။ ရှေ့ဘက်ကလည်း နေပူမှာစိုးပြီး အတွင်းက နေကာအမြားကြီးကာထားတာကြောင့် မမြင်ရပါ။

"ရောက်လာကြပြီတွေ့လား... 'မာမီလုံး' လက်ချက်ပဲနေမှာ... လုံးဝကိုအသံမပေးဘဲနေမှရမယ်... ကလေးကိုလုရင်လည်းလုနိုင်တယ်... တံခါးလှောခံတွေသေချာချထားမှ"

'ပတ္တမြား' တို့အထဲမှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို သူတို့တွေ သိပေမယ့် ကားထဲဝင်လို့ မရဖြစ်နေတာကြောင့် အပြင်ကနေ

အနီရောင်အချစ်မျှား

ချောင်းကြည့်ပြူးကြည့်လုပ်နေကြသည်။ ဘယ်လောက်တောင်များစိတ်အားထက်သန်နေကြသည်လည်းမသိပါ။ ဖုန်းတစ်ချက်ဆက်လိုက်တာနဲ့ ချက်ခြင်းရောက်လာတယ်ဆိုတာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလို့ပဲနေမှာ။

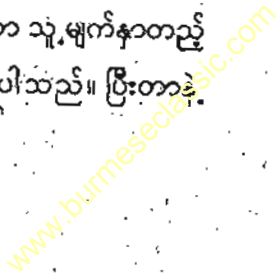
'နီရဲ' သည်မြင့်ဖို့ခဲယဉ်းသောကားအတွင်းဘက်ကို သေချာစုစမ်းကာချောင်းကြည့်နေသော 'ခန့်ချော' ရဲ့မျက်လုံးပြူးပြူးကိုကြည့်ပြီး အမြင်ကတ်လာရသည်။

"နေဦး ဒင်းတိုပညာပေးလိုက်မယ်... ရေပူလင်းငါ့ကိုပေးစမ်းပါမယ်"

'ပတ္တမြား' လှမ်းပေးသောရေခဲရေပူလင်းကိုယူကာ မှန်တံခါးကိုအသံဖွင့်နိုင်အောင် ပြင်ထားလိုက်သည်။ ဒင်းမျက်နှာကြီးအနားရောက်လာလို့ ကတော့ နာဖို့ သာပြင်ထားပါ။ 'နီရဲ' မျှော်လင့်ထားသလိုပင် 'ခန့်ချော' ရဲ့မျက်နှာကတဖြည်းဖြည်းချင်း 'နီရဲ' စောင့်နေသောတံခါးနားသို့ ရောက်လာသည်။

မျက်နှာနဲ့မှန်တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်ကာ သူ့မျက်နှာတည့်တည့်ဆီမိမိရရ ရေခဲရေတွေနဲ့ ပက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတာနဲ့ မှန်တံခါးကိုပြန်ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

"အဲမယ်လေးဗျာ သေပါပြီ"

ရုတ်တရက်မို့ 'ခန့်ချော' မှာ တအားကိုလန့်သွားရကာ အသံအကျယ်ကြီးလည်းထွက်သွားရသည်။ ရေခဲရေတွေနဲ့ ချောင်း ပြီးပက်ထည့်လိုက်တာ။ တမင်သက်သက်လုပ်ကြံတယ်ဆိုတာကို သိနေရတဲ့အတွက် ဒေါသလည်းတအားဖြစ်သွားရပါသည်။

"တောက် ယုတ်မာတယ်ကွာ... အလစ်ချောင်းပြီးလုပ် လိုက်တယ်..."

"ဘယ်သူလဲ"

"မသိဘူး... 'နီရဲ' ပဲဖြစ်မှာပေါ့"

"အထဲမှာရှိတာသေချာနေမှတော့ ငါတို့ လည်းမပြန်ဘဲ နေကြမယ်... သူတို့တွေအထဲမှာဘယ်လောက်ကြာကြာ နေနိုင် မှာမို့လို့လဲ"

"ဟုတ်တယ် အပြင်ထွက်တာနဲ့ ဆွဲပြေးပြီးသားပဲ"

"နီရဲ' နဲ့ 'ပတ္တမြား' တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ကာ မဲ့လိုက်မိကြသည်။ 'ရဲစို' ရောက်လာရင် သူတို့တို့ မောင်းထုတ်ပစ်မယ်ဆိုတာကို မေ့နေလေသလား။ ဒီပတ်ဝန်းကျင် က 'ရဲစို' ရဲ့ဝှင်ဆိုတာကိုလည်း သတိမရပါလေစ။

"ရှင်လူကတော်တော်ရဲတင်းနေပါလား... သူကအသက် အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလုပ်ကြဖို့ ဆုံးမမလား"

အောင်းမေ့တယ် သူကအကဲဆုံးအကြွဆုံးဖြစ်နေတယ် တစ်ခုခု ခုတ်လှောက်အောင်လုပ်လိုက်စမ်းပါ 'ပတ္တမြား' ရယ်"

"ဟုတ်တယ်"

'ပတ္တမြား' စိတ်ထဲမှာလည်း 'မိုးထင်' ကိုတစ်ခုခုနာကျင် သွားအောင်လုပ်ပစ်ချင်နေမိသည်။ သူကမြောက်ပေးနေရအောင် အိုးသုံးယောက်မှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေလို့လား။ သူစိမ်းတွေရှိ တာကလုပ်ချင်တာကွင်းလို့ နေရာမျိုးမှာ လာပြီးအော်ဟစ်နေတာ မှာ ပြဿနာကိုလူတွေဝိုက်သိသိအောင် လုပ်နေတာနဲ့တူသည်။

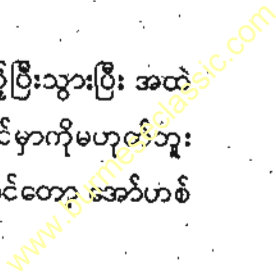
အဲဒါမျိုးနောက်ပြန်ဖို့က အိုင်တင်ပါပါနဲ့ လေလုံးတွေ ထွက်ပြေးသော သူ့ကိုဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ။ 'ပတ္တမြား' ရဲ့ မျက်နှာက အနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေဖိုက်ကာလျှောက် ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ တစ်ခုခုခော့ ဂျာလွှေရမည်။

"ရဲစို' ရောက်လာရင် မင်းတာဝန်ယူရမှာနော် သန့်ရှင်း'

ငါတို့တွေကိုငါတို့ဖါသာထိန်းမယ် မင်းလူကိုလည်းမင်းဖါသာ နိုင် ကောင်ထိန်းသိမ်း ကြားလား"

"ပိုင်ပါတယ်... ကျွန်တော်သွားကြည့်ပြီးသွားပြီး အထဲ

ကအရှိန်တက်နေတယ်... တော်တော်နဲ့ လာနိုင်မှာကိုမဟုတ်ဘူး ပိုးတော့ သူ့ရိုက်ကွင်းမှာသူနာမည်ပျက်အောင်တော့ အော်ဟစ်

ရဲမယ်မထင်ပါဘူး”

“အေး မင်းပြောတာလည်းဟုတ်သားပဲ”

‘ခန့်ချော’ က စကားပြောနေရာကနေ တစ်ဖက်ခြမ်းသို့ လျှောက်လာလေသည်။ ‘သန့်ရှင်း’ ကတော့ ‘ပတ္တမြား’ တို့နာက် ကိုချက်နာမူလျှက်ရှိပြီး ‘မိုးထင်’ ကတော့ သူ့နေမြဲတိုင်းကားကို ကျောမှီကာခပ်တင်းတင်းရပ်နေသည်။

“ခန့်ချော’ ကားတံခါးကိုဆွဲဖွင့်ကြည့်ဦး... လော့ခ်တွေ ဘာတွေချော်နေရင် ပွင့်ရင်ပွင့်လာမှာကွ”

‘မိုးထင်’ က သေချာအောင်အော်ပြောလိုက်သည်။ သူ ကျောမှီထားသောနေရာက မှန်တံခါးလေးလျှောက်ခပ်ဖြည်းဖြည်းချင်းပွင့်လာသည်ကိုတော့ သတိမထားမိချေ။ ‘သန့်ရှင်း’ ကတော့ ‘မိုးထင်’ ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ကွယ်နေတာကြောင့် ချက်ချင်း သတိမထားမိလိုက်ပါ။

ပွင့်သွားသောနေရာကလေးကနေ ‘ပတ္တမြား’ က ခေါက်ထီးဦးချွန်စတီးချောင်းနဲ့ ‘မိုးထင်’ ရဲ့ကျောကိုဆောင့်ထိုးပစ်လိုက်သည်။ အားပါတာကြောင့် အတော်လေးတော့ အိမ်မိသွားမှာသေချာသည်။

“ဟာ သေပြီ သေပြီ အား၊ နာလိုက်တာကွာ”

ကျောက်လက်နောက်ပြန်ထားပြီးပွတ်ကာ မျက်နှာကြီး ရှုံ့ခဲ့နေသော ‘မိုးထင်’ ရဲ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီး ‘ပတ္တမြား’ နဲ့ ‘နီရဲ’ အူတက်မတတ်ရယ်နေမိကြသည်။ စိတ်ထဲမှာဘယ်လိုပဲကျဉ်းကြပ်နေပါစေ၊ ကိုယ့်ဘက်ကအနိုင်ပိုင်းပြီးလုပ်နေရတဲ့အတွက် ရင်ထဲမှာပျော်နေရသည်။

“ဟေ့ သတ္တိရှိရင်အပြင်ထွက်ခဲ့ပါလား... အထဲကနေ အလွန်ချောင်းပြီးလုပ်နေတာ မရှက်ဘူးလား... မင်းတို့ကိုမိန်းမတွေဖြစ်နေလို့ သည်းခံနေတယ်မှတ်ပါ... ကားကိုဖက်လက်လှန်ပစ်လိုက်မယ် ဘာမှတ်လဲ”

နာကျင်ဒေါသဖြစ်စွာဖြင့် အော်နေသော ‘မိုးထင်’ ရဲ့ အသံက ပူလောင်နေသည်။ ‘နီရဲ’ တို့အဖို့ကတော့ ရယ်စရာပါ။ ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ဟန်နီဖုန်းက အသံထွက်လာတာကြောင့် နံပါတ်ကိုအရင်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“ရဲစို’ ဆက်တာ”

“အပြင်မှာအရှုပ်တွေရောက်နေတယ် မဟုတ်လား... နင်တို့ကားကိုယူပြီး သွားချင်တဲ့နေရာသွားလိုက်ကြ... ငါထွက်လာရင်စကားတွေများကုန်လိမ့်မယ်... ပြီးကာနီးမှပဲ လာကြည့်ဖို့ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်လေ”

“အေး အေး”

“နီရဲ”က ကားမောင်းတဲ့နေရာကိုထသွားလိုက်တာ ထွက်လို့ရမရအရင်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မောင်းထွက်လို့မရရင်တော့ ဒီအတိုင်းနေဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

“တစ်ခုခုနဲ့ထိုးထည့်လိုက်တာကွ... နာလိုက်တာကွ... ပေါက်သွားပြီလားတောင်မသိဘူး... ဒီမိန်းမတွေ့တော်တော်ဆိုလားပြီ”

သူတို့တွေက ကားဆားနားမှာပဲကပ်ရပ်နေတာကြောင့် ‘နီရဲ’ရှေ့မှန်အကာကိုဖယ်လိုက်တာ သတိမထားမိလိုက်ကြပေ။ အဲကွန်းဖွင့်ထားတာမို့ ကားစက်ကလည်းနှိုးထားပြီးသားအထင်သင့်ဖြစ်နေတာကံကောင်းပါသည်။

ဂီယာကိုထိုးပြီးတာနဲ့ လီဗာခပ်ပြင်းပြင်းနင်းကာဆောင့်ထွက်ပစ်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက်မို့ သုံးယောဇာလုံးဝရုန်းသုန်းကားဖြစ်စွာကြောင်ပြီး ကျန်နေရစ်ခဲ့သည်။

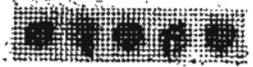
‘ပတ္တမြား’ကတော့ သူတို့ဖြစ်နေခဲ့ပုံတွေကိုကြည့်ပြီး ရယ်တာရယ်တာ တစ်ကားလုံးသူ့ရယ်သံနဲ့ပဲ လွှမ်းနေရတော့သည်။

“ဟဲ့ ကလေးကိုလည်းကြည့်ဦး... နင့်အောက်မှာလန်နေ

ပုံရတယ်... မျက်လုံးကိုပြူးနေတာပဲ”

“အို ဘယ်ကလန် ရမှာလဲ... အားပေးတဲ့အနေနဲ့ကြည့်နေတာ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ကလေးလေး... အဲမယ်လေးချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ”

‘ပတ္တမြား’က ‘အကောက်’လေးကိုပွေ့ဖက်နမ်းရှုံ့ပစ်လိုက်ပါသည်။ ဒီကလေးလေးလက်ထဲရောက်လာမှပဲ စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ရှုပ်စရာ၊ ရင်မောစရာ၊ ပျော်စရာတွေနဲ့ပျင်းမနေရတော့ဘဲ ထဲထဲကအဓိပ္ပါယ်ရှိသလိုဖြစ်လာခဲ့ရတာမဟုတ်လား။ ကလေးရဲ့ပိုင်ရှင်တွေရယ် တစ်သက်လုံးပဲ ပြန်လာမခေါ်ဘဲနေလိုက်ပါတော့လားကွယ်။

'ရဲစို' က ဟိုတစ်နေ့က ယောက်ျားသုံးယောက်ခံလိုက်ရတာကို ပြန်နားထောင်ပြီး အတော်ကလေးပီတိဖြစ်လျှက် ရှိနေရသည်။ သူ မပါလိုက်ရတာအတွက်လည်း ရင်ထဲမှာတန့်န့န့နေအောင်ဖြစ်နေရသည်။

ဒီလောက်တောင်ကဲဆတ်လှအော့ ထိုယောက်ျားသုံးယောက်ကိုထပ်ပြီး နှိပ်စက်ချင်ပါသေးသည်။ 'ရဲစို' တို့ခြံဝင်းထဲမှာ နေ့ခင်းကောညဘက်ပါ အစောင့်တွေကိုအလှည့်ကျစီဌားထားခဲ့ပါသည်။ မနက်သုံးယောက်ညသုံးယောက်ဆိုတော့ ဒင်း

တို့ဘယ်လိုမှကပ်လို့ မရဖြစ်နေကြသည်။

ခြံထဲသာမဝင်ပေမယ့် အပြင်ဘက်မှာသုံးယောက်သားနေ့စဉ်ရက်ဆက် စတင်းဘိုင်စောင့်နေတာဟာ သေါလွန်းလို့ပါပဲ။ 'ရဲစို' ကလည်း ကားတစ်ကားလက်စပြတ်သွားလို့ နောက်ကားတစ်ကားမရှိကိမိ နားနေကြဖြစ်တဲ့ လေးငါးရက်ကလေးအားနေတာ ကံကောင်းပါသည်။

ခါတိုင်းရက်အားတွေဆိုရင် ဇာတ်ညွှန်းတွေကြိုဖတ်၊ အစတ်အစားတွေကြိုတင်ပြင်ဆင်နဲ့ သိပ်မအားလပ်သလိုဖြစ်ပေမယ့် အခုကျတော့ထိုလုပ်နေကြအလုပ်တွေကို ပစ်ထားလိုက်ကာ ကြိုတွေ့နေရတဲ့ကိစ္စမှာသာ ခေါင်းစားနေဖြစ်တော့သည်။

'အကောက်' လေးကိုလစ်ရင်လစ်သလို ခိုးမယ်လို့ကြိုးဝါးထားတဲ့စကားကိုလည်း မကျေနပ်နိုင်ပါ။ သူတို့သဘောက 'အကောက်' လေးသူတို့လက်ထဲရောက်ရင် 'ရဲစို' တို့အားသူတို့သိချင်တာတွေမေးမြန်းပြီး အကြပ်ကိုင်ဖို့စိတ်ကူးထားကြပုံရပါသည်။ ဟင်း ကလေးကိုတော့ ဘယ်တော့မှသူတို့လက်ထဲအပါမခံနိုင်ပါ။

"ငါတို့သုံးယောက်ပလာဇာ တစ်ခုခုကိုသွားကြရအောင်ဟယ်... ဖျင်းလိုက်တာ"

“နင်ရူးနေလား ‘ရဲစို’ ရယ်... ဟိုသုံးယောက်လိုက်လာ ပြီး ကလေးကိုလုယူသွားမှာပေါ့... မဖြစ်ပါဘူး”

“လုလေ... ဘာဖြစ်လဲ... သူတို့လုအောင်ကိုလုပ်မှာ... ဟိုတစ်နေ့ကနင်တို့ပဲလုပ်လိုက်ရတာ ငါဘာမှမလုပ်လိုက်ဘူး အားတဲ့ရက်ကလေးမှာ ငါစိတ်ကိုနည်းနည်းလောက်လွှတ်ပေး လိုက်ချင်လို့ပါ”

“နင်က ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

“ဒီလိုလေ...”

‘ရဲစို’ က ‘နီရဲ’ နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ နားလည်အောင် သူဖြစ်ချင် တာကိုသေချာရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ‘နီရဲ’ က သဘောတူပေမယ့် ‘ပတ္တမြား’ ကတော့ ‘အကောက်’ လေးကိုစိတ်ပူနေပုံရသည်။

“သိပ်မှမကြာတာပဲ ‘ပတ္တမြား’ ရယ်... ငါတို့ထွက်တာ နဲ့သူတို့လိုက်လာမှာပဲ... ပူပင်စံရာမရှိပါဘူး... ဒီလောက်လေး ကတော့ ဦးလေးထွေး တာဝန်ယူနိုင်မှာပါ”

“ပြီးရောလေ အခုပဲသွားကြမှာလား”

“အေး သူတို့လည်းအပြင်မှာပျင်းနေပုံရတယ်ဟ ငါတို့ ထွက်တာမြင်ရင် သူတို့လည်းပျော်သွားမှာပဲ ဟီး ဟီး”

စကတည်းကသုံးယောက်လုံး တစ်ယောက်ကဒါဆိုရင်

ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်ကလည်း သဘောတူနေကြမို့ အခု ‘ရဲစို’ ဖြစ် ချင်တာကိုလုပ်ပေးဖို့ သဘောတူညီကြလေသည်။

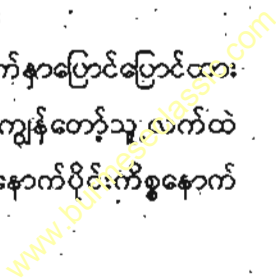
“ကလေးကိုငါပဲလွယ်ထားမယ်ဟယ်... ငါ့ဆိုရင်သရုပ် ဆောင်လုပ်တယ်လို့ပဲမြင်ကြမှာ... နင်တို့ဆေးကနေသာခပ်မြူး မြူးကလေးလိုက်ခဲ့ကြ ဟုတ်လား”

ကျောမှာပိုးပြီးသိုင်းလွယ်ရတဲ့ စလွယ်သိုင်းကိုသေချာ ခြေထောက်ပြီးတာနဲ့ အပြင်ကိုသုံးယောက်သားထွက်ဖို့ပြင် လိုက်ကြသည်။ ‘နီရဲ’ ရဲ့စလွန်းကားနဲ့ပဲလာခဲ့လိုက်ကြသည်။

“ဟိုမှာထွက်လာကြပြီ... ကြည့်စမ်း ‘ရဲစို’ က ကလေးကို ချီထားတာကွ... မင်းသမီးဖြစ်ပြီး နည်းနည်းပါးပါးတောင်မရှက် တော့ဘူးလားမသိဝါဘူးကွ... ငါတို့လည်းသိသွားပြီဆိုတော့ လူကြားထဲလည်းရှက်စရာမလိုတော့ဘူးဆိုပြီး ထွက်ပြတာဖြစ်ရ မယ်...”

‘မိုးထင်’ က ရှေ့ကထွက်သွားတဲ့ကားနောက်ကနေ မျက် ခြေမပြတ်လိုက်မောင်းလာခဲ့လိုက်သည်။

“ဒီမိန်းမကမင်းသမီးဆိုတော့ မျက်နှာပြောင်ပြောင်ထား ကိုထားတတ်တာ... ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဗျာ... ကျွန်တော့်သူ လက်ထဲ က ကလေးကိုမရမကလုကိုပြေးမယ်... နောက်ပိုင်းကိစ္စနောက်

မှပဲကြည့်ရှင်းတော့မယ်... သူတောင်မှ မျက်နှာပြောင်ရဲသေးတာ ကျွန်တော်ကယောက်ျားလေး ပိုပြီးတော့တောင်လုပ်ပြဦးမယ်”

‘သန့်ရှင်း’ မှာ မခံချင်စိတ်တွေဖြင့် အတော်လေးကိုခံ ပြင်းပေါက်ကွဲနေရပြီဖြစ်ပါသည်။ ကလေးကိုတခြားတစ်ယောက် ချီပိုးလာရင်တောင်မှ ဒီလောက်ဒေါသထွက်ချင်မှထွက်ရမည်။ ‘ရဲစို’ တက်ကတမင် သူ့ကိုစိမ့်ခေါ်တဲ့အနေနဲ့ ဒီလိုပုံစံမျိုးလုပ်ပြ လိုက်တာပဲနေမှာ။

“ကြည့်ရတာ ယုဇနပလာဇာမှာ ဈေးဝယ်မလို့နဲ့တူ တယ်... ဖြစ်နိုင်တယ် ‘မာမိလုံး’ ပြောတော့ ‘ရဲစို’ ကားရိုက်ပြီး သွားလို့နားနေတဲ့အချိန်တဲ့... ဒီအချိန်တွေဆို သူကအမြဲတမ်းဈေး ဝယ်ထွက်နေကြ... ကလေးကိုအိမ်မှာထားခဲ့ရမှာ စိတ်မချလို့ ပါ အောင်ခေါ်လာတာဖြစ်ရမယ်... ကောင်းတယ် သူတို့လက်ထဲက လုယူရတာကပိုပြီး အရသာရှိသေးတယ်”

ရှေ့ကသွားတဲ့သူတို့သုံးယောက်က နောက်ကိုလှည့်ကာ ကြည့်ရင်း စပ်ဖြူဖြူမျက်နှာတွေနဲ့ ခက်သွက်သွက်သွားနေကြ သည်။ ‘သန့်ရှင်း’ တို့လျှောက်လာတာကို သူတို့လည်းသိနေပုံရ တယ်ဆိုတာ နောက်လှည့်ကြည့်ပြီး မကြောက်သလိုလုပ်ပြကြ တာပဲနေမှာ။

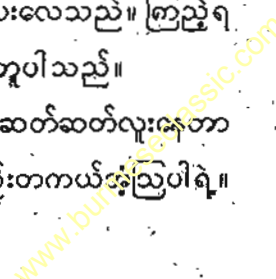
အဲဒီအထဲမှာ ‘ရဲစို’ ကအကဲဆုံးပါ။ ကလေးကိုသိုင်းချို ထားလျှက်နဲ့ပင် သူကစကားတွေများပြီး တစ်ခါတစ်ခါရုန်ရုန် ပြီးစင်ရယ်လိုက်သေးသည်။ မင်းသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာ ကြောင့် သူ့ဘယ်လိုပဲအိုင်တင်လေးလုပ်လိုက်လုပ်လိုက် လူတွေ အမြင်မှာ ချစ်စရာကောင်းနေရလေသည်။

‘သန့်ရှင်း’ လည်း အဲဒီလိုအမူအယာတွေကိုစွဲကာ ချစ်မိ သွားစွဲတာပါ။ ရင်ထဲမှာခုလိုမကျေမလည်ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မျိုး မှာလည်း သူမကိုကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာမုန်းမနေဘဲ အရင်အတိုင်း ချစ်မြဲချစ်နေဆဲဖြစ်သည်။

‘သန့်ရှင်း’ တစ်ယောက်တည်းတင်မဟုတ်၊ ‘ကိုမိုးထင်’ တို့လည်း သူတို့ချစ်သူတွေကို ပြဿနာတစ်ခုကြောင့်အမြင် ကွက်နေတာသာရှိပြီး စွန့်လွှတ်ဖို့ အထိတော့ ဘယ်သူမှမဆုံး ဖြတ်ရကြတာ ရင်ထဲမှာအချစ်တွေကပြည့်လျှံနေလို့ပါပဲ။

‘ပတ္တမြား’ က ပုဝါပါးလေးနဲ့ကလေးရဲ့မျက်နှာနေရာ လေးကို အသာအနောက်ကနေအုပ်ထားပေးလေသည်။ ကြည့်ရ တာကလေးလေး အိပ်မောကျနေတယ်နဲ့တူပါသည်။

ကလေးချိုထားတဲ့လူက ဒီလောက်ဆတ်ဆတ်လူးနေတာ အိပ်ပျော်အောင်အိပ်နိုင်တဲ့ ကလေးကိုလည်းတကယ်အံ့သြပါရဲ့။

“သူတို့ ဈေးဝယ်တာကို တောက်လျှောက်လိုက်နေရင် ငါတို့တွေ ခြေထောက်ညောင်းပြီး တောင့်သွားတာပဲအဖတ်တင် လိမ့်မယ်... လူရှင်းတဲ့နေရာရောက်ရင် လှမယ်ကွာ... ငါတို့ပါ ဝိုင်းချုပ်ပေးထားမယ်”

“အေးလေ ဘာတစ်ခုမှဝယ်တာလည်းမတွေ့ သေးဘူး... သက်သက်အလကား ပစ္စည်းတွေကိုလျှောက်ကိုင်ကြည့်နေတာ မရှက်ဘူးလားမသိဘူး”

‘ခန့်ချော’က မကျေမနပ်ပြောနေမိဆဲ ဖျတ်ကနဲနောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လာတဲ့ ‘နီရဲ’ ကိုအတွေ့ အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ လက်သီးတစ်လုံးထောင်ပြလိုက်မိသည်။ ‘နီရဲ’ ဆိုတဲ့မိန်းမသိပ်ကို အကြောမာနေသည်။ ခါတိုင်းအချိန်တွေတုန်းက ရန်ဖြစ်စိတ်ကောက်ပြီးရင် သိပ်ပြီးချောနေစရာတောင်မလို၊ သူမဘက်က ခဏကလေးစိတ်ပြန်ပြေလွယ်သည်။

အခုလိုမျိုးလည်း အသည်းယားအောင် ဂျစ်ကနဲကနဲမျိုးတွေမလုပ်ပြတတ်ပါ။ မျက်နှာတည့်တည့်ကိုအလစ်ချောင်းပြီး ခေခဲရေတွေနဲ့ အပက်ခံရတဲ့အဖြစ်ကို လုံးဝမမေ့လိုက်နိုင်ပါ။

“ကျွန်တော်က ဘေးနှစ်ယောက်ကို ဝင်ထိန်းပေးထားမယ်... ‘ပတ္တမြား’ ကော ‘နီရဲ’ ကော ‘ရဲစို’ အနားကိုလုံးဝမကယ်

စေရဘူး စိတ်သာချနေ”

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တိုင်ပင်ပြီး လူရှင်းသောနေရာကို ရွေးချယ်နေမိကြသည်။ ဖလာဇာတစ်ခုလုံးကိုပတ်နေတာသည် အပေါ်တက်အောက်ဆင်းနဲ့ မျက်လုံးတွေတောင်ပြာချင်သလိုဖြစ်လာရသည်အထိပါ။ သူမတို့ သုံးယောက်ကတော့ အပြုံးမပျက်ကြသေး။

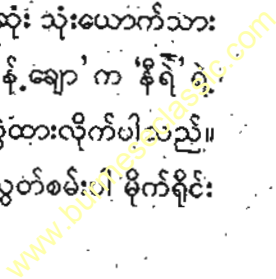
“ဒီလို မိန်းမတွေများ ရှိကလေးပေးပြီးအိုင်တင်လေး ထုတ်နေရမယ်ဆိုရင် မိုက်လည်းမဆာ၊ ခြေလည်းမညောင်းတတ်ဘူးနဲ့ သူမရဲ့”

ဒီလိုနဲ့ ဇွဲရှိရှိဖြင့်လိုက်လာလိုက်တာ လူအနည်းငယ်ရှင်းသောပရိဘောဂပစ္စည်းတွေရောင်းသည့် အပေါ်ထပ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

“က ဒီနေရာကတို့ အတွက် အသင့်တော်ဆုံးပဲဖြစ်လိမ့်မယ်... လူလည်းရှင်းတယ်... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဝင်လှကွာ...”

“မိုးထင်” ရဲ့အချက်ပေးစကားသံအဆုံး သုံးယောက်သား သူမတို့ အနားကိုတိုးကပ်လာကြသည်။ ‘ခန့်ချော’ က ‘နီရဲ’ ရဲ့ လက်ကို အနောက်ကနေ ဖျတ်ကနဲဆောင့်ဆွဲထားလိုက်ပါသည်။

“ဟင် ဘာလုပ်တာလဲ... လက်ကိုလွှတ်စမ်းပါ မိုက်ရိုင်း

လှချည်လား”

“အေး မင်းဘယ်လိုပဲထင်ထင် မလွတ်ပေးနိုင်ဘူး ငြိမ် ငြိမ်မနေရင် လက်ကိုတစ်ခါတည်းကျိုးသွားအောင် လိမ်ချိုးပစ် လိုက်မယ်မှတ်ထား”

“ချိုးကြည့်လေ... ဒီဘက်လက်ကအားနေတာပဲ ရှင့်ကို ဒီလိုလုပ်မှာပေါ့ က”

“နီရဲ ရဲ့ပိုက်ဆံအိတ်က မြောက်တက်လာကာ ဘုန်းကန် ‘ခန့်ချော’ ရဲ့ခေါင်းကိုရိုက်ချလိုက်လေသည်။ ပိုက်ဆံအိတ်တစ် လုံးမှာရှိသင့်သော အလေးအပင်နဲ့ မညီမျှအောင် လေးလံကာ ခေါင်းကလည်ပြီးမှူးနောက်သွားရသည်။ ဟ လေးလှချည်လား။ ပိုက်ဆံမထည့်ဘဲ ခဲတွေများကောက်ထည့်လာလေလား။

“ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေဆိုပြီး အနိုင်ကျင့်ဖို့ တော့မကြိုး စားနဲ့ နော်... ကျွန်မတို့ သိပ်မုန်းသွားမိလိမ့်မယ်... ဖယ်ပေးကြ ဖယ်ပေးကြ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ရဲစို” ရဲ့အသံက ခပ်စူးစူးလေးထွက်လာသည်။
“ဘာလို့ ဖယ်ပေးရမှာလဲ... မင်းတို့ လုပ်ချင်တာကိုလုပ် ခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ နားလည်ထား... ‘ကိုမိုးထင်’ လုပ်ပါ ဖမ်းပေးစမ်းပါ”

‘မိုးထင်’ က ‘ရဲစို’ ကိုဝိုင်းချုပ်ဖမ်းပေးကာ ‘သန့်ရှင်း’ က ကိုယ်မှာလွယ်ထားတဲ့ကလေးသိုင်းကြိုးကို မရမကဖြုတ်နေ မိပါသည်။ ဘေးလူတွေကြည့်နေရင်လည်း မတတ်နိုင်တော့ပါ။ ကိုယ်ကိစ္စ မြန်မြန်ဆန်ဆန် အောင်မြင်ဖို့က အဓိကပဲမဟုတ် လား။

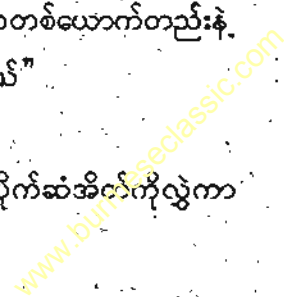
“ရဲစို” အား ကူညီပေးဖို့ ရှေ့တိုးလာတဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ကို ‘ခန့်ချော’ တာအရင် ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပါသည်။

“ကြည့်စမ်းယောက်ျားတွေဖြစ်ပြီး လစ်ရင်လစ်သလို အနိုင်ကျင့်ချင်ကြတယ်... က လေးများတစ်ခုခုဖြစ်သွားလို့ က တော့ ရှင်တို့ တွေကိုသတ်ပစ်မယ်”

‘ပတ္တမြား’ သည် ကိုယ့်လက်တစ်ဖက်ကို ခပ်စောင်းတင်း ဆွပ်ကိုင်ဖမ်းချုပ်ထားတဲ့ ‘ခန့်ချော’ ရဲ့လက်အား အားရှိပါးရှိ တုန်းကိုက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ကဲ မှတ်ပေတော့။ ဒီလောက်တောင် နေရာတကာပါ ချင်ပြီး လူတတ်သိပ်လုပ်ချင်နေတဲ့လူ။

“နီရဲ” နင်လည်းလုပ်လေ... သူကတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက်ကို နိုင်မယ်မှတ်နေတယ်”

“အေး အေး ကဲ ကဲ”
“နီရဲ” က လေးလံလှသော သူ့ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကိုလွှဲကာ

လွဲကာဖြင့် ထိချင်ရာထိဆိုပြီး 'ခန့်ချော' အား ပတ်ရိုက်ပစ်လေသည်။ ဒီလိုရိုက်ဖို့အတွက် မိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာထောပတ်သီးလေးလုံးလောက်ကို အလေးခံပြီးသယ်လာရတာ မဟုတ်လား။

အင်ကနဲ အင်္ဂုကနဲ အော်မြည်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာမဲ့မဲ့ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာတအားကိုကျေနပ်နေရသည်။ မိန်းကလေးတွေဆိုပြီး အင်အားနဲ့လုပ်ချင်တာလုပ်လို့ရမယ်ဆိုတဲ့အတွေးမျိုးရှိနေတဲ့သူတို့ သုံးယောက်ကို ပညာပေးချင်လှပါသည်။

'ရဲစို' ကလည်း ရုန်းကန်နေရင်းနဲ့ပင် 'ကိုမိုးထင်' ကိုကော 'သန့်ရှင်း' ကိုပါ လက်သွင်းတွေနဲ့ ကုတ်ဆွဲပစ်သည်။ သူတို့ ခြေထောက်တွေကို ဖိနပ်ရဲ့ဒေါက်ချွန်ချွန်တွေနဲ့ ဆောင့်ကာဆောင့်ကာ ဖိနင်းပစ်နေပါသည်။

အားကနဲ အားကနဲအော်လိုက်သံကြားတိုင်း ရင်ထဲမှာ သွားရကာ လုပ်နိုင်သလောက် ပညာစွမ်းတွေမြနေပါသည်။ 'ခန့်ချော' ကိုကြည့်မိတော့ 'နီရဲ' နဲ့ 'ပတ္တမြား' နှိပ်စက်နေတဲ့ ဒဏ်တွေကြားမှာ ပျော့ခွေချင်သလိုဖြစ်နေရပြီ။ သူတို့ ကနဲစယောက်တစ်ယောက်ဆိုတော့ ပိုဆော်လို့ ကောင်းသည်။

"ရပြီကွ ရပြီ..."

'သန့်ရှင်း' ရဲ့အသံကြီးက အကျယ်ကြီးထွက်ပေါ်လာ

သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကိုလည်း ထုရိုက်ကုတ်ဆွဲထားတာကို မေ့နေပုံရသည်။

"နင်တို့ ကလေးကိုပြန်ပေးနော်... ငါတို့ ရဲကိုတိုင်မယ်မှတ်ထား"

"တိုင်လေ နောက်ကိစ္စနောက်မှရှင်းမယ် သွားမယ်" ကလေးသိုင်းကြီးထုပ်ကို ပွေ့ချီကာ ပြေးထွက်သွားတဲ့ အတွက် ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်ကလည်း ပျော်ရွှင်သောမျက်နှာတွေနဲ့ ပြေးလိုက်သွားကြသည်။

သူတို့ ပျော်ရွှင်သလို 'ရဲစို' တို့ သုံးယောက်လည်း ပျော်ရွှင်ပေးပါသည်။ အခုလောလောဆယ် ဒီနေရာကနေ ခပ်မြန်မြန် လှမ်းမီခဲ့ရကြောင်းကြားသည်။

“ဟာ ခဲလိုက်ရတာ တကယ်နာတယ်ကွာ... တစ်ကိုယ်လုံးလည်း နာကျင်ပြီးကိုက်ခဲနေတာပဲ... ဒီလိုဖြစ်အောင်သူတို့ဘမင်ကြံစဉ်ပြီးလုပ်တာဖြစ်ရမယ်... ‘နီရဲ’ ဆိုတဲ့မိန်းမပိုက်ဆံအိတ်ထဲဘာထည့်ပြီး ရိုက်သလဲမသိပါဘူးကွာ... တစ်ချက်တစ်ချက်ထိ/လိုက်တိုင်း လူကိုအင့်သွားတာပဲ... ကလေးအပိုင်ရပြီဆိုပြီးတော့ သူတို့လုပ်သမျှကိုကြိတ်မှိတ်ခဲနေလိုက်တာ ကျွတ်ကျွတ်”

‘သန့်ရှင်း’ ရဲ့အခန်းမှာ သုံးယောက်လုံးစုနေကြခြင်းဖြစ်

သည်။ ‘သန့်ရှင်း’ ကတော့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို ပြန်မပြောချင်တော့သလို ကုတင်ပေါ်မှာသာပက်လက်လှန်ပြီး အကြိတ်နေလေသည်။

“အေးကွာ... ဒီလိုလုပ်ထားလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူထင်မှာလဲ... ငါ့မှာလည်း ‘ရဲစို’ စက်စက်နင်းနေတဲ့ ဒေါက်ဖီနပ်ဒဏ်ကိုခဲနေရတာ ခြေချောင်းတွေတောင်ကျိုးတော့မယ်... လက်သဏ္ဍာန်တွေနဲ့လည်းကုတ်ထားတာ ပွထနေတာပဲ... ဒီလောက်ခဲနေပြီးမှတော့ အပိုင်ရနေပြီပဲတွက်တာပေါ့ကွာ... ဘယ်သူကအင်ထုဖန်တာလို့ ထင်မှာတဲ့လဲ... တော်တော်လည်တဲ့ မိန်းမတွေ... ဆိုင်စာင်ကလည်းကောင်းမှကောင်း အိမ်မှာတောင်လူကြီးတွေရှေ့နပ်စာင်စာင်းမနေရဲတဲ့ဘဝကွာ... ဒဏ်ရာတွေကိုမြင်တာနဲ့ စပ်စုကြတော့မှာ ရှင်းဖြလိုလည်းမကောင်းတဲ့ကိစ္စ စိတ်ညစ်ပါတယ်ကွာ”

‘မိုးထင်’ တို့သုံးယောက်သား ကလေးလေးကိုပွေ့ချီပြီး ကားဆီအပြေးလာခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။ ကားပေါ်ရောက်တော့မှ သူတို့တွေအလိမ်မိပြီဆိုတာ သိလိုက်ကြရသည်။ ‘သန့်ရှင်း’ လက်ထဲပါလာတဲ့အထုပ်က ကလေးဖြစ်မနေဘဲ အဝတ်စုံတို့တွေထည့်ထားသည့် အထုပ်ကြီးဖြစ်နေပါသည်။

အဝတ်စုတ်တွေကြားထဲမှာ လေးပင်အောင်လို့ သဲတွေကိုပင်ထည့်ထားလိုက်ပါသေးသည်။ တော်တော်အကျင့်တန်သည့်မိန်းမတွေပါပဲ။ ဒီလိုလှည့်စားမှုမျိုးကို သူတို့ မို့ လို့ ပဲလုပ်တတ်ကြသည်။ ယောက်ျားတွေဖြစ်တဲ့ 'မိုးထင်' တို့ တောင်မှတွေးမိကြသည်မဟုတ်။

အထုပ်ထဲကအဝတ်စုတ်တွေနဲ့ သဲတွေထွက်လာတော့ လူကငိုချင်သွားရသည်။ ခံလိုက်ရတာနဲ့ မကာမိအောင် ကိုယ်ဖြန့်ရလိုက်တာက တကယ့်ကိုအစုတ်အပြတ်တွေပါ။

'သန့်ရှင်း' ဆိုရင် စကားပင်ဟဟမပြောနိုင်သည်အထိကို စိတ်ထဲခံပြင်းသွားတယ်နဲ့ တူသည်။ ပြန်လာတည်းကသူ့ကို ကြည့်လိုက်တိုင်း အံ့ကိုကြိတ်ပြီး တစ်ခုခုကိုတွေးတောစဉ်းစားနေပုံရသည်။

"မကျေနပ်ဘူးကွာ မကျေနပ်ဘူး... သူတို့တွေကိုတစ်ခုပြန်လုပ်ရမှကိုကျေနပ်နိုင်မယ်... ငါတို့ အလျှော့ပေးထားတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး မျိုးစုံနှိပ်စက်နေတာ... အပြင်မှာလူလို့ မရရင် အိမ်ထဲအထိဝင်လုပ်စေမယ်ကွာ... ဘာမှတ်လဲ... ငြိမ်နေရင် သူတို့တွေကိုအရှုံးပေးရာကျတယ်... ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကိုရအောင်ကိုလုပ်မယ်"

"ကောင်းတယ်... ငါလည်းဒီလိုပဲတွေးတယ်... ခံလိုက်ရတာကို နည်းနည်းမှမကျေနပ်နိုင်ဘူး... ဒီတစ်ခါကျရင် သူတို့တွေကိုအရင်မေ့သွားအောင် လက်သီးတစ်လုံးစီ အရင်ကျွေးထားလိုက်မယ်"

'မိုးထင်' နဲ့ 'ခန့်ချော' အတိုင်အဖောက်ညီညီ ပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ 'သန့်ရှင်း' ဆီက သက်ပြင်းချသံကိုကြားလိုက်ရပြန်

"အိမ်ထဲဝင်ဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမှမဟုတ်တာ... အစောင့်ချထားတဲ့လူတွေပုံစံကိုလည်း ကြည့်ဦး... နည်းတဲ့ဗလကြီးတွေ မဟုတ်ဘူး... ကိုင်ပေါက်လိုက်တာနဲ့ တောင် လွင့်သွားလို့ ရနေပြီ ဒီအထိငါ့ကြီးတွေ ဝင်လို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး"

"ဒါဆို ဘာမှပြန်မလုပ်ဘဲ ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံနေရမှာလား"

"သူတို့ လိုပဲကလိမ်ကကျစ်လမ်းစဉ်တွေ လုပ်ရမှာပေါ့... ပေါ့တင်ကြီးသွားလို့ ကတော့ အခုတစ်ခါလို့ ထပ်ပြီးအဖဲခံနေရဦးမှာပဲ"

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"အေး မင်းဘာတွေကြံထားလို့လဲ"

'သန့်ရှင်း' အနားသို့ 'မိုးထင်' နဲ့ 'ခန့်ချော' ရောက်သွား

ရသည်။ ယောက်ျားတွေရဲ့ ဉာဏ်ရည်ကိုမိန်းမတွေ လိုက်လို့ မိ
နိုင်ပါ့မလားလေ။

“စဉ်းစားထားတာကတော့ ဟန်ဆောင်ပြီးဝင်ပူးဖို့ပဲ...
ငါတို့ရုပ်တွေကိုဖျက်သွားရလိမ့်မယ်... အိမ်ထဲရောက်သွားရင်
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပွဲကပြီးနေပြီလေ... ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

“အင်း”

“စုံထောက်တွေဟန်ဆောင်ပြီး မေးစရာရှိလို့ဆို ပြီးသွား
ကြမယ်...စောင့်တဲ့ကောင်တွေလည်း ဘာမှပြောရဲမှာမဟုတ်ဘူး...
ဖြူသွားလိမ့်မယ်... မကောင်းဘူးလား”

“လွယ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်အောင်တော့ လုပ်ကြည့်ရမှာပေါ့... အရင်အခြေ
အနေသွားကြည့်ကြမယ်”

“အေး သွားကြမယ်”

နာကျင်နေတဲ့ဝေဒနာတွေကို အတင်းမေ့ပျောက်ကာ ပြန်
ပြီးအနိုင်ရဖို့အတွက် အားတင်းထားလိုက်ကြသည်။ ‘မိုးထင်’ တို့
သုံးယောက် ကားပေါ်ကမဆင်းကြဘဲ အခြေအနေကိုခပ်ဝေးဝေး
ကနေသာ အကဲခတ်ကြည့်နေမိကြသည်။

ခြံတွင်းမှာတော့ ခါတိုင်းရက်တွေအတိုင်း အစောင့်တွေ

ကလမ်းလျှောက်နေကြလေသည်။ ‘မိုးထင်’ တို့ကားကိုတွေ့ပေ
မယ့် သူတို့နဲ့မဆိုင်သလိုသာနေနေကြသည်။

အိမ်တွင်းမှာရှိနေသော ‘ပတ္တမြား’ တို့ကလည်း အပြင်
မှာ ‘မိုးထင်’ တို့ရောက်နေတယ်ဆိုတာကို သိပြီးနေကြပါပြီ။

“မမှတ်သေးဘူးလား မသိပါဘူး... ဒီလောက်ထုထောင်း
လိုက်တာတောင် လာရစ်နေကြသေးတယ်...”

‘ပတ္တမြား’ က ချောင်းကြည့်ပြီးပြောလိုက်တာဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပါ... ရုံးထားတာတောင် မျက်နှာတွေကပြောင်
နေနိုင်သေးတယ်... လစ်တာနဲ့အကောက်ကြဦးမယ်ဆိုပြီးမောင်း
ပစ်ထားသလားမသိဘူး”

“နီရဲ့ရယ်... နင့်ထောပတ်သီးပိုက်ဆံအိတ်ကို ထပ်စား
ချင်နေလို့လာမှမသိတာ... ဟား ဟား သူတို့ကိုသူတို့ပိုင်ပြီပဲ
ထင်နေတာဆိုရယ်ချင်တာ”

“သူတို့တွေနေ့တိုင်းဒီလိုပဲ ချောင်းမြောင်းနေရင်ဘယ်
လိုလုပ်မလဲ”

“အေး အဲ့ဒီလိုဆိုရင်တော့ဒုက္ခပဲ... ငါတို့ကအလုပ်တွေ
ရှိသေးတယ်... ဒီနေ့တောင်မှ ဝယ်လက်တစ်ယောက်ကိုချိန်းထား
သေးတာ... ‘အကောက်’ လေးကိုလည်း အပြင်ခေါ်သွားလို့လဲ့”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

မဖြစ်နိုင်ဘူး... ကလေးပါတာနဲ့ ဝင်လှမှာပဲ”

“မနေ့ကလိုထားခဲ့တာပေါ့ဟာ... ကိစ္စကခဏကလေးပဲ မဟုတ်လား... ငါ့ကားနဲ့ သွားမယ်... အထဲကိုမြင်ရတာလည်း မဟုတ်ဘူး... နင်တစ်ယောက်တည်းပဲ ဆင်း... ငါနဲ့ ‘နီရဲ’ ကား ပေါ်မှာစောင့်ကျန်ရစ်မယ်”

“ကလေးကကော”

“ထားခဲ့မယ်ဟယ်... သူတို့ သိတာမှတ်လို့...”

သုံးယောက်သားတိုင်ပင်ပြီး ညနေစောင်းလောက်ကျမှ ပဲအပြင်ကိုထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ‘ဦးလေးထွေး’ ကို အရင်ခေါ်ပြီး ကလေးကိုကြည့်ထိန်းပေးထားဖို့ သေချာမှာနေရ သည်။

“မနေ့ကလိုပဲ အလုပ်ကလေးရှိလို့ အပြင်ခဏသွားဦး မယ်နော်... ‘အကောက်’ လေးကို ‘ဦးလေးထွေး’ ခဏကြည့်ပေး ထားပါ... အိမ်ထဲကအိမ်ပြင်မထွက်နဲ့ နော်... ‘ခန့်ချော’ တို့ ‘ကို မိုးထင်’ တို့ ရောက်လာရင်လည်း လုံးဝအိမ်တံခါးကိုဖွင့်မပေးနဲ့ ခြံထဲတောင်အဝင်မခံနဲ့... သူတို့ တွေကကလေးကို ပြဿနာရှာ ချင်နေတာ”

“သူတို့ သုံးယောက်က ကလေးကိုဘာလို့ ပြဿနာရှာ”

နေရတာလဲ... ကလေးမှာမှ အပြစ်မရှိတဲ့ဥစ္စာ”

“သူတို့က ကလေးထက် ‘နီရဲ’ တို့ကိုပိုပြီး ပြဿနာရှာ ချင်နေတာ ဦးလေးထွေး’ ရဲ့... ကလေးတစ်ယောက် အိမ်ရောက် လာတာကို သူတို့ စိတ်ထဲမသက်သာတော်တော်ဖြစ်နေပုံရတယ်... ရှင်းရှင်းပြောရရင် ‘နီရဲ’ တို့ သုံးယောက်ထဲကတစ်ယောက် ယောက်ရဲ့ ကလေးလို့ ထင်နေတာ... အဲဒီလိုထင်တာကို ‘နီရဲ’ တို့ ကလည်း စိတ်နာတယ်... မရှင်းချင်လို့ ပိုရှုံ့ပြီး ကိုယ့်ကလေးလို့ ပဲပြောလိုက်တယ်...”

“မှန်တဲ့အတိုင်းပြောလိုက်တာ မဟုတ်ဘူးကွယ်”

“ပြောလိုက်ရင် ဟိုပိုဒီပို တွေလုပ်ခိုင်းနေမှာစိုးလို့ ပေါ့ တာပေးကို ‘နီရဲ’ တို့ သုံးယောက်စဉ်တွယ်နေကြပြီ... သူ့မိဘတွေ လက်ထဲကိုတောင် ပြန်ထည့်ပေးချင်တာမဟုတ်တော့ဘူး... မွေး စားလို့ ရရင်းတောင်းပြီးတော့ကိုမွေးစားဖို့ သုံးယောက်လုံးဆုံး ဖြတ်ထားတယ်”

“ဟင်း...”

“ဦးလေးထွေး’ က ခြံထဲမှာနေလာတာကြာပြီဆိုတော့ ကိုယ့်ဦးလေးသားချင်းလို့ ဖြစ်နေတာကြောင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောပြနေမိတာပါ။ ‘ခန့်ချော’ တို့နဲ့လည်း ခင်မင်ပါသည်။”

ဘယ်လောက်ပဲခင်ခင် အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ 'နီရဲ' တို့လောက်တော့
'ဦးလေးထွန်း' အပေါ်သူတို့တွေ သြဇာမညောင်းနိုင်ကြပါ။

“ဦးလေးထွေး' ကိုယုံကြည်လို့ ကလေးကိုသေချာအပ်
ထားခဲ့တာနော်... သေချာထိန်းထားပေးပါ”

“အေးပါကွယ်”

'ဦးလေးထွေး' ထွက်သွားပြီး 'နီရဲ' ခြံပြင်ကိုချောင်းကြည့်
လိုက်တော့ သူတို့တွေမရှိကြတော့ချေ။ ညနေစောင်းလောက်
အထိ သူတို့တွေပြန်ရောက်မလာပါစေနဲ့လို့သာ ဆုတောင်း
လိုက်မိသည်။

“ဒီလိုတွေဖြစ်မှာစိုးလို့ ဦးလေးထွေး' ကိုသေချာမှာထား
ခဲ့တာပေါ့... ရက်စက်လိုက်တာ ဦးလေးထွေး' ရယ်... ဒီလောက်
အထောင့်တွေလည်းရှိနေရဲ့နဲ့များ ဘယ်ကနေဘယ်လိုကလေးက
ပျောက်သွားရတာလဲ... 'နီရဲ' မယုံနိုင်ဘူး... အီး ဟီး ဟီး”

“အဟင့် ဟင့် ဟင့်... ဦးလေးထွေး' ကိုကလေးနားမှာ
နေပါဆိုတာ ဘာလို့မနေတာလဲ... ပုခက်ထဲမှာအိပ်နေတယ်ဆို
လို့ကြည့်လိုက်တာ ဘာမှလည်းမရှိတော့ဘူး... 'ပတ္တမြား' တော့
သေသာသေလိုက်ချင်တော့တာပဲ... ကလေးပိုင်ရှင်တွေကကိုယ်

တွေကို စိတ်ချလို့ သေချာအပ်ထားခဲ့တာမှ မကောင်းတဲ့လူလက်ထဲရောက်သွားရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ... ဘယ်မှာလိုက်ရှာရမလဲ”

“ငါတော့ ရဲစဲခန်းပဲတိုင်လိုက်ချင်တော့တယ်... ဘယ်သူပဲလာခိုးခိုးခိုးတဲ့လူကိုကောင်းကောင်းဆုံးမလိုက်ချင်တယ်”

‘ရဲစဲ’ တို့ သုံးယောက်လုံး ပွက်လောရိုက်နေလိုက်တာ ဦးလေးထွေး မျက်နှာက ဆိုးရွက်လောက်သာရှိပါတော့သည်။ သူ့လက်ထဲကနေပျောက်သွားတာဆိုတော့ အဓိကတရားခံက သူ့ဖြစ်နေသည်မဟုတ်လား။

ဦးလေးထွေး က ကလေးကိုပုခက်ထဲမှာ ဝှေ့ချာသိပ်ထားခဲ့ပြီး အိမ်တံခါးဝမှာ ထိုင်စောင့်နေခဲ့တာတဲ့။ ‘ရဲစဲ’ တို့ သုံးယောက်အပြင်ထွက်တာကလည်း သိပ်မကြာတော့ ပြန်လာတဲ့အခါ ဦးလေးထွေး က ‘အကောက်’ လေးအိပ်နေတယ်လို့ ပြောတော့ စိတ်အေးသွားခဲ့ရသည်။

‘ပတ္တမြား’ က ပုခက်ကိုသွားကြည့်မှပဲ ကလေးမရှိတော့တာကို သိရတဲ့အဖြစ်ပါ။ ကလေးမရှိတော့ဘူးသိလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ ‘ရဲစဲ’ တို့ ရင်ထဲမှာ မီးလောင်သွားသလိုကို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ကိုယ့်သွေးသားမဟုတ်ပေမယ့် ချစ်စရာကောင်းလွန်းလှ

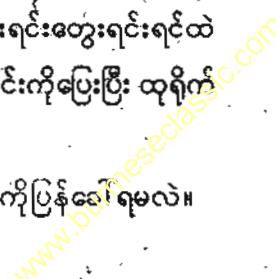
တဲ့ကလေးလေးကို ပြုစုယုယရင်းနဲ့ပဲ သံယောဇဉ်တွေတွယ်ငြိလာခဲ့ရသည်။ တခြားအပျော်တွေကိုတောင် မေ့နိုင်ပြီးကလေးနဲ့အတူ ‘ရဲစဲ’ တို့ သုံးယောက် အိမ်တွင်းမှာကမ္ဘာတစ်ခုတည်းဆောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဒီကလေးလေးအတွက်နဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူတွေကိုလည်း မေ့ပစ်နိုင်အောင်ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ရန်တွေဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ပြန်စားကြီး ‘ရဲစဲ’ တို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကနေ ဆွဲထုတ်ခံရတာတွေကတော့ ရက်စက်လွန်းပါသည်။ ကလေးကိုခေါ်သွားတာတွေကိုလည်း မကျေနပ်နိုင်ပါ။ ဘယ်သူတွေဖြစ်မလဲ။ အဓိကတရားခံက ‘သန့်ရှင်း’ တို့ သုံးယောက်။ ကလေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကြားတွေ နေရတဲ့အန္တရာယ်တွေသည် သူတို့ သုံးယောက်ပဲရှိနေတာမဟုတ်လား။

သူတို့ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှမဖြစ်နိုင်ပေ။ ကလေးကိုခိုးတဲ့လူတွေသည် သူတို့ သုံးယောက်ပါပဲ။ တွေးရင်းတွေးရင်းရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေဆူဝေတက်လာရကာ ချက်ခြင်းကိုပြေးပြီး ထုရိုက်ပစ်လိုက်ချင်မိသည်။

ဘယ်သူ့အိမ်ကိုလိုက်ပြီး ကလေးကိုပြန်ခေါ်ရမလဲ။

“နီရဲ”နဲ့ ‘ပတ္တမြား’ ကလည်း အံ့တွေကြိတ်ပြီး ငိုနေကြသည်။ ခံစားနေရတာအားလုံးအတူတူပဲမို့ ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲတိုင်ပင်မှဖြစ်ပါမည်။

“အခုငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ... ကလေးကိုပြန်တွေ့မှကိုဖြစ်မယ်... ငိုနေလို့လည်းမပြီးဘူး... ရဲစခန်းကိုတိုင်မလား သူတို့ဆီအရင်သွားတွေ့မလား”

“ရဲစခန်းတော့ မတိုင်ပါနဲ့ ကွယ်... ကိုယ့်အချင်းချင်းပဲ အရင်ညှိကြတာအဆင်ပြေမယ်နဲ့ တူပါတယ်... ဦးလေးထွေး တောင်းပန်ပါတယ်”

“အို သူများအိမ်ထဲကျူးကျူးကျော်ကျော် ဘာလို့ ဝင်သေးလဲ... သူတို့အပြစ်သူတို့ခံရမှာပဲ... ကိုယ်တွေအရှက်ကွဲချင်လည်းကွဲ ရတယ်... ကလေးပြန်ရရင်ကျေနပ်ပြီ”

“ဦးလေးထွေး” က စိတ်မကောင်းသလိုမျက်နှာထားဖြင့် ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။ ဦးလေးထွေး ရင်ထဲကကလေးအပေါ်ထားတဲ့သံယောဇဉ်က ‘ရဲစို’တို့ လောက် လေးနက်လို့ လား။ တကယ်ချစ်တဲ့သူတွေကတော့ ရင်တွေပွင့်အောင်ကို ပူလောင်နေတယ်ဆိုတာ စိတ်ချင်းတူမှပဲသိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

“ဦးလေးထွေး” ပြောသလိုပဲ ရဲကိုတော့မတိုင်သေးဘူး

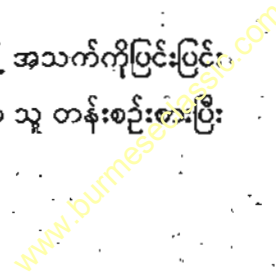
ငါထို့တွေ ဟိုသုံးယောက်ကိုသွားတွေ့ကြမယ်... ကလေးကိုသူတို့ဆီကပြန်တောင်းမယ်... သူတို့သိချင်တာရှိလည်း ဖွင့်မြောပြလိုက်မယ်... ယုံချင်ယုံမယုံချင်နေ အဓိကက ကလေးငါတို့လက်ထဲပြန်ရောက်ဖို့ပဲ”

“ထင်တော့ထင်တယ်... ကလေးကိုခိုးချင်လို့ ဒီနေ့ငါတို့အပြင်ထွက်တော့ သူတို့တွေအနောက်ကနေပါမလာတာကို... စိတ်မကောင်းနဲ့ နေရမလားအောင်းမေ့ပါတယ် ဒင်းတို့ ကသေချာကိုအကွက်ချပြီးလုပ်သွားတာ”

“က အခုစာယ်ကိုအင်ဖုန်းဆက်ရင် ကောင်းမလဲ...”

“ရစို” တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်ပြီး စဉ်းစားကြသည်။ “နီရဲ” အတွေးမှာက ‘ခန့်ချော’ ဆီသူမတစ်ကစပြီး ဖုန်းဆက်လိုက်ရင် သူ့အရမ်းကိုဘဝင်မြင့်သွားလိမ့်မည်။ ‘ခန့်ချော’ ဟာ အရင်တည်းက သူနိုင်တဲ့အချိန်ဆိုရင် ဖိမတတ်တဲ့သူဆိုတော့ အခုလိုအခြေအနေမျိုးဆိုရင် အနိုင်ကိုချတော့မှာပဲ။

“နီရဲ” ဖုန်းနံပါတ်ကိုမြင်လိုက်တာနဲ့ အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှူပြီး ဘယ်စကားတွေနဲ့ စပြောမယ်ဆိုတာ သူ တန်းစဉ်းစားပြီးနေလောက်ပြီ။

'နီရဲ' ဘက်က လေသံပျော့နဲ့ စပြောရမယ့်အဖြစ်က
ခတော်လေးစိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းနေရပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့
ဆီကို ဖုန်းစမဆက်ချင်ပါ။

'ရဲစို' အတွေးမှာလည်း 'နီရဲ' လိုပဲဖြစ်နေသည်။ စချစ်
တည်းက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနိုင်အဆုံးမပေးဘဲချစ်
လာကြတဲ့ စုံတွဲဆိုတော့ သန့်ရှင်း အနေနဲ့ သူ့ရူးထားတဲ့အခြေ
အနေမျိုးမှာ အနိုင်ပြန်ရတုန်း တွယ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်က ကြီးစိုးနေ
မှာသေချာပါသည်။

'ရဲစို' ဘက်ကလည်း တိုလ် ရှုံးနေတာမှန်ပေမယ့် မျက်နှာ
အငယ်ခံပြီးအောက်မကျို့ လိုက်ချင်ပေ။ ပြောချင်အပြောရင် ခပ်
တန်းတန်းနဲ့ ရင်ဘောင်တန်းပြီးပြောလိုက်ချင်တာပါ။

အဲ့ဒီတော့ သူတို့ ဆီဆက်သွယ်လို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့
သူက 'ပတ္တမြား' သာဖြစ်လို့ နေသည်။ 'ပတ္တမြား' က 'ကိုမိုးထင်
နဲ့ တရားဝင်ချစ်သူတွေဖြစ်သေးတာလည်းမဟုတ်၊ အိုင်တင်ခဲလို
အကောင်းဆုံးအချိန်မှာ 'ကိုမိုးထင်' အား အသာစီးလေးနဲ့ သူ့ဖြစ်
ချင်တာကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီးပြောလိုက်ရင် ကိုယ့်ဘက်ကိုပါ
လာနိုင်သည်။

ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် သူငယ်

ချင်းတွေအပေါ်လည်း သစ္စာဖောက်ဖို့ ဝန်လေးတဲ့သူတွေမဟုတ်
တာကြောင့် 'ကိုမိုးထင်' အား သိမ်းသွင်းလို့ လွယ်နိုင်မည်ထင်
သည်။

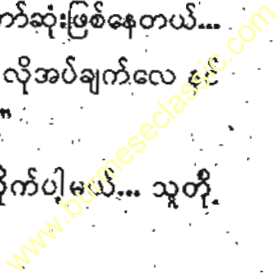
'နီရဲ' နဲ့ 'ရဲစို' 'ပတ္တမြား' အား ခပ်ပြုံးပြုံးလေးကြည့်မိ
ကြသည်။

"ဟိတ် နင်တို့ နှစ်ယောက်က ငါ့ကိုပဲ လွဲချဖို့ ကြံနေတာ
မဟုတ်လား... နင်တို့ အကြည့်တွေကလုံးဝကို ဓရိုးသားဘူး"

"လွဲချတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး... နင်တစ်ယောက်တည်း
အောင်မြင်သလိုဖြစ်နေလို့ စိတ် ဘူးမိကြတာ... နင့်ဆိုရင် 'ကိုမိုး
ထင်' က အလျှော့ပေးရမှာအသေအချာပဲ... သူ့ကြိုက်မယ့်စကား
တွေနဲ့ နှင် စည်းရုံးလိုက်ဖို့ ပဲလိုတယ်... နင်အပြောကောင်း
ရင်ကောင်းသလိုမျိုး သူ့ကိုယ်တိုင် ကလေးကိုပြန်ခေါ်လာလေးနိုင်
တာပဲလေ"

"ဟုတ်တယ်... 'ရဲစို' ပြောသလိုပဲ အခုချိန်မှာ သူတို့ ဆီ
စဝင်ဖို့က နင်တစ်ယောက်တည်းအသင့်တော်ဆုံးဖြစ်နေတယ်...
ကျွန်ုပ်ပါဟာ ဒါငါတို့ သုံးယောက်စလုံးရဲ့ လိုအပ်ချက်လေ နင်
လည်း 'အကောက်' လေးကိုချစ်တာပဲဟာ"

"ဟင်း အေးပေါ့... ငါပဲ စဆက်လိုက်ပါ့မယ်... သူတို့

ဆီမှာ 'အကောက်' လေးရှိနေဖို့ကအဓိကပါပဲ”

'ပတ္တမြား' က 'ကိုမိုးထင်' ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ပါးစပ်က
နေ အရင်ရေရွတ်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ တဒုတ်ဒုတ်နဲ့ ခုန်နေသည်။

ချိန်းလို့သာလာခဲ့ရသည် 'မိုးထင်' ရဲ့စိတ်ထဲမှာတော့
နည်းနည်းလေးမှကို မယုံကြည်သေးပေ။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက်
ဆန့်ကျင်နေကြတဲ့အချိန်မှာမှ ငလချိုကလေးနဲ့နှစ်ယောက်တည်း
တွေ့ရအောင်လာခဲ့ဖို့ ချိန်းတဲ့ 'ပတ္တမြား' ရဲ့စိတ်ကို အံ့ဩနေမိ
ပါသည်။

ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောရဘူးလို့ စချိန်းတည်းကပြောထား
တာကြောင့် အဖော်လည်းခေါ်မလာရဲချေ။ ချိန်းထားတာကဆယ့်
တစ်နာရီ၊ အခုဆယ့်တစ်နာရီခွဲကာနီးတော့မည်။ ဒီမိန်းမ သက်

www.burmeseclassic.com

သက်သူ့ကို ဒုက္ခပေးချင်လို့ ကလိမ်ကျလိုက်တာလားမသိ။

စောင့်နေရင်းစောင့်နေရင်း လူကဒေါသဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်လာရသည်။ ပြန်သွားပြီးမှ ရောက်လာမှာကိုလည်း စိုးရိမ်နေ သေးတာကြောင့် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ သာ ဆက်ပြီးစောင့်နေမိတော့ သည်။

မိုးထင် 'စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်နေမိတာ မှန်သွားသည်။ သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာပဲ 'ပတ္တမြား' ရောက်လို့ လာသည်။ မျက် နှာထားကကြည့်သလိုလို တည်သလိုလိုနဲ့ ခပ်ရဲရဲလေးဖြစ်နေတာ စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုဖြစ်နေသလိုပါပဲ။

မိုးထင် 'ကိုယ်တိုင်လည်း နှစ်ယောက်တည်ဆွဲပြီးအခုမှ တွေ့ဆုံရတာဆိုတော့ ရင်ထဲမှာလှိုင်းထကာနေသည်။ ဘယ်အ နေဘယ်လိုစကားတွေ စပြောရမလဲစဉ်းစားနေရ၏။

" 'ပတ္တမြား' ကိုယ့်ကိုချိန်းတာ ကိစ္စများရှိနေလို့ လား "

" ရှိ ရှိတယ်... တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဘာမဟုတ် တဲ့ကိစ္စလေးနဲ့ စကားများပြီးရန်တွေဖြစ်နေရတဲ့ဘဝကို မှန်းလာ လို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဆွေးနွေးမယ်ဆိုပြီး ချိန်းလိုက်တာ "

" ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးမဟုတ်ပါဘူး 'ပတ္တမြား' ရယ် "

" 'ကိုမိုး' ကတကယ်ပဲ 'ပတ္တမြား' ကိုကလေးတစ်ယောက်

အမေလို့ ထင်နေလို့ လား "

" မထင်ရက်လို့ မယုံရဲလို့ တကယ်ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာကို လိုက်စုံစမ်းနေတာပေါ့ 'ပတ္တမြား' ရယ်... ကိုယ့်ရင်ထဲမှာဘယ် လောက်ထိအောင် နှာကျင်နေထယ်ဆိုတာ ကိုယ်ပဲသိပါတယ် "

'ပတ္တမြား' ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ရင်ခုန်သံတွေမြန်သွားရသည်။ လာထောက်ကလေးကိစ္စကို ဦးစားပေးပြီးလာခဲ့တာဖြစ်ပေမယ့် စ ပြောတာလေးကလေးကိစ္စကမရောက်ဘဲ နှလုံးသားကိစ္စတွေက အစဉ်အလာနဲ့အောက်နေသည်။

အနီ တို့ ကလည်း ပြောပါသည်။ 'ပတ္တမြား' ရင်ထဲမှာ 'ကိုမိုး' ကို တကယ်ချစ်တာမှန်တယ်ဆိုရင် ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကြောင်း အရင်းကိုအဖန်အတိုင်းပြောပြပြီး ကလေးကိုပြန်ရအောင်ကြိုး စားဖို့ပါလား။

" အာအတွက်နှာကျင်ရတာလဲ... 'ပတ္တမြား' ဟာအပျိုစင် မဟုတ်တော့ဘူးဆိုလို့ လား... တကယ်ချစ်တာမှန်ရင် ပျိုပျိုအိုအို ဆိုတာတွေ ထည့်တွက်စရာလိုသေးလို့ လား... 'ပတ္တမြား' သာ 'ကိုမိုး' နေရာမှာဆို တကယ်ချစ်တာသေချာပြီဆိုရင် ကိုယ်ချစ်တဲ့ လူကိုပိုင်ဆိုင်ရဖို့ ပဲကြိုးစားတော့မယ်... ကျန်တာတွေသိပ်စဉ်း စားတော့ဘူး "

“ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းအတွက်ကတော့ ‘ပတ္တမြား’ ပြောသလိုလုပ်လို့ရတာပေါ့... မိဘတွေကိုထည့်ထွက်တဲ့အခါမှာ အဆင်မပြေမှုတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်လေ... အဲဒီအခါ ‘ပတ္တမြား’ ကော ကိုယ်ပါစိတ်ညစ်ရမှာပေါ့”

“‘ကိုမိုး’ က မိဘသဘောတရားနာခံမှာလား ရင်ထဲကချစ် တဲ့သူကိုရွေးချယ်မှာလား”

“ဟင်း နှစ်ဘက်စလုံးကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်ပါတယ်... ကလေးက ဘယ်သူ့ကလေးလည်းဆိုတာ ကိုယ့်တို့ဘာချာအောင် ပြောပြပါလား”

“တကယ်လို့ ‘ပတ္တမြား’ ရဲ့ကလေးဆိုရင် ‘ကိုမိုး’ က နောက်ဆုတ်သွားမှာလား”

“နောက်ဆုတ်ဖို့ထက် ‘ပတ္တမြား’ တို့သားအမိကိုလက် ဆွဲခေါ်ပြီး ဟိုးအဝေးကြီးတစ်နေရာမှာ ဘဝတစ်ခုကိုအခြေချပစ် လိုက်ချင်တော့တယ်”

ဆွေးဆွေးကြီးပြောနေတဲ့ ‘ကိုမိုး’ ကိုကြည့်ပြီး ‘ပတ္တမြား’ မျက်နှာပြုံးသွားရပါသည်။ မိဘတွေထက် ‘ပတ္တမြား’ ဘက်ကိုပို ဦးစားပေတဲ့ ‘ကိုမိုး’ ရဲ့စိတ်ကလေးကိုလည်း ပိုချစ်သွားရသည်။

“ဒီလိုဖြေပေးတဲ့အတွက် ‘ကိုမိုး’ ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်

တကယ်တော့ ‘ကိုမိုး’ ရယ်... ကလေးကိစ္စက ‘ပတ္တမြား’ နဲ့မဆိုင် ပါဘူး... ‘ပတ္တမြား’ တင်မဟုတ်ဘူး ‘ရဲစို’ ကော ‘နီရဲ’ နဲ့ပါမဆိုင် ဘူး... ကလေးက ‘ပတ္တမြား’ တို့အိမ်ကို အလည်ရောက်လာခဲ့ တာလေ”

‘ပတ္တမြား’ သည် ‘အကောက်’ လေးအိမ်ကိုရောက်လာပုံ ကလို့ ဒီနေ့အထိဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေအကုန်လုံးကို ခပ်အေးအေး ငေးငေး ‘ကိုမိုး’ နားလည်အောင်ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ‘ကိုမိုး’ ရဲ့မျက် နှာမှာ ရဲ့လိုက်တဲ့လိုက်နဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ အပြုံးမျက်နှာဖြစ် သွားရပေသည်။

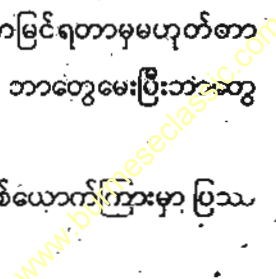
“ဒါဆို ကလေးကို နို့တိုက်နေတာကကော”

“ဘယ်မှာတိုက်လို့လဲ... ‘ကိုမိုး’ က သေချာမြင်လို့လား အဝထွေမေးနေမှန်းကိုမသိဘူး”

“သေချာတော့မမြင်ရဘူးပေါ့... ဒါပေမဲ့အနောက်ကနေ တော့ မြင်နေရတယ်”

“အနောက်ကမြင်ရတာပဲ ရှေ့ကမြင်ရတာမှမဟုတ်တာ လက်ထဲမှာနို့ပူးကိုင်ပြီးတိုက်တာပေါ့... ဘာတွေမေးပြီးဘာတွေ တွေးနေမှန်းကိုမသိဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ... ဒါဆိုကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပြဿ

နာဆိုတာမရှိတော့ဘူးလေ... 'ပတ္တမြား' ဘက်ကချစ်တယ်ဆို တဲ့စကားတစ်ခွန်းပြောရင် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်တရားဝင်ချစ်သူ တွေဖြစ်လို့ရပြီ"

"နိုး... အဲဒီလိုချစ်သူတွေဖြစ်ဖို့အတွက်/အကောင်အလေးကို 'ပတ္တမြား' တို့လက်ထဲဖြန့်ပေးလေ... ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် 'ကိုမိုး' ကလေးကိုခေါ်လာခဲ့ပေးရမယ်... 'သန့်ရှင်း' ကို သဘောမတူဘူးဆိုရင်လည်း 'ကိုမိုး' ဖါသာနည်းလမ်းရှာပြီခေါ် လာခဲ့ရမယ်... 'အကောက်' လေး 'ပတ္တမြား' တို့အိမ်ထဲပြန်ရောက် လာတဲ့နေ့က 'ကိုမိုး' နဲ့ချစ်သူတွေစဖြစ်တဲ့နေ့ပဲ"

'ပတ္တမြား' သည် ကလေးဟာသူတို့လက်ထဲမှာပဲ ရှိနေ လိမ့်မယ်လို့အပိုင်တွက်ပြီး စကားကိုအစီချည်ထည်လိုက်တာဖြစ် ပါသည်။ သူ ကိုယ်နဲ့ချစ်သူတွေဖြစ်ချင်ပြီဆိုရင်တော့ ကလေး ကိုမြန်မြန်လာပြန်ပေးလိုက်ပေါ့နော်။

'ကိုမိုး' က မျက်မှောင်ကြီးကျဲ့သွားသည်။
"နေပါဦး... ကလေးကို ကိုယ်ကဘာလို့ပြန်ပေးရမှာလဲ ပြန်ပေးဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ကိုယ်နားမလည်ဘူး... 'ပတ္တမြား' စ ကားတွေကရှုပ်နေတယ်... ရှင်းအောင်ပြောစမ်းပါ"

"ဒီထက်ရှင်းအောင် 'ပတ္တမြား' လည်းမပြောတတ်တော့

ဘူး"

"ကလေးက ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိရင်လည်း ဟုတ်သေး တယ်... 'ပတ္တမြား' တို့အိမ်မှာရှိနေတဲ့ကလေးကို ကိုယ်ကဘယ်လို လာပို့ပေးရမလဲ"

"'ကိုမိုး' ရယ်... ရှာချင်ဟန်အောင်မနေစမ်းပါနဲ့... ဘာ လဲ 'သန့်ရှင်း' နဲ့ 'ခနဲချော' ကိုပြန်တိုင်ပင်ဦးမလို့လား"

"သူတို့နဲ့ဘာဆိုလို့လဲ"

"သူတို့သဘောလည်းပါနေလို့ 'ကိုမိုး' ငြင်းချင်နေတာ မဟုတ်ဘူး... ရပါတယ် သူငယ်ချင်းတွေကအရေးကြီးလား ရင် ထဲမှာရှိတဲ့အချစ်က အရေးကြီးလားဆိုတာ မနက်ဖြန်ကျမှပဲစောင့် ခြည့်တော့မယ်"

"မနက်ဖြန်..."

"ဟုတ်တယ်... မနက်ဖြန် ကလေးကိုခေါ်ပြီးလာပြန်ဖို့ 'ပတ္တမြား' စောင့်နေမယ်... ဟိုနှစ်ယောက်လည်း စိတ်အေးအေး နဲ့လိုက်ချင်တယ်ဆိုရင် လိုက်လာလို့ရတယ်လို့ပြောလိုက် အိမ် မှာအားလုံးရှိနေကြမယ်"

'ပတ္တမြား' က ပြန်ဖို့ပြင်လိုက်ပါသည်။

"နေဦး... ကိုယ်တကယ်နားမလည်ဘူးနော်... ကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနုပညာအကျမ်းကျမ်း

က ကိုယ်တို့လက်ထဲမှာရှိနေတာမဟုတ်ဘူး... 'ပတ္တမြား'ကအပိုင်
ပြောနေသလိုပဲ”

“အပိုင်ပြောဆိုကလေးကို လူယူဖို့အတင်းကြိုးစားနေ
တာ 'ကိုမိုး' တို့ပဲမဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်တယ်လေ... ဒါပေမဲ့လူလို့မှမရသေးတာ... ကြီး
စားနေတုန်းရှိသေးတယ်...”

“ဪ ကြီးစားနေတုန်းလား... ကဲ ကဲ ထပ်ပြီးကွယ်
ဝှက်နေရင် လေကုန်ယုံပဲရှိလိမ့်မယ်... မနက်ဖြန်ကလေးကိုခေါ်
ပြီးလာခဲ့ကြပါ... ကလေးတစ်ခုခုဖြစ်လို့ကတော့ 'ကိုမိုး' တို့သုံး
ယောက်ကို အသေသတ်ပစ်မယ်မှတ်ထား... 'ပတ္တမြား' တို့ဘက်
က ဒီထက်လည်းမလျော့ပေးနိုင်တော့ဘူး”

“ဟာကွာ တကယ့်ကိုတစ်ဖက်သပ်ဆန်လွန်းတယ် မရှိ
တဲ့ကလေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်ကနေဘယ်လို ခေါ်လာပေးရ
မလဲ”

“'ပတ္တမြား' တို့ဘက်ကလည်း ဒီလောက်ထိအဖြစ်မှန်
တွေရှင်းပြပြီးနေတာတောင်မှ 'ကိုမိုး' က လက်မခံချင်သေးဘူး
လား... ကလေးကိုခေါ်ထားတာ ဘာအကျိုးရှိနေလို့လဲ”

“ကျွတ်...”

“ကဲ မနက်ဖြန်ကျမှပဲရှင်းတော့မယ်... ဆက်ပြောနေရင်
မှန်းစရာတွေဖြစ်လာလိမ့်မယ်”

'ပတ္တမြား' သည် ဝန်ခံခဲ့လှသော 'ကိုမိုး' ကိုစိတ်တွေတို
ကာ မြန်မြန်ပဲပြန်ချလာခဲ့လိုက်ပါသည်။

ယောက်ျားသုံးယောက် အိမ်ထဲဝင်လာတာကို မိန်းမသုံး
ယောက်က ခပ်စူးစူးလေးစိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။ သူတို့မျက်
လုံးတွေမှာ မျှော်လင့်ခြင်းတွေက ယုန်ဖြာသန်းလျက်ရှိကြသည်။
ကြည့်နေရင်းနဲ့ မျက်လုံးတွေမှာရှိနေသော မျှော်လင့်ခြင်းရောင်
ခြည်တွေက တဖြည်းဖြည်းချင်းပျောက်ကွယ်ကာ နာကြည်းသလို
ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

“ရှင်တို့သုံးယောက်ကိုတွေ့ချင်လို့ အိမ်ကိုခေါ်ထားတာ
မှမဟုတ်တာ... ဘယ်မှာလဲ ကလေး... ကလေးကိုဘယ်မှာထားခဲ့
ကြသလဲ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အနီရောင်အချစ်များ

‘နီနီရဲ့’ ရဲ့အသံက ဦးစွာပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

“ ကိစ္စအားလုံးကို ဒီလောက်သေချာရှင်းပြပြီးနေတာ
တောင်မှ မကျေနပ်သေးသလို ကလေးကိုထားခဲ့တာကတော့ လွန်
လွန်းအားကြီးပါလိမ့်... ကလေးပါမလာရင် အခုချက်ခြင်းပြန်
လိုက်ကြတော့”

‘ရိုး’ ရဲ့အသံက ခေါ်သလိုင်းကြောင့် တုန်ခါကာနေ၏။

“ ဝိုးထင်... ရှင်ကိုမနေ့ကသေချာပြောလိုက်ပြီးသား
တစ်ယောက်နဲ့ ညှိလို့ မရရင် ကလေးကိုရှင်နည်းရှင်ဟန်နဲ့
ခေါ်လာဖို့ ပြောလိုက်ရဲ့ သားနဲ့ ကလေးတော့ပါမလာဘဲ
သေရမယ့် တဲ့လူတွေကိုခေါ်ချလာတာ ‘ပတ္တမြား’ ကိုစော်ကား
ပြုတာနဲ့ အတူတူစ”

‘မိုးထင်’ တို့သုံးယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်
ယောက် စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ဒီကိစ္စကိုဖြေရှင်းချင်လို့
သုံးယောက်လုံးတိုင်ပင်ပြီး လာခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ဖက်သပ်ပြော
ဆိုခံနေရတာကတော့ သိပ်မကောင်းပါ။

“ကလေးကိစ္စကို ထည့်ထည့်ပြောနေရအောင် ကလေး
က ဘယ်သူ့ရှိမှာမို့လို့လဲ... မင်းတို့တွေလက်ထဲမှာပဲ ဖွက်ထား
တာပဲမဟုတ်လား”

“ကိုမိုး’ တို့ကသိပ်ရယ်ရတယ်... ဘာလဲ ‘ရဲစို’ တို့နဲ့ပဲ
စက်ထားတာကို မကျေနပ်လို့ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး အနိုင်ပိုင်း
မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ရောက်လာကြတာလား။”

“နင်တို့ထင်နေတာ စာစစ်ခွဲကိုမဟုတ်ဘူး... ကလေး
လည်းငါတို့လက်ထဲမှာမရှိဘူး... ရှိနေလို့ အပြောခံထိတယ်ဆို
ရင်ဖြေသာသေးတယ်... အခုက ဘာမှလည်းမသိရဘဲနင်တို့ပြော
တာကိုငြိမ်ခံနေရတာမမိုက်ဘူးဟာ... ကလေးကိစ္စငါတို့ဘာမှ
မသိဘူး... အဲ့ဒါအသေချာဆုံး စကားပဲ”

‘ပတ္တမြား’ ‘ရဲစို’ နဲ့ ‘နီရဲ’ ၊ ချင်းချင်းမျက်လုံးချင်းစုံကာ
ရင်တွေပူသွားရသည်။ ကိုယ်တွေထင်ထားတာက ကလေးဟာ
သူတို့သုံးယောက်လက်ထဲမှာပဲ အေးအေးအေးအေးရှိနေလိမ့်မယ်
လို့တွက်ဆထားကြတာပါ။ သူတို့ကတောင် ကလေးကိစ္စကိုပြန်
မေးနေတယ်ဆိုတော့ ကလေးကဘယ်ကိုရောက်သွားရတာလဲ။

“ကိုမိုး’ တကယ်ပြောနေတာလား... ‘ကိုမိုး’ မသိဘဲ
သူတို့နှစ်ယောက်တိတ်တိတ်လေး ဖွက်ထားရင်ကော”

“ဟာ ‘နီရဲ’ ရာ... ငါအာမခံပါတယ်... ‘သန့်ရှင်း’ ကော
‘ခန့်ချော’ ပါ ကလေးကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ရင်ငါနဲ့အားလုံးတိုင်ပင်
ပြီးမှလုပ်ကြတာပါ... ကလေးမရှိတော့တာ မနေ့က ‘ပတ္တမြား’

ပြောမှငါတို့လည်းသိရတာ... တကယ် ငါတို့လက်ထဲမှာမရှိပါ
ဘူး... ရှိနေရင် အားလုံးရှင်းလင်းနေတဲ့အချိန်မှာ ဘာလို့ငါတို့
ကခေါ်ထားတော့မှာလဲ... ‘ပတ္တမြား’ ဆီကအဖြေကိုငါစောင့်နေ
တယ်ဆိုတာ နင်တို့လည်းသိသားနဲ့... အခုရောက်လာတာက
လည်း နင်တို့အထင်လွဲနေတာကို ရှင်းပြမလို့ရောက်လာကြ
တာ”

“အဲမယ်လေး ဘုရား ဘုရား... ‘ကိုမိုး’ တကယ်ပြောလိုက်
တာလား... ‘အကောက်’ လေးကို ‘ကိုမိုး’ တို့မခေါ်ထားဘူးဆို
တာဟာတယ်ပဲလား... မလိမ်နဲ့နော်”

“မလိမ်ပါဘူး တကယ်ပြောတာပါ... ‘ပတ္တမြား’ ရယ်
တကယ်လို့ကိုယ့်ဘက်ကလိမ်ပြောခဲ့မယ်ဆိုရင် ‘ပတ္တမြား’ နဲ့
တစ်သက်လုံးကွဲရချည်ရဲ့... မှန်တာပြောရင် ချက်ခြင်းပဲလက်
ထပ်ယူရစေ့က”

“အရေးထဲသူက လိပ်လုပ်နေသေးတယ်... ဒါဆိုကလေး
က ဘယ်ကိုရောက်သွားတာလဲ... ဒုက္ခပါပဲ... လူဆိုးတွေဘာတွေ
များခေါ်သွားတာလား”

“ခေါ်သွားရအောင် ခြံထဲမှာလည်းအစောင့်တွေအများ
ကြီးရှိနေတဲ့ဟာ... ဘယ်သူမှလည်းမသိလိုက်ကြဘူး— တန်ခူး

တော့မှားနေပြီနဲ့ တူတယ်”

‘နီရဲ’ တို့ ရင်ထဲမှာ ပူပင်စိတ်တွေက မိုးမွန်နေရသည်။ ကိုယ်တွေ့ထင်ထားတာကလည်း မှားသွားပြီဆိုတော့ ကလေးကို ရှာဖွေမှပဲဖြစ်ပါတော့မည်။

မနေ့ညက သုံးယောက်လုံး အကောက် လေးကို တစ်ခါ တစ်လွမ်းဆွတ်စိတ်ဖြင့် အိပ်မပျော်ကြပါ။ တစ်ညလေးပဲလေဆိုပြီး ကြိတ်ခိုက်ဖြေသိမ်နေခဲ့ကြတာပါ။ အခုတော့ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မလဲ။ သူတို့တွေလက်ထဲမှာလည်း ကလေးက မရှိဘူးဆိုတာ သေချာသလောက်ရှိနေပါပြီ။

“ပျောက်သွားတာ သေချာရင် ရဲစခန်း ဖြစ်ဖြစ်တိုင်လိုက်တာ ကောင်းမယ်နဲ့ တူတယ်... ကလေး ခါတ်ပုံလေး ဘာလေးမရှိဘူးလား”

‘သန့်ရှင်း’ တို့လည်း မနေနိုင်တော့ပါ။ ငိုယိုချင်နေကြတဲ့ ချစ်သူတွေကို ကူညီပေးဖို့ ပဲသိတော့သည်။

“ရှိတယ် ရှိတယ် ‘နီရဲ’ ရိုက်ထားပေးတယ်... အခုချက်ခြင်းပဲ ရဲစခန်းကို သွားလိုက်ကြတော့မယ်... သိချင်တဲ့လူလည်း သိပါစေတော့ ကလေးကို အမြန်ဆုံး ပြန်တွေ့ဖို့ ပဲ အရေးကြီးတော့တယ်”

“ကိုယ်ထင်တာကတော့ ကလေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့လူက ပြန်လာခေါ်သွားတာများလား”

‘ခန့်ချော’ ရဲ့ စကားကို ‘နီရဲ’ က ငြင်းလိုက်သည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး... ကလေးကို ပြန်ခေါ်ချင်တယ်ဆိုရင် ပေါ်တောင် ပြောပြီး ခေါ်မှာပေါ့... ဒီအိမ်မှာ စိတ်ချလို တောင် ထားသွားခဲ့သေးတာ... မပြောမဆို အခုတော့ ခေါ်ရမှာကို မဟုတ်ဘူး... ပြီးတော့ အစောင့်တွေလည်း ရှိသေးတယ်လေ... အိမ်ကို လူစိမ်းဝင်စာမဆိုရင် သိကိုသိရမယ်”

“အခုက မသိလိုက်ကြဘူးလား”

“မသိလို့ပေါ့ ‘ကိုမိုး’ ရဲ့... ပထမတော့ ‘ဦးလေးထွေး’ ကို ‘ကိုမိုး’ တို့ မရမကစည်းရုံးပြောဆိုပြီး ကလေးကို ခေါ်သွားသလားဆိုပြီး တွေးထားတာ အခုတော့ဘယ်လိုထင်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး”

“ကိုယ်တို့လည်း မခေါ်ဘူးဆိုတော့ အပြင်သူစိမ်းတစ်ယောက်ယောက်က ခေါ်သွားတာတော့ သေချာနေပြီ... ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ... အဓိကမေးရမယ့်သူက ‘ဦးလေးထွေး’ ပဲ... သူ့ကိုပဲ ကလေးကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားတာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“ဘယ်မှာလဲ ဦးလေးထွေး... သူ့သိကိုသိရမယ် တစ်ခုခု လွဲနေသလိုပဲ”

“ဦးလေးထွေး မျက်နှာကပျက်ယွင်းနေလေသည်။ ဘာမှ မဖြေဘဲခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ငဲ့ထားတော့၏။ အားလုံးဝိုင်းမေး နေပေမကံလည်း မသိဘူးဟုသာဖြေလေသည်။ ‘နီရဲ’ တို့ အား လုံးလည်း ‘ဦးလေးထွေး’ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး စိတ်တိုလာရသည်။

“ကဲ ‘နီရဲ’ တို့ မေးတာကို ‘ဦးလေးထွေး’ မဖြေဘူးဆိုရင် လည်းရတယ်... ရဲစခန်းကျမှပဲ ဒီကိစ္စကိုရှင်းကြမယ်... ‘နီရဲ’ ထင် တောင်မထင်ထားပါဘူး... တစ်ခြံတည်းအတူနေတဲ့ ဦးလေးသာ ချင်းလိုလူမျိုးက သစ္စာဖောက်ရဲမှတော့ ‘နီရဲ’ တို့ ဘက်ကလည်း ငဲ့နေစရာအကြောင်းကိုမရှိတော့ဘူး... အားလုံး ရဲစခန်းကိုပဲသွား ကြမယ်... ‘ဦးလေးထွေး’ ကိုသေချာခေါ်ခဲ့”

အားလုံးအိမ်ထဲမှထွက်ဖို့ပြင်လိုက်စဉ် ‘ဦးလေးထွေး’ ဆီ က လေသံခပ်တိုးတိုးလေးထွက်လာသည်။

“ခဏစောင့်ပါဦးလာကွယ်... သိပ်မကြာခင်မှာပဲအဖြေ ကပေါ်သွားပါလိမ့်မယ်... ‘ဦးလေးထွေး’ စကားကိုယုံပါ”

“ဘာကိုလဲ...”
“နီရဲ” ကတော့ ကိုယ့်လူယုံလိုသဘောထားထားသည့် ဦး

လေးထွေး ‘လိုလူက လုပ်ကြံတယ်ဆိုသဖြင့် နာကြည်းနေရသည်။

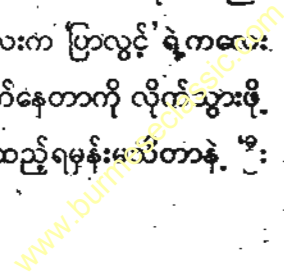
“အင်းလေ ခဏဆိုတော့ခဏမဲစောင့်ကြည့်လိုက်မယ်”
အားလုံးငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပင် ဧည့်ခန်းမှာပြန်ထိုင်ကာ ဘယ်သူရောက်လာမလဲဆိုပြီး ထိုင်စောင့်နေလိုက်ပါသည်။ သိပ် မကြာခင်အချိန်မှာပဲ ခြံထဲကို ကားစာစီးဝင်လာတဲ့အသံကြား လိုက်ရတာကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားသွားရသည်။

“နီရဲ” က မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပင် အိမ်ရှေ့ထွက်ကာဘာဖီသူ များဖြစ်မလဲဆိုပြီး ကြည့်လိုက်မိသည်။ “နီရဲ” စိတ်ထဲအရမ်းကို အပြောအခွင့်ခွင့်ရသည်။

“ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာထားဖြင့် ကားပေါ်ကဆင်းလာသော သူတွေ ပြာလွင်’ ပါပဲ။ ‘အကောက်’ လေးကိုလည်း ပွေ့ချီထားပါ သေးသည်။

“ဟင် နင် နင်က ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကလေးကိုခေါ်သွားရ တာလဲ... နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“နီရဲ” က ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ ဆီးကာအော်ပစ်လိုက်သည်။
“စိတ်ထိန်းပါ မမရယ်... ကလေးက ပြာလွင်’ ရဲ့ကလေး လေး... ပြာလွင်’ ယောက်ျားဆေးရုံတက်နေတာကို လိုက်သွားဖို့ အတွက် ကလေးကိုဘယ်သူ့ လက်ထဲထည့်ရမှန်းမသိတာနဲ့ ဦး

လေးထွေး 'နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး မမဆီလာပို့ထားလိုက်တာ... မမတို့ မှာကလေးကြောင့်ပြဿနာတွေ တက်နေတာကို 'ဦးလေးထွေး ခြေပြလို ပြန်ရောက်တဲ့နေ့ပဲ ချက်ချင်းလာခေါ်သွားလိုက်တာ လေ'

"နင်ကထားချင်တိုင်းထားပြီး ပြန်ခေါ်ချင်တိုင်းခေါ်ပို့ ကောရမလား... ငါတို့တွေရဲ့သံယောဇဉ်တို့ မေတ္တာတို့ ကိုထည့် မတွက်တော့ဘူးလား... နင့်ကိစ္စအဆင်ပြေချင်စောနဲ့ ဖွဲ့ဆိုလာ ထိုးထည့်သွား ကိစ္စလည်းအဆင်ပြေရော ချက်ခြင်းလာပြန်ခေါ် သွားလိုက်နဲ့ သိပ်ဟုတ်နေတယ်... မသိဘူး ကလေးကိုငါတို့နဲ့ ပဲထားခဲ့... နင်ပြန်လိုက်တော့"

'နီရဲ' သည် 'အကောက်' လေးကိုလွမ်းတဲ့စိတ်ဖြင့် ဇွတ် ပင် 'ပြာလွင့်' လက်ထဲကနေ ကလေးကိုလှလှချီပစ်လိုက်ပါသည်။

"အားတော့နာပါတယ် 'ပြာလွင့်' ရယ်... တို့တွေလည်း ကလေးကိုသံယောဇဉ်ဖြစ်နေကြတယ်... ချက်ခြင်းကြီးတို့ တွေ နဲ့ခွဲလိုက်သလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့... တကယ့်ကိုမနေတတ်ဘူးဖြစ် နေကြတယ်"

"ဟုတ်တယ်... အစ်မလည်းကလေးကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ၅။ တင်တောင်မသွားနိုင်ဘူး... ကလေးကိုအစ်မတို့နဲ့ထားခဲ့မယ်

မဟုတ်လားဟင်"

'ပြာလွင့်' က စဉ်းစားသလိုလုပ်နေသည်။

"မမက 'ပြာလွင့်' ကလေးမှန်းသိတော့လက်ခံတဲ့မလား"

"ဟိတ် အစွဲစကားတွေပြောနေနဲ့... ဇာလေးကိုပဲချစ် တာ နင်နဲ့ဘာမှဝတ်ဆက်စရာ အကြောင်းတို့မရှိဘူး"

"မပယ်သလို တော့မရဘူးလေ မမရယ်... 'ပြာလွင့်' တာ ကလေးပဲ... မမပြောနေတော့ မမတို့ခေါ်ထားမယ်ဆိုရင် 'ပြာ လွင့်' ကိုလာတော့ကြည့်ခွင့်ပေးရမယ်... သူ့အဖေလည်းရှိနေသေး တယ်"

'ပြာလွင့်' ကလေးကလေးနဲ့နေတော့လည်း 'ရဲစို' က ကြားထဲ မှာလည်ပြောပေးလိုက်သည်။

"အားတော့နာပါတယ် 'ပြာလွင့်' ရယ်... တို့တွေလည်း ကလေးကိုသံယောဇဉ်ဖြစ်နေကြတယ်... ချက်ခြင်းကြီးတို့ တွေ နဲ့ခွဲလိုက်သလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့... တကယ့်ကိုမနေတတ်ဘူးဖြစ် နေကြတယ်"

"ဟုတ်တယ်... အစ်မလည်းကလေးကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ၅။ တင်တောင်မသွားနိုင်ဘူး... ကလေးကိုအစ်မတို့နဲ့ထားခဲ့မယ်

"အားတော့နာပါတယ် 'ပြာလွင့်' ရယ်... တို့တွေလည်း ကလေးကိုသံယောဇဉ်ဖြစ်နေကြတယ်... ချက်ခြင်းကြီးတို့ တွေ နဲ့ခွဲလိုက်သလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့... တကယ့်ကိုမနေတတ်ဘူးဖြစ် နေကြတယ်"

"ဟုတ်တယ်... အစ်မလည်းကလေးကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ၅။ တင်တောင်မသွားနိုင်ဘူး... ကလေးကိုအစ်မတို့နဲ့ထားခဲ့မယ်

"အားတော့နာပါတယ် 'ပြာလွင့်' ရယ်... တို့တွေလည်း ကလေးကိုသံယောဇဉ်ဖြစ်နေကြတယ်... ချက်ခြင်းကြီးတို့ တွေ နဲ့ခွဲလိုက်သလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့... တကယ့်ကိုမနေတတ်ဘူးဖြစ် နေကြတယ်"

ဆိုတာရှိလာနိုင်တော့မှာမဟုတ်ပါ။

“ပြီးရော ပြီးရော... ကလေးကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ လာခဲ့ပေါ့... တခြားရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တော့ ဘာမှလာမလုပ်နဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မမ... ကလေးကလည်း အမေနဲ့ပြန်တွေ့တာတောင် တစ်ချိန်လုံးငိုနေတယ်... ပြာလွင်’လည်းလူမမတစ်ဖက်နဲ့ ကလေးတစ်ဖက်နဲ့ တော်တော်ခွကွရောက်နေတာ မမတို့ခေါ်ထားပေးမယ်ဆိုတော့ အားလုံးအဆင်ပြေသွားတာပေါ့”

အခုမှပဲအားလုံးမျက်နှာက ပြုံးလာနိုင်ပါတော့သည်။ ‘ရဲစို’နဲ့ ‘နီရဲ’က ကလေးကိုလှချီနေပါသည်။ ‘ပတ္တမြား’ကလည်း ကလေးအနားကိုကပ်ဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် လက်ကိုလာဆွဲခြင်းခံလိုက်ရတာကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အို ‘ကိုမိုး’ ဘာလုပ်တာလဲ”

“ကလေးပြန်လာပေးရင် အဖြေပေးမယ်ဆို”

“‘ကိုမိုး’ ခေါ်လာပေးတာမှမဟုတ်တာ”

“ခေါ်ပေးပေးမပေးပေး ကလေးလက်ထဲရောက်တာနဲ့ အဖြေပေးမယ်ဆိုပြီး မင်းပြောထားတာပဲ... ကတိမဖျက်နဲ့”

“မသိဘူး လူတွေရှိတယ်... ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ”

“နီရဲ’တို့ကလှည့်ကြည့်ပြီးရယ်နေတာကြောင့် ပိုပြီးရှက်

ရပါသည်။ ဒီလူတွေတော့လုပ်နေပုံနဲ့တော့ အဖြေမြန်မြန်ပေးလိုက်တာက အကောင်းဆုံးနဲ့တူသည်။

“ပတ္တမြား’ ရယ်... အိုင်တင်လုပ်မနေနဲ့တော့... ဒီလူနဲ့ ဒီလူတွေပဲ... ရင်ထဲရှိတာသာပြောလိုက်ပါတော့”

“ငါ့ရင်ထဲဘာရှိနေလို့လဲ ‘နီရဲ’ရဲ့”

“နီရဲ’ ကိုမိုးထင် ကိုချစ်နေတာလေ”

“ဟယ် ကြည့်စမ်း”

‘ပတ္တမြား’က ‘နီရဲ’ကိုလှမ်းရိုက်လိုက်ပါသည်။

“နီရဲ’ ပြောတာမှန်တာပဲ... နင်ကဘာလို့ရိုက်ရတာလဲ”

“ရဲစို’ရဲ့ အသံကလည်း မြူးကြွကြွနဲ့ ထပ်ထွက်လာ၏။

“ရိုက်မှာပေါ့... ငါပြောမယ့်စကားကို သူကဘာလို့ ငါ့စက်အရင်ပြောလိုက်လဲ... ဟွန်း”

‘ပတ္တမြား’ရဲ့စကားကြောင့် ပတ်စန်းကျင်တစ်ခုလုံးရယ်သံတွေလှိုင်သွားရသည်။ ခုထော့လည်း အနီရောင်တွေကိုမှ ဈေးချယ်ပြီးချစ်ခဲ့မိတဲ့ ယောက်ျားသားသုံးယောက်လည်း စိတ်ချလေးချ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါပြီ။

ရွှင်လန်းပျော်ရွှင်စရာ

ဆက်လက်ဖတ်ရှုရန်